

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חלק רל"ח

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שְׂיֵהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹו שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹו מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפְרֵ זְכוּרֹת לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפְרֵ זְכוּרֹת לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּךָ הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּךָ הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבועולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

בתתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׂיחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת שְׁנוּלֵד לְכֶם בֶּן לְמִזֵּל טוֹב,
יְעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִבְרִית יְהִיָּה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמַחִים
וְעֵלְיִזִּים עַל גְּדֵל הַחֲסֻדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

הַיּוֹת שֶׁהִבְרִית יְהִיָּה עֶרֶב חַג הַשְּׁבוּעוֹת, טוֹב לְתַת שֵׁם לְהִתְיַנּוֹק דָּוִד עַל
שֵׁם דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁנִּסְתַּלַּק בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, אוֹ יִשְׂרָאֵל עַל שֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב
הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, שֶׁגַּם בֶּן נִסְתַּלַּק בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם
חֲכָמֵי הָרֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת
חֲסָרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא
לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמַיָּי) אִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח
הַיּוֹם שְׂמַח לְמָחָר, וְלִכֵּן רְאוּ לְחַטֵּף שְׂמִחָה וְלְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי
זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

... גֵּרוּ יְאִיר נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא:
מִפְרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת
חֹזֵק מָאֵד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה
לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(שַׁבַּת ק"כ). "וּבְבִיתִי אִין לְחָם וְאִין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בִּידֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה
וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וראש חודש מברך

בתתקג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר ראש חודש סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח על המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא בת יקרה וחסודה כזו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוו רב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצאי חלציתכם, ותהיו רק שמחים ועליזים פי גדול אדונינו ורב להושיע, ותהלה לאל יש לנו מה לשמח שאנחנו נבראו מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכַּלּוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בַּתְּתִקָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תִּתְחַיֶּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ לִי צַעַר מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְאֹד חוֹשֵׁשׁ לְהוֹצִיא אוֹתְךָ לְגַמְרֵי מִהִקְהֵלָה וְשִׁתְּלִכִּי לְגוֹר בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי, אֶת עוֹשֶׂה יוֹתֵר מִדְּאֵי בְּעִוֹת בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהִבַּת שְׁלֹךְ כָּבֵד בְּגִיל שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה וְאֶת נוֹתְנַת לָהּ מִכּוֹת רִצַּח, שֶׁעֲבוּר זֶה אֶת יְכוּלָה לְשִׁבְת בְּבֵית סֵהַר, מָה סֵךְ הַכֹּל הִיא רוֹצָה לְהִתְחַתֵּן עִם בַּחוּר שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת, מָה מְגִיעַ לָהּ מִכּוֹת? אֲסוּר לְהִרְבִּיץ בְּכָלֵל לִילָדִים, וּבִפְרָט בְּגִיל כְּזֶה וְכוּ'.

גַּם מִהִבַּת הַקְּטָנָה יֵשׁ לְהַמּוֹרָה הִרְבֵּה צְרוּת, וְאֶת צוֹרַחַת עָלֶיהָ, אֲנִי לֹא יִקַּח אֶת זֶה, כִּי צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַמּוֹרוֹת, וְאִם יֵשׁ טַעֲנוֹת יְכוּלִים לְדַבֵּר בְּנִעִימוֹת לֹא בְּצַעֲקוֹת וּבְצַרְחוֹת.

אֲקַנֶּה וְשִׁתְּתַקְּנִי אֶת הַכֹּל, כִּי אַחֲרַת אֲצַטְרֵךְ לְשָׁנוֹת כּוּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן שְׁלֹא יִבְנֶה עוֹד קוֹמָה עַל הַמְּבִנָה הַקָּיִם, אֲלֵא מְבִנָה קֹדֶשׁ וְכו', וְאֵת יוֹדְעַת שְׁזָה סֵתֵם דְּבוּרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לְנוּ רֹאשׁ מוֹעֵצָה מְשֻׁלָּנוּ, וְאִזּוּ נִבְנֶה עוֹד כְּמָה מְבָנִים לְהַבִּית סֶפֶר, וְכֵן לְהַתְּלַמּוֹד תּוֹרָה, אֵת תַּחֲיָה חֲזָקָה וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִמֶּנּוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן, צְרִיכִים לְשַׁחַק אֶת הַמְּשַׁחֵק, וְסוּף כָּל סוּף יִתְקַיֵּם כָּל הַרוּדֵף אֶת הַצְּדִיק יִהְיֶה כְּשִׁלּוֹן בְּחַיִּיו, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֶפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימֵן ר"ב) יֵשׁ רֶשַׁע שְׁמַצְלִיחַ וְכִשְׁרוּדֵף אֶת הַצְּדִיק אִזִּי הַקְּלָפוֹת בְּעֵצָמָם נוֹקְמִים מִמֶּנּוּ.

חֲזִיקִי וְאִמְצִי מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְיֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהִכֵּל יִתְנַפֵּף לְטוֹבָה, עוֹד יוֹם יָבוֹא שְׁנֹסְפֵר אֶת הַכֹּל בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרַךְ

בתתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה וְהָאֵהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, רַק אֲנִי מִסְתַּכֵּל עֲלֶיךָ נִכְנָס בִּי שְׂמִחָה, כִּי אֶתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הָרַבִּים אֲשֶׁר זְכוּת הָרַבִּים תְּלוּי בְּךָ, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ,

כי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אִשָּׁה מֵה שְׁעוֹבֵר, וּבַעֲלָה צָרִיף לְשִׁמְחָה, כְּמֵאמָרָם
ז"ל (ראש השנה ו): אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשִׁמְחָה.

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ
וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרָח, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין
מְקוּנָה, וְאֵין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גַ' מ' ר' א' הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה ג' בְּרִיאַל מ' יְכָאֵל ר' פְּאֵל א' וְרִיאַל, וּמִי שְׁזוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוֹבֵב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ
מִכָּל פְּגַע וְנִגְעַת וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עִירוּבִין ס"ג, אִף שְׁנַדְמָה
לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קְטָנוֹת מוֹחִיף מֵה יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אַל תֹּאמַר זֹאת,
אֶלָּא דַּע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא
לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים
הָאֵלוֹ בְּתוֹף לְבָךְ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף
גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה חֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

בַּתְּתִקְז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כְּמִדְּבַר רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבָךְ.

אתה צריך לדעת שמה שעובר עליך עובר על כל אברך בעולם, אין אתה יוצא מן הכלל, אבל רב רבם של האברכים יודעים איך לתמרן עם החיים וכו', ואיך לשחק אתה וכו', כי הכל זה משחק אחד גדול וכו', ויש הרבה דברים שאני לא יכול לכתב על פני הכתב וכו' (ואחיד ... יסביר לך), תאמין לי שלאף אחד החיים לא קלים, כל אחד יש לו את הבעיות שלו, רק הבעיה שלךלך אחד שהוא חושב שלהזולת יש יותר טוב ממנו, ולהזולת אין בעיות כמו שיש לו וכו' וכו', הענין הוא שאחרים פן יכולים להסתדר, והם יודעים איך לשחק את המשחק טוב, אבל בכלליות בזה העולם מר מאד לכל אחד ואחד, ומובא בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; ומי מכס יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכס שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מקרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום וראש חדש מברך

בתתקת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ הַדָּשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריף לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא הייתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר.

ואצלו אמר רבנו ז"ל הוא הדרך שכל מה שעבר והלה, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלה וכו'.

וענין זה הוא דרך עצה טובה גדולה מאד בעבודת השם יתברך, כי על פי רב יש להאדם בלבולים רבים וערפוב הדעת מאד ממה שחלה ועבר. בפרט בשעת התפלה, שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שכבר עבר. לפעמים יש לו בלבולים מענין המשא ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, באשר כי לא טוב עשה בענין זה וכיוצא וכך היה צריף לעשות וכיוצא בזה הדרך. ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא, בהפגמים שפגם מקדם באשר שבענין זה לא עשה כהגון נגדו יתברך וכיוצא בזה הרבה מאד. כאשר ידוע לכל אדם בעצמו. על כן השכחה היא עצה טובה גדולה מאד לזה, שתכף ומיד שחולף ועובר הדרך, יעביר ויסקל אותו מדעתו לגמרי, ויסיח דעתו מזה לגמרי. ולא יתחיל לחשב עוד במחשבתו בענין זה כלל; ולכן מה שעבר עבר וכו', ולמה לה להתבלבל ממה שהיה וכו', כך סבב הקדוש ברוך הוא ותעשה התחלה חדשה, תמיד תרגיל את עצמך לשכח את העבר, ובזה תוכל לעשות התחלה חדשה בכל יום בכל שעה ובכל רגע ממש, כי אסור להשבר משום דבר בזה העולם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה וְשִׁלְמוֹת רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף
גַּם יַחַד, וְאֵל תְּדַאֵג כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, רַק תִּהְיֶה חֹזֵק מְאֹד
מְאֹד וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִמָּה שֶׁהִיא שְׁלֵמָה שְׁלֵמָת אֶת פְּרֻשֵׁת הַשָּׁבוּעַ וְכוּ' וְכוּ',
תְּחִיל מִפְּרֻשֵׁת הַשָּׁבוּעַ הַזֶּה לֹא לְהִחְסִיר שָׁבוּעַ אֶחָד בְּלִי שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד
תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, וְזֶה סִגְלָה גְדוּלָה וְנוֹרָאָה מְאֹד לְכָל דְּבָר, וְכֵן תִּגְרַס
הַרְבֵּה מִשְׁנֵי־כַסְדְּרָן, שְׁזֶה יִשְׁנֶה אוֹתְךָ לְגַמְרִי, אֲשֶׁר־י מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת
עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְאֲחִיל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ

בתתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כַּמְדַּבֵּר רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד רְצִינִי שֶׁתַּעֲשֶׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהוֹצִיא וְיִזְהַר לְהַבִּין
שְׁלֵךְ, שְׁכַךְ נוֹכַח לְהַבִּיא אוֹתוֹ לְכָאן, כִּי הוּא יֵלֵד מִקְסִים וְחִבְלֵי שְׁיִלְךָ לְכֶם
לְאֲבוֹד, וְאֵם הוּא יִסְתַּדֵּר כְּאֵן, אֲזִי אֲנִי יִקַּח גַּם אֶת הַבֵּן הַשֵּׁנִי, כִּי תִהְלֶה לְאֵל
יֵשׁ לְךָ יְלָדִים טוֹבִים וּמְתוּקִים, וְתִרְוִי רַב נַחַת דִּקְדָּשָׁה מֵהֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יִפְהַ
מְזוֹ, וְאִפְלוּ שְׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכִירֵי מָה שְׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ
(אָבוֹת פְּרָק ה') לְפָנֵים צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עַצְמָהּ לֹא לְכַעַס
וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלֶת אֶת חַיֵּי הַנִּשְׁוֹאִין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי
מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֵאוֹת שְׁלֵמָה
תִּהְיֶה לָהּ שׁוֹם תַּרְעֻמַּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
(בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עַצְמִם מַעֲצָמִי וּבִשְׁרִי מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ
זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁר־י הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְיָתָהּ לְעַצְמָהּ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ',

ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

לדעתי בעלך צריך הנהגה פשוטה איך מתנהגים עם אשה וכו', וכנראה שהוא לא קבל את זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וראש חודש מברך

בתתקי.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר ראש חודש סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתשתדלו מאד לעשות שלום בית ביניכם, כי זה הדבר הכי מגעיל שהבעל והאשה רבים, ומי סובל מזה, רק הילדים, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם שיהיה ביניכם שלום ואהבה, ותכבדו אחד את השני, כי (סוטה י"ז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמר (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מפל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה,

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תנחומא שמיני) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׂלֹכֶם יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מֶה שְׂבִנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכּוּ לַגְּדִלוֹת הַמַּחֲזִין וְכִבָּר לֹא יִחְסֵר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֵיזָה אַהֲבָה יֵשׁ לִי אֲלֵיכֶם, רַק הַסֵּמֶךְ מ"ם שׁוֹבֵר אֶתְכֶם בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְזֶה גּוֹרֵם שְׂנְאָה בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפְּלוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מֵאֵד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע שֶׁהַעֲבַרְתֶּם אֶת הַכְּתָבֶת לִיבְנָאֵל אֲשֶׁר בְּאֵמַת אַתֶּם גָּרִים שְׂמָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֵּית דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, רַק תִּתְאָזְרוּ בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי בְּזֶה הַעוֹלָם עוֹבֵר נְסִיווֹת קָשִׁים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִעַמְד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר.

רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם

שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִיִן בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שְׂכָתוֹב (וַיִּקְרָא רִשְׁ"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיֶה מִזְדַּעְזָעִים מִמֶּנִּי" וכו'), אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרַךְ

בַּתְּתִקִּיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחְיוּ נִצְחָה לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם שְׂאֵתֶם מִתְחַזְּקִים יַחַד בְּכָל הַמַּצְבִּים שֶׁרַק עוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וּבִזְכוּת זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֵּית יִפְהָ בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לַגּוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, וְשְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

רַק חֲזָקוֹ וְאֲמָצוֹ מְאֹד לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמַחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִיִן בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי

זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", ופרש רש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקן השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

... גרו יאיר נא ונא תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וראש חודש מברך

בתתקיג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר ראש חודש סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נמצאים כבר בראש חודש סיון, שבעוד כמה ימים נזכה לקבל את התורה, וזה צריך להיות השמחה הכי גדולה שלנו בהיום הזה, ובפרט בשבת קדש, כי כל מה שנארע באמצע השבוע מתחיל עם שבת, ולכן גם הארת קבלת התורה מתחילה מהשבת הזו, ולכן

עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחַת הַשַּׁבָּת, שְׂזָה בְּעֲצֻמוֹ מִבֵּיא בְּרָכָה לְאָדָם, כְּמֵאמָרָם וְ"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי י') "בְּרַכְתָּ הוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצֹב עִמָּה" בְּרַכְתָּ הוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֹה הַשַּׁבָּת, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשַּׁבְּעִי, וַרְבֵּנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ה) שֶׁהַשְּׂמִחָה הִיא כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת הַזֶּה, כִּי זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה בְּשַׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ו) שֶׁבְּשַׁבָּת צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

מָה אָמַר לָךְ יְדִידֵי הַיָּקָר, רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה עַל נְעִם חֶלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ שְׁאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי שְׂמַחֲזֵק וּמַעוּדָד וּמִשְׂמַח אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם שְׂעָה שְׂעָה, וְכִבְרָ אָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל מָה לָּכֶם לְדַאֵג שְׂאֲנֵי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ו) שְׂרְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגַדֵּלֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגַדֵּלְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מָה שְׂזַכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם לֹא שְׂמִחִים עִם רַבֵּנוּ וְ"ל, זֶה פָּגַם בְּאֱמוּנַת חֻכְמִים, כִּי הָרִי הוּא הִזְהִירוּנוּ לְשִׂמְחָה שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וְאִם אֲנַחְנוּ מִתְרַשְׁלִים בְּזֶה, הָרִי זֶה סִימָן שֶׁנִּפְגַּם אֲצִלָּנוּ הָאֱמוּנַת חֻכְמִים, וְלִכֵּן רְאוּה לְנֹצֵל אֶת כָּל הַשַּׁבָּת הַזֶּה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפִידוֹת שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ח) שְׂאִין לָךְ דְּבַר הַמוֹנֵעַ אֶת הָעֲשִׂירוֹת מִהָאָדָם כְּמוֹ הַכַּעַס וְהָרְצִיחָה שֶׁנִּכְנַס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּמוֹכָא מִהָאֲרִיז"ל שֶׁכָּבֵל יוֹם בְּשַׁעָה שְׂאוּמְרִים אֶת הַפְּסוּק פ'תַּח' א'ת' י'דָךְ, צְרִיכִים לִכְוֵן בְּשֵׁם ח'תָךְ' שֶׁהוּא הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה, וְכֵן רְאִשֵׁי תְבוֹת א'פִי', וּבְאֵמֶת מָה הַקָּשֶׁר בֵּינֵיהֶם, אֲלֵא לְפִי דְבָרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל מוֹכֵן מְאֹד, כִּי אִם חוֹתָךְ אֶת אָפוֹ הִינוּ שְׂאִינוּ בְּכַעַס וּקְפִידוֹת, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפַּע עָלֵינוּ שִׁפְעַ גְּדוֹל בְּפְרִנְסָה, וְכִדִּי לְהִנְצֵל מִכַּעַס צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהַשְּׂמִחָה סִגְלָה לְהִנְצֵל מִכַּעַס וּקְפִידוֹת שֶׁבְּדָרְךָ כִּלְלָא בְּאֵ מַעֲצָבוֹת וּמִדְכָאוֹן, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה תְּמִיד

לשמח בשמחת יהדותנו שזכינו להבראות מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי
הארצות, ואנחנו זוכים לקבל את התורה מחדש בשמחה עצומה.

המאחל לך שבת שלום וראש חדש מברך

בתתקיד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר ראש חדש סיון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שבשבת זו תהי מאד מאד שמחה ועליזה,
כי הנה אנחנו מתקרבים אל קבלת התורה שאז נבחרו עם ישראל להיות
עם לו יתברך, ואנחנו בחרנו בו יתברך, וכל עם ישראל ביחד אמרו נעשה
ונשמע, והיה אחדות גדול מאד מאד, כי הסמ"ך מ"ם לא היה לו שליטה
אז על נשמות ישראל, ולכן זה חלקי מכל עמלי אם את תהי שמחה ועליזה
על נעם חלקך שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, ואני
מאד מאד מבקש אותך שתשתדלי מאד שיהיה אחדות ואהבה גדולה בין
נשות אנשי שלומנו, ולשמר מאד מאד מכמה שועלים קטנים המחברים
אל הסמ"ך מ"ם הרשע ימח שמו, שלא יהיה להאשה הזו שום שיכות אל
קהלתנו, נא ונא לקים את רצוני וכסופי שיהיה ביניכן אהבה אחוה ורעות,
ולא לתן את הקנאה והשנאה להתקרב אלינו, כי אצלו יתברך מאד מאד
חשוב אהבה ואחדות בין נשמות ישראל, ואמר הבעל התניא זי"ע ששמע
מרב המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע, ששמע מרבו הבעל שם טוב הקדוש
זי"ע, שאם עשרה יהודים ישבו יחד בלב אחד ואפלו שלא ידברו ביניהם,
רק ישבו באהבה אחוה ורעות, על ידי זה אפלו מלאך מיכאל המלמד זכותם
של ישראל, לא יכול לגשת אליהם, מכל שכן כשמדברים יחד דבורי אמונה
והשגחה פרטית, ומחזקים אחד את השני, אין למעלה מזה, וזה שיך גם
לנשות בנות ישראל.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיו שמחות ועליזות ותעזרו אחת
להשנייה, ולא תתנו שהסמ"ך מ"ם ימח שמו ושלוחיו יגיעו אלינו באיזה אופן

שָׂרָק יְכוּל לְהִיְוֹת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִסְמַךְ מ"ם שׁוֹנֵא אוֹתוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה, וְעֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עַז בְּאֻמוֹנַת חֻכְמִים, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ וְלִהְפָּרִיד אוֹתָנוּ מִחַיּוֹת נַפְשָׁנוּ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

בַּתְּתֻקְטוּ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מָאֵד מָאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד, בְּפִרְט עֲכָשׁוּ שְׂאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, שְׂאֵז כְּתִיב (שְׁמוֹת י"ט ב') "וַיַּחֲזֵן שֵׁם יִשְׂרָאֵל", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ט') עַל הַפְּסוּק (בְּמִדְבַּר ל"ג) "וַיִּסְעוּ וַיַּחֲנוּ" נוֹסְעִים בְּמַחְלָקַת וְחוֹנִים בְּמַחְלָקַת, כִּיּוֹן שְׂבָאוּ כָּלֵם לְפָנַי הֵר שִׁינִי נַעֲשׂוּ כָּלֵם חֲנִיָּה אַחַת, הֲדָא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת י"ט) "וַיַּחֲזֵן שֵׁם יִשְׂרָאֵל" וַיַּחֲנוּ שֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין כְּתִיב כָּאֵין, אֶלֶּא וַיַּחֲזֵן שֵׁם יִשְׂרָאֵל, אֲמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵרִי שְׁעָה שְׂאֲנִי נוֹתֵן תּוֹרָה לְבְנֵי, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אֶלֶּא עַל יְדֵי אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וְאֲמַרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָא) אֲמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתּוֹרָה כְּלָה שְׁלוֹם, לְמִי אָנִי נוֹתֵנָה? לְאִמָּה שֶׁהִיא אוֹחֲזַת בְּשְׁלוֹם, הֲדָא דְכְּתִיב (מִשְׁלֵי ג' י"ז) "וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם".

אֲמַרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ל"ז): שְׁבַעַת קְבֻלַּת הַתּוֹרָה קִבְּלוּ עַל עֲצָמָם עִם יִשְׂרָאֵל עַרְבוֹת אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בֵּין שְׁכֻבוֹת הָעַם, כִּי לְצַעֲרָנוּ הֵרַב מִלִּיּוֹנִים מְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְּרַחֲקִים מִהִיְהוּדוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְנִשְׁמַתָּם צוֹעֲקַת לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה לְאֵל עֲכָשׁוּ כְּשִׁיּוּצָא כְּרַךְ אַחֵר כְּרַךְ "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב", וְשֵׁם מְדַפֵּס כָּל הַשְּׂאֵלוֹת שְׁכָל אֶחָד שׁוֹאֵל וְכוּ', וַיְדוּעַ שְׂאֵם אֶחָד שׁוֹאֵל אֶת הַשְּׂאֵלָה, אוֹתוֹ שְׂאֵלָה שׁוֹאֵלִים עוֹד אֶלָּף אוֹ אֶלְפֵי

אֲלֵפִים אֲנָשִׁים וְכוּ', וְלִכְּנָן הוּא זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד לְעֶסֶק בְּהַפְצַת "שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלֵב", כִּי בְּזֶה תִּזְכּוּ לְקַיֵּם אֶת הָעֲרֻבוֹת שֶׁקְּבַלְנוּ בְּעַת קִבְּלַת הַתּוֹרָה אַחַד עַל הַשָּׁנִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נִזְכָּה לַהֲיֹת מִמְּזִכֵי הַרְבִּים, וְזְכוּת הַרְבִּים יִגַּן בְּעַדְנוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ מִבְּרִךְ

בתתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נִשְׂאָ ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתְּהָ צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁמִּכָּל מִצְוָה שְׂאָדָם מְקַיֵּם בְּפֶעַל מִמֶּשׁ, נִבְרָאִים מִזֶּה מְלֵאכִים, שֶׁהַמְּלֵאכִים הָאֵלוּ שׁוֹמְרִים עָלָיו, וְהוּא לֹא קוֹלֵט, כִּי אֶפְלוּ כְּשֶׂאָדָם הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל, וְלְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד, בּוֹרֵא מְלֵאכִים שֶׁהוֹלְכִים לְפָנָיו, אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֶת זֶה שֶׁעַל יָדֵי כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שְׁפוּסֵעַ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל וְלְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד, רַק הִהְלִיכָה בְּעֶצְמוֹ בּוֹרֵא מְלֵאכִים, הִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָ וְהִיָּה מְזַדְּרֵז מְאֹד מְאֹד, מִכָּל שֶׁכָּן וְכָל שֶׁכָּן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא בּוֹרֵא מְלֵאכִים שְׁשׁוֹמְרִים עָלָיו וְכוּ', חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ו) תִּנְיָא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי נִתְּנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֵאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין, אָמַר אַבְיִי אֵינְהוּ נְפִישִׁי מִיֵּן וְקִימִי עַלְן כִּי כִּסְלָא לְאוּגִיָּא אָמַר רַב הוֹנָא כָּל חַד וְחַד מִיֵּן אֶלְפָּא מִשְׁמַאֲלִיהָ וְרַבְבְּתָא מִימִינֵיהָ; אָדָם שְׁחוּשֵׁב שֶׁהָעוֹלָם הַפְּקָר, הוּא יְכוּל לְעַשׂוֹת מָה שֶׁהוּא רוֹצֵה רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן לְחֵטָא בְּשׁוּגַג אוּ בְּמִזִּיד וְכוּ', וְאֵינוּ קוֹלֵט שְׁלִבְסוּף הַקְּלָפוֹת הָאֵלוּ יִנְקְמוּ בּוֹ, וְלִכְּנָן צְרִיכִים מְלֵאכִי הַשְּׁמִירָה שִׁישְׁמְרוּ עָלָיו, וּבּוֹדָאֵי אָדָם צְרִיךְ לְהַרְבּוֹת בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְבְרָא עַל יָדֵי זֶה מְלֵאכִי הַשְּׁמִירָה שִׁישְׁמְרוּ עָלָיו, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ב סִימָן ו') עוֹשֶׂה אָדָם מִצְוָה אַחַת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ מְלֵאךָ אַחַד, עוֹשֶׂה ב' מִצְוֹת נוֹתֵן לוֹ ב' מְלֵאכִים, עוֹשֶׂה הַרְבֵּה מִצְוֹת, נוֹתֵן לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא חֲצִי מַחְנֵהוּ, הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁמְכַל מַצְוָה וּמַצְוָה שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה, בּוֹרֵא מְזַה מְלֶאכֶי הַשְּׁמִירָה שְׁשׂוּמְרִים עָלָיו, וְאֵלְמֶלֶא הַמְּלֶאכִים הָאֵלוֹ שְׁשׂוּמְרִים עָלָיו, הִיָּה נְזוּק, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אַתָּה שׂוֹאֵל.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּשַׁלֵּיךְ אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלֶךְ, וְתִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חֻקִּים, וְדַע לֶךְ שֶׁלֹּא כָל דְּבָר אַתָּה יוֹדֵעַ, יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁאַתָּה לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מֵבִין וְלֹא מַשִּׁיג וְכוּ' וְכוּ', וְתִמֵּד יֵשׁ מָה לְלַמֵּד.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקיו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קָדָם כָּל צְרִיכִים לְבָרֵר אִם הַדְּבָר הַזֶּה הוּא אֶמֶת, כִּי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַמוֹן צְדִיקִים וְאֲדָמוֹ"רִים וְרַבָּנִים יֵרְאִי הַשֵּׁם יִכְלוּ לְהַנְצִיל מִהַשׂוֹאָה הָאֵימָה וְלֹא רְצוּ לְהַפְרֹד מִקְהֵלוֹתֵיהֶם וְחִסְדֵיִיתֵיהֶם, וְדָבָר זֶה מְפָרֵס, וְלִכֵּן זֶה סֵתֵם שֶׁקָר לְהוֹצִיא לְעֵז עַל צְדִיקִים וְאֲדָמוֹ"רִים וְרַבָּנִים יֵרְאִי הַשֵּׁם שֶׁעֲזָבוּ אֶת קְהֵלוֹתֵיהֶם, וְכֵדָאֵי לְבַדֵּק אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּגִנְזוֹךְ הַיְסֻטוּרִיָּה שֶׁל הַשׂוֹאָה וְכוּ'.

הַדְּבָר הַשְּׁנִי כָּל מִי שִׁיּוֹדֵעַ מָה שֶׁהִיָּה אִז סְמוּךְ מְאֹד לְהַמְלַחְמָה וְכוּ', הִיָּה מִמֶּשׁ תִּהְיֶה וְכֵהוּ וְכוּ', וְאֵף אַחַד לֹא דִמָּה בְּדַעְתּוֹ מָה שֶׁהוּלֵךְ לְקֵרוֹת, הַכֹּל הִיָּה מְעַרְפֵּל וְכוּ', וְאֵף אַחַד לֹא חָלַם אֶת רְצִיחַת הַעֲמֻלָּקִים יִמַח שָׁמַם, וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהֵאֲשִׁים אֶת אֵף אַחַד.

הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי אֵלוֹ הָאֲדָמוֹ"רִים שֶׁכֵּן נִצְלוּ בְּאֵיזָה דְרָךְ שֶׁרַק לֹא יִהְיֶה, דִּיקָא עַל יְדֵיהֶם נִשְׂאָר הַיְהוּדוֹת הַחֲרָדִית כְּמוֹ שֶׁהִיָּה לְפָנֵי הַשׂוֹאָה, כִּי הֵם בְּנוּ מִחֲדָשׁ אֶת כָּל הַקְהֵלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁנִּשְׁרְפוּ וְנִחְרְבוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵלְמֶלֶא הֵם לֹא הִיָּה נִשְׂאָר שְׂרִיד וּפְלִיט, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִטִּיחַ דְבָרִים עֲלֵיהֶם וְכוּ'.

יָדוּעַ מִי שֶׁעָבַר אֶת הַשּׁוֹאָה וְכוּ', וְנִשְׁאָר בְּשִׁכְלוֹ וְכוּ', זֶה חֲדוּשׁ כְּזֶה שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְהַסְבִּיר, וּמְכַל שְׂכֵן שֶׁהִקִּימוּ בְּתִים מִחֲדָשׁ, כָּל זֶה רַק בְּזִכּוֹת אֵלוֹ הַצְּדִיקִים וְהָאֲדָמוֹ"רִים שֶׁנִּשְׁאָרוּ אַחַר הַשּׁוֹאָה, שֶׁהֵם הִפִּיחוּ רוּחַ חַיִּים בְּנִצּוּלֵי הַשּׁוֹאָה, וְעַל כֵּן אָסוּר לְדַבֵּר שׁוּם רֵעַ עַל אֵלוֹ הַצְּדִיקִים וְהָאֲדָמוֹ"רִים נִצּוּלֵי הַשּׁוֹאָה, כִּי הֵם שֶׁהֲצִילוּ אֶת הַדּוֹר, וְדִיקָא עַל יָדָם נִשְׁאָרוּ קְהֵלוֹת קְדוּשׁוֹת עִם יְשִׁיבוֹת וְתַלְמוּדֵי תוֹרָה וּבְתֵי סֵפֶה, וְאַלְמֵלָא הֵם הֵיךְ נִשְׁכַּח כָּל הַיְהוּדוֹת וְכוּ'.

בְּכָל־טוֹב לִשְׁתַּקּוּ וְלֹא לְדַבֵּר, וְלֹא לְהוֹצִיא לְעִזּוֹ עַל אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁעָבְרוּ אֶת הַשּׁוֹאָה, כִּי אֵלוֹ הֵם צְדִיקִים גְּמוּרִים, וּבִפְרָט יְהוּדֵי שֶׁעָבַר אֶת הַשּׁוֹאָה וַיֵּשׁ לוֹ מִסְפָּר עַל הַיָּה, וְעַדִּין מְנִיחַ תְּפִלִּין וְשׁוֹמֵר שְׂבָת, זֶה צְדִיק גָּדוֹל שֶׁרְאוּי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ בְּרָכָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקית.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִשְׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי בְּכָל חָלוּם יֵשׁ בְּזֶה אֵיזָה מִשְׁמַעוֹת, עִם כָּל זֹאת אָסוּר לְהַשְׁבֵּר מִזֶּה, אֲלֵא לְעִשׂוֹת מִשְׁהוּ לְטוֹבַת הַסִּבְתָּא, אֵיזָה צְדָקָה וְחֶסֶד, אֵיזָה מְזַכֶּרֶת בְּאֵיזָה בֵּית הַכְּנֶסֶת, כְּדִי לְהַרְגִיעַ אֶת הַנִּשְׁמָה.

וְכֵאֵן הוּא הַמְּקוֹם לְהִתְעוֹרַר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהָעוֹלָם הִפְקַר, וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ מַה שְׁקוֹרָה אִתּוֹ אַחַר שֶׁהִנְשְׁמָה יוֹצֵאת מֵהַגּוֹף וְכוּ', הַגּוֹף מוּבָל בְּקִבְר וְקוֹבְרִים אוֹתָהּ, וְהַנִּשְׁמָה מְשׁוֹטְטֶת בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ וְכוּ', וְעוֹבְרֶת

עָלֶיהָ מָה שְׁעוֹבָה, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים חַיִּיתוֹ, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁמִירַת שִׁבְתָּ וְטְהָרַת הַמְשַׁפָּחָה וְאֲכִילַת מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים וְכוּ', כִּי יבֹא הַיּוֹם שֶׁזֶה מָה שְׁיִשְׁמַר אוֹתוֹ, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הִזָּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֶת לְפָנָיו בְּעוֹלָם הַבָּא, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כְּשִׁזְכָּה לְקַיֵּם הַרְבֵּה מִצְוֹת.

צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאִין הָעוֹלָם הֶפְקָר כָּלֵל, וְעַל כֵּן דְּבַר מְשֻׁלְּמִים מִחִיר קָשָׁה, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים חַיִּיתוֹ וְעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִצּוֹל מִכָּל מִינֵי עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה פְּרָק ד') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה לְפָנָיו אִם חוֹזֵר וְעוֹשֶׂה תִּשׁוּבָה הֲרִי אֲנִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וְאֲנִי מִקְבֵּל אֶת תִּשׁוּבָתוֹ, וְאִין אֲנִי זוֹכֵר לוֹ אֶפְלוּ מִקְצַת עוֹנוֹתָיו; וְכֵן הוּא (שָׁם פְּרָק ו') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם אִין חֲפָצֵי אֶלָּא בְּרָכָה וּבְמֵי שְׂאִין בּוֹ עֲבֵרוֹת. וְחִזְרְתִּי בּוֹ בְּדַבְּרֵי אֶפְלוּ יַעֲשֶׂה אָדָם מְאֵה עֲבֵרוֹת זוֹ לְמַעֲלָה מְזוֹ וְיִחְזוֹר וְיַעֲשֶׂה תִּשׁוּבָה וְיִשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְאַרְץ וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלּוֹ הוּא חֲצִיו וְכַאֲפֵי חֲצִיו חֵיב וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלּוֹ חֵיב בְּאִשְׁם תְּלוּי בְּכָל יוֹם. הֲרִינִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וּמִקְבֵּלוֹ בְּתִשׁוּבָה וְאַתָּן לוֹ בְּנִים שֶׁל בְּעַלֵּי קוֹמָה וְעוֹסְקֵי בַתּוֹרָה וּמְקַיְמֵי מִצְוֹת; וְכוּ' עֵין שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִיקִיט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה לדעת שרובנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, בודאי יכולים לתקן את הכל, ולכן את צריכה לברר טוב טוב מה קורה אתו עכשיו? האם הוא זרק את הסמים וכו', והאם שנה את מעשיו וכו', ואם יש לו נטייה לקיום מצוות מעשיות וחזרה בתשובה וכו', תבדקי את כל הדברים האלו, והקדוש ברוך הוא יעזר שתזכי למצא את בן זוגך.

העקר רק לבקש את הקדוש ברוך הוא בכל יום ויום שלא תפלי בפח, ושהכל יסתדר על צד הכי טוב, ויהיה לך חיים טובים ונעימים ולא יחסר לך שום דבר, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל הכהנים לא הלכו על המזבח אלא על הכבש, והדבר השני כף חנכו את ילדי ישראל שלא לעמד על שלחן, כי שלחן דומה למזבח, על שלחן לומדים תורה, על שלחן אוכלים ומקימים מצוות, ולכן צריכים לשמר מאד מאד על כבוד השלחן, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו.) הנח להן לישראל אם אין נביאים הן בני נביאים הן, ואם זה כל כף מקבל, אצל כלל ישראל, וכך חנכו אותנו, הרי זה צריכים לקבל אפלו שלא מבינים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקכ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל יְרֵא שָׁמַיִם הוּא מְקַלֵּף אֶת הַיְרֵקוֹת וְהַפְּרוֹת בְּחַג הַפֶּסַח, וְלִכְּנֵן אֵלוֹ
הַפְּרוֹת וְהַיְרֵקוֹת שְׂאֲיִן לָהֶם קְלָפָה וַיְכוּלִים לֶאֱכֹל אֶת זֶה כֶּף וְכו', לֹא אוֹכְלִים
אֶת זֶה מֵאַחַר שְׁחוּשְׁשִׁים מְכַל מִינֵי חֲשׂוֹת אוֹלֵי נִגְעוּ בְּזֶה חֲמֵץ וְכו', או
שְׂצָבְעוּ אֶת זֶה בְּצָבַע שְׂמַעְרָב בְּזֶה חֲמֵץ, בְּפֶסַח מִקְפִּידִים עַל זֶה מְאֹד מְאֹד,
אֲשֶׁרֵי אֵלוֹ שְׁשׁוּמְרִים עַל דְּבָרִים אֵלוֹ, כִּי אֲסוּר חֲמֵץ זֶה בְּמִשְׁהוּ וְכו', וּמְטַמֵּט
אֶת הַלֵּב וְהַמֶּחֱ וְכו', וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְמִיר עַל עֲנִינִים אֵלוֹ בְּפֶסַח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקכ"ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדַם כָּל אֶת לֹא צְרִיכָה לְפַחַד מִהַהֲרִיזוֹן, הַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת וְתוֹלִידֵי
בְּקִלוֹת, וְאֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ כָּלֵל, מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תְּהִי רְגִילָה לּוֹמֵר בְּכָל

יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אָמַר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתוליד בקלות:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׂבוּכוֹת הַזְּכוּת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכוּתִי לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיא לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁי וּבְאַיְכָרֵי, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהַרְיֹון בְּקִלּוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אסור לך להכנס בלחץ, תעשי מה שטוב להמצפון שלך, למה לך להצטער על דבר שהוא נגד רצונך? אם את מרגישה שזה יהיה לך קשה, אז אל תעשי את זה, ואם את מרגישה שתוכלי להסתדר עם זה, מה טוב ומה נעים, אבל אף פעם לא צריכים להכנס בלחץ, ותמיד צריכים לזכר ששום דבר בזה העולם לא מקרח, יש לאדם בחירה יעשה מה שטוב לו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאֵם נְכוּיִם פְּעַם וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂיִכּוּוּ תָּמִיד, אִם אַחוּתְךָ נִפְלָה בַּפֶּח עִם בַּעַל אַכְזָרִי, זֶה לֹא אוֹמֵר שְׁכָל הַגְּבָרִים אַכְזָרִים וְכוּ'.

בְּזֶה הָעוֹלָם קוֹרָה הַרְבֵּה מִקָּרִים שְׁלֹא צָפוּ אֲלֵיהֶם, פְּעַם הַגְּבָר נוֹפֵל בְּאִיזָה פֶּח וְכוּ', וּפְעַם הָאִשָּׁה נוֹפֵלֶת בְּאִיזָה פֶּח וְכוּ', וְזֶה לֹא אוֹמֵר שְׁתָּמִיד יִהְיֶה כָּכָה.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק וּלְהַמְשִׁיךְ עִם הַחַיִּים, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַרְצוֹן שֶׁל הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק לְחִיּוֹת וּלְהִתְעַלּוֹת בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם פֶּגַע מִקָּרָה וְכוּ' וְכוּ', שָׂרַק קוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבִפְרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ש') כָּל מָה שְׂאֵתָה רוּאָה בְּעוֹלָם, כָּל מָה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן; וְלִכֵּן מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים, וְאִשְׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מִעֲמֵד וְלֹא נִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר.

תָּמִיד צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם הַפְּנִים קְדִימָה, וְרַק לְהִשְׁתַּדֵּל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם התחלת להתפלל בנסח שתקן הבעל התניא זי"ע, אל תחליף, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לשנות את נסח התפלה כפי שקבלו על עצמם, ולכן לא כדאי להחליף לשום נסחאות, כל אחד שיהזיק כפי הנסח שלו.

העקר צריכים לדעת כי (סנהדרין ק"ו:) רחמנא לבא בעי, אם זכית להתקרב לרבנו ז"ל, ראה להרבות בשיחה בינך לבין קונה, שדבר זה שידך לכל בר ישראל, ובזה אין הפרש איזה חסיד הוא, איזה ליטאי הוא, ומאיזה מוצא הוא, כל בר ישראל צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, כפאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ה) היתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׁכַמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים מִפְּרָסְמִים סָפְרוּ, שְׁלֹא בָּאוּ לְמַדְרַגְתָּם, רַק עַל יְדֵי הַנְּהִיגָה זו. וְהַמְשָׁכִיל יִבִּין מַעֲצָמוֹ גְּדוֹל מַעֲלַת הַנְּהִיגָה זו, הַעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהוּא דְבַר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ מִקֻּטָּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּלֵם יְכוּלִים לְנַהֵג הַנְּהִיגָה זו, וְעַל יְדֵי זֶה יְבוֹאוּ לְמַעֲלָה גְּדוֹלָה. אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאָחֵז בָּזֶה.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נִשְׂאָ ג' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֶסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאִף אֶחָד שְׁלֹא יִתְעַרֵּב לְכֶם בַּחַיִּים, וְאִם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְשִׁיכָה אֶחָד לְשָׁנֵי וְרוֹצִים לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה מְהֵרָה שְׁיִוְתֵר מְהֵרָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם.

הַעֲקֹר לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל "טְהֻרַת הַמְּשַׁפְּחָה", שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְכֵן הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְשֹׁמֵר אֶת מְצוּוֹתַי וְיִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ יִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נִשְׂאָ ג' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות לב): אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל שנאמר (תהלים כ"ז י"ד) "קנה אל הוי"ה חזק ויאמץ לבך וקנה אל הוי"ה", כי בודאי אם מתעקשים אצלו יתברך פעם אחר פעם ולא מתעייפים בתפלה, אזי רואים ישועות גדולות, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא יכול לפעול. ולכן בזה שחוזרים פעם אחר פעם אחר התפלה ולא מתיאשים, זה לא נקרא דחיקת השעה, אדרבה זה נקרא עקשנות גדולה מאד, שבודאי סוף כל סוף יראה ישועה, כי אדם צריך להיות חזק מאד בתפלה, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה הוא לא יעזב את הקדוש ברוך הוא עד שלא יראה ישועה. אבל הכל צריך להיות ברחמים ותחנונים וכו', ואז לבסוף יראה ישועה גדולה אם לא יתיאש מתפלה ותחנונים, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקכו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי צריכים לקחת אותו אל איזה רופא שיטפל בו, כי כנראה שהוא סובל מ'סכיזופרניה', פצול אישיות וכו', וכן המחלה הזו נקראת הפרעה אובססיבית-קומפולסיבית היא הפרעה נפשית המסוגלת כהפרעת חרדה וכו' וכו', ולכן כדאי לטפל בזה מה שיותר מהר, לפני שיהיה מאחר. היום יש תרופות מאד מתקדמות שיכולים להציל את האדם מכל מיני מחלות נפשיות ואשרי מי שהולך לטפל בעצמו ואין זה בזיון כלל וכו', כי הוא צריך להציל

אֶת נַפְשׁוֹ מֵרַדַּת שַׁחַת וְכוּ', וּבְכָלֵל אֶף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהוּא עוֹבֵר הַטְּפוּלִים הָאֵלֶּן.

הַבְּעִיָּה שֶׁל אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים שְׁסוֹבְלִים מִזֶּה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן 170) מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיַת לְדַבְרֵי חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים הוּא יָכוֹל לְהַשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עֶקֶר הַשְּׂגָעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ מְצִיַת וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבְּעִלִּי שֶׁכָּל. כִּי הַמְּשַׁגֵּעַ אִם הִיא שׁוֹמֵעַ וְצִיַת לְדַבְרֵי אַחֲרִים שֶׁהֵם הַבְּעִלִּי שֶׁכָּל בּוֹדָאִי לֹא הִיא מְשַׁגֵּעַ כָּלֵל, כִּי אֶף עַל פִּי שְׁלֹפֵי רוּחַ שְׁטוּת וְשַׁגְּעוֹן שֶׁלֹּו נִדְמָה לוֹ בְּבִרְרוֹ גָּמוּר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוּעַ וּלְהַתְגַּלְגֵּל בְּאִשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מִדְּרָכֵי הַשְּׁטוּת וְשַׁגְּעוֹן, אֶף עַל פִּי כֵּן מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ אֹמֵר לוֹ שְׂאִינוּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן אִם הִיא מְבִטֵּל דַּעְתּוֹ נֶגֶד דַּעַת הַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻמְקָה בּוֹדָאִי הִיא מְתַבְּטֵל כָּל הַשְּׂגָעוֹן שֶׁלֹּו. נִמְצָא שֶׁעֶקֶר הַשְּׂגָעוֹן הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לִשְׁמַע וּלְצִיַת לְדַבְרֵי חֲכָמִים.

וְלָכֵן כָּל מִי שְׁסוֹבֵל מִמַּחְלַת 'סְכִיזוֹפְרֵנִיָּה, פְּצוּל אִישִׁיּוֹת וְכוּ', וְכֵן הַמַּחְלָה הַזֹּאת נִקְרָאת הַפְּרָעָה אוֹבְסִיבִית-קוּמְפוּלְסִיבִית הִיא הַפְּרָעָה נִפְשִׁית הַמְּסוּגָת כֶּהַפְּרָעַת חֲרָדָה וְכוּ' וְכוּ', עָלָיו לְהַכִּיר בְּמַחְלָתוֹ וּלְקַבֵּל טְפוּל, שְׁבִקְלוּת יְכוּלִים לְהַתְרַפְּאוֹת מִזֶּה עַל יְדֵי תְרוּפוֹת, אֲבָל הַבְּעִיָּה שֶׁל אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים הוּא שֶׁהֵם מְכַחֲשִׁים לְגַמְרֵי שֶׁהֵם סוֹבְלִים מִזֶּה וְזוֹרְקִים אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַזּוּלָּת שֶׁהוּא חָיֵב וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְכָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נִשְׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל נוֹהֲגִין אִם הַיֵּלֶד נוֹלַד אַחַר פּוּרִים מְחַכִּים כְּכֹר עִם הַחֲלָקָה עַד ל"ג בְּעֶמְרָ, וְאִם נוֹלַד עַד ט"ו בְּאָב מְקַדִּימִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲלָקָה בְּל"ג בְּעֶמְרָ, וּבִשְׁאָר זְמַנֵּי הַשָּׁנָה עוֹשִׂים חֲלָקָה בּוֹ בַּיּוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּזְכְּנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲלָקָה אֲצֵל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי בְּמִירוֹן, וְכֹךְ נִהְגוּ הָאֲרִיז"ל שְׁלַקַּח אֶת בְּנוֹ לְגִזּוּ אֶת שְׁעָרוֹ בְּגִיל שְׁלֹשׁ אֲצֵל הַתַּנָּא רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי בְּמִירוֹן, וְזֶה הַמְּקוֹר לְזוֹה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נִשְׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת עַצְמָנוּ לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְרֵאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלָקְנוּ שְׁזַכִּינוּ לְהִבְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְעַל יְדֵי שְׁמִחָה הַזֹּאת יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת כָּל הַנְּסִיווֹת הַקְּשִׁים שֶׁרַק עוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (פְּסִיקְטָא רַבְתִּי) בְּשַׁעַה שְׁעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי וְאָמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעַה נִתֵּן לָהֶם זִיו מְזִיו שְׁכִינָה שֶׁל מַעְלָה; וְלָכֵן רֵאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלָקְנוּ וְלֹא לַתֵּת שְׁפָגְעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן יִשְׁבְּרוּ אוֹתָם, וּמוֹבָא בְּזִהַר (הַקְּדָמָה ד) מֵאֵן מִנְכוּן דִּי חֲשׂוּכָא מִהַפְּכָן לְנִהוּרָא, וּטְעָמִין מְרִירָא לְמַתְקָא, עַד לֹא יִיתוּן הֶכָא. מֵאֵן מִנְכוּן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכו', מֵאֵן דְּלֹא מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהוּא עֲלָמָא, לִית לִיהַּ חוּלְקָא הֶכָא; [מִי מַכְסִּים יְכוּל לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְּרִירוֹת לְמַתְיָקוֹת עַד שֶׁלֹּא יָבֵא לְעוֹלָם הַבָּא וְכו', מִי מַכְסִּים שְׁמַחְכָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּזִים שִׁיתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכו', מִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֲלָק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שְׁאֶפְלוּ שְׁעוּבָר עֲלָיו כָּל מִינֵי חֲשֻׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכו', אֵף עַל פִּי כֵן הַכֵּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי לְמַעְלָה

מֵאֵד מִתְחַשְׁבִּים עִם אָדָם שְׁעוֹבֵר עֲלָיו מֶה שְׁעוֹבֵר מְרִירוֹת דְּמִרִירוֹת צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְכַאוּבִים וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן מְחִזֵּק מִצְמֵד וְכוּ', וְכָל זֶה רַק בְּזָכוֹת קִבְּלַת הַתּוֹרָה שְׁזִכְנוּ לְקַבֵּל עַל הַר סִינַי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בִּיצָה כה): נִתְּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי שֶׁהֵם עֲזִין; כִּי בַר יִשְׂרָאֵל צְרִיף לְהִיּוֹת חִזְק מְאֹד מְאֹד בְּדַעְתּוֹ שֶׁשּׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אֲפֹלוּ יַעֲבֹר עֲלָיו מֶה שְׁיַעֲבֹר וְכוּ', וְאֵת הַכַּח הַזֶּה קִבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי אָמֶת כְּזֶה, רַבֵּי שְׁמַחְזֵק וּמְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רְאֵה מֶה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עֵף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׁיִקְוֶה שְׁלֹא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גְּמַרְא' הֵם רֹאשֵׁי תְּבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבֻרִיאֵל מְיִכָּאֵל ר'פֶּאֵל אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּכָב עִם אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַ וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עִירוּבִין ס"ה, אִף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיף מֶה יִהְיֶה כְּבָר אִם אָנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְּרִסְתִּי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אָנִי יִגְרַס מְחַר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבְיֵא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אָנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבּוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה חֵכִי מְאִשֵּׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עֵז, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁאַנְחָנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וְזֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת אֶצְלָנוּ הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי כָּל הַנְּשָׁמוֹת הָיוּ עַל הַר סִינַי בְּעַת קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִתְעוֹרֶרֶת הַהֶאָרָה הַזֶּה, וְלִכֵּן נִכְנָס תְּשׁוּבָה לְכָל נִשְׁמָה מִנְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל חֲזָרָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עֵז, וְלִחְזוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מָאד מָאד חֲשׁוֹב תְּשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלִקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַּקְל"ב) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ" אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרֵּף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה תְשׁוּבָה בִּינִי לְבִינֶךָ וְאֲנִי מִקְּבִלֶךָ; הֵיטֵ עוֹד עוֹוֹן כָּל כֶּף חָמוֹר שְׁאָדָם מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף כָּלפִּי מַעְלָה? אֵף עַל פִּי כֵן אוֹמֵר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּא תִחְזוֹר בְּתְשׁוּבָה וְאֲנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אֲמָרוּ (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר י"ח) שְׁכָל הָעוֹשֶׂה תְשׁוּבָה מִעֲבָרָה שְׁבִידוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב; וְאֲמָרוּ (פְּסָחִים קי"ט). יְדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין; וְלִכֵּן לָמָּה תֵּאֱמָרִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲנִישׁ אוֹתְךָ? אֲדַרְבֶּה אִם אֶת תִּחְזוֹרֵי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הָעוֹוֹנוֹת שֶׁלְךָ יִתְהַפְּכוּ לְזִכִּיוֹת, וְלִכֵּן תִּקְחִי אֵת עֲצֻמְךָ בִּידֶךָ וְתִחְזְרִי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה עִם לֵב אֲמֵת לֵב נְכוֹן, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבֵּה פָּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב ל"א) "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר" שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבִרְיָה, אֲלֹא לְכָל הוּא מִקְּבֵל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה וְכָל מִי שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ לְהַכְנִס יִכְנֵס, לְכֶף הוּא אוֹמֵר "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר"; וְלִכֵּן רְאִי דִיקָא עֲכָשׁוּ לִחְזוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פ"ו): גְּדוֹלָה תְשׁוּבָה שְׁבִשְׁבִיל יַחֲדָה שְׁעֵשֶׂה תְשׁוּבָה מוֹחֵלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ; וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא אֶת שְׁזוּכָה לִחְזוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׁבִזְכוּתְךָ יִמְחִלוּ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן תִּקְחִי אֵת

עֲצֻמָּה בְּיָדָהּ, וְדִיקָא עֲכָשׁוּ בְקַבְּלַת הַתּוֹרָה תַּחֲזוּרֵי בְתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה תְּלַמִּידָה סְמִינָר "בֵּית מַלְכָּה"

אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעֵדִין אֲתָן זוֹכְרוֹת מָה שְׁדַבַּרְתִּי
אֲתָכֶן בְּהִיּוֹתִי בְּיַבְנָאֵל, וְאִמְרַתִּי לְחֹזֵר עַל כַּמָּה נִקְדוֹת, תּוֹכְרוּ טוֹב שְׁשֵׁלְמוֹת
בֵּת יִשְׂרָאֵל הִיא הַצְּנִיעוּת, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּב יוֹתֵר מְדֵי עַל הָרְחוּבוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
(תְּהִלִּים מ"ה י"ד) "כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מְלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה" וְדַרְשׁוּ
עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ג') מְכַאֵן אָמְרוּ אִשָּׁה שֶׁהִיא
מְצַנַּעַת עֲצֻמָּה אֶפְלוּ הִיא יִשְׂרָאֵלִית רְאוּיָה הִיא שֶׁתִּנְשֵׂא לְכַהֵן וְתַעֲמִיד כְּהֻנִּים
גְּדוֹלִים שֶׁנֶּאֱמַר "מִמִּשְׁבָּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה".

אֲנִי הִבְטַחְתִּי לְכֹל בֵּת שֶׁבְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ אֲמָצָא לְכֹל אַחַת בֵּן זוּגָה
הַשִּׁיכֵת לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתָּה, וְלִכְּן אֵל תְּדַאֲגִי כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּבְקָרוֹב מְאֹד מְאֹד תִּמְצָאִי גַם אֶת אֵת בֵּת זוּגָה כְּמוֹ שְׁחִבְרוּתֶיךָ הַתַּחֲתָנוּ עֲכָשׁוּ,
רַק אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְשָׁמֵר עַל הַמְּדוּת טוֹבוֹת שֶׁתִּתְנַהֲגִי בְּדַרְךָ
אַרְץ גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפָּרֵק חֵס וְשְׁלוֹם כְּדֵי שְׁלֹא תִקְבְּלִי שֵׁם רַע, מָה אֵת
צְרִיכָה אֵת זֶה? בְּזֶה שִׁיְהִי לָךְ מְדוּת טוֹבוֹת תִּקְבְּלִי שֵׁם טוֹב, וְתִרְאִי שֶׁתִּהְיִי
הַכִּי מְצַלַּחַת בְּחַיִּיךָ, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, וְתִרְאִי שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד תִּבְנִי בְּעֲצֻמָּה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

תִּתְפַּלְלִי בְּכֹל יוֹם עַל זֶה שֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחַ טוֹב לְשִׁדְךָ אוֹתְךָ עִם
בְּחוּר יְרֵא שָׁמַיִם וּבַעַל מְדוּת טוֹבוֹת, וְשִׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית
בְּבֵיתְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לַעֲשׂוֹת לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּזֶה

שְׂאֵת תַּתְנַהֲגִי בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וְלִשְׁמֹר עַל צְנִיעוֹת הַדְּבֹר, וְעַל צְנִיעוֹת הַלְּבוּשׁ, בְּזֶה אֶת גּוֹרְמַת לִי נַחַת רוּחַ, וְאֶזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב אֲצַלְךָ תָּמִיד.

וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁבְקָרוֹב תִּהְיֶי הַכִּי מְאֻשֶּׁרֶת בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיךְ שֶׁתִּדְעַ, בְּכָל פֶּעַם שְׂזוֹכִים לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל זֶה עֲנִינָן גְּדוּל מְאֹד וְתִקּוֹן נִפְלֵא אֲשֶׁר אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כִּף מוֹבָא (שיחות ה"ר"ן סימן קנ"ו) כְּשֶׁהָיָה רַבְּנוּ ז"ל בְּאוּמָאן, שָׁמַע בְּבֵיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעֵקִים עַל הַבֵּית עֲלִמִין עַל קַבְרֵי אֲבוֹתָם שֶׁדִּרְכָם לְצַעַק וְלִהְתַּפְּלֵל שֵׁם בְּקוֹל מֵר כְּנֶהוּג, וּפֶעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיָּתָה צוֹעֶקֶת שֵׁם עַל קַבְרֵי אֲבִיהָ: אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מֵר מְאֹד וְכו', וְכו', וּבָתוֹ אֲדַל תַּחֲיָה, הִיָּתָה עוֹמֶדֶת אֲצִלוֹ אֹז, עָנָה וְאָמַר לָהּ רַבְּנוּ ז"ל, הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֶקֶת בְּכוֹנָה הֵיטֵב אָבִי אָבִי, אָבֵל אֲבִיהָ אֵינוֹ בְּכָאן כָּלֵל וְכו', וְאָמַר אֹז שֶׁטּוֹב כְּשֶׁבָּאִים עַל קַבְרֵי אֲבוֹת לומר לְהַמְתִּים הַשּׂוֹכְנִים סְבִיב סְבִיב לְקַבְרֵי אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְכִיּוֹצֵא שְׁבָאִים אֵלָיו, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שִׁיּוּדִיעוּ לוֹ שְׁבָא בְּנָם אוֹ בָתָם אֵלָיו. כִּי בּוֹדָאִי לֹא כָל הַמְתִּים נִסְתַּלְקִים מִמְּקוֹם קְבוּרָתָם לְמִקּוֹם שְׁנִטְרָדִים, כִּי הִרְבָּה שְׂרוּיִים עַל קַבְרָם. עַל כֵּן טוֹב לְהוֹדִיעַם כְּדִי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאֲבִיהֶם וְכו', וְאָמַר אֹז: אָבֵל אֲצֵל הַצְּדִיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שְׁמָא אֵינוֹ שֵׁם. כִּי מִיתַת הַצְּדִיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שִׁיּוֹצֵא מִחֹדֶר לְחֹדֶר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אֹז לְבָתוֹ עַל עֲצֻמוֹ: כְּמוֹ שְׂאֲנִי עָתָה בְּחֹדֶר זֶה וְאַחֵר כִּף אֲנִי יוֹצֵא מִחֹדֶר זֶה וְנִכְנָס לְחֹדֶר הַשְּׁנַי וְסוּגֵר הַדֶּלֶת אַחֲרַי. אִם אֶת תְּבוּאֵי אֲצֵל הַדֶּלֶת וְתַצְעֲקֵי אָבִי וְכו', לֹא אֲשַׁמַּע דְּבָרֶיךָ? [כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים שְׂרָמְזוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּמָה גְּדוּל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שִׁיּוֹצֶה

לְבוֹא עַל קְבֻרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בּוֹדְאֵי יִשְׁמַע דְּבַרְיֹו וְיַעֲזֹר וְיִוְשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מָה דְאַפְשָׁר. וְלִכְּנָן אֲשֵׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְבֹא בְּכָל פַּעַם אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. וְעַל כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה שׂוֹאֵל. בּוֹדְאֵי מִי שְׂיִכּוֹל לְנַסֵּעַ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אֲבָל צְרִיכִים לְזַכֵּר שְׁעַקֵּר הַקְּבוּץ הוּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סִימָן ת"ג) הַרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצֵלֵי מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלֵי מְאֻמִּינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שְׂיִהְיוּ כֻלָּם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלֵי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָּל מִי שְׁפָּסַר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּי אֱלֹוֵי הִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵלוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (נַחֲמִיָּה ח) "אֲכָלוּ מִשְׂמַנִּים וּשְׂתוּ מִמֵּתִיקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ָה הִיא מְעֻזְכֶּם" וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמֵר (ת"י מוה"ר"ן סִימָן ת"ה) הַרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי הוּא חֲדוֹשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מָהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיֵא אַתֶּם כֻּלְּכֶם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי; וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל לְעֵינֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (ת"י מוה"ר"ן סִימָן ת"ו) שְׂיִכּוֹלִין אֲזֵ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מָה שְׁבָכָל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה בְּאַפְשָׁר שְׂיִהְיָה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפְּן, אִף עַל פִּי כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁבָכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֻצְמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוּל לְתַקְּנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמֵר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מָה שְׁבָכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

וְלִכְּנָן מִי שְׁעוֹד לֹא הִיָּה אִף פַּעַם אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל רְאוּי לוֹ לְהַזְדַּרֵּז חֲתָף וּמִיָּד לְנַסֵּעַ כְּבָר עֲכָשׁוּ אֲצֵל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, כִּי מָה יָדַע הָאָדָם מָה שֶׁהַמְּחַר יְבִיא, וּכְדָאֵי לְהִיּוֹת עַל כָּל פְּנִים פַּעַם אֶחָד בַּחַיִּים אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כְּדִי שְׁנֻזְכָּה לְתַקּוּן נִפְלֵא אֲצֵלוֹ, וּמִי שְׁכַבֵּר זָכָה לְהִיּוֹת, כְּדָאֵי וּכְדָאֵי לְחַכּוֹת עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׂאֵז הוּא זְמַן קְבוּץ לְכָל, וְאָמֵר מוה"ר"ן ז"ל שְׁכָּל אֶחָד שְׂיִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ הַגְּדוֹל שְׁלָנוּ בְּאוּמָן הִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּקַרְבַּת הַגָּאֻלָּה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקלג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שלא צריכים לפחד משום קללות, כי כבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ו ב') "כצפור לנווד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא", ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות קללה סימן ו') סוף שקללת חנם ישוב על המקלל; ולכן אל תעשי עסק מכל הקללות שמקללים אותך, כי אין בזה כלום וכו', וחכמינו הקדושים אמרו (פסחים ק"י:) כללא דמילתא כל דקפיד קפדי בהדיה ודלא קפיד לא קפדי בהדיה; הינו אם מכניסים את עצמו בפחדים מכל מיני קללות ולחשים וכו', אזי יכול להזיק לו וכו', אבל אם לא עושים שום עסק מזה, ואדרבה יודעים שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, על ידי זה הוא לא מפחד משום דבר שבעולם, כי על ידי תקף האמונה שיש באדם, לא יכולים לעשות לו שום דבר.

ולכן אל תפחדי משום קללות שמקללים אותך, אדרבה עושים אתך חסד גדול, כי בזכות הקללות והבזיונות שמבזים ומחרפים את האדם על לא דבר, על ידי זה נצול מכל מיני מחלות וחלאים רעים, ולכן אם בא לאדם בזיונות ושפיכות דמים קללות והשפלות וכו' וכו', ראוי לו לשמח מאד מאד שנחלף לו במקום מחלות וחלאים רעים שהיה נגזר עליו, ולכן אל תעשי

שום עסק מזה, והקדוש ברוך הוא יברך אותך עם כל הברכות שבתורה, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקלד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כתיב (דניאל ד') "וחטאך בצדקה פרק" כי על ידי צדקה הקדוש ברוך הוא מוחל על כל עוונותיו, ולכן זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים פרשה א') חטא אדם ישוב ויתן צדקה וימחל לו שנאמר (משלי ט"ז ו') "בחסד ואמת יכפר עון" אם יש לאדם אלף רבוא אין עומדים לו בשעת צרכו בצרתו שכן הוא אומר (שם י"א ד') "לא יועיל הון ביום עברה" ומי עומד לו אסר אחד שהוא נותן שנאמר (שם י' ב') "וצדקה תציל ממות". כל הנותן צדקה אף על פי שהוא חטא ונתן צדקה מיד הקדוש ברוך הוא אומר אין רשות למלאך לשלט בו, כי שכר אותה צדקה שנתן מקדים למלאך ואינו מניחו לשלט בו, ולא עוד אלא שדוחפו וכופתו על פניו ומפיס עליו ואומר אף על פי שחטא ונתנה אין רשות למלאך לשלט בו, אני קדמתי רשותי וקדמה לרשותו, כדאי היא הצדקה שנתן לרעבים, ואלולי שהאכילן היו מתים, הוא כסה ערמים ואלולי שכסן היו מתים, כדאי היא הצדקה שקיים נפשות להצילו ממות; ולכן תרגיל את עצמך לפני כל תפלה ותפלה לתת כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קדם תפלה; ולכן אשרי ואשרי

מי שנזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם. וכן לפני שאתה יוצא לדרך תכניס כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה, כדי שתהיה שמור על הדרך, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) שקדם שיוציאים לדרך ראוי לתת צדקה, כדי שיהיה לו שמורה, וכן בעת האכל כדאי לתת צדקה כמה פרוטות, וכן לפני כל תפלה והתבודדות ראוי להכניס כמה פרוטות דיקא בקפת הצדקה, ותהיה חזק בזה, ואל תאמר מה כבר יהיה אם אני יכניס כמה פרוטות לצדקה? אל תאמר דבר כזה, כי למעלה בשמים זה עושה רשם גדול מאד, ויגיע הזמן שאלו הפרוטות שזכינו לתת כל יום ישמר אותנו מכל רע, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאסף" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקה"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאסף" אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי 'היום לעשותם' כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר.

ולכן תהיה חזק לתת בכל פעם כמה פרוטות דיקא לצדקה, ואלו הפרוטות יגנו עליך בעולם הזה ובעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א) שְׁצַרִּיכִים לְזַכֵּךְ אֶת הַשְּׁבֻעָה גְרוֹת, הֵינּוּ לְקִדְשׁ וּלְטֹהַר אֶת הָעֵינַיִם הָאֲזֻנִּים הַחֹטֵם וְהַפֶּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְמַח נָקִי, וְאֵז יִבִּין אֵיךְ שֶׁהִיִּדְעָה וְהִבְחִירָה הֵם דְּבַר אֶחָד, כִּי בְּאִמַּת אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְאָדָם שֵׁישׁ לוֹ צוּאָה וְטֻנוּף וְכוּ' וְכוּ', בְּרֵאשׁ, כִּי בְּאִפְנֵי שְׂאָדָם יִזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, צָרִיךְ שֶׁיְהִיָּה מְזַכֵּךְ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי מִתְאַוֶּת נֹאֻף, וְשִׁלָּא יְהִיָּה בּוֹ שׁוֹם הַרְהוּרִים רְעִים, וּמִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, אֶלָּא שֶׁיְהִיָּה לוֹ מַח מְזַכֵּךְ, אֵז יִבִּין אֶת אִמַּתּוֹ מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁהִיִּדְעָה וְהִבְחִירָה הֵם דְּבַר אֶחָד, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) שְׂאָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁטֻבַּע וְהַשְׁגָּחָה הִיא גַם כֵּן דְּבַר אֶחָד, כִּי בְּאִמַּת אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְהִבִּין מַה הוּא טֻבַּע וְהַשְׁגָּחָה, כִּי בְּאִמַּת גַם הַטֻּבַּע הִיא הַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר לְאָדָם לְהִבִּין שְׁנֵי דְבָרִים כְּאֶחָד, הֵינּוּ הַטֻּבַּע שְׂבָאִמַּת הִיא הַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרַךְ, רַק אִם אָדָם זוֹכֶה לְזַכֵּךְ אֶת הָעֵינַיִם הָאֲזֻנִּים הַחֹטֵם וְהַפֶּה, שְׁעַל יְדֵי זֶה מֵאִיר לוֹ מַחוֹ בְּהֶאֱרָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֵז יִזְכֶּה לְהִבִּין אֶת הַכֵּל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַדְּשׁ אֶת עַצְמוֹ לְשִׁמּוֹר עַל עֵינָיו וְעַל אֲזֻנָיו וְעַל כַּעַס וְעַל דְּבָרִים בְּטָלִים וְכוּ' וְכוּ', שְׁעַל יְדֵי זֶה יִזְדַּכֵּךְ מַחוֹ וְדַעַתוֹ, וְיִזְכֶּה לְהִבִּין אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִימָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שֶׁשִּׁמְחָה זֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיּוֹנָה, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְשִׁמְעַת כְּלֵי זְמַר הָעֶקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי עֲצָבוֹת וְהִמְרִירוֹת יְכוּלִים לְכַלּוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְרַב רָבִם שֶׁל כָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת בָּאִים מֵעֲצָבוֹת.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רכ"ו) שֶׁהַרְשָׁעִים עַל פִּי רַב הֵם מְזַמְרִים נְגוּנִים שֶׁל יִלְלָה וְעֲצָבוֹת, כִּי הֵם בְּחִינַת נְשִׁמַת עַרְב רַב, וְאִמָּא דְעַרְב רַב הִיא לִילִית וְכוּ', אֲכָל אִם שָׂרִים אֶת הַנְּגוּנִים הָאֵלוּ בְּשִׁבְתָּ, יֵשׁ גַּם לְהַנְּגוּנִים הָאֵלוּ עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַנְּגוּנִים שֶׁל כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַכְנִיס בְּהַנְּגוּנִים דְּבוּרֵי אֲמוֹנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁתְּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה וְשָׂר לַעֲצֻמוֹ נְגוּנִים שֶׁל שִׁמְחָה, שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רע"ג) טוֹב לְהָאָדָם לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ שְׂיוּכָל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ עִם אֵיזָה נְגוּן. כִּי נְגוּן הוּא דְבָר גְּדוֹל וְגְבוּהָ מְאֹד מְאֹד, וְיֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאִפְלוּ מִי שֶׁאֵינּוּ יְכוּלִים לְנַגֵּן, אִף עַל פִּי כֵן בְּבִיתוֹ וּבִינּוֹ לְבִין עֲצֻמוֹ יוּכָל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֵיזָה נְגוּן כְּפִי שְׂיוּכָל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנְּגוּן אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל וְכוּ', וּמוֹבָא (סְפֻרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם שְׁשִׁי) שֶׁעֶקֶר רְפוּאַת הַבַּת מְלַכָּה הִיא עַל יְדֵי נְגוּן וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדַעַת כִּי גַם הַנְּשִׁמָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הִיא נִקְרָאֵת בַּת מֶלֶךְ כִּידוּעַ, וְהִיא מְנַחַת בְּמִקּוֹם שֶׁמְנַחַת אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עֵיפָה וְיִגְעָה וְחִלוּשָׁה בְּעוֹנוֹתֶיהָ שֶׁהֵם הָעֲשָׂרָה מִיַּי חֲצִים, שֶׁזֶרֶק וְיָרָה בֵּה הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁתְּפֹסֶה וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִין צְדִיק בְּעַל כַּח גְּדוֹל שְׂיוּכָל לְהַכְנִס לְתוֹךְ כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלָה לְשֵׁם וְלְהוֹצִיא מִמֶּנָּה כָּל הָעֲשָׂרָה מִיַּי חֲצִים, וְלִידַע כָּל

הַעֲשֶׂרָה מִיָּנִי דְפִיקִין כְּדֵי שְׂיַדַע אִיךָ צְרִיכִין לְרַפּוּאָתָהּ. וּלְנַגֵּן כָּל הַעֲשֶׂרָה מִיָּנִי נִגְיָה, כִּי עָקַר רַפּוּאָתָהּ עַל יְדֵי נִגּוֹן וְשִׁמְחָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא ג' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין מָה לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה כָּלֵל, אֲלֵא אֲדַרְבָּה כִּהֵן הוּא בַּעַל מִיחָס גְּדוּל
מְאֹד, וְלֹא צְרִיכִים לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ עִם שְׁטִיּוֹת וְכוּ', אֲתָה צְרִיךָ לְדַעַת כָּל
מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית הוּא כַּעֲסָן, וּמִמֶּנּוּ צְרִיכִים לְשׁוֹמֵר מְאֹד מְאֹד, אֲבָל לֹא סִתָּם
לְפַחַד לְהַשְׁתַּדֵּף עִם כִּהֵן וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא ג' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָ צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁבָּאנוּ לְזֶה הָעוֹלָם לְהַתְעַנֵּג מִזִּיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ,

לא באנו לזה העולם לחיות חיי ענוי וצער וכו' וכו', ורב הצרות שעוברים על בני אדם הם לוקחים את זה לדיהם וכו', ואחר כך יש להם טענות וכו', כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ט ג) "אוֹלַת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל הַיָּיִהּ יִזְעַף לְבוֹ", את צריכה לדעת מאחר שיש לך אמונות כל כך יפה בידי, ואת מצליחה בגדול וכו', אזי למה לך לסבל? וזה לא תרוץ שאין לך עכשו עבודה, כפי המשרה ושם טוב שלך, בקלות את יכולה למצא עבודה אחרת, בשום פנים ואפן לא תלכי במקום שצועקים עליך ומשפילים ומלחיצים אותך, לא כתוב בשום מקום שאדם צריך לסבל סבל בחנם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמצאי עבודה טובה שימצא חן בעיניך, ותצליחי בגדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקלט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלוש וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך ידידי היקר, ערבנות זה אחריות מאד מאד גדולה, כי תכף ומיד כשאחד חותם ערבנות להשני, הוא צריך לדעת שהוא נכנס במקום הלזה, יכול להיות האח שלו והגיס שלו וכו', זה מציאות, הערב נכנס במקום הלזה, ולכן לא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (במות ק"ט) לעולם יתרחק אדם מן הערבונות, ואמרו (ירושלמי במות פרק ג' הלכה א) ברח מלהיות ערב ומלהיות בעל פקדון, וכן אמרו (בבא בתרא קע"ג:) מנין לערב דמשתעבד? דכתיב (בראשית מ"ג ט) "אנכי אערבנו מידי תבקשנו", ולכן תקח את זה בחשבון אם יש לך כסף, אתה יכול לעזר לאח שלך, אבל אם אין לך כסף, תדע לך שאתה נכנס במקום האח שלך וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (דרד ארץ ונטא פרק ג) אם ערבתי, ערבתי על מנת לשלם, ואמר החכם מכל אדם (משלי

ו' א' "בני אם ערבת לרעה תקעת לזר כפיד", אני יודע שזה מאד מאד עדין, כי סוף כל סוף זה האח שלה, עם כל זאת אתה צריך לקחת בחשבון אם הוא לא יוכל לשלם, אז אתה תצטרך לשלם.

הקדוש ברוך הוא ישפיע שפע על כלל נשמות ישראל, ויקים ויתקבל התפלה שהתפלל הכהן גדול ביום הכפורים לפני ולפנים "שלא יצטרכו עם ישראל זה לזה".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקומו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ב) מי שמנגן אותיות התפלה וקול הנגינה הם בזכות ובהירות גדול, אזי מלביש את השכינה בלבושים נהירין וכו', והוא דבר גדול מאד להתבודד עם איזה נגון שנמשך לבו אחר הנגון הזה, וכך נהגו גדולי אנשי שלומנו שכל אחד היה מתבודד עם הנגון שלו כפי בחינתו.

ידוע שכל הצדיקים לקחו נגונים מגויים, והפכו את זה לקדשה, ולכן מה טוב ומה נעים שתמשיך בעבודה הקדושה הזו, והעקר תהיה רגיל לדבר הרבה עם הקדוש ברוך הוא אשר אין למעלה מזה, וכל כך חבל שבני אדם מזולזלים בזה, כי צריך להיות כל כך דבוק בו יתברך, עד שלא יוכל לנתק את עצמו ממנו יתברך, ותמיד ידבר עמו יתברך, ורבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ז) כשעוברים איזה צרות מאיזה אמה, אזי טוב לשיר את הנגון שלהם, על ידי זה יהיה להם מפלה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ישועה סימן כ"ח) על ידי הנגונים שאתה משורר, אתה מעורר את הקדוש ברוך הוא שישתכל באמה הזו שאתה משורר את הנגון שלה למה היא משעבדת בך.

אֲשֶׁרֵי שְׁזוּכָה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְּבַרַךְ, כָּל אֶחָד עִם הַנְּגוּן שְׁלוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ (שיחות הַר"ן סימן קנ"ד) שֶׁעָקַר מָה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמֵשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְּבַרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מָה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזַדְּרוּ כָּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְּבַרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְּגַעְגַע מְאֹד אַחֵר מְעַלְתַּת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר אֵי אֵי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבְרָ עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הֵשֵׁם יִתְּבַרַךְ בְּפִשְׁטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקמא.

בְּעֻזַּת הֵשֵׁם יִתְּבַרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא ג' סִינָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי תִינַקַת בַּת שְׁנַתִּים וְכוּ', מָה שֶׁהִיא רַק עוֹשֶׂה יֵשׁ לְזֶה חֵן וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אֶת רוּצָה מִהַחֲמוּדָה שְׁלֹךְ? זֶה טֹבַע הַבְּרִיאָה כְּשֶׁמְגִיעִים בְּגִיל כְּזֶה שֶׁמִּשְׁתוֹלְלִים כָּל אַחַת בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְזֶה לֹא סוּף הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֶסוּר לְךָ לְהִצְטַעַר בְּחַנָּם, תְּנִי לָהּ לְהַתְּפַח וְלִגְדֵל וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתְּרוּי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמָּנָה, הָעָקַר

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵךְ לְבֵינִי בְּעֵלְיָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן מֵה שְׁאַתָּה צְרִיף לְעַבֵּד עַל זֶה, זֶה מֵדַת הַשְּׂמֵחָה, וְאַתָּה
צְרִיף לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵי אֶפְשֵׁר לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה אֲלֵא עַל
יְדֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ כְּפִי פְּגָעִי וּמְקַרֵּי הַזְּמַן, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק
ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת
וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּוֹחַ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבְּאִים עַל הָאָדָם כָּלֵם בְּאִים רַק
מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת
לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מַצַּר לְמַחֵר
לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד
יְהִיֶּה הַשְּׂמֵחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּה, כִּי אֵין טוֹב מְזֵה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְּרַחֵב הַלֵּב
וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל
אֲשֶׁר עִם לִבְבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְּחִזֵּק לְדַבֵּר
אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן,
אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַרְגַע שְׂתַהֲיֶיָּה בְּשִׂמְחָה, אֲזִי כְּבָר תִּדַע אִיךָ לְהַנְהִיג אֶת הַמַּח שְׁלָךְ, כִּי כֵךְ
אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׂבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלִמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֲסָר

מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

בענין לנצל את הזמן וכו', וכו', דע לך שטוב מאד מאד להתחיל עם דברים קטנים וכו', ולא להעמיס על עצמו עבודות קשות שלא יוכלו להחזיק בזה וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקמג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

התכלית שבאנו לזה העולם הוא להפיר את הקדוש ברוך הוא, כמובא (זהר בא מ"ב) בגין דישתמודעין ליה; שאדם צריך להפיר את הקדוש ברוך הוא מכל פרטי הבריאה, וצריך להחזיר בעצמו אשר דומם צומח חי מדבר זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ואין בלעדו יתברך כלל.

התורה הקדושה היא חכמתו יתברך, וככל שאדם לומד יותר תורה, הוא נכנס יותר בחכמתו יתברך, התפלה היא המשכת אור האין סוף ברוך הוא דרך כל העולמות עד העולם הגשמי והחמרי הזה, המצוות שאדם מקיים הם כביכול אברים של הקדוש ברוך הוא, כי יש רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח של האדם, ועל ידי קיום כל מצוה ומצוה הוא ממשיך על כל אבר ואבר אור וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ויש שס"ה לא תעשה כנגד שס"ה גידים שיש באדם, על ידי שאדם נזהר לא לעבר על שום לאו, על ידי זה הוא מאיר אורו יתברך בתוך דמיו ועורקיו, שהדמים זורמים שם.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כֻּלָּל, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ג) הִרְחַמְנוּת שֶׁל הָעוֹלָם הִזָּה הִכַּל רוֹאִין, וּבִשְׂבִיל זֶה הִכַּל רוֹדְפִין אַחַר הָעוֹלָם הַזֶּה. כִּי רוֹאִין כְּשֶׁהָאָדָם רֵעֵב וְצָמָא וְכִיּוֹצֵא קֶשֶׁה לֹא מְאֹד וְיֵשׁ רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עֲלָיו. וְכֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִרְס וְיַחֲף יֵשׁ רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עֲלָיו. אָבֵל מִי שֵׁיֵשׁ לֹא עֵינַיִם וְרוֹאֵה גְּדֹל הִרְחַמְנוּת שֵׁיֵשׁ עַל הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא נִמְצְאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁהוֹלְכִים עֲרָמִים מִמֶּשׁ וְאֵי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כֻּלָּל. כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּשֶׁהָאָדָם עִרְס בְּלֹא מִלְּבוּשׁ אֲזִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּץ גְּדִבּוֹת עֲבוּרוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ קֶאֱפֻטִין. אָבֵל בְּעוֹלָם הַבָּא מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִרְס אֵי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עֲלָיו כֻּלָּל. כִּי שָׁם אֵין מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוּת כִּי אֵיזָה מִלְּבוּשׁ הוּא צְרִיךְ? הֲלֹא הוּא רַק מִלְּבוּשׁ שֶׁל תּוֹרָה וּמַצּוּוֹת, וְלָזֶה אֵין מוֹעִיל שָׁם רַחֲמָנוּת. אָבֵל מִי שֶׁזּוֹכֵה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי הוּא יְכוּל לְרוּץ לְהַצְדִּיק וְלִקַּח אֶצְלוֹ אֵיזָה מִלְּבוּשׁ לְהִתְלַבֵּשׁ עִצְמוֹ:

וְאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל, בְּעוֹלָם הַבָּא מְנַחִין כַּמָּה בְּנֵי אָדָם בַּחוּץ וְהֵם צוֹעְקִים בְּקוֹל מֶרֶ, תְּנוּ לָנוּ מָה לֶאֱכֹל. וּבְאֵין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים לָהֶם: הֲרֵי לָכֶם אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה אֲכֹלוּ וּשְׁתוּ, וְהֵם מְשִׁיבִים לֹא לֹא, אֵין אָנוּ צְרִיכִים אֲכִילָה זֹאת, רַק אָנוּ צְרִיכִים אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה שֶׁל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה. וְכֵן מוֹנַחִים כַּמָּה בְּנֵי אָדָם עֲרָמִים בַּחוּץ וְהֵם צוֹעְקִים גַּם כֵּן מְאֹד: תְּנוּ לָנוּ בְּמָה לְהִתְכַּסּוֹת. וּבְאֵין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים: הֲרֵי לָכֶם מִלְּבוּשִׁים, וְהֵם מְשִׁיבִים: לֹא, אֵין אֵילוּ מִלְּבוּשִׁים נְצַרְכִּים לָנוּ כֻּלָּל. רַק אָנוּ צְרִיכִים מַצּוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם:

עֲנֵה וְאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֵה לֶאֱכֹל כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וּלְשִׁתּוֹת אַחַר כִּף אֵיזָה קְפִיטְלִיךְ תַּהֲלִים, וְלְהִתְלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מַצּוּוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּתְבּוֹנֵן הֵיטֵב בְּדַבּוּרִים אֵלוּ, וְתִזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵזֵב טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

אני מאד מאד מבקש אתכם שתשמרו על בתכם ... תחיה, שהיא מסתובבת יותר מדאי במקומות שלא צריכים להסתובב, וכן היא מתחברת לחברות קלי דעת וכו', ולכן הייתי מיעץ לכם לא לתת לה ללכת לביביסיטר ומכל שכן לישן בחוץ מהבית, כי היום צריכים מאד מאד לשמר, כי יש השפעה שלילית, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם לטובתכם, לא שתהיו אחר כך מהצועקים ואינם נענים, למה אתם צריכים להכנס בסכנה כזו? וכבר אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"א סימן ה') וישמרך בבנות שצריכות שמירה; אקנה שתבינו בעצמכם שכל כונתי הוא לטובתכם ולטובת ילדיכם, תהלה לאל הַבֵּן שְׁלֹכֶם ... נרו יאיר עושה פה נפלאות, הוא לומד בהתמדה, מתנהג בדרך ארץ גדול, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם רב נחת מכל יוצאי חלציתכם, עם כל זאת תזכרו פדי שיהיה ילדים טובים, צריכים להשקיע בהם.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתקמה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

יען שעכשו התחתנתם אני מכרח לעזור אתכם שאתם מכרחים לחזור ביחד על כל פנים על כל קצורי דיני הלכות נדה שזה מאד מאד חמור חמורה שבחמורות שגובל בכרתות, וכן כל שאלה שיש לכם תשאלו את המורי צדק מקהלתנו, כי צריכים להקפיד על דבר זה מאד מאד, ומה טוב ומה נעים שבאם תוכל ... נרו יאיר להכניס לכל הפחות לחצי שנה או שנה בכולל שלומדים הלכות נדה, כדי שתהיה בקי היטב בהלכות נדה, וזכר תזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת י"ג.) תני דבי אליהו מעשה בתלמיד אחד ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו. והיתה אשתו נוטלת תפליו ומחזרתם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם, כתיב בתורה (דברים ל') "כי הוא חייך וארך ימך" בעלי ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מסיחה כל אותו מארע. ואמרתי לה בתי, בימי נדוּתך מה הוא אצלך? אמרה לי חס ושלום, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוניך מה אצלך? אכל עמי, ושתי עמי, וישן עמי בקרוב בשו, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב", וצריכים מאד מאד לשמר על דבר זה, והיום יש קצור הלכות נדה בלשון צח וזך שהן הבעל והן האשה יכולים לחזור על זה יחד, וזה מאד מאד נחוץ.

אקנה שתעשו רצוני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

יש לי צער גדול מכם, כי אני שומע שיש ביניכם הרבה מחלוקות ונוכחים, והכל בא מחמת ש... גרו יאיר הולך לישן מאחר וקם בצהריים, לא לומד, לא עובד, וחכמינו הקדושים אמרו (כתובות נ"ט). הבטילה מביאה לידי שעמום ולידי זמה, ולכן אם לא תשמרו על עצמכם, לבסוף תתגרשו, אני מכרח להגיד לכם מה שאני יודע ומבין, ולכן תראו לשנות את דרככם לגמרי, תשמרו מאד מאד על הלכות נדה, שהיא חמורה שבחמורות, וגובל עם אסור כרתות שמקבלים על זה ענש מאד מאד קשה, ואסור להקל בדברים כאלו כהוא זה, וכבר ספרו לנו חכמינו הקדושים (שבת י"ג). תני דבי אליהו מעשה בתלמיד אחד ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו. והיתה אשתו נוטלת תפלו ומחזרתם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם, כתיב בתורה (דברים ל) "כי הוא חייך וארך ימיו" בעלי ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מסיחה כל אותו מארע. ואמרתי לה בתי, בימי נדוּתך מה הוא אצלך? אמרה לי חס ושלום, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוניך מה אצלך? אכל עמי, ושטה עמי, וישן עמי בקרוב בשר, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב", וצריכים מאד לשמר על דבר זה, והיום יש קצור הלכות נדה בלשון צח וזך שהן הבעל והן האשה יכולים לחזר על זה יחד, וזה מאד מאד נחוץ.

אקנה שתציתו אותי, את... תחיה תקפידו מאד מאד שבבילך מכרח לבוא לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ותהי חזקה בזה, כי אני מכרח להגיד לך כי אם הוא לא יעשה את זה לבסוף אתם תתגרשו, אני מזוהר אתכם וחבל לי מאד מאד אחר יגיעות וטרחות שיגעתי וטרחתי

שְׁתַּזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן יַחַד, לְבַסּוֹף שִׁיקְרָה לִי דָבָר כְּזֶה, זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, וְלָכֵן תְּצִיְתוּ אוֹתִי.

... נָרוּ יְאִיר נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִישׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ ק"כ.) "וּבְבִיטִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקִמָּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת הַתְּעוּדָת גְּמָר לְעִבּוּדְתְךָ כְּדִי שֶׁתּוּכְלִי לְפָרְנֵס אֶת עֲצָמְךָ, כִּי טוֹב מְאֹד שִׁיְהִיָּה מִקְצוּעַ בְּיָד.

רְאִי לְקִיָּם מְצוֹת כְּבוֹד אִם שֶׁהִיא מְצוּהַ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשְׁלַי פֶּאֶה פֶּרָק א' הַלְכָה ה') אִמּוֹ שֶׁל רַבִּי טְרַפּוֹן יִרְדֵּה לְטַיִל לְתוֹךְ חֲצָרָה בְּשִׁבְתָּ וְהַלֵּךְ רַבִּי טְרַפּוֹן וְהִנִּיחַ שְׂתִי יְדָיו תַּחַת פְּרִסוּתִיָּה וְהִיתָה מִהֲלַכְתָּ עֲלֵיהֶן עַד שֶׁהִגִּיעָה לְמִטָּתָהּ, פֶּעַם אַחַת חָלָה וְנִכְנְסוּ חֲכָמִים לְבַקְרוּ אָמְרָה לָהֶן הַתְּפַלְלוּ עַל טְרַפּוֹן בְּנֵי שֶׁהוּא נוֹהֵג בִּי כְּבוֹד יוֹתֵר מְדָאִי; רוֹאִים מִזֶּה מָה זֶה מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁל בֶּן שְׂדָאָג שְׂאִמּוֹ לֹא תִדְרֹךְ עַל הָרַצְפָּה בְּלִי נַעַל.

הקדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתַזְכִּי לְמִצְאָה אֶת בֶּן זִוְגָה, וְתַעֲשִׂי נַחַת רוּחַ
לְאִמָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקמת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד רְצִינְתִּי שֶׁתִּלְמַד דִּינּוֹת וְלִפְסוּק שְׁאֵלוֹת, כִּי זֶה מָאֵד מָאֵד נְחוּץ,
אֶצְלִי מָאֵד חָשׁוּב שְׂיִהְיֶה לְנוּ עוֹד מוֹרֵי צֶדֶק, וְתִהְיֶה לָּאֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ
גוֹדְלָת וְגוֹדְלָת וְאֶנְחָנוּ צְרִיכִים עוֹד מוֹרֵי צֶדֶק.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד שְׂמֵחַ שְׁאַתָּה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים, תִּהְיֶה
עַקְשָׁן גְּדוֹל עַל זֶה, וְכָל הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חָטָא בָּא עַל יָדוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה הוּא שְׂמִחַת הַמְצוּוֹת,
וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה זֶה

סימן שלבו שלם עם אלקיו, וצריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא, על שמחה, כי שמחה היא אור כל כך גדולה שאי אפשר לקבלה אלא על ידי רבוי תפלה, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך בכל יום רבוננו של עולם חוס וחמל עלי וזכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה לרקד מרב שמחה, שהשמחה יעבר דרך רמ"ח אברי ושס"ה גידי, ואזכה להרגיש את אמתת מציאותך יתברך, שאתה נמצא ואין בלעדך נמצא, ורק בשביל זה נבראתי וירדה נשמתי אל העולם הגשמי והחמרי הזה, הכל כדי שאזכה להכיר אותך מכל פרט מפרטי הבריאה, אבל אתה יודע שפגמתי במחשבה דבור ובמעשי, שעל ידי זה נמשך עלי עצבות ועצלות, שממש נמשך עלי כל הצרות והדינים והעניות והדחקות, ולכן אבי שבשמים חוס וחמל עלי שאזכה לנתק את עצמי מגשמיותי, ואזכה להיות רק בשמחה, ואשמח את עצמי, וכן אזכה לשמח את אחרים, אשר אין עוד מצוה יותר גדולה מזו מלחזק שבורי לב, ותן בלבי שמחה שאוכל לשמח בעצמי עם נקדת יהדותי, וכן אוכל לשמח את כל בר ישראל כל ימי חיי, עד היום שאצטרך לעזוב את זה העולם, וגם אז אזכה להכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואחזר אל שרשי הנצחי אמן סלה. כך תתפלל כל יום וזה יועיל לך מאד.

אם תוכל להפיץ את "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", תהיה ממזכי הרבים, שזכות הרבים תלוי בו, כי אותו שאלות יש לעוד לאלפי אלפים אנשים וכו', ואין להם מי שיתרץ להם, והספר הזה מתרץ להם את כל הספקות שלהם, ולכן זה זכות גדול מאד להפיץ להם את הספר הזה דיקא.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ): "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנ.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר מאד מאד על עצמך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג') אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') שכפי רבוי העברות של האדם כן רוח שטות נכנס באדם, ולכן תשמר מאד לא להסתכל בתמונות תועבה שמביאים את האדם לחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שמטמטם את המח של האדם, ומביא אותו לידי שגעון וטרור הדעת.

זכר וגם זכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות ה"ן סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשייה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כך וכך בכל יום ולא יעבר וכיוצא. ואמר: שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלוש רחמנא ליצלן רחמנא לישזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלוש. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך יהיה איה שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד, וכל עקר מגמתו וחפצו היה תמיד רק לעבדות ועשיות של קדשה בלי שום חכמות כלל, רק שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות דהינו להרבות בלמוד התורה ולעשות מצוות הרבה בכל יום ולהרבות בתפלה ותחנונים תמיד והכל בפשיטות בלי שום חכמות כלל, והזהיר מאד להיות בשמחה תמיד

והרבה מאד לדבר עמנו מזה מענין שמחה; ומקבל מאנשי שלומנו אשר
 מה שמובא בדברי רבנו ז"ל כף וקף, זה סובב על למוד משניות, שיהיה
 קבוע לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה יקרר את תבערת לבבו שבווער
 בתאות נאוף רחמנא לישזבן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף
 גם יחד, ושלא יחסר לך שום דבר, ותהיה בריא ושלם, אל תדאג רק חזק
 ואמץ להיות בשמחה, כי כף אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם
 חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת
 חסרון השמחה, ולכן תעשה כל מה שבידך רק להיות בשמחה, וזה יביא לך
 רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

לדעתי אסור לכם בשום פנים ואפן על פי הלכה לחכות עם הבנים,
 אתם מכרחים לדלג על הבת ולחתן את הבנים קדם, ושום דבר לא יקרה
 להבת, אדרבה על ידי שתחתנו את הבנים קדם, זה יזעזע אותה ותרצה גם
 כן אחר כך להתחתן, ואני חזק בזה, ותגיד את זה גם לאשתך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיךָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי קִנִּית שְׂטַח לְכַנּוֹת עַל זֶה, מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּשְׁמְרֵי מְאֹד
אִיפֹה אֶת קוֹנָה וְכוּ', עֲדִיף שֶׁתִּקְנִי בְּמִקּוֹם אַחֵר וְכוּ'.

רק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחֲנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׂמִיחָה
וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶבֶת דְּעֵתָהּ וְיִכּוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵמֶת טַעַם עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ
שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ
לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים
מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעַנּוּג שְׂאִשָּׁה מְרֻגֶשֶׁת שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא
וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה
זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי
אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד אִם הֵיית מְתִיעֶצֶת עִם הָרַב ... נְרוּ יְאִיר, אוֹ עִם ... נְרוּ יְאִיר, שֶׁהֵם בְּקִיָּאִים עִם כָּל הַרוֹפְאִים וְהַמְּמַחִים בְּאַרְץ, וְאִם שְׁלֹשׁ רוֹפְאִים יִגִּידוּ שְׂאֵת צְרִיכָה נְתוּחַ, תִּקְחִי אֶת הַפְּרוֹפֶסוֹר הַמְּמַחֵה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלֶאךֶה רְפָאֵל עַל יְמִין הַרוֹפֵא וְהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לֵהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּכְנָסִי בְּפֶחַד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֵז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְאוֹתָהּ לֹא צְרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק לְהִתְחַזֵּק וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה בּוֹנֶה לְאָדָם אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, כִּי בְּזֶה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִכְנָס בּוֹ אֲמוּנָה שְׂמֵאֲמִין לְעֲצָמוֹ, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א, וְחֶלֶק ב' סִימָן פ"ו) שְׂאֵדָם צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, כִּי כְּמוֹ שְׂצָרִיכִים לְהֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֵּךְ צְרִיכִים לְהֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי זֶה עֵקֶר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

רק ראה להתחזק בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עוֹ, וְעָקַר הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֶן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הַיּוֹי" הַחַזְקִי", דוֹד הַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם שְׁאֵתָה אָב הַרְחֵמֶן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לַהֲתַחַזֵּק שְׁאֵנִי חֲנֻנוֹ מִקְרָבִים אֶל צְדִיק כְּזֶה שֶׁמִּקְרָב אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִפִּיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעָה, כְּדֵי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֶה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמֶה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְשֵׂא ג' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה מְכַרַח לַהֲתַחַזֵּק וְלֵאמֹץ עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ רק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמִחַת מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגֵעַ שְׁחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׁאֵינִי בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֵלֶקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבֵּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (ויקרא

כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעִזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כֹּל מָה שְׂבִיכְלַתְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְס בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אִין לְחַם וְאִין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׂלֹא לֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֵל תִּמְכַּר אֶת הַבַּיִת שְׁלֹךְ, לְאֵט לְאֵט תְּנִיחַ כֶּסֶף וְתוּכַל לְשַׁפֵּץ אֶת זֶה, כִּי הַבַּיִת נִמְצָא בְּמִקּוֹם הַכִּי טוֹב, וְהַכִּי קְרוּב וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא נוֹרָא שְׂתַחֲפֶה עוֹד עַד שֶׁיִּהְיֶה לְךָ כֶּסֶף לְאֵט לְאֵט לְשַׁפֵּץ אֶת זֶה עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְלִכֵּן אֵל תַּחֲשַׁב אֶפְלוּ לְמַכֵּר אֶת זֶה, חֲבַל מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי מְאַמְצִים שְׂבַע עוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מִנְּחָה עֲרַבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׂמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הִינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הִינּוּ כֹּל זְמַן שְׂאֵדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדִי מְאַמִּין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כֹּל מָה שְׂבִיכְלַתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כֹּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהַדָּר מְצִלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחָזֶה פְּנִיד", אֲשַׁרִּי הַמְּקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שזה טבעי שמי שמאבד אבא וכו', תמיד מוצא מעוקה בנפשו וכו', והאב מאד מאד גדול, עם כל זאת צריכים להתחזק ולעשות מצוות לטובת נשמת האבא שנמצא למעלה, והוא מחכה שהבן או הבת יעשו מצוות לטובת נשמתו, ולכן תראי לנדב את עצמך לעזור בבית התבשיל - אהל אברהם לזכות האבא, ואת לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיהיה לך.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצלחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי לְקִרְאָת בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׂאֵת מִסְתַּדְרֵת טוֹב עִם בַּעֲלָהּ, וְכֵף צְרִיף לְהִיּוֹת כִּי הוּא בַּעַל מְקַסִּים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַמִּיד יִהְיֶה אַהֲבָה בְּבִיתְכֶם שְׁזֶה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁינְיָה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה אַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית בִּינֵיכֶם, וּתְכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְהַעֲקֹר לְוַתֵּר אֶחָד לְהַשְּׁנִי וְכו', כִּי כָּל זוּג צְרִיכִים לְזָכֵר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עָלֵיהֶם לְכַתְּחֹלָה לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים, וּלְוַתֵּר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְאִזּוּ אֵף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בֵּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשְׁלוֹם בֵּית וְכו', כְּדִי שֶׁהַשְּׁלוֹם יִשְׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, צְרִיכִים רַק שְׂכָל וְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׂעֵדִין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׂמִיּוֹצֵר שְׂכָל וְדַעַת וְכו', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיֹן וְכו', שְׂמוֹכְרִים שְׂמָה שְׂכָל וְדַעַת וְכו', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׂמִתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאַנוּשׁ בֵּינָה" וְכו', לְבַקֵּשׁ אִזּוּ עַל דַּעַת וְשְׂכָל, כִּי כֵף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א.) דַּעַת קִנְיַת מָה חֲסֻרְתָּ, דַּעַת חֲסֻרְתָּ מָה קִנְיַת, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלָכֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל דַּעַת וְשְׂכָל, אֲשֶׁר הַשְּׂכָל הִיבֵשׁ אוֹמַרְת שְׂצְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים, וְאִזּוּ הַשְּׁלוֹם שׁוּרָה בְּבֵית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נשא ג' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראו להתחזק ביתר שאת ויתר עז על שזכיתם לחזור בתשובה שלמה, שזה מאד מאד חשוב בשמים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד; וכן מובא בזהר (חיי שרה קכ"ט) זכאין אינון מאריהון דתשובה, דהא בשעתא חדא, ביומא חדא, ברגעא חדא, קריבין לגבי קודשא בריך הוא מה דלא הוה הכי אפלו לצדיקים גמורים, דאתקריבו גבי קודשא בריך הוא בכמה שנין; [אשרי אלו שחוזרים בתשובה שבשעה אחת וביום אחד וברגע אחת הם מתקרבים להקדוש ברוך הוא, בצורה כזו מה שצדיקים גמורים התקרבו להקדוש ברוך הוא, בכמה שנים, כל כך חשוב בעל תשובה אצל הקדוש ברוך הוא].

בענין הבת תחיה ראוי להתייעץ עם הרב פירר נרו יאיר, או עם בנימין פישר נרו יאיר, שהם בקיאים בכל הרופאים הממחים בארץ ישראל, וכדאי להתייעץ עמם ולשאל על רופאים הכי ממחים בתחום הזה, ואם הם ימליצו לעשות נתוח, תעשו נתוח, והקדוש ברוך הוא יעזר שלא יצא חס ושלום שום הזק להבת תחיה, ומלאך רפאל יעמד על ימין הרופא, והכל יעבר בקלות.

רק חזקי ואמצי מאד את ובעלה, ואל תהיו שבורים, כי גדול אדונינו רב להושיע, ועוד תראו הרבה נחת מכל יוצאי חלציקם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה שְׁתֵּי דְבוּרִים נִפְרָדִים, וְלֹא קְשׁוּרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי.

א. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב חֲסִיד מְטָגָן, וְכוֹנְנָתוֹ הוּא
אָדָם שֶׁעוֹבֵר עָלָיו צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים וְסָבַל כָּל מִינֵי סָבַל וְכוּ' וְכוּ', וְאָף
עַל פִּי כֵן הוּא יְכוּל לְהַחְזִיק מֵעֶמֶד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבַר עַל יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה
שִׁישׁ בּוֹ, וְזֶה גוֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְמַעְלָה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, כִּי רוּאִים אָדָם כָּל
כֶּף חֲזָק בְּאֲמוּנָה וּבִשְׁחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁשּׁוֹם דְּבַר לֹא יְכוּל לְהִזְיֵז אוֹתוֹ.

ב. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') שִׁיְהוּדֵי צָרִיף לַעֲשׂוֹת
אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְלְהַשְׁלִיךְ אֶת חֲכָמָתוֹ וּשְׁכָלוֹ הַמְדַמָּה
וְכוּ', כִּי כְּדֵי לַעֲבֹד אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיכִים לְסַלֵּק לְגַמְרֵי אֶת הַשְׁכָּל
הַמְדַמָּה שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי צָרִיכִים לְהַתְגַּלְגֵּל בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל עֲבוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִצּוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, הִינּוּ הַכּוֹנֵנֶה שְׁצָרִיכִים לְסַלֵּק אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלוֹ
לְגַמְרֵי, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת אֲלֵא כְּשׁוֹרֵק אֶת דַּעְתּוֹ
וּשְׁכָלוֹ הַמְדַמִּית, וְיודֵעַ שְׁאִינּוּ יודֵעַ כְּלוּם, כִּי תַכְלִית הַיְדִיעָה שְׁלֹא נִדַע, וְרַק
כֶּף יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁלְמוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

יְעוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, וְשׁוֹם
דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְנִזְכָּה לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
עַדִּי עַד שְׁנֹזֶכֶה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִהְיֶה רְגִילִים לְדַבֵּר עִמּוֹ

יְתַבְרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִמְּדֻרְגָּה זו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא ג' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתִּיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂיֵשׁ גְּבָרִים שְׁבַהתְּחֵלָה מִפְּחָדִים לְהַתְּחַתֵּן, עִם כָּל הַכְּבוֹד שֶׁהוּא גְּבַר, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ בְּלִבּוֹ אֵיזָה פֶּחַד וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהוֹצִיא מֵהַלֵּב שְׁלוֹ מֵהַ בְּדִיוֹק מִפְּרִיעַ לוֹ וְכוּ', וְאֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר אֶתוֹ פְּתוּחַ, כִּי חָבֵל לָךְ לְבַזְּבוֹ אֶת הַזְּמַן, וּרְבִנּוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּתְחַתֵּן מֵהַ שְׂיִוְתֵר מֵהֵר, וְיָדוּעַ אֲשֶׁר רְבִנּוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד מִהֲרַגַע שְׁעוֹשִׁים אַרוֹסִין, שֶׁכָּבַר יִתְכַנְנּוּ עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שְׂיַעֲשׂוּ הַפֶּסֶק גְּדוֹל בֵּין הָאֲרוֹסִין לְהַחֲתָנָה, וּמְכַל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן שֶׁבַחֹר וּבַחֹרָה שְׁלֹא יִסְתַּבְּבוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן בְּלִי אַרוֹסִין וּבְלִי נִשְׂוֹאִין, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּגִי, וּבַפֶּרֶט כְּשֵׁיִשׁ מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה בֵּן זּוּגִי, אוֹ זֹאת בַּת זּוּגִי, וְתַכְּף וּמְיָד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיִתְחַתְּנוּ וְיִחִיו חַיִּים בְּאֲשֶׁר, וְזֶה הַדְּרָךְ הָאֲמִתִּי שֶׁל יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדְרָךְ הַתּוֹרָה, שְׂתַכְּף וּמְיָד כְּשֵׁיִשׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבַּחֹר וְהַבַּחֹרָה וּמְכִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', שֶׁכָּבַר יַעֲשׂוּ אַרוֹסִין וְיַדְבְּרוּ עַל נִשְׂוֹאִין, וְיַקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קֶצֶר לְנִשְׂוֹאִין, וְלֹא לְחַכּוֹת עַד שְׂיִהְיֶה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שְׂיִהְיֶה חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כָּבַר אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (קָהֵלֵת א' י"ח) "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס וְיִוִּסְיָף דַּעַת יוֹסִיף מְכֹאֹב", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קָהֵלֵת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ז) "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס" כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בַּחֲכָמָה מְרַבֵּה בַּכֶּעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת מְרַבֵּה בְּיִסּוּרִין אָמַר שְׁלֵמָה עַל יָדֵי שְׁהַרְבִּיתִי בַּחֲכָמָה הַרְבִּיתִי בַּכֶּעַס, וְעַל יָדֵי שְׁהַרְבִּיתִי בְּדַעַת הַרְבִּיתִי בְּיִסּוּרִין;

הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ אִם אָדָם חוֹשֵׁב הוּא חָכָם וְכִר דַּעַת, וּמוֹשֵׁךְ אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבִסּוֹף מִתְפּוֹצֵץ הַכֹּל וְכוּ', וְנֹעֵשֶׂה בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וְנִפְרָדִים, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי הַבְּחוּר אוֹ הַבְּחוּרָה שְׂמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, שְׂכָבֵר יָרְאוּ לְסַגֵּר אֶת הַכֹּל, וְהַפְּלֵל הַזֶּה טוֹב לְכֹל אֶחָד וְאַחַת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיִּצִּית וַיִּקְרָם אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאֻשָּׁרִים מְאֹד.

אֶת יְכוּלָה לְהִרְאוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְהַבְּחוּר, כִּי זֶה דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְצִיַּת אוֹתוֹ צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַד הַסּוֹף.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתֻקְסָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא ג' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבָךָ.

מָה אִמַּר לְךָ אֵינְךָ עוֹד צֹעֵר כְּצֹעֵר בְּחוּר אֲשֶׁר כָּבַר קוֹנֵן יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא (אֵיכָה א') "קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי" אֲצֵל הַסֵּמ"ךְ מ"ם הוּא חָג וּמוֹעֵד כְּשִׁיכוֹל לְשֹׁבֵר בַּחוּרִים, וְעַקֵּר הַשְּׂבִירָה שֶׁשׁוֹבֵר אוֹתָם עַל יְדֵי שְׂמִכְשִׁיל אוֹתָם בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְזֶה אֲשֶׁר קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר ב' בַּחוּרֵי רֵאשִׁי תְּבוֹת ע' מ' ל' י' ב' ל' ע' ס', שֶׁהֵם הַמְּכַשִּׁילִים אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וּמְקַרְרִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מִירְאַת שָׁמַיִם, וּמְאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁחֲזַרְתָּ לְיִשְׁבִּיבָה, רַק רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְתַתְּחִיל לְלַמֵּד עַל פִּי סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׂאֵמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) בְּעֵנִין הַלְמוּד תוֹרָה שְׂצָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד בְּכֹל יוֹם, וְטוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וּלְבַלִּי לְדַקְדַּק הַרְבֵּה בְּלְמוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁיטוֹת בְּזְרִיזוֹת.

ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריוות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לכה, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מוחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריוות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמר והדר לסבר ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') 'גרסה נפשי לתאבה', כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרוך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקם בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזוהר וקבלה ושאר ספרים כלם.

ואם תתחיל להתנהג ככה, לא יקח הרבה זמן שיכנס בך חמידו דאורייתא, חשק ללמד תורה הקדושה, והתורה מטהרת מכל מיני טנוף שנדבק באדם, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה פרק ד' הלכה ח') כיון שקבלתם עליכם על תורה מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם;

וְתִקְנֶה לְעִצְמָךְ שֵׁם טוֹב, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לְךָ בֵּת זוּג, וְתוּכַל לְהִקְיִים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

בְּעִנְיַן שֶׁהִסְמַךְ מ"ם רוֹדֵף אוֹתָךְ וּמִכְשִׁיל אוֹתָךְ בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְכו', כִּבְר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן י"ט) נִכְסְפִיתִי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שְׂיִהְיֶה חַיִּיב אֶצְלָל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר, שְׂאֶפְלוּ אוֹתֶן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד שֶׁנִּלְכְּדוּ בַּמְצוּדָה רָעָה עַד שֶׁרָגִילִין בְּעִבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיצְלָן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אִף עַל פִּי כֵן הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל כֶּךָ עַד שְׂיִכּוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעִבְרוֹת שֶׁרָגִילִין בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב תּוֹךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכָךְ הִיָּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה בּוֹדָאי יִזְכוּ לְצֵאת מִמְצוּדָתָם הַרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מְאֹד; וּמִקְבָּל מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר מָה שְׂמוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל כֶּךָ וְכָךְ, זֶה סוֹכֵב עַל לְמוּד מְשֻׁנּוּת, שְׂיִהְיֶה קְבוּעַ לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְזֶה יִקְרָר אֶת תְּבַעֲרַת לִבְבוֹ שְׁבוּעַר בְּתַאוּת נְאוּף רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂגֻם חֲכָמֵי הַרּוֹפְאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מִבִּיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחַ אֶת עִצְמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָל מִי שְׂשִׁמַּח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלִכֵּן רָאָה לְחַטֵּף שְׂמִחָה וְלְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִשְׂאֵד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחָנוּ מִתְקַדְמִים יוֹם אֵל קִבְּלַת הַתּוֹרָה, שְׁזָה צְרִיף לֵהִיּוֹת אֲצִלְנוּ הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַב סְעֻדָּה גְּאוֹן "אֵין אֲמַתְנוּ אִמָּה אֵלָא בְּתוֹרוֹתֶיהָ", וְלֹא כְּמוֹ שְׂרוּצִים לְנִתְקֵק אֶת עִם יִשְׂרָאֵל מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְפִרוּשׁ מוֹכָא בְּזֵהָר (אַחֲרֵי ע"ג.) קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְאוֹרִיתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא, וְלִכְּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָ שְׁנִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לְקִבְּלַת אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מְכָל שְׁכַן בְּחַג הַשְּׁבֻעוֹת, שְׁאֵז אָמַר הָאֲרִיז"ל אוֹתוֹ הָאָרָה שְׁהִיָּה בְּעֵת קִבְּלַת הַתּוֹרָה בְּשִׂשִׁי בְּסִיּוֹן, כֵּן נַעֲשֶׂה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.

וְעַל כֵּן עֲלִינוּ לְקִבְּלַת עַל עֲצֻמְנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְּכָה, אֲגָדָה, שְׁאֵין טוֹב מִתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ וְאֲרִיף יְמִינוּ, וּמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מְשָׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת הַלְּכָה, הוּא הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּינוּ, כִּי זֶה כָּל הַעֲשִׂירוֹת הַרוּחָנִית וְהַגְּשְׁמִית שְׁלוֹ.

נָא וְנָא תַחֲזִיק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַחַד עִם כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן צ"א) סְגָלָה לְהַתְּמָדָה לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם בְּרַי יִשְׂרָאֵל, וְהַסְמִיךְ מ"ם כָּל עֲנִינֵנוּ רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרַק כֶּף הוּא מְצַלִּיחַ לְעַבְדַּת עַל בְּנֵי אָדָם, לְגַנֵּב וְלַגְּזוֹל וְכוּ', כִּי הוּא עוֹשֶׂה עֲשָׂן וְרוּחַ וְכוּ', כְּדִי שְׁלֹא יִרְאוּ אֶת תַּחֲבֻלוֹתָיו הָאֲפִלוֹת וְכוּ', אֲבָל מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה, תַּכְּף וּמִיד תּוֹפֵס שֶׁהוּא שְׂקָרָן וְכוּ', וְלִכְּן לֹא בְּחַנָּם שְׁכָל הַזֵּהָר מְלֹא מִמְעַלַּת לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִיף שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מוֹחֵל לְאָדָם עַל הַכֹּל אִם יִלְמַד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְעִיֵן שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלַמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה פָּרָק ד' הַלְּכָה ח') כִּיּוֹן שְׁקִבְּלַתְּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מְעַלָּה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֲטָאֲתֶם מִימֵיכֶם, אָדָם שְׁנִכְשַׁל עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אִם הוּא לּוֹקַח אֶת עֲצֻמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּף

הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן אני שואל אותך האם זה לא כדאי ללמד תורה, שבוזה נתפפר לו כל עוונותי? ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) שפדאי לטיל בכל חלקי התורה הקדושה, וכן מובא בדבריו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש; אשרי מי שלא מטעה את עצמו בזה העולם כלל.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך להיות בשמחה עצומה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחללים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמן ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרר שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידך, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה להיות בשמחה, עם כל זאת תכריח את עצמך להיות בשמחה, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ה) שזה כלי לקבל בו את התורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקסג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נשא ד' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

הנה אנחנו מכינים את עצמנו לקבלת התורה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהי בת ישראל צנועה, ותשמרי מאד מאד שלא יתגלה שערות ראשך בשום פנים ואופן, כי הזהר הקדוש מקפיד על זה ביותר, כמובא (נשא קכ"ה):

תונבא לייתי [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאינתתיה

[שְׁמַרְשָׁה לְאִשְׁתּוֹ] דִּתְתַחֲזִי מִשְׁעָרָה דְרִישָׁה לְכַר [שִׁיְהִיָּה הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָרֶאֶשׁ מְגָלוֹת וְרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָא [וְזֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאִתְתָּא דְאִפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְכַר [וְאִשָּׁה שְׁמַגְלִית אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה לַחוּץ] לְאִתְתַּקְנָא בֵּיה [לְיַפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה] גְרִים מְסַכְנוּתָא לְבֵיתָא [גּוֹרֵם עֲנִוִּית לְבֵית] וְגְרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרְמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגְרִים מְלָה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא [וְגוֹרֵם שֶׁהִסְטָרָא אַחְרָא וְהַחֲצִיצוּנִים יִשְׂרוּ בְּבֵית, שֶׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְרִים דָּא [מִי גּוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שְׁעָרָא דְאִתְחֲזִי מְרִישָׁה לְכַר. [הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגָלִית בְּשְׁעָרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׂכַן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁיּוֹצְאָת בַּחוּץ בְּגִלּוּי שְׁעַר, הִיא גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה וּלְבַעֲלָהּ וּלְהִילְדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׂכַן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּחֲצִיפוּת אַחְרָת, הִינוּ שְׁמִסְתּוֹכְבַת עַל הָרְחוּב בְּכַגְדִים צְמוּדִים וּשְׁקוּפִים וְכו', כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הָרִי זֶה גּוֹרְמַת שְׁחִיצוּנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ], וְאִנִּי לֹא רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה בְּקַהֲלָתְנוּ אִשָּׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּגִלּוּי שְׁעַר, כִּי יֵשׁ עַל זֶה עֲנֵשׁ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהִסְמִיךְ מִ"ם יִמַּח שְׁמוֹ עוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת לְקַלְקַל אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִהְתִּיר לָהֶן לְלַכֵּת עִם חֲצִי רֵאשׁ מְגָלָה בְּשְׁעָרוֹת, וְזֶה עוֹוֹן חֲמוֹר מְאֹד, וְעַל זֶה מְגִיעַ גִּט, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (כְּתוּבוֹת ע"ב). וְאֵלּוֹ יוֹצְאוֹת שְׁלֹא בְּכַתְבָּה הַעוֹבְרָת עַל דֵּת מִשָּׁה וְיִהוּדִית, וְאִיזוּהִי דֵּת יְהוּדִית, יוֹצְאָה וְרֵאשָׁה פְּרוּעַ, וְטוֹוָה בְּשׁוּק, וּמְדַבְּרַת עִם כָּל אָדָם; וְזֶה עוֹוֹן חֲמוֹר מְאֹד וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקָלוֹת, וְהִסְמִיךְ מִ"ם רוֹצֶה לְהַכְנִיס בִּינֵינוּ אִשָּׁה מְקַלְקֶלֶת וְכו', כְּדִי לְקַרֵּר אֶת נְשׁוֹתֵינוּ וְכו', וְלִכְן תְּהִי בְּכוֹנְנוֹת שְׁלֹא יִכְשִׁילוּ אוֹתָךְ וְכו', וְכַפְרֵט עֲכָשׁוּ לְפָנַי קְבַלַת הַתּוֹרָה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹכְהָ לְנִקּוֹת אֶת קַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה מִשְׁלִיחוֹת הַסְּמִיךְ מִ"ם יִמַּח שְׁמוֹ שְׂרוֹצֶה רַק לְקַרֵּר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִהְכָשִׁילָן לְלַכֵּת בְּגִלּוּי שְׁעַר רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נְשֵׂא ד' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מִלְמַדוֹת שְׂכַתְבֶּתְּ שְׂאֵתָה רוּצָה לְקַחַת עַל עֲצֻמְךָ בְּעֶרְב, רְאֵה לְדַבֵּר
עִם הָאֲבֵרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יֻכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינִי וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכֵךְ
אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁיִּים וְהַמְרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשָּׁמַיִם רוּצִים לְרְאוֹת
אֵל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת
מִמְעַמָּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְהִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבֹר
וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית הַצְּלָחָה
כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אֲדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מָה הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים
בְּשָׁמַיִם, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חִזּוֹק מְאֹד
מְאֹד בְּמַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכָל מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבָר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית
מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיָן, וְקֹדֶם כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים כְּמָה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי
כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתֵרָא דְרַף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר
מְצִלִי אֲמָר דְּכְתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם
(פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדֶם

כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלְלִין שְׁנֵאמַר (תהלים י"ד ט"ו) "אֲנִי בְצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי וְאֲשַׁרִּי מִי שֶׁנִּזְהָר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִשְׂא ד' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָּךְ אֵינִי דֹבֵר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַבְּטִיחַ לָנוּ הַבְּטָחוֹת גְּדוֹלוֹת שְׁכָל מִי שְׂיָבוֹא אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ שְׁלוֹ, וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצְדָקָה, וְיֵאמַר אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקְוֹן הַפְּלִי" אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, הוּא יוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחְתָּיו, וְלִכֵּן מָה יֵשׁ לְהוֹסִיף עַל דְּבָרַיִם אֱלוֹ.

וְיָדוּעַ הַסְּפוּר (שיחות ה"ן סימן קנ"ו) כְּשֶׁהָיָה רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמָאן, שָׁמַע בְּבִיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעֲקִים עַל הַבֵּית עֲלָמִין עַל קַבְּרֵי אַבוֹתָם שֶׁדָּרְכָם לְצַעַק וּלְהַתְפַּלֵּל שֵׁם בְּקוֹל מֵר כְּנֶהוּג, וּפְעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיְתָה צוֹעֲקַת שֵׁם עַל קַבְּרֵי אַבִּיהָ: אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מֵר מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וּבְתוֹ אֶדֶל תַּחֲנִיָּה, הִיְתָה עוֹמְדַת אֶצְלוֹ אֲז, עָנָה וְאָמַר לָּהּ רַבְּנוּ ז"ל, הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֲקַת בְּכוֹנָה הֵיטֵב אָבִי אָבִי, אָבֵל אָבִיהָ אֵינּוּ בְּכָאן כָּלֵל וְכוּ', וְאָמַר אֲז שְׁטוֹב כְּשֶׁבָּאִים עַל קַבְּרֵי אַבוֹת לֹמַר לְהִמְתִּים הַשּׁוֹכְנִים סְבִיב סְבִיב לְקַבְּרֵי אַבִּיהֶם וְאָמַם וְכִיּוֹצֵא שְׁבָאִים אֱלִיו, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שְׂיִדְעוּ לוֹ שְׁבָא בְּנָם אוֹ בְּתָם אֱלִיו. כִּי בּוֹדָאִי לֹא כָּל הַמְתִּים נִסְתַּלְקִים מִמְּקוֹם קְבוּרָתָם לְמְקוֹם שְׁנַטְרָדִים, כִּי הִרְבָּה שְׂרוּיִים עַל

קָבַרְם. על כן טוב להודיעם כְּדִי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאַבְיָהֶם וְכוּ', וְאָמַר אֹז: אֲבָל אֲצֵל הַצַּדִּיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שֶׁמָּא אֵינוּ שָׂם. כִּי מִיתַת הַצַּדִּיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שִׁיוֹצֵא מִחֲדָר לְחֲדָר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אֹז לְבַתּוֹ עַל עֲצָמוֹ: כְּמוֹ שֶׁאֵנִי עֹתָה בְּחֲדָר זֶה וְאַחַר כֵּךְ אֵנִי יוֹצֵא מִחֲדָר זֶה וְנִכְנָס לְחֲדָר הַשְּׁנַי וְסוֹגֵר הַדֶּלֶת אַחֲרַי. אִם אֵת תְּבוֹאֵי אֲצֵל הַדֶּלֶת וְתַצְעֲקֵי אָבִי וְכוּ', לֹא אֲשַׁמַּע דְּבַרְכֶיךָ? [כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים שֶׁרַמְזוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּמָה גְדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שִׁזְכָּה לְבוֹא עַל קְבָרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בּוֹדַי יִשְׁמַע דְּבַרְךוֹ וְיַעֲזֹר וְיוֹשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מָה דְאַפְשָׁר].

וְלִכֵּן תִּשְׁמַחִי מְאֹד מְאֹד שֶׁאֵת זוֹכָה לְנִסְעַ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל שְׁזָה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְתִתְּנִי פְרוּטָה לְצַדִּיקָה וְתִתְחַלְלֵי לּוֹמַר הַעֲשֵׂרָה מְזוֹמְרֵי תְהֵלִים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", לֹאט לֹאט, וְלִשְׁפָךְ אֵת לִבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַחַר כֵּךְ תִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּזְכוּת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֵת גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְכָל מָה שֶׁמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קְבָרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שֶׁאֵינוּ רְאוּי לְכֵךְ; וּבִפְרָט כָּאֵן בְּצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל שֶׁבְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲרָן סִימָן קס"ב) כְּשֶׁאֶחָד יְבוֹא עַל קְבָרוֹ וְיֹאמַר קְפִיטֵל תְּהֵלִים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב, יִהְיֶה לוֹ תַעֲנוּג גְּדוֹל מְזָה, וְעֹשֶׂה תְנוּעוֹת בְּגוּפוֹ וּבַעֲצָמוֹתָיו אֹז, וְרַמְזוּ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ חֲלוּץ עֲצָמוֹת אֹז בְּקְבָרוֹ כְּשִׁיאֲמְרוּ תְהֵלִים עַל קְבָרוֹ, וְלִכֵּן אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַכִּי מְאֻשְׁרַת שֶׁאֵת נוֹסַעַת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְשֵׁם תְּפָרְקֵי אֵת כָּל כְּאֵב הַלֵּב שֶׁלְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ תִּסְפְּרֵי שֵׁם לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקָשִׁי אֵת הַצַּדִּיק שִׁיִּהְיֶה מְלִיץ יִשְׂרָאֵל עִבּוּרָה, וְתִרְאֵי עִם אֵיזָה נְסִים נְגִלִים תַּחֲזוּרֵי, רַק תִּזְכְּרֵי טוֹב שֶׁבְּהַד' אֲמוֹת שֶׁל רַבְנוּ ז"ל שֵׁם מִשְׁכַּן הָאָרוֹן וְכוּ', וְשֵׁם הוּא הַמְּקוֹם שִׁיכּוֹלִים לְפַעַל הַכֹּל מָה שֶׁצְּרִיכִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תְּבַלִּי אֵת הַזְּמַן בְּהֵבֵל וְרִיק וְכוּ', וּבִפְטוּטֵי דְבָרִים בְּטָלִים וְכוּ', אֲלֵא כָּל הַזְּמַן שֶׁאֵת שָׂם, תִּשְׁפְּכֵי אֵת נַפְשְׁךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֵל אֵיזָה אֲשֶׁר רוּחָנִי תִגִּיעֵי.

אֵנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח בְּשִׁבְלֶךָ שֶׁאֵת זוֹכָה לְזְכוּת כְּזֶה לְנִסְעַ אֲצֵל צִיּוֹן

רבנו ז"ל, ואני מבקש אותך בקשה אישית שתתפללי גם עבורי שאני זקוק לרחמי שמים מרבים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי, ותסעי בשלום ותחזרי בשלום עם הרבה ישועות ועם הרבה שמחה, שזכית לזכות כל כך גדולה.

המאחל לך חג שמח

בתתקסו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נשא ד' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי בחור בגיל עשרים ושמונה שהאמא שלו סוּחַבַת אותו באף וכו', וכו', מראה שהוא עדין בכלל לא מבשל להתחתן וכו', את צריכה לזכר שצריכים להשתמש עם השכל היבש ולא עם הרגש וכו', והשכל אומר שאת נכנסה במטה חולה וכו', כי אם היה לו רצון חזק להמשיך את הקשר ולהתחתן אתך וכו' וכו', היה מזרז את הענין, ולכן למה לך להיות מאכזבת, הן אמת שהגעתי כבר בגיל כזה, עם כל זאת אסור להתיאש, והבחור הנכון יבוא בזמן.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלואות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבֵל תִּכְףּ וּמִיד שְׂמֵכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחָה

בַּתְּתַקְסוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִשְׂאָ ד' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אַתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְעֵבֵד עַל נִקְדָּה אַחַת וְהִיא מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי אֵין עוֹד מְדָה יְקָרָה כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׂמֵחָה שְׂאָדָם תַּמִּיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִתְבַּטֵּל כָּל הַבְּלִבוּלִים וְהַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשִׂמַח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם".

אֵין עוֹד שְׂמֵחָה כְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ד) וְזֶה כָּלֵל גְּדוּל וְיִסוּד וְעֵקֶר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם לִהְיוֹת תָּם וְיָשָׁר וְכוּ', לְעֵבֵד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל כָּלֵל לֹא.

גַּם מִחֲכָמוֹת שֵׁישׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּעֲצָמוֹ צְרִיף לְהִרְחִיק מְאֹד. כִּי כָּל אֵלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שֵׁישׁ לְהִנְכַנְסִין וּמִתְחִילִין קָצַת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵינָם

חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְהֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וְשִׁטוּתִים וּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים. וְאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת מְפִילִין מְאֹד אֶת הָאָדָם מְעַבֹּדֵת הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ מֶה שְׁחוֹשֵׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵּק בְּיוֹתֵר, אִם הוּא יוֹצֵא כְּרְאוּי בְּמֶה שְׁעוֹשֶׂה. כִּי בְּשֹׁר וְדָם אֵי אִפְשָׁר לוֹ שִׁיּוֹצֵא יְדֵי חוֹכְתּוֹ בְּשִׁלְמוֹת, 'וְאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֹא בְטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתֵי' (עבֹדָה זָרָה ג), וְלֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמִלְאֲכֵי הַשָּׁרָת' (קִידוּשֵׁין ג"ד), וְעַל אֵלוֹ הַמְּדַקְדָּקִים וּמְחַמְרִירִים בַּחֲמֻרוֹת יִתְרוֹת, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר (וַיִּקְרָא י"ח) "וְחֵי בְהֵם", וְלֹא שְׁיִמּוֹת בְּהֵם' (יוֹמָא פ"ה): כִּי אֵין לָהֶם שׁוּם חַיּוּת כָּלֵל, וְתַמִּיד הֵם בְּמֶרֶה שְׁחוֹרָה, מְחַמֵּת שְׁנֹדְמָה לָהֶם שְׂאִינָם יוֹצֵאִים יְדֵי חוֹכְתָם בְּהַמְצוּוֹת שְׁעוֹשֵׁין, וְאֵין לָהֶם שׁוּם חַיּוּת מְשׁוּם מְצוּה מְחַמֵּת הַדְּקִדּוּקִים וְהַמְרָה שְׁחוֹרוֹת שְׁלָהֶם, וּבִאֲמַת אַחַר כָּל הַחֲכָמוֹת, אֲפֹלוּ מִי שְׂיִוִּדַע חֲכָמוֹת בְּאֲמַת, אַחַר כָּל הַחֲכָמוֹת צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת בְּפִשְׁיטוֹת גְּמוּר בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת. וְזֶה הִיא הַחֲכָמָה הַגְּדוּלָה שְׁבָכֵל הַחֲכָמוֹת, לְבָלִי לְהִיּוֹת חֲכָם כָּלֵל. כִּי בְּאֲמַת אֵין חֲכָם בְּעוֹלָם כָּלֵל, 'וְאֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ', וְהַעֲקֹר הוּא, כִּי (סְנֵהֲדִין ק"ו): 'רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי; וְכֵן מוּבָא (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רל"ה) שְׂאֲמַר רַבְנוּ ז"ל שְׂרְאוּי לְכָל אָדָם שְׂיִבְחַר לְעַצְמוֹ מְצוּה אַחַת, שְׁבֹאוֹתָהּ הַמְצוּה יְדַקְדֵּק הַרְבֵּה וַיִּקְיָם אוֹתָהּ הַמְצוּה עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת וְהַדְּקִדּוּקִים, וְכַעֲיִן שְׂמַצִּינוּ בְּגִמְרָא (שַׁבָּת קי"ח): 'אֲבִיךָ בְּמֵאֵי זְהִיר טְפִי' וְכוּ'. וְאִךָ עַל פִּי כֵן גַּם בְּאוֹתָהּ הַמְצוּה אֵל יִכְנַס בַּחֲמֻרוֹת שֶׁל שְׁגָעוֹן וְשִׁטוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרוֹת, רַק יְדַקְדֵּק בָּהּ בְּלֵי שְׁגָעוֹן בְּכָל הַחֲמֻרוֹת. אֲבָל בְּשֹׁר כָּל הַמְצוּוֹת אֵין צָרִיכִין לְהַחְמִיר כָּלֵל. וְהִלּוּאֵי שְׁנֹזְכָה לְקִיָּם אֶת כָּל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה כְּפִשְׁוֹטָן מִמֶּשׁ בְּלֵי שׁוּם חֲמֻרוֹת.

וְגַם בְּעֵינֵין הַחֲמֻרוֹת יִתְרוֹת בְּפִסַּח לֹא הָיָה מְסַפִּים כָּלֵל עַל הַמְרָבִים לְדַקְדֵּק יוֹתֵר מְדַאֵי וְנִכְנָסִים בְּמֶרֶה שְׁחוֹרוֹת גְּדוּלוֹת. וְהָאֵרִיךְ בְּשִׁיחָה זוֹ אִזּוֹ כִּי אֵישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁינוּ שְׂאֵל אֶת רַבְנוּ ז"ל שְׂאֵלָה אַחַת בְּעֵינֵין אֵיזָה חֲמָרָה בְּפִסַּח אֵיךְ לְהַתְנַהֵג. וְאִזּוֹ הַתְּלוּצִץ מְמַנּוּ מְאֹד. וְהַרְבֵּה לְדַבֵּר מְעֵינֵין זֶה שְׂאֵין צָרִיכִין לְחַפֵּשׂ אַחַר חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת וְשְׁגָעוֹן וּבִלְבוּלִים. וְאֲמַר שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן כְּבָר הָיָה שְׁקוּעַ בְּעֵינֵין זֶה מְאֹד שֶׁהָיוּ עוֹלִים עַל דַּעְתּוֹ חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת מְאֹד מְאֹד. וּפְעַם אֶחָד הָיָה חוֹשֵׁב מְחַשְׁבוֹת בְּעֵינֵין הַמִּים עַל פִּסַּח שְׁחַשֵּׁשׁ שְׂמָא יֵשׁ אֵיזָה מְשֻׁהוּ בְּמִים שְׂשׂוּאֲבִין. וְאִם יִכִּין לוֹ מִים עַל כָּל יְמֵי הַפִּסַּח כְּמוֹ שְׁנוּהֲגִין קֶצֶת, גַּם זֶה לֹא הוּטַב בְּעֵינֵינוּ, כִּי קִשָּׁה לְשָׁמֹר הֵיטֵב הַמִּים מְעַרְב פִּסַּח עַל כָּל יְמֵי

הַפֶּסֶח. וְלֹא הוּטַב בְּעֵינָיו שׁוּם מִים רַק מִי מַעְיָן הַנוֹבְעִים וַיּוֹצֵאִים וְהוֹלְכִים וּבָאִים מִים חֲדָשִׁים בְּכָל עֵת. אָבֵל בְּמָקוֹם שֶׁהוּא הָיָה יוֹשֵׁב לֹא הָיָה שׁוּם מַעְיָן כְּזֶה, וְהָיָה בַדְּעֵתוֹ לְנִסֵּעַ עַל פֶּסֶח לְמָקוֹם שֵׁשׁ שָׁם מִי מַעְיָן כְּזֶה. כָּל כֶּף נִכְנָס בְּחֲמֻרוֹת וּמָרָה שְׁחֹרוֹת וְדִקְדוּקִים יְתָרִים. אָבֵל עֲכָשׁוּ הוּא מִתְלוֹצֵץ מִזֶּה כִּי אֵין צְרִיכִין לְחַפֵּשׂ אַחַר חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת, אֶפְלוּ בְּפֶסֶח:

וְהָאֲרִיף בְּשִׂיחָה זֹו הִרְבֵּה אֲזִי כִי עָקַר הָעֵבֹדָה בְּאֵמֶת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְהִרְבּוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִי לְחַפֵּשׂ לְחֲדָשׁ דְּוָקָא חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת. רַק לִילָף בְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּמוֹנִים. וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמִלְאָכֵי הַשָּׂרָת. וְאָמַר אֲזִי שְׁבִשְׁבִיל זֶה עֲזָבוּ הָעוֹלָם חֲכָמוֹת הַדִּקְדוּק וְאֵינָם עוֹסְקִים בּוֹ כְּלָל. כִּי דִקְדוּק אֵין צְרִיכִין כְּלָל, כִּי אֵין צְרִיכִין לְדִקְדַּק עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִדְּאֵי לְבַקֵּשׁ חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת. וְהָאֲרִיף בְּזֶה מְאֹד; הֲרִי שְׁלָף לְפָנָיִךְ דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלָמָּה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל בְּכַלְבוּלֵי חֲנָם?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

בַּתְּתִקְסָה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִשְׂא ד' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֶאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְחַתֵּן, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה דְּכַר הָרֵאשׁוֹן לְהִתְחַתֵּן, כְּמֵאמְרָם ז"ל (קִידוּשֵׁין כ"ט:) מִשְׁתַּבַּח לִיָּה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדֶרֶב הַמְּנוּנָא דְאַדָּם גְּדוֹל הוּא. אָמַר לִיָּה כְּשִׁיבּוּא לְיִדְךָ הִבִּיאָהוּ לְיָדִי. כִּי אַתָּא, חֲזִיָּיה דְלֹא פְרִיס סוּדְרָא, אָמַר לִיָּה: מֵאֵי טַעְמָא לֹא פְרִיסַת סוּדְרָא? אָמַר לִיָּה דְלֹא נְסִיבְנָא. אַהֲדַרְיִנְהוּ לְאַפִּיָּה מִיָּנִיָּה, אָמַר לִיָּה חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ לְאַפִּי עַד דְנִסְבַּת. רַב הוֹנָא לְטַעְמִיָּה, דְאָמַר: בֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלֹא נִשְׂא אִשָּׁה - כָּל יָמָיו

בַּעֲבֹרָה, בַּעֲבֹרָה סִלְקָא דַּעְתָּךְ? אֵלָא אֵימָא כָּל יָמֵי בְהִרְהוּר עֲבֹרָה. אָמַר רַבָּא וְכֵן תְּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל: עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֵּה לְאָדָם מִתִּי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ עֶשְׂרִים וְלֹא נָשָׂא, אֹמֵר תִּפַּח עֲצָמוֹתָיו; וְאָמַר מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הֵלְכָה א' אוֹת א') מִי שֶׁאִינוּ נָשׂוּי הוּא פְּגוּם בְּבְרִית, וְלִכֵּן הִדְבָר הָרִאשׁוֹן אֶתְּהָ צְרִיךְ לְהִתְחַתֵּן.

בֵּין כֶּף תִּכְנַס בִּישִׁיבָה שְׁמוּשָׁךְ אוֹתָךְ הַלֵּב, כִּי אֵין אָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם שֶׁלְבוּ חֶפֶץ, וְלֹא בְּכָל מָקוֹם הוּא מְסַגֵּל לְלַמַּד וְכוּ', וְלִכֵּן רַק אֵיפֹה שְׁמוּשָׁךְ אוֹתָךְ לְלַמַּד שֶׁם תְּלַמַּד וְכוּ', וְתְלַמַּד חֶצִי יוֹם, וְחֶצִי יוֹם תְּלַמַּד אֵיזָה אֲמָנוּת, כְּמֵאמְרָם ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ב') יָפֵה תְלַמּוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עוֹן. וְכֵל תּוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּה מְלָאכָה, סוֹפָה בְּטֻלָה וְגוֹרֶרֶת עוֹן; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּק"א) שֶׁאָמַר שְׁחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרִנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבִטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזְכִּיךְ שִׁישׁ לוֹ מְעַמַּד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוֹדַת הַבִּטְחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרַת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יְהִיָּה לוֹ מְעַמַּד פְּרִנְסָה וְיְהִיָּה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרִנְסָה, וַיִּצְטַרֵּךְ בְּכָל פֶּעַם לְחִזּוֹק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבִּטְחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בַּעֲבוֹדָה אַחֲרַת וְהִתְחַזְקוֹת אַחַר בְּשֶׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחַ

בתתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִשְׂא ד' סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת וּבַעֲלֵךְ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל הַמִּתְנָה שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא בן חמוד כזה, ועל ידי השמחה שיהיה ביניכם זה ישפיע גם על הבן.

ילד בגיל כזה צריך להוציא את האנרגיה שלו וכו', וכל ילד מוציא את זה בצורה אחרת.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא ללכת עם הילדים ביד קשה, אלא להראות חם ואהבה, וללכת אתו ביד רכה, ואני בטוח שעם חם ואהבה הכל יסתדר.

רק את ובעלך תראו להתחזק יחד לאהב אחד את השני, ולהבין אחד את השני, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך חג שמח

בתתקע.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נשא ד' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ל"א) שמה שאמרו חכמינו הקדושים על התורה הקדושה (יומא ע"ב:) זכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם מיתה, כמו שכתוב (הושע י"ד) "צדקים ילכו בם ופושעים יכשלו", אחד

לומד תורה הקדושה ומתלהב אליו יתברך, ובוֹעֵר לָכְבוּ רק אַחֲרָיו יתברך, ונִכְנָס טוב טוב בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וּנְפִלְאִים מְאֹד, וְרוֹאֶה אֶת הַיְפִי שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֶחָד מִסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה וְדִיקָא מִשָּׁם הוּא מוֹצִיא כָּל מִינֵי מְאָמְרִים וְכוּ', רְאִיּוֹת אֶל דְּעוֹתָיו הַפְּגוּמִים וְכוּ', וּמְחַזֵּק אֶת הָאֲפִיקוֹרְסוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפֵי הָאָדָם, אִם הַשֶּׁרֶשׁ שֶׁלוֹ הִיא שֶׁרֶשׁ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, וְנוֹלַד בְּקִדְשָׁה, בּוֹדָאֵי הַתּוֹרָה תַּעֲלֶה אוֹתוֹ מַעֲלָה מַעֲלָה, וְיִהְיֶה לוֹ סֵם חַיִּים, אָבֵל אִם הַשֶּׁרֶשׁ שֶׁלוֹ הִיא שֶׁרֶשׁ שֶׁל טְמֵאָה וְנוֹלַד בְּטְמֵאָה, בּוֹדָאֵי דִיקָא מִהַתּוֹרָה הוּא יִפֹּל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה, כִּי יִרְאֶה שְׂמָה הַפֶּךָ מִהָאֱמֶת, כְּמוֹ אַחֵר שֶׁכָּפַר בְּעֵקֶר, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹ כֵּן בְּהַתְקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק, יֵשׁ אֶחָד שָׂרָק מִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק וְשׁוֹמֵעַ תּוֹרָתוֹ, וְלוֹמֵד סִפְרָיו, וּמִתְלַהֵב מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁמְרַגֵּשׁ אֶת הָאוֹר אֵין סוּף, וּבוֹעֵר לָכְבוּ אַחֲרָיו יתברך, וְיֵשׁ אֶחָד שֶׁאֲפִלוֹ שֶׁמִּתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הַכֹּל עִם שֶׁקֶר, וְלִבְסוּף יִבְרַח מִהַצְּדִיק, וְאֵף שֶׁשָּׁמַע מֶה שֶׁשָּׁמַע דְּבָרִים נוֹרָאִים וּנְפִלְאִים מְאֹד, וְכֵן מִסְתַּכֵּל בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, בְּמִקּוֹם לְהַתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, הוּא מְדַבֵּר סָרָה עַל הַצְּדִיק, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל הִיָּה בְּשֶׁקֶר, וְכַעֲזֵן שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קמ"ג) מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶת עַצְמוֹ לְהַצְּדִיק, וְקִרְבָּתוֹ אֵינָה בְּתַמִּימוֹת, עַל יְדֵי זֶה נִתְהַפֵּךְ אַחֵר כֶּף לְרוּדֶף; הָרִי שֶׁלֶף לְפָנָיו שֶׁיְכוּל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה, אֶחָד יִתְלַהֵב מְאֹד מְאֹד מִסִּפְרֵי הַצְּדִיק וְחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבוֹעֵר לָכְבוּ אַחֲרָיו יתברך, כִּי יֵשׁ לוֹ נִיצוּץ דְּקִדְשָׁה, וְנוֹלַד בְּקִדְשָׁה, וְחֵי בְּקִדְשָׁה, אֲזִי הַצְּדִיק מְלַהֵב אֶת לָכְבוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִהְפֹּךְ אֶחָד מֵעֵין בְּסִפְרֵי הַצְּדִיק כְּדִי לַעֲשׂוֹת לְצַנּוּת, וְנוֹתְנִים לוֹ לְטַעוֹת וְכוּ', כִּי יֵשׁ לוֹ נִיצוּץ דְּטְמֵאָה, וְנוֹלַד בְּטְמֵאָה, וְחֵי בְּטְמֵאָה, אֲזִי מוֹצֵא רַק אֵיךְ לְהַתְלוּצֵץ מִדְּבָרֵי הַצְּדִיק, שֶׁהֵם גְּלוּי אֱלִיקוֹת בְּתַכְלִית מְדֻרְגָה עֲלִיוֹנָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קס"ג) הַנוֹאֲפִים לְרַב הֵם מִתְנַגְּדִים עַל הַצְּדִיקִים; וְלִכֵּן אֵין לְהַתְפַּעֵל מִרְשַׁע טְמָא מְטָמָא שְׁפוּעֵר פְּוִו נֶגֶד הַצְּדִיק, כִּי הַכֹּל נְסִיוֹנוֹת בְּזָה הָעוֹלָם, כִּי עַל כָּל צְדִיק וְצְדִיק מְעַמִּידִים רְשַׁע גְּדוֹל מְאֹד, כְּדִי לְמַנַּע לְהַכְנִס אֵלָיו, וְכֹכֵל שֶׁהַצְּדִיק יוֹתֵר גְּדוֹל, שְׁמִים לְפָנָיו רְשַׁע מְרַשַׁע אִישׁ רַע וּבִלְיַעַל גָּנֵב וְנוֹאֲף וְכוּ' וְכוּ', כְּדִי שֶׁהוּא יִמְנַע לְהַכְנִס אֶל הַצְּדִיק, וְזֶה הַבְּחִירָה שֶׁיֵּשׁ לְבָנֵי אָדָם, וְלִכֵּן אֵל יִקְשֶׁה לָּךְ שׁוֹם קְשִׁיוֹת, אֲלֵא חֲזַק וְאִמְצָן מְאֹד בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יתברך, וְתַדַּע שֶׁגְּדוֹל אֲדוּנִינּוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר

הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב שִׁיתְגַּלֶּה גְדֻלַּת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן ר"ז) מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת בְּרִיתוֹ בְּיָדָיו מְחַבֵּב אֶת הַצַּדִּיק, וּמוֹכֵן מִמֶּיִלָּא שְׁמִי שֶׁפָּגוּם בְּבְרִיתוֹ, הוּא מְדַבֵּר כָּל דְּבַר רַע עַל הַצַּדִּיק, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאֲחֻד הִיָּה בַּחוּר רוֹן וְהִתְעַסֵּק עִם בַּחוּרִים אֲחֵרִים, וְזָרְקוּ אוֹתוֹ מִהִישִׁיבָה בְּשִׁבִיל זֶה וְכוּ' וְכוּ', אֵין זֶה פְּלֵא שֶׁהוּא מִתְנַגֵּד עַל הַצַּדִּיקִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי מִי שֶׁפָּגוּם בְּבְרִית אֵי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׁוּם פְּנִים לְקַבֵּל מִהַצַּדִּיק.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׁמַח

בַּתְּתַקְעָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שֶׁתִּרְאֶה לְנַצֵּל אֶת חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת עַר כָּל הַלַּיְלָה, וְתֹאמַר אֶת סֵדֵר תְּקוּן לַיִל שְׁבוּעוֹת, שֶׁכָּךְ מוֹבָא בַּזְהַר (הַקְּדָמָה ח.) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הִיָּה יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד עִם הַתְּלָמִידִים בְּלַיִל חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַנִּקְרָא לַיְלֵיָא דְכֻלָּה, כִּי בּוֹ בְּלִיָּלָה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָאִים כְּלָה, מְכִינָה אֶת עֲצָמָה לְהַכְנִס לַחֲפָה כְּדִי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּבִיכּוֹל שֶׁהוּא הַחֲתָן, וְהִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי מְעוֹרֵר אֶת הַתְּלָמִידִים שֶׁיִּלְמְדוּ מִתּוֹרָה לְנִבְיָאִים, וּמִנְבִיאִים לְכַתוּבִים, הִינּוּ לְהַתְחִיל אֶת הַפְּרָשָׁה וְלִסֵּים אֶת הַפְּרָשָׁה, וְכָל חֲמֵשֶׁה חֲמֵשִׁי תּוֹרָה, וְכֵן בְּכָל נְבִיאִים וְכַתוּבִים וּמִי שְׁעוֹסֵק בְּזֶה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַח אִתּוֹ מֵאֵד, וְכֵן לַחֲזוֹר עַל הַתְּרִי"ג מִצְּוֹת, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הִיָּה שְׂמַח עִם כָּל הַתְּלָמִידִים, וּמְבָרֵךְ אוֹתָם שֶׁיִּזְכּוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וּנְגַרְמוּ נַחַת רֵיחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן גַּם אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת עֲרִים כָּל הַלַּיְלָה, וְלִקְשֹׁר מִפְּסוּק לְפְסוּק מִתְּחִלַּת הַפְּרָשָׁה עַד סוֹף הַפְּרָשָׁה, הֵן בַּתּוֹרָה הֵן בְּנְבִיאִים הֵן בְּכַתוּבִים, וְאַחַר כֵּן לֹאמַר אֶת הַתְּרִי"ג מִצְּוֹת, וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְקִדְּם עֲלוֹת הַשַּׁחַר לְלַכֵּת

למקנה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג"ו) שמקנה של שבועות הוא שער נ', שממשיכים על עצמו אור ודעת ושכל להכלל באין סוף ברוך הוא, כי שבועות הוא שכל גדול וגבוה מאד, שהוא חסד עליון ורחמים גדולים, ולכן כשטובלים אז במקנה, ממשיכים על עצמו מחזין עלאין, ולכן אשרי מי שלא מבטל את הלילה הקדושה הזו, שנקראת ליליא דכלה, וצריכים מאד מאד לשמר לא לדבר אז דברים בטלים, כי כפי שיתנהגו בלילה זו כף נזכה לקבל את התורה בבקר השכם, וידוע שאצל רבנו ז"ל היה הלילה הזה לילה מיוחדת מאד, היו ערים כל הלילה ולפני עלות השחר הלכו לטבל במקנה, ואחר כך התפללו ותיקין, ושמעו את הקריאה של עשרת הדברות קבלת התורה, אשרי עין ראתה זאת, ופעם ספרו אנשי שלומנו לרבנו ז"ל שהצדיק הקדוש רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע לא רצה ללכת למקנה עד שיראו לו את כל הפמליה של מעלה, והתפלאו על זה מאד, ענה ואמר רבנו ז"ל מה אתם חושבים גם הצדיק הזה היה ילוד אשה, אבל זכה למה שזכה וכו', רואים מזה כל בר ישראל אם רק רוצה יכול להגיע למדרגות עליונות, וזה מה שרבנו ז"ל רוצה להחדיר בנו, ששנזכה לקבל על עצמנו על תורה ועל המצוות, ולהיות תמיד שרויים בשמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כשמחת התורה.

ורואים בחוש מי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב). "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו, הרי הוא האדם הכי מאשר בחייו, ולכן אל תהיה בטלן, תקבל על עצמך דיקא עכשו בקבלת התורה שלא יחסר לך יום אחד מבלי הלמודים האלו, כי התורה היא החיות של האדם, ורבנו ז"ל אמר לאחד מאנשי שלומנו מה אכפת לך אם תלמד תורה, הרי התורה תעשר אותך גם בגשמיות, ומי אומר אם התורה תראה לך את הפנים, לא תרצה כבר שום דבר רק את התורה בעצמה, ולכן אל תהיה בטלן, תהיה בשמחה כל היום והלילה של

קבלת התורה, והגיע הזמן שתחזור אליו יתברך, וזכר תזכור איך שהקדוש ברוך הוא אוהב אותך, כי למעלה בשמים מאד מאד חשוב כל בר ישראל, ובפרט בשעה שקובע עתים לתורה, כי התורה הקדושה היא חכמתו יתברך, וכשאדם נכנס בחכמתו יתברך אז מאיר עליו אור וזיו וחיות ודבקות בבטול אין סוף ברוך הוא, ומרגיש את אמתת מציאותו יתברך איך שכל הבריאה כלה הוא לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, אשר זה הנעם והזיו והחיות שמחיה את כל הבריאה כלה.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה עצומה שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, אשר בפרוש גלה לנו (שיחות הר"ן סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמוך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה) "כי אני ידעתי כי גדול הויה" וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה; וזה השמחה הכי גדולה, כי רבנו ז"ל מאיר בנו תשוקה עצומה שהלב שלנו תבער תמיד אחריו יתברך, ונזכה לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל, ואז חיי עולם הבא יחיה עוד בעולם הזה.

יען שבקבלת התורה עם ישראל קבלו ערכות אחד להשני, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכלתך להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ובפרט את "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", כי אותו שאלות וקשיות ששואלים וכו' וכו', יש לעוד אלפי אלפים ורבות אנשים וכו', ומחכים לתשובה, והנה הכל מוכן לפנייהם, ולכן בזה שתפיץ את זה אתה מזכה את הרבים ומקרבים אליו יתברך, והגיע הזמן שנזכה להחדיר את אמתת מציאותו יתברך בין נשמות ישראל, ולקרבים יחד אליו יתברך, ולהאיר בהם גם כן את האור של רבנו ז"ל שהוא אור הגנוז שמלמד אותנו איך מדברים עם הקדוש ברוך הוא, ואיך מתחזקים בהמצבים הכי קשים שרק עוברים על כל אחד ואחד בחייהם הפרטיים, אשרי מי שיפיץ בכל יום כמה וכמה ספרים "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שבזה אתה עושה חסד עם כלל נשמות ישראל, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה

יִרְשָׁתֵנוּ שְׁאֲנַחֲנוּ זֹכִים לְדַעַת מַרְבָּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ

בתתקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עֶרֶב חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הִנֵּה נִכְנָס עִכְשָׁו חַג הַשְּׁבוּעוֹת חַג קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְלִכְן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד
מְאֹד רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְגַם הַנְּשִׁים הָיוּ בְּהַר סִינַי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה,
וְלִכְן גַּם הָאִשָּׁה צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַת בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת שֶׁזִּכְתָּהּ לְהַבְרָאוֹת
מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וּבַפֶּרֶט נִשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיכוֹת מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַת שֶׁהֵן
יּוֹדְעוֹת מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי שְׂמַחֲזֶק וּמַעֲוֹדֵד וּמִשְׂמַח
אוֹתֵנוּ יוֹם יוֹם וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לִפְלֵ בְּדַעַתֵנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף עוֹבֵר עַל כָּלֵנוּ מֵה
שְׁעוֹבֵר חֲלִישוֹת הַדַּעַת בְּלִבּוֹלִים יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְרַבֵּנוּ ז"ל מְחִזִּיק
בְּיַדֵּנוּ וּמְפִיחַ בְּנוֹ רֹחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, וְלִכְן רְאִי לְשִׂמְחַת כָּל חַג הַשְּׁבוּעוֹת שֶׁהוּא
חַג קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה הַזֶּה יֵאִיר עֲלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצוּמוֹ.

יַעַן שֶׁבְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת הוּא יוֹם הַהִלּוּלָה שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְלִכְן תִּקְבְּלִי עַל
עֲצֻמָּךְ לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" שֶׁזֶה לֹקַח סֵף הַכֹּל חֲצִי שְׁעָה, וְכֵן תִּזְכְּרִי
לְסִיִּם כָּל שְׁבוּעָה אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיִט מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ג)
שֶׁתְּהִלִּים מְסֻגָּל לְתִשׁוּבָה וּלְפִתּוֹחַ אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים הַנְּעוּלִים, וּמַעֲלַת אֲמִירַת
תְּהִלִּים שֶׁל נִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים
מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲמִירַת תְּהִלִּים עִם דְּמַעוֹת שֶׁל נִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתֵךְ, וְלִכְן תַּעֲשִׂי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה
לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" שֶׁזֶה לֹא לֹקַח יוֹתֵר מִחֲצִי שְׁעָה, אֲבָל זֶה יָבִיא
לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֶךְ, וְזֶה יָבִיא לְךָ פְּרֻסָּה וּשְׂפַע וְכוּ', וְזֶה
יָבִיא לְךָ שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, אֶהְבֶּה וְהִבְנֶה הַדְּדִית בִּינְךָ לְבֵין בְּעֶלְךָ וְכוּ', וְזֶה
יָבִיא לְךָ נַחַת מֵהִילָדִים, כִּי כְּשֶׁאִשָּׁה אוֹמֵרַת תְּהִלִּים וּמוֹרִידָה דְּמַעוֹת, נַעֲשֶׂה

מִזֶּה לְמַעַלָּה מֵהַ שְׁנַעֲשָׂה, וְהִיא פּוֹתַחַת אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים.

אֲשֶׁה לֹא צָרִיכָה לְהִיּוֹת עֶרְה כָּל הַלַּיְלָה בְּלִיל שְׁבוּעוֹת, רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמַּח אֶת בְּעֵלָהּ וְאֶת הַיְלָדִים, שְׂזֵה מְשָׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמִיחַ

בַּתְּתַקְעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

הַיּוֹם הַזֶּה הוּא הַיּוֹם שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עוֹמֵד בְּזַכּוֹתוֹ, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק (יְרֵמְיָה ל"ג כ"ה) "אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם
וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", (זֶהר וַיִּשָּׁב קפ"ה). כְּלֹא קִיָּמָא עַל קִיּוּמָא דְאֹרִיָּתָא, [הַכֹּל עוֹמֵד
רַק עַל קִיּוּם הַתּוֹרָה], וְעֲלֵמָא לֹא אֲתַקִּיִּים בְּקִיּוּמִיהָ אֲלֵא בְּאֹרִיָּתָא, [וְכָל
הָעוֹלָם לֹא עוֹמֵד רַק בְּזַכּוֹת הַתּוֹרָה], דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְעֵלְמִין עֵילָא וְתַתָּא,
[שְׂזֵה קִיּוּם הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא], כִּי הַכֹּל מִתְּנַהֵג כְּפִי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
כִּי הַתּוֹרָה מְלַבֶּשֶׁת בְּדוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר, כִּי בְּכָל פְּרֻט מְפָרְטֵי הַבְּרִיאָה
יֵשׁ בְּזֵה הַלְכוֹת אַחֲרֵים, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת
שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִחֻדָּשׁ, וּבְזֵה אֲנַחְנוּ מַחִיִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה,
וְכִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה מ"ז סִימָן ד') אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂאֵלּוּלֵי שֶׁקְּבַלְתֶּם תּוֹרָתִי הַיִּיתִי מַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהּוּ; נִמְצָא שְׁעַם
יִשְׂרָאֵל שֶׁקְּבַלוּ אֶת הַתּוֹרָה, הֵם מַחִיִּים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְלִכֵּן רְאוּי לָהֶם
לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד, וְהַשְּׂמִיחָה הַזֶּה מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, כִּי כִּשְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
רוֹאֵה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל שְׂמַחִים עִם הַתּוֹרָה, אֲזִי הוּא מוֹסִיף שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָתָנוּ,
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֶסְתֵּר רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן י"ג) שְׂאֵמַר אַחַשְׁוֵרוּשׁ לְאֵמוֹת

העולם, אתם רוצים לאבד את ישראל? הלא אם אתה מאבד ישראל מן העולם אין העולם מתקיים אלא בשביל התורה שנתנה להם לישראל, רואים מזה שגם אמות העולם מכירים בגדלת ישראל אם הם מקימים את התורה.

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, הגיע הזמן שנבין שעלינו נפל חובת היום לקרב את נשמות ישראל אליו יתברך, ותהלה לאל הדפסנו לאחרונה "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שיש שמה כל השאלות שבני אדם שואלים וכו', הן באמונה, והן בקיום מצוות מעשיות וכו', כל אחד כפי הבעיות שלו, ואותו שאלות יש לעוד אלפי אלפים אנשים, ועכשו יש להם את ההודמנות הכי מתאימה למצא את התרוץ הנכון על הקשיות שקשה להם כל אחד כפי ירידתו ונפילתו וכו', ולכן בעת קבלת התורה קבלנו ערבות אחד על השני, ולכן עכשו הגיע הזמן שנפיץ את "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב" לכלל נשמות ישראל וזה כבר יעשה את הפעלה עצמה, כי הגיע הזמן לקרב את כלל נשמות ישראל חזרה אל שרשם, וביחד יקבלו את התורה הקדושה, אשרי מי שיעזר להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ויהיה לו חלק בגאולתנו הנצחית.

המאחל לכם חג שמחה

בתתקעד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי ערב חג השבועות התשע"ג

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבה.

מאד מאד שמחתי לשמע שבנדך בא בקשרי שדוכים, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב, ותרוה רב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצאי חלציה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות הרבים שיש לך בזה שנקדת

אֶת כָּל הַתּוֹסֵפֶתָא שְׁאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ בְּקִרְוּב לְהַדְפִּיסוֹ, וְזֶה יִהְיֶה זְכוּי הַרְבִּים לְדוֹרוֹת שְׁלֵא לְמַדּוּ בְּכָלֵל אֶת הַתּוֹסֵפֶתָא.

יבְחַדָּא מַחְתָּא בְּאֲתִי לְעוֹרֵר וּלְזַרְזוּ אוֹתָךְ שְׁתַּמְשִׁיךְ לְנִקְדַּ וּלְהַגִּיחַ אֶת "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב", כִּי אֲנִי רוֹצֵה כְּבָר לְהַדְפִּיס חֶלֶק ד', וְאִם תִּהְיֶה זְרִיזוּ נֹכַח לְהַדְפִּיס כָּל שְׁבוּעָה חֶלֶק חֲדָשׁ, כִּי יֵשׁ כְּבָר אֲלָפִים וּמֵאָה מִכְּתָבִים, שְׁזֶה בְּעֶרְךָ עֲשָׂרִים כָּרְכִים, וּבְכָל יוֹם נִתְוַסֵּף עוֹד וְעוֹד תְּשׁוּבוֹת, וּבְאֵמֶת זֶה זְכוּת הַרְבִּים נוֹרָא וּנְפִלָא מְאֹד, כִּי כָּל שְׁאֵלָה וְקִשְׂיָא שְׁאֲחַד שׁוֹאֵל וְכוּ', הַמְּצִיאוֹת מְרָאָה שְׁעוֹד אֲלָפֵי אֲנָשִׁים יֵשׁ לָהֶם אֶת אוֹתוֹ קִשְׂיָא וְכוּ', וְלִכְּן זֶה זְכוּי הַרְבִּים וּמַחְזִיר אֶת הַרְבִּים בְּתְשׁוּבָה בְּאִפְּן נְפִלָא מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּזְדַּרְזוּ בְּזֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף תּוֹכַל גַּם לְהַתְפַּרְנֵס מִזֶּה.

עֲכָשׁוּ לְקִרְאֵת קַבְלַת הַתּוֹרָה, תְּקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגִרְסַ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִישׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִישׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ, וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ לְזַרְזוּ אוֹתָךְ לְלַמֵּד גַּם דָּף יְרוּשְׁלָמִי, וּפְרָק בְּתוֹסֵפֶתָא, כִּי אֲנִי מְאֵמִין שְׁאֲתֵה לּוֹמֵד אֶת זֶה, וְכֵן בּוֹנִים לְעֲצָמָם בֵּית רִוְחָנִי, כִּי רַק זֶה מָה שְׁיִשְׁאֵר מֵאֲתָנּוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמִיחַ

בתתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישֵׁי עָרֵב חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַתְּשַׁע־ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּזְדָּרוּ לְעֻצֵב כְּכֹר אֶת הָעֵטִיפָה שֶׁל "שְׁאֵלוֹת וְתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב" חֵלֶק ד', כִּי אָנִי כְּכֹר רוּצָה לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, וְאָנִי לֹא רוּצָה שְׁאֵתָה תִּהְיֶה הַמַּעֲכָב, מִלְּבַד זֹאת אֵתָה כְּכֹר יְכוּל לְהַכִּין עֵטִיפוֹת לְחֵלֶק ה' וְחֵלֶק ו', כִּי אָנִי רוּצָה עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּיס כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, כִּי יֵשׁ כְּכֹר אֶלְפִים וּמֵאָה מִכְּתָבִים, שְׁזֶה בְּעָרֶךְ עֲשָׂרִים כָּרְכִים, וּבְכֹל יוֹם נִתְּוֹסֵף עוֹד וְעוֹד תְּשׁוּבוֹת, וּבְאֵמַת זֶה זְכוֹת הַרְבִּים נוֹרָא וְנִפְלָא מָאד, כִּי כָּל שְׁאֵלָה וְקִשְׂיָא שְׁאֵחָד שׁוֹאֵל וְכו', הַמְצִיאוֹת מְרָאָה שְׁעוֹד אֶלְפֵי אַנְשִׁים יֵשׁ לָהֶם אֶת אוֹתוֹ קִשְׂיָא וְכו', וְלִכְּן זֶה זְכוֹי הַרְבִּים וּמְחִזִּיר אֶת הַרְבִּים בְּתְשׁוּבָה בְּאִפְּן נִפְלָא מָאד מָאד, וְלִכְּן אָנִי מְקַוֶּה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת עֲבוּדְתְךָ בְּזִרְיוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְף וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּכֹר יוֹצֵא מִמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְת הַצַּדִּיקָה, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מְצִילֵי אֲמָר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אָנִי בְּצַדִּיק אַחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעָרֶךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׁמַח

בתתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּזְדָּרְזוּ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עִז עִם "שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב", כִּי יֵשׁ כָּבֵר אֲלֵפִים וּמֵאָה מִכְתָּבִים, שְׂזָה בְּעֶרְךָ עֲשָׂרִים כָּרְכִים, וּבְכָל יוֹם נִתְוֹסֵף עוֹד וְעוֹד תְּשׁוּבוֹת, וּבִאֲמַת זֶה זְכוּת הַרְבִּים נוֹרָא וּנְפֵלָא מָאד, כִּי כָּל שְׂאֵלָה וְקִשְׂיָא שְׂאֲחָד שׁוֹאֵל וְכוּ', הַמְצִיאוֹת מֵרָאָה שְׁעוֹד אֲלֵפֵי אֲנָשִׁים יֵשׁ לָהֶם אֵת אוֹתוֹ קִשְׂיָא וְכוּ', וְלִכְּן זֶה זְכוּי הַרְבִּים וּמִחֲזִיר אֵת הַרְבִּים בְּתְשׁוּבָה בְּאִפְּן נְפֵלָא מָאד מָאד, וְאֵנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְהִזְדָּרְזוּ לְהַדְפִּיס כַּרְךָ אַחַר כַּרְךָ, וְהִרְגַע שְׁיִכְנַס בְּעוֹלָם יִהְיֶה עַל זֶה בְּקוֹשׁ גְּדוֹל מָאד מָאד, וְלִכְּן אִתָּה תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִזְדָּרְזוּ.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מָה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׂאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזָה שְׂאֲדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֵת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כָּבֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֵת חֲסֻרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׁמַח

בתתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׂבִיעוֹת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חָנֵּם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם שֶׁהֲצִיל אֶת אִשְׁתְּךָ וְגַם אֶת הַבֶּן, זֶה הָיָה מִמֶּשׁ גַּם בְּתוֹךְ נֶס, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁצַרִּיכִים לְעוֹרֵר אֶת הַנְּשִׁים פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ שִׁיעֲשׂוּ סְקִירַת מַעֲרָכוֹת בְּעֵת הַהֲרִיזוֹן, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וּבִפְרָט בְּסוּף שֶׁל הַהֲרִיזוֹן צְרִיכִים לְבַדֵּק מְאֹד מְאֹד אֶת הַמִּי שְׁפִיר, וּכְדָאִי וּכְדָאִי לְעוֹרֵר אֶת הַנְּשִׁים בְּעֵת שְׂבָאִים לְשֵׁאל שְׁאֵלוֹת שְׂמִיכָרְחִים לְעֵבֵר אֶת הַבְּדִיקָה הַזֶּה, כְּדִי לֹא לְסַכֵּן אֶת עֲצָמָה וְאֶת הָעֶבֶר וְכוּ', וְזֶה לְמַדְתָּ עַל בְּשָׂרְךָ וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

בְּעֵינַי הַטּוֹסֵטֵר שֶׁקַּבְלָתָם וַיֵּשׁ לָכֶם סִפְקַת סְפִיקָא אִם לֹא טַגְנוּ בְּזֶה בְּשָׂר וְחָלֵב, אוֹ אִפְלוּ בְּשָׂר טְרָפָה וּנְבֵלָה, לְדַעְתִּי לְזֹרֵק אֶת זֶה וְלֹא לְקַחַת אֶת זֶה, כִּי מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּשְׁאֵלוֹת כְּאֵלוֹ בְּשָׁבִיל כְּמָה מְאוֹת שְׁקָלִים וְכוּ'.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַסְּפָרִים שֶׁהִשְׁגַּתְּ לִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר אֶצְלָכֶם עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

בתתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׂבִיעוֹת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמַגִּיז, כְּמִאֲמָרָם ו'ל (בְּרָכוֹת ת.) מֵאִי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ הַיּוֹי" עַת

רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; וכן אמרו חכמינו הקדושים (פרכות ו): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חג שמח

בתתקעט.

בעזרת השם יתברך יום שלישי ערב חג השבועות התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיה שלך זה רק גאות וישות, שזה עוקר את האדם לגמרי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"א) שגאות ונאות תלויים זה בזה, וכשאדם הכניס את עצמו בנאוף וכו', וכל מזח מחשבתו זה רק נאוף וכו', משם נובע אצלו הגאון, שעל ידי זה הוא מאבד את שכלו ודעתו לגמרי, כמאמר ז"ל (פסחים ס"ו) כל מי שיש בו גאות אם חכם חכמתו מסתלקת ממנו.

בְּאֵמֶת מוֹבָא בְּסִפְרֵי מוֹסֵר שְׁאִין חִזְק הַחֲסִידוֹת כְּתַחֲלָתָהּ, וְלִכֵּן תַּמִּיד כְּשֶׁאֲדָם מִתְקָרֵב בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה הוּא בּוֹעֵר מְאֹד מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְרוֹצֵה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי הַצַּדִּיק שֶׁמְעוֹרֵר אוֹתוֹ מֵהַשְּׁנָה הַעֲמֻקָּה, וּמִתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְכוּ', אֲבָל אַחֵר כִּף כְּשֶׁמִּתִּישֵׁן אֲצֻלוֹ הַכֹּל, עַל יְדֵי זֶה לֹאט לֹאט הוּא מִתְקַרֵּר, וְכֵן זֶה בָּא מִחֲמַת הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּת שֶׁהוּא חָשַׁב שֶׁהוּא כִּבֵּר הַגִּיעַ לְאִיזָה דְרָגָה, וְלִכֵּן הַגְּאוּת מִטְרִיד אוֹתוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סְנֵהֲדִירִין צ"ח.) גִּסוֹת הַרוּחַ שֶׁהִיָּתָה בְּיָרְבַעַם טְרִידוֹתָ מִן הָעוֹלָם.

וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) שֶׁצָּרִיכִים תַּמִּיד לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, הֵן בְּהִתְקַרְבוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְדַעַת שְׁעֵדִין אִף פַּעַם לֹא הִתְקַרַּב, עַכְשָׁו זֶה הַפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁהוּא מִתְחִיל לְהִתְקַרַּב אֵלָיו, וְכֵן בְּכֹל פַּעַם כְּשֶׁבָּא לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, רְאוּי לוֹ לומר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שֶׁזֶה הַפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שְׁאֵנִי חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וּבִאֲפֵן הַזֶּה יַעֲשֶׂה בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רֵגַע הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּמִמִּילָא לֹא יִפֹּל בִּיאֹשׁ, כִּי מֵאַחַר שְׁעֵדִין לֹא הִתְחִיל לְהִכְנִס אֶל הַקְדוּשָׁה, וְעַכְשָׁו מִתְחִיל בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה, וְכִמוֹ כֵּן צָרִיף לְהִיּוֹת אֲצֵל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהִתְקַרְבוֹת צָרִיף לְהִיּוֹת בְּהִתְקַרְבוֹת חֲדָשָׁה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם וּבְכֹל שָׁעָה וְשָׁעָה לְהִתְקַרַּב מִחֲדָשׁ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהַגִּיד שְׁאֵנִי כִּבֵּר מִקְרָב עֶשֶׂר שָׁנִים, אֲלֵא דִּיקָא עַכְשָׁו זֶה הַפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שְׁאֵנִי זוֹכֵה לְהִתְקַרַּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

אִם הִיָּתָה הוֹלֵף בְּדִרְךָ זֶה, אֲזִי אִף פַּעַם לֹא הִיָּתָה נוֹפֵל בִּיאֹשׁ וּבְדַכְאוֹן, אֲבָל מֵאַחַר שֶׁנִּכְנַס בּוֹ תַּאוֹת מְמוֹן שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ג) שְׁתַּאוֹת מְמוֹן זֶה עִבּוּדָה זָרָה, וְנַעֲשֶׂה בְּעַל חוֹב לַעֲצֻמוֹ, שְׁתַּמִּיד צָרִיף עוֹד וְעוֹד וְעוֹד וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׁעוֹקֵר אוֹתוֹ מִב' עוֹלָמוֹת, וְאָדָם כְּזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְקַרְבוֹ, כִּי כֹל מֵה שִׁיגִידוֹ לוֹ, הוּא יִגִּיד אֲנִי כִּבֵּר יוֹדַע אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלּוּ וְכוּ', וּבְאֵמֶת אָדָם צָרִיף לְדַעַת שְׁאֵינוֹ יוֹדַע כָּלֵל.

וּסְפַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן ש"ח) שֶׁפַּעַם אַחַת בָּא אָדָם אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְהָיָה שְׁבוּר מְאֹד מְאֹד לְאַחַר יְאוּשׁ לְגַמְרֵי, וּרַבְּנוּ ז"ל הִרְבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ כֹּל מִיְנֵי דְבוּרִים לְחִזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וְכוּ', וְכֹנֵנַת רַבְּנוּ ז"ל הָיָה לְהוֹצִיא מִמְקוֹמוֹת

שְׁנֹטְבַע בָּהֶם בְּמִים שְׁאִין לָהֶם סוּף. אֲבָל אוֹתוֹ הָאִישׁ נָתַן כְּתָף סוֹרֶרֶת וְחִזַּק אֶת לְבוֹ וְלֹא קִבֵּל אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִבּוֹ אֵף עַל פִּי שְׁגָם הוּא הִבִּין שְׁדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֲמַתִּיִּים וְנִפְלְאִים, אֲבָל לֹא רָצָה לְקַבֵּלָם. עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל זֶה הָאִישׁ דּוֹמֶה כְּמוֹ מִי שְׁנֹטְבַע בְּמִים וְהוֹלֵךְ לְאִבּוֹה, וּבֹא אֶחָד וּפּוֹשֵׁט יָדוֹ וְרוֹצֵה לְהוֹצִיאוֹ מִשָּׁם, וְהוּא נוֹתֵן כְּתָף סוֹרֶרֶת וּפּוֹנֶה עֶרְפוֹ בְּעִזּוֹת וְאִינוֹ רוֹצֵה לְהִנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְתַפְסֵ בּוֹ לְהוֹצִיאוֹ, וּבוֹרַח מִן הַבָּא לְהַצִּילוֹ; כְּמַדְמָה לִי שְׁגָם אֶתָּה נִמְצָא בְּאוֹתוֹ מִצָּב, שְׁכָל מָה שְׁרוֹצִים לְהַצִּיל אוֹתָךְ, אֶתָּה נוֹתֵן כְּתָף סוֹרֶרֶת וְלֹא רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה, וְלִכֵּן רָאָה מָה לְפָנֶיךָ וְתִתִּישֵׁב הֵיטֵב בְּדַעְתְּךָ כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שְׁעָה שְׁאֶתָּה מְסַתּוֹכֵב מִמְרָמֵר וּבִדְכָאוֹן שְׂזָה לֹא יִבִּיא אוֹתָךְ לְשׁוּם מְקוֹם, אֲלֵא לְבֵית מְשֻׁנְעִים וְכוּ'.

אֲנִי מֵאֵד מְקוֹנָה שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לִבִּי וְדַעְתְּךָ, לְפָנֶי שִׁיְהִיָּה מֵאֲחֵר וְתִצְטַרֵּף אִשְׁפוּז.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ

בַּתְּקַפּוֹ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַתְּשַׁע י"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא וִיגֵשׁ) בְּשְׁעָה שְׁבַקְשׁ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַן אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, אָמַר לָהֶן תִּקְבְּלוּ תּוֹרָתִי? אָמְרוּ לוֹ הֵן, אָמַר לָהֶן תְּנִנוּ לִי עָרַב שְׁתַּקִּימוּ אוֹתָהּ, אָמְרוּ לוֹ אֲבָרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב יִהְיוּ עָרַבִּים, אָמַר לָהֶן אֲבוֹתֵיכֶם הֵן בְּעֲצָמָם צְרִיכִים עָרַבִּים, אֲבָרְהֵם אָמַר (בְּרֵאשִׁית ט"ו) "בְּמָה אֲדַע", יִצְחָק אָהַב אֶת שׁוֹנְאֵי דְכְּתִיב (מְלָאכִי א') "וְאֵת עֲשׂוֹ שְׁנֹאֲתִי", יַעֲקֹב אָמַר (יִשְׁעִיָּה מ') "נִסְתְּרָה דְרַכִּי", אָמְרוּ לוֹ בְּנֵינוּ יִהְיוּ עָרַבִּים שְׁלֵנוּ, מִיָּד קִבְּלֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנָתַן אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים ח') "מִפִּי עוֹלָלִים

וינקים יסדת עז", לפיכך כשישראל מבטלין את התורה, הקדוש ברוך הוא פורע מן הערבין, שנאמר (הושע ד') "ותשכח תורת אלקיך אשכח בניך גם אני", רואים מכל זה את חשיבות בני ובנות ישראל, שהקדוש ברוך הוא נתן לנו את התורה רק בזכותם, ואם חס ושלום מבטלים את התורה, אזי הקדוש ברוך הוא לוקח את הערכים מאתנו שהם הילדים, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך בדמעות ותחנונים, היום אנחנו נמצאים בדור הפקר שהכל פתוח, עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים, יש כלי משחית שנקרא מחשב שמחבר אל האינטרנט, ושמה יכולים לראות את הכי גרוע, ולכן אם אנחנו לא נשמר על הילדים שלנו, שלא יהיה לכם טענות אחר כך על אף אחד, כי כל אבא ואמא מחיבים לשמר על ילדיהם, אין תרוץ שאין לי עצבים וכו', אין לי כח וכו', אני עסוק מדי וכו', כל מי שאומר דבר זה הוא פשוט אכזר שמתאכזר על ילדיו, כי לבסוף הם יצאו לתרבות רעה רחמנא ליצלן, ויגמרו בבית סהר וכו' וכו', בודאי זה קל מאד לזרק את האשמה על התלמוד תורה או על הבית ספר, על המלמד או על המורה, העקר לא על עצמו... וכבר אמרו חכמינו הקדושים (נגעים פרק ב') כל הנגעים אדם רואה, חוץ מנגעי עצמו; ולכן היות שאני מוסר את נפשי וכוחתי חלבי ודמי פשוטו כמשמעו שיהיה לנו חנוך טוב עבור הבנים והבנות, ועל כן אני צריך גם את ההורים שישתפו פעולה, כי אם הם לא משתפים פעולה אז מה כבר פעלתי עם התלמוד תורה ועם הבית ספר? הסמ"ך מ"ם ימח שמו עיניו לטש ושניו חרק על קהלתנו, והוא רק מחכה לראות איך שאנחנו נכשלים וכו' (הוא לא יחיה לראות את זה), לא ימלט שלההורים יהיה מחשב שמחבר לאינטרנט, ורואים שמה כל מיני זבל ולכלוך, ואחר כך רוצים שהילדים יהיו צדיקים וצדקניות וכו', טובים וממשמעים וכו', זה לא הולך יחד, אני מאד מאד מקווה שתבין אותי ותקח את עצמך בידך, ותראה שהבית שלך ישתנה לגמרי, כי הנה אנחנו עומדים לפני קבלת התורה, ועלינו לקבל על עצמנו להשתנות מהקצה אל הקצה, ואנחנו הבטחנו להקדוש ברוך הוא, שבנינו ערכים לנו, ואם חס ושלום אנחנו לא משתנים, אזי הקדוש ברוך הוא לוקח לנו את הילדים וכו', ולכן אנחנו צריכים למסר את נפשנו בשביל הילדים שלנו, וכלל זה תקח בידך אם

מְשַׁקְעִים בְּהִילָדִים, מוֹצִיאִים מֵהֶם נִפְלְאוֹת וְכוּ', וְאִם מְזַנְיָחִים אוֹתָם וְכוּ', אוֹכְלִים אֶת זֶה בְּגִדּוֹל וְכוּ'.

נָא וְנָא קִבַּל אֶת דְּבָרֵי אֱלֹה שְׁאֲנִי כּוֹתֵב עִם דָּם לְבָבִי וְלֹא עִם דָּיו, כִּי כָּל כֶּף כּוֹאֵב לִי כְּשְׁאֲנִי רוֹאֶה מָה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם מִהַבְּתִים הֵכִי טוֹבִים וְהֵכִי תַרְדִּים, הִילָדִים שְׁלָהֶם הֵן הַבְּנִים וְהֵן הַבְּנוֹת יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה, מִסְתּוֹכְבִים עַל הֶרְחוּבוֹת עִם כָּל אֶרְחֵי פְּרָחֵי וְכוּ', לּוֹקְחִים סָמִים וְכוּ', שׁוֹתִים אֶלְכוּהוֹל וְכוּ', וְעוֹשִׂים אֶת הֵכִי גְרוֹעַ וְכוּ', וּלְבִסּוֹף מִסְתַּבְּכִים עִם הַחֵק וְגוֹמְרִים בְּבֵית סֵהָ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁמַע בְּקוֹלִי, תִּשְׁנֶה אֶת כָּל הַגִּישָׁה שְׁלָךְ בַּתוֹךְ הַבַּיִת, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן תִּדְאָג שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם בַּיִת עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִדּוֹן אוֹתָהּ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, יְהִיָּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, וְתִשְׁתַּדֵּל מֵאֵד מֵאֵד שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, שְׁאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרֶה בַּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי בְּמָקוֹם שִׁישׁ אַהֲבָה וְשִׂמְחָה, שָׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה וְכוּ', הַדְּבָר הַשְּׁנִי אֵל תִּלָּךְ בְּיַד קִשְׁיָה וְחֻזְקָה עִם יְלָדֶיךָ, רַק עִם אַהֲבָה כְּמוֹ שֶׁלְּמַד אוֹתָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל, וְאֵז נִכוֹן לְבָךְ יְהִיָּה בְּטוֹחַ שֶׁהַבַּיִת שְׁלָךְ יְהִיָּה גֵן עֵדֶן, אֲשֶׁתְּךָ תַעֲמַד עַל צִדְּךָ, וְהִילָדִים יְהִיוּ מְשֻׁמְעִים וְכוּ'.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ וְתִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעְעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלוּהוּ לְנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסָאוֹת, הַיְנוּ שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הַיְנוּ כָּל זְמַן שְׁאֵדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מַאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תַכְנִיס פְּרוּטָה לְצִדְקָה בְּקַפַּת הַצִּדְקָה, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מְצִלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצִדְקָ אֶחָזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמְּקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְדַע לָךְ כִּי הִילָדִים מִסְתַּכְּלִים עַל הָאֲבָא, אִם הוּא הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְשֵׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, זֶה פּוֹעֵל אֲצִלָּהֶם לְטוֹבָה וְכוּ', וְכֵן לְהַפָּךְ אִם הֵם רוֹאִים שֶׁהָאֲבָא מוֹזְלֵל לְלַכֵּת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, זֶה פּוֹעֵל אֲצִלָּהֶם לְרַעָה וְכוּ'.

עכשו שאנחנו מקבלים את התורה, עליך לקבל על עצמך שתעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

ואני מאד מאד מבקש אותך שאת הדבורים האלו שאני כותב לך עם דם לבבי, שיכנס בלבבך, ותעשה שנוי לטובה בכל הנהגותיך, כי סוף כל סוף אנחנו נמצאים בקהלה קדושה חממה של אמונה, שהולך לי בחיים שנהיה קהלה מאחדת והמנהיג שלנו הוא רבנו ז"ל בעצמו, ועלינו לציית אותו עד הסוף, מה הוא מבקש מאתנו? שנהיה תמיד בשמחה, ונתחזק בכל מה שעובר עלינו, ושינגיל את עצמנו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואז נרגיש עולם הבא בעולם הזה.

אני מאד מקווה שתקח את הדבורים האלו ברצינות, ותתחיל לשמר על הילדים שלך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חג שמחה

בתתקפא.

בעזרת השם יתברך יום שלישי ערב חג השבועות התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

חכמינו הקדושים אמרו (תנחומא ויגש) בשעה שרצה הקדוש ברוך הוא לתת את התורה לעם ישראל, אמר שהוא צריך ערבים, והבטחנו לו את הילדים שלנו שהם הערבים שלנו שנקים את התורה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, תעשי כל מה שביקלתך לשמר על הילדים שלך, כי הם העינים שלנו, כמו שאדם שומר על אישון עינו, כך אדם צריך לשמר על ילדיו ויותר

מזה, ובפרט בדור הזה שהוא דור פרוץ והכל פתוח וכו', ולכן צריכים מאוד מאוד לשמר על הילדים, זה לא שיך שבבית יהיה מחשב שמחבר אל אינטרנט שיכולים לראות שמה כל מיני לכלוך וזבל, ואחר כך נצפה שהילדים שלנו יהיו צדיקים וצדקניות וכו', ולכן אני מאוד מבקש אותך תקחי בחשבון אם אנחנו לא נשמר על הילדים שלנו, שלא יהיה לכם טענות אחר כך על אף אחד, כי כל אבא ואמא מחיבים לשמר על ילדיהם, אין תרוץ שאין לי עצבים וכו', אין לי כח וכו', אני עסוק מדי וכו', כל מי שאומר דבר זה הוא פשוט אכזר שמתאכזר על ילדיו, כי לבסוף הם יצאו לתרבות רעה רחמנא ליצלן, ויגמרו בבית סהר וכו' וכו', בודאי זה קל מאוד לזרק את האשמה על התלמוד תורה או על הבית ספר, על המלמד או על המורה, העקר לא על עצמו... וכבר אמרו חכמינו הקדושים (נגעים פרק ב) כל הנגעים אדם רואה, חוץ מנגעי עצמו; ולכן היות שאני מוסר את נפשי וכוחתי חלבי ודמי פשוטו כמשמעו שיהיה לנו חנוך טוב עבור הבנים והבנות, ועל כן אני צריך גם את ההורים שישתפו פעלה, כי אם הם לא משתפים פעלה אז מה כבר פעלתי עם התלמוד תורה ועם הבית ספר? הסמך מ"ם ימח שמו עיניו לטש ושניו חרק על קהלתנו, והוא רק מחכה לראות איך שאנחנו נכשלים וכו' (הוא לא יחיה לראות את זה), לא ימלט שלההורים יהיה מחשב שמחבר לאינטרנט, ורואים שמה כל מיני זבל ולכלוך, ואחר כך רוצים שהילדים יהיו צדיקים וצדקניות וכו', טובים וממשמעים וכו', זה לא הולך יחד, אני מאוד מאוד מקווה שתביני אותי ותקחי את עצמך בידך, ותראי שהבית שלך ישתנה לגמרי, כי הנה אנחנו עומדים לפני קבלת התורה, ועלינו לקבל על עצמנו להשתנות מהקצה אל הקצה, ואנחנו הבטחנו להקדוש ברוך הוא, שבנינו ערבים לנו, ואם חס ושלום אנחנו לא משתנים, אזי הקדוש ברוך הוא לוקח לנו את הילדים וכו', ולכן אנחנו צריכים למסר את נפשנו בשביל הילדים שלנו, וכלל זה תקחי בידך אם משקיעים בהילדים, מוציאים מהם נפלאות וכו', ואם מזניחים אותם וכו', אוכלים את זה בגדול וכו', ולכן בואי מחג השבועות הזה לשנות את כל הנהגות הבית שלך, כי גם הנשים קבלו את התורה בהר סיני, ולכן תקפידי מאוד מאוד על מדת הצניעות שלא יראו את שערות ראשך בחוץ, כי זה מאד מאד חמור, ומגיע על זה גט וכו', וכן

תִּשְׁמְרֵי לֹא לְהִסְתַּכֵּחַ בַּחוּץ עַל הַרְחֹב בְּלֵי גְרָבִים וְכוּ', וְכֵן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד לֹא לְצַבֵּעַ וְלֹא לְגַדֵּל אֶת הַצְּפָרְנִים שֶׁזֶה חֲצִיצָה גְמוּרָה וְכוּ', כָּל אֵלוֹ הַדְּבָרִים הֵם לֹא חֲמֻרוֹת אֲלָא הֵלֵכָה מִפְּרֻשֵׁת שְׁצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִקְפִּיד עַל זֶה, תִּזְכְּרֵי חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עִם כָּל הַלֵּב וְעַד הַסּוּף.

לְאַחֲרוֹנָה לְקַחוּ לְעֲצָמָם נָשִׁים לַעֲשׂוֹת נְתוּחִים פְּלִסְטִי וְכוּ', גְדוּל הַשְּׁפָתִים וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ מִי שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶת זֶה, תִּשְׁאָר בְּעֵלֶת מוֹם וְכוּ', וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְשִׁנוֹת מֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ וְכוּ' וְכוּ', אֲקוּהָ שֶׁתְּבִינִי בְּעֲצָמְךָ דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאֵמְרֵי כְּבֹר הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁאֵשֶׁה בְּהַרְיוֹן מִכְּרַחֵה לַעֲשׂוֹת סְקִירַת מַעֲרָכוֹת וְכוּ', כְּדִי לְמַנֵּעַ סְכָנוֹת נַפְשׁוֹת וְכוּ' מֶה שֶׁקָּרָה לְאַחֲרוֹנָה לְכַמֵּה נָשִׁים, וְכֵן אִם הָרֹפֵא מְמַלִּיץ לַעֲשׂוֹת תַּכְף וּמְיָד זְרוּז וְכוּ', שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת זֶה, וְלֹא יַחֲכוּ עַד שֶׁשׁוֹאֲלִים אוֹתִי, כִּי הַכֹּל גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפֶּשׁ, וְזֶה לֹא מִשְׁחָק, וְזֶה רְצוֹנִי וְזֶה דַּעְתִּי, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׂאֵת נִמְצָאָה בְּקַהֲלָה קְדוֹשָׁה כָּל כֶּף חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמְעוֹרֵר אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם לְהַחְזִיק מְעַמָּד בְּכָל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְכוּ', וּמְפִיחַ בְּנוֹ רֹחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, אֲשֶׁרֵינוּ מֶה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמָה יָפֵה יִרְשָׁתָנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ שֶׁפִּתְבַּתִּי עִם דָּם לְכַבִּי וְלֹא עִם דִּיּוֹ, שֶׁיִּכְנַס בְּתוֹךְ לִבִּי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׁמַח

בתתקפב.

בעזרת השם יתברך יום שלישי ערב חג השבועות התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משפחת עוון, ולכן מה טוב ומה נעים שתמצא לעצמך איזה אמנות ותעבד בזה ותתפרנס בכבוד, וכבר ידוע מה שאמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תק"א) שאמר שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה; וכך אדם לא צריך לדאג, כי יש לו פלי לפרנסה.

בענין להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, אין למעלה מזה, כי בזה מזכים את נשמות ישראל ומחזירים אותם בתשובה, כי אין עוד דבר שמחזיר בתשובה כמו הפצת מעינות החכמה חוצה, וזה היה הצואה של מוהרנ"ת ז"ל שאמר ארבע ימים לפני הסתלקותו תשתדלו שיהיה "יפוצו מעינותיך חוצה" שנזכה להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, אבל זה צריכים להיות בזמן הפנוי ולא על חשבון הפרנסה, ובאמת לכל אחד יש משפחה וחברים וידידים וכו', שכנים וכו', ותמיד יכולים להפיץ את אור רבנו ז"ל, וזה זכוי הרבים לדורי דורות, אשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום את ספרי רבנו ז"ל.

המאחל לך חג שמח

בתתקפג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי ערב חג השבועות התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לנסע אצל ציון רבנו ז"ל אין דבר יותר גדול מזה, כי הבטיח לנו כל

כָּךְ הִרְבֵּה הַבְּטָחוֹת, וְלִכְן מָה טוֹב וּמָה נְעִים כְּשׁוֹכִים לְנִסְעַ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָ, וּבִכְפֹּרֵט כְּשֶׁאֲחַת עֲדִין לֹא הִיְתָה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רֵאוּי לָהּ לְנִסְעַ תַּכְּף וּמִיָּד, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים מָה יִלְד יוֹם וְכוּ'.

וַיְדוּעַ הַסְּפוּר שְׁמוּבָא (שיחות הר"ן סימן קנ"ו) כְּשֶׁהִיָּה רַבְּנוּ ז"ל בְּאוּמָאן, שָׁמַע בְּבִיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעֲקִים עַל הַבֵּית עֲלָמִין עַל קְבְרֵי אֲבוֹתָם שֶׁדָּרְכָם לְצַעֵק וְלִהְתַּפְּלֵל שָׁם בְּקוֹל מֵרַ כְּנֶהוּג, וּפְעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיְתָה צוֹעֲקַת שָׁם עַל קְבֹר אַבִּיהָ: אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מֵרַ מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וּבְתוֹ אָדָל תַּחֲיָה, הִיְתָה עוֹמְדַת אֲצֻלוֹ אַז, עֲנָה וְאָמַר לָהּ רַבְּנוּ ז"ל, הֲאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֲקַת בְּכֹנָה הֵיטֵב אָבִי אָבִי, אָבֵל אַבִּיהָ אֵינוֹ בְּכָאן כָּלֵל וְכוּ', וְאָמַר אַז שְׁטוֹב כְּשֶׁבָאִים עַל קְבְרֵי אֲבוֹת לֹמַר לְהַמְתִּים הַשׁוֹכְנִים סְבִיב סְבִיב לְקַבֵּר אַבִּיהֶם וְאִמָּם וְכִיּוֹצֵא שְׁבָאִים אֵלָיו, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שְׁיֹדִיעוּ לוֹ שְׁבָא בְּנָם אוֹ בְתָם אֵלָיו. כִּי בּוֹדָאִי לֹא כָל הַמְתִּים נִסְתַּלְקִים מִמָּקוֹם קְבוּרָתָם לְמָקוֹם שְׁנִטְרָדִים, כִּי הִרְבֵּה שְׁרוּיִים עַל קְבָרָם. עַל כֵּן טוֹב לְהוֹדִיעַם כְּדֵי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאַבִּיהֶם וְכוּ', וְאָמַר אַז: אָבֵל אֲצֵל הַצַּדִּיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שְׁמָא אֵינוֹ שָׁם. כִּי מִיתַת הַצַּדִּיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שְׁיֹצֵא מִחֶדֶר לְחֶדֶר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אַז לְבַתּוֹ עַל עֲצָמוֹ: כְּמוֹ שְׁאֵנִי עֲתָה בְּחֶדֶר זֶה וְאַחֵר כֵּךְ אֲנִי יוֹצֵא מִחֶדֶר זֶה וְנִכְנַס לְחֶדֶר הַשְּׁנַי וְסוּגֵר הַדֵּלֶת אַחֲרַי. אִם אֶתְּבֹאִי אֲצֵל הַדֵּלֶת וְתַצַּעֲקֵי אָבִי אָבִי וְכוּ', לֹא אֲשַׁמַּע דְּבַרְיָךְ? [כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים שְׁרָמְזוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּמָה גְדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שְׁיִזְכֶּה לְבוֹא עַל קְבֹרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בּוֹדָאִי יִשְׁמַע דְּבַרְיוֹ וַיַּעֲזֹר וַיּוֹשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מָה דְאַפְשָׁר].

וְלִכְן אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שְׁזוֹכָה לְבוֹא אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וּלְבַקֵּשׁ שָׁם כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי הַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא קָדֵשׁ הַקְּדוֹשִׁים, וְהַתְּפִלוֹת שֶׁמְבַקְשִׁים וּמִתְפַּלְלִים שָׁמָּה מְאֹד מְסֻגְלוֹת לְהַתְּקַבֵּל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַבְּטִיחְנוּ לְתַקֵּן אוֹתָנוּ אִם נִזְכֶּה לְבוֹא אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ, וַיְהִיָּה לוֹ נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְזָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ שְׁיִהְיָ לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׁמַח

בתתקפד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי ערב חג השבועות התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא צריכים להקריח את הילד וכו', פי בדרך כלל כשמלחיצים ומכריחים את הילדים שיעשו משהו וכו', אזי הם עושים דוקא בדיוק ההפך, ולכן לא ממלץ בכלל להלחין את הילדים, רבנו ז"ל היה נגד זה, ובפרוש גלה לנו (חיי מוהר"ן סימן תל"ב) שאין לדחוק על התינוק בשום פנים ואפן וכו', והאריך רבנו ז"ל בשיחה זו אף שאי אפשר בשום פנים ואפן לדחוק על מישהו שמכרח לעשות דבר זה, וגם על עצמו אסור לדחוק שמכרח לעשות את הדבר הזה כבר עכשו וכו', כי אין דבר כזה לדחוק על הזולת שאתה מכרח לעשות דבר זה וכו' וכו', עין שם באריכות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות סד.) כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו וכל הנדחה מפני השעה שעה נדחית מפניו; ולכן לא כדאי לדחוק על הילדים שיעשו דוקא דבר זה או זה וכו' וכו', וכן על עצמו אסור לדחוק שמכרח להיות כך וכך וכו', רק מבקשים את הקדוש ברוך הוא, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג שמח

בתתקפה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי ערב חג השבועות התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא ע"ה:) אחד מהדברים שאדם הוא

מהצועקים ואינם נענים, דביש ליה בהא מתא ולא אזיל למתא אחריתא; מי שרע לו במקום אחד ולא הולך למקום שני, ולכן אם ממרמרים לך את החיים במקום אחד, ואת סובלת עלבונות ופגיעות וכו', וכו', מה לך להשאיר שמה? לא באנו לזה העולם לסבל, באנו לזה העולם להתענג מזיו שכינת עזו יתברך, ולכן אם אדם רואה שרע ומר לו במקום אחד, שילך למקום אחר, כי אם לא כבר הקדים החכם מכל אדם ואמר (משלי י"ג ג) "אולת אדם תסלף דרכו ועל הוי"ה יזעף לבו" הרבה פעמים אדם עושה בחיים טעויות וכו', ואחר כך יש לו טענות על הקדוש ברוך הוא.

ראי לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבור אותך, ואת צריכה להיות חזקה מאד מאד, ולהשתדל להמשיך בבטחון עצמי ולא לפחד משום בריה שבעולם, ואם אחד פוגע בך וכו', את לא צריכה להשים לב לזה וכו', גם הכלבים נובחים וכו', והאם אנחנו שמים לב אל הנביחות שלהם? כך אדם צריך להרגיל את עצמו אם יש לו שונאים ומציקים לו וגורמים לו עלבונות בזיונות חרופים וגדופים וכו', שיזדמה לעצמו כאלו כלבים נובחים והוא לא מבין את השפה שלהם וכו', אזי הוא ממשיך והולך בדרך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג שמח

בתתקפו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי ערב חג השבועות התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תמיד אתה צריך לזכור שלהיות עצמאי זה יותר טוב מלעבד אצל

אַחֲרַיִם, כִּי כְשֶׁאָדָם עֲצָמָאֵי הוּא הַבַּעַל הַבֵּית שֶׁל עֲצָמוֹ, וְלֹא צָרִיךְ שֶׁיִּדְרִיכּוּ אוֹתוֹ מָה לַעֲשׂוֹת וְכוּ', וְלִהְיֶיךָ לּוֹ דַּעוֹת וְכוּ', וְלָתֵת לוֹ פְּקָדוֹת וְכוּ'.

אֲנִי לֹא בְּדִיּוֹק מִבֵּין מָה הָעֵסֶק הַזֶּה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שׁוֹהַ יִהְיֶה לָּךְ כְּלִי לְפָרְנִסָּה, וְיִהְיֶה לָּךְ יוֹתֵר קָל, אֲזִי תַעֲשֶׂה אֵת זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ דְּרָכָךְ.

הַעֲקָר לְהַרְגִיל אֵת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתֵי הָאָם, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, וּבִפְרֵט פְּרִנְסָה תְּלוּי כְּפֵי הַתְּפִלָּה שֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט') כְּפֵי שֶׁמְפָרְנִסִּים אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם תְּפִלָּה, כֵּן הוּא מְפָרְנֵס אוֹתָנוּ עִם פְּרִנְסָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָּךְ חַג שְׂמֵחַ

בַּתְּקִפּוֹז.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מַכְתְּבָךְ.

אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְשׁוֹר שֶׁלֹּא יִפִּילוּ אוֹתוֹ בַּפֶּחַ, וְלֹא יַעֲבֹדוּ עָלָיו, דְּבַר עֲקָרִי צָרִיכִים לְדַעַת כִּי אִם אָדָם מְבַקֵּשׁ כֶּסֶף עַל תְּקוּן וְכוּ', אוֹ מָה שֶׁרָק צָרִיךְ וְכוּ', הַכֹּל שֶׁקָר וְכָזָב.

אָדָם כְּשֶׁבֵּא אֶל צָדִיק לְהִתְיַעַץ אוֹ לְבַקֵּשׁ בְּרָכָה, אֲזִי מֵהַיִּשָּׁר שֶׁמְבִיא מִתְּנָה לְהַצְדִּיק, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּרָכָה סִימָן א') הַמְּתַבָּרַךְ צָרִיךְ לָתֵן לְמַבְרָךְ אִיזָה מִתְּנָה; וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין חֶלֶק ב' סִימָן י') לְפִיֵּס מִדַּת הַדִּין אִינוּ בְּיָדִים רִיקָנוּיֹת; וְזֶה צָרִיךְ אָדָם לְהִבִּין מֵעֲצָמוֹ,

אָבֵל לֹא שִׁיעֶשׂוּ תִנְאֵי אִם תִּתֵּן כֶּף וְכַף, יִהְיֶה לְךָ תִּקְוֹן וְכוּ', אִם תִּתֵּן כֶּף וְכַף נִשְׁנֶה לְךָ אֶת הַמִּזְל וְכוּ', זֶה הַכֹּל שֶׁקָּר וְכֹזֵב.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק א') עֲשֵׂה לְךָ רֵב, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מֵאֹד מִי הוּא הָרֵב? כִּי כֶּף אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הֲר"ן סִימָן ר') הַיֵּצֵר הָרַע דּוֹמֵה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרֵץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוּ סְגוּרָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מָה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֵּה בְּנֵי אָדָם וְשׂוֹאֵל לְכָל אֶחָד, מָה אֲנִי אוֹחִז? וְלְכָל אֶחָד נִדְמָה כְּאִלוּ הוּא אוֹחִז מָה שֶׁהוּא מֵתְאוּהָ. וְעַל כֵּן הַכֹּל רְצִים אַחֲרָיו כִּי כָּל אֶחָד סוֹבֵר שֵׁישׁ בְּיָדוֹ מָה שֶׁהוּא חֲפֵץ וְכוּ'. וְאַחַר כֶּף הוּא פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֵּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַכֹּל רְצִים אַחֲרָיו, וּמְרַמֵּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ יֵשׁ בְּיָדוֹ מָה שֶׁהוּא חֲפֵץ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֶּף בְּסוּף הוּא פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם, כִּי אֵין מִי שֶׁיִּמְלֵא תַאֲוָתוֹ אֲצִלוּ; וְכֵן הוּא אֲצֵל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רֵץ אַחַר מִישֵׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוּר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שֶׁיִּשְׁוַעְתּוּ תְלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהַהוּא עוֹבֵד עֲלָיו וּמְרִיק לוֹ אֶת הַכִּיסִים וְכוּ', אוֹ מֵהַפְּנֵט אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשֶּׁכֶל מֵהַדַּעַת וְכוּ', וְלְבִסוּף הַהוּא פּוֹתֵחַ אֶת הַיָּד וְרוֹאֶה שֶׁהַכֹּל כְּלוּם וְכוּ', וְסַתֵּם בְּלִיתִי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלִי בִימֵי חַיִּי, וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדִי וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל זֶה כְּבָר מְאַחֵר וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מֵתְקָרֵב אֶל אֵיזֶה רֵב יִהְיֶה מִי שֶׁיִּהְיֶה, צְרִיף תְּמִיד לְזִכֹּר מָה שֶׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הֲר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא מִקְבָּלִים מֵהָרֵב תִּכְף וּמִיָּד מָה שֶׁהוּא צְרִיף וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא חַי בְּדַמְיוֹן וּבִטְעוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמָה צְרִיף אָדָם? שֶׁכָּל וְדַעַת, וְעַקֵּר הַדַּעַת וְהַשֶּׁכֶל הוּא (דְּבָרִים ד') "אֵתָּה הִרְאֵת לְדַעַת כִּי הוֹי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ", שֶׁיַּחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִלְמַד אוֹתוֹ אֵיךְ מְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה יֵשׁ לוֹ תִּכְף וּמִיָּד בְּיָד, "וּמָה שֶׁבִּיד בְּטוּחַ", כִּי לְמִדַּתִּי אֲצֵל הַצְּדִיק הַזֶּה אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְדַעַת שֶׁאֲנִי עֲצֻמָּאִי וְאֵין לִי אַף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק הוּא יִתְבַּרֵךְ יָכוֹל לְעֹזֵר לִי, וְכֵן הָרֵב צְרִיף לְהַכְנִיס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִכֵּן צְרִיף לְזִכֹּר "מָה שֶׁבִּיד בְּטוּחַ", אִם אֲנִי הִתְחַלְתִּי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנֵה גְמָרָא

וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למוֹד תוֹרָה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת "מה שביד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור "מה שביד בטוח", ואם חס ושלום לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול מאד, ולכסוף יפתח את היד ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרים.

ולכן כלל זה תקח בידך מי שתמיד כסף בראש מעיניו, ודואג על תקציבים ותקציבים וכו' וכו', ותמיד רק רוצה כסף וכסף וכו', זה שקרן גדול, וצריכים להתרחק ממנו, ואפלו שהוא מלבש עם שמונה לבושים ככהן גדול וכו', הכל הבל ורעות רוח, ורבנו ז"ל גלה לנו (ספורי מעשיות מעשה י"ב מהבעל תפלה) שהבעל תפלה שהוא הצדיק האמת הזהיר את אנשיו מאד מאד שלא יהיו להוטים אחר כסף וממון וכו' וכו', וככל שאדם מחזיק יותר באמת, כן הוא בורח מכסף והוא שונא בצע, אשרי מי שמתקרב אל צדיק כזה, ואז אל רב טוב הצפון והגנוז יזכה.

המאחל לך חג שמח

בתתקפה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה עצומה, כי עכשו אנחנו באים מקבלת התורה שקבלנו על עצמנו את התורה מחדש, וזה צריך לשמח אותנו מאד מאד, כי אין עוד שמחה כשמחת התורה, והקדוש ברוך הוא מאד מאד אוהב מי שלומד תורה, ואמרו בזהר (הקדמה י"א). בא וראה כמה חזק הכח של התורה, וכמה הוא עליון על הכל, שכל מי שמשתדל בתורה, לא פוחד מעליונים ותחתונים ולא פוחד מחלאים רעים שבעולם, מפני שהוא אחוז בעץ החיים, והתורה מלמדת את האדם ללכת בדרך אמת, ומלמדת אותו עצות איך להתקיים בזה

העולם, ואיך מתבטל על ידו הגזרות שנגזרו עליו, ובשביל זה צריך האדם להשתדל ללמד תורה ביום ובלילה, ולא לעזוב אותה, כמו שכתוב (יהושע א') "והגית בו יומם ולילה".

מה אמר לך אל תהיה בטלן, תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפוך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

עכשו נכנס שבת חדשה שעדין לא היה בעולם, ובפרט שבת אחר קבלת התורה, ולכן תשתדל להיות רק בשמחה כל השבת, ואפלו שזה יגיע לך במסירות נפש הכי גדולה, ותשמר מאד מאד על קדשת השבת אשר אין למעלה ממנה, ואמרו בזהר (תרו פ"ח.) כל הברכות שלמעלה ושלמטה תלויות ביום השבת, ולמה לא ירד מן ביום השבת? כי מיום השבת מתברכים כל הששה ימים, ולכן צריכים לסדר את השלחן בשבת עם כל מיני מעדנים, ולאכל את השלש סעודות בשמחה עצומה, שמשם נמשך הברכה על כל ששת ימי החל, ואשרי מי ששמח כל השבת, שעל ידי זה ישפע עליו פרנסה בשפע על כל ששת ימי החל, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי", ולכן תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה כל השבת, ותשמר את עצמך מכעס ומקפידות על אשתך ועל ילדיך כל השבת, כי כעס בשבת עוקרת את הנשמה מהאדם, וגורמת לו צרות ועניות על כל ששת ימי החל, ולכן פדאי מאד מאד לשמר בכל השבת להיות זהיר ממדת הכעס, כי הסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד על כל בר ישראל ששומר את עצמו מכעס בשבת, כי בזה שאדם שומר את עצמו מכעס בשבת, על ידי זה הוא נצול מכל מיני ענשים קשים ומרים בששת ימי החל, והסמ"ך מ"ם יודע מזה, ולכן

הוא מכשיל את בני אדם דיקא בשבת שיהיה מריבות בינו לבין אשתו וכו', העקר שיהיה בכעס, ולכן תהיה חכם ותהיה רק בשמחה כל השבת, ובזכות זה ישפע עליך שפע ברכה והצלחה בששת ימי החל.

המאחל לך שבת שלום

בתתקפט.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא ח' סִינן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי כָּל הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ לֹא לְהַכְנִס
בְּעֻצְבִים וּבְעֻצְבוֹת וּבְמַרְירוֹת וְכוּ', וְתִהְיֶה שְׂמִיחָה וְעֲלִיָּה עַד מְאֹד, וְתִקְנֵי
לְעֻצְמוֹךְ מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי אֵין עוֹד מְדָה יוֹתֵר יָפָה מִמֵּדַת הַסְּבָלָנוֹת, וְכֵן אֶת
צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל הַהִשְׁפָּעוֹת שְׁבָאִים לְאָדָם בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל מֵתַחִיל מִשַּׁבָּת,
וְלִכֵּן מִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבַּת וְשֹׂמֵחַ עִם הַשַּׁבָּת, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי דְרָכִים שְׁבָעוֹלָם רַק
לְהִיּוֹת בְּסִבָּלָנוֹת בְּשַׁבָּת, לוֹ נִמְשָׁךְ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל,
וְהַסְמִיךְ מ"ם יוֹדַע אֶת זֶה, וְלִכֵּן הוּא מְבִיא מַרְיבוֹת לְאָדָם בְּבִיתוֹ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
דִּיקָא, שְׁעַל פִּי רַב זֶה מֵתַחִיל עִם שְׁטִיּוֹת וּדְבָרִים קְטָנִים וְכוּ', וְהַכֹּל כְּדֵי לְמַנֵּעַ
מֵהָאָדָם שֶׁיְהִי לוֹ טוֹב בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְךָ רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֲלֻקְךָ שְׂאֵת נִמְצָאָת בַּחֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה,
קִהְלָה קְדוּשָׁה שְׂמֵתְנַהֲגַת עַל פִּי דְרָכֵי רַבְנוּ ז"ל, וְכֹל הִיְסוּד שֶׁל קִהְלַתְנוּ
הַקְּדוּשָׁה מִיְסוּדָת רַק עַל חֶסֶד, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי חֶסֶד עִם
חֲבֵרוֹתֶיךָ וְתִשְׁתַּדְּלִי לְעֻזֹר לְהֵן עִם כָּל מָה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה, וְתִאֲמִינֵי לִי שֶׁהִרְבֵּה
פְּעָמִים עִם מְלָה טוֹבָה וְכוּ', וְעִם חִיוֹךְ וְכוּ', יְכוּלִים לְעֻזֹר לְהִזוּלֵת יוֹתֵר מֵהַכֹּל,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּתוּבוֹת קִיא): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחֲבֵרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֵלֶב
שְׁנָאֲמַר (בְּרֵאשִׁית מ"ט י"ב) "וְלִבֵּן שְׁנַיִם מִחֵלֶב" אֵל תִּקְרִי לְבָן שְׁנַיִם אֵלָא לְבוֹן
שְׁנַיִם; הֵינּוּ כְּשִׂאשָׁה מְחִיכַת לְזוּלְתָהּ וּמְקַבְּלָהּ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת וּמְרָאָה לָהּ
אֶת שְׁנֵיהֶם הַלְבָּנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוֹב מִלְּתַת לָהּ לְשִׁתּוֹת כּוֹס חֵלֶב, כָּל כֵּךְ יִקְרַ
לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֲבֵרְתָהּ עִם חִיוֹךְ וּלְהִרְאוֹת לָהּ אֶת הַשְּׁנַיִם, כִּי בְּזֶה שְׂאֵשָׁה תְּמִיד

מחיקת יכולים לראות בתוך הפנים שלה את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביקלתך רק לקרב את כל אשה ולדבר על לבה דבורי התחזקות ונחומים וכו' וכו', כי יש הרבה נשים שעוברות עליהן כל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו' וכו', ומלה טובה שרק מדברים אהה וחיוך שמחכים אליה, בזה מחיים אותה, ולכן תעשי חסד הזה שעולה על כל החסדים רק לחזק ולעודד ולשמח את הזולת, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא יחזק וינחם אותנו, וימשיך עלינו ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו.

המאחל לך שבת שלום

בתתקצ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכירתו תמיד

דעו לכם שאין עצה אחרת בזה העולם להחזיק מעמד, אלא להיות תמיד בשמחה, וצריכים למסר את נפשנו רק להיות בשמחה עצומה, וזה מה שרובנו ז"ל בקש והזהיר אותנו מאד מאד על מדת השמחה, ואף שזה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם, עם כל זאת בהכרח למסר את נפשנו רק להיות בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת והשכל, ועל ידי שמחה זוכים להתקרב יותר ויותר אל הקדוש ברוך הוא, ורואים שרב בני אדם מסתובבים בזה העולם במרירות ובדכאון וכו' וכו', שזה לא מביא לאדם שום דבר, רק מסתבך יותר ויותר, ולכן ראוי לכל בר ישראל רק לשמח ולשמח את אחרים, שזה הצדקה הכי גדולה שרק יכול להיות, כי רואים בני אדם מסתובבים בזה העולם ממרמרים שבורים ורצוצים וכו' וכו', וכשבא אדם עם פנים שמחות ועליזות, פשוט מחיה אותם, וזה לא עולה כסף וכו', וזה לא עולה טרחה ויגיעה וכו', רק לגלות את השפתיים ולהראות

אֶת הַשְּׁנַיִם הַלְּבָנִים לְהַזוּלָת, בְּזֶה כָּבֵד מַחֲיִים אוֹתוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (כתובות קיא): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחַבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֵלֶב שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מ"ט י"ב) "וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֵלֶב" אֵל תִּקְרֵי לְבָן שְׁנַיִם אֲלָא לְבָן שְׁנַיִם; הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם מִחֵיף לְהַזוּלָת וּמִקְבֵּלוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת וּמְרָאָה לוֹ אֶת שְׁנָיו הַלְּבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוֹב מִלְּתֵת לוֹ לְשִׁתּוֹת כּוֹס חֵלֶב, כָּל כֵּף יִקָּר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֻבְרוֹ עִם חֵיפּוֹ וּלְהִרְאוֹת לוֹ אֶת הַשְּׁנַיִם, כִּי בְּזֶה שֶׁאֲדָם תָּמִיד מִחֵיף יְכוּלִים לְרְאוֹת בְּתוֹךְ הַפָּנִים שְׁלוֹ אֶת פְּנֵי הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בֶן הַשְּׂמֵחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמִשְׂמַח הַכֹּל.

וְהִנֵּה מִיְלִיוֹנִים מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְסֻתּוֹכְבִּים מְמַרְמְרִים מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלֵיו יִתְבַּרֵּךְ וְכוּ', וְעַקְמוּמֵיּוֹת הַלֵּב בְּבִלְבוּלִים עֲצוּמִים וְכוּ', וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהִשְׁאִיר לָנוּ מוֹהֲרֵנִת ז"ל צְוָאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲז לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", וְלִכְן מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא עֲכָשׁוּ "שֶׁאֱלוֹת וְתַשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלֵב", שֶׁמִּתְרַץ אֶת כָּל הַקִּשְׁיוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלִבוּלִים שְׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְלִכְן אֵין מְצוּהָ יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה לְהַפִּיץ אֶת זֶה בֵּין שְׁכֻבוֹת הָעַם, וְלְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָבוֹת וּמְמִירוֹת וּמִדְּכָאוֹן, וּמִסְּפָקוֹת וּמִבְּלִבוּלִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַפְּצָתָם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד נִזְכֶּה לְעַסֵּק בְּהַפְּצַת מְעִינּוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּלְגַלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בַּתְּתִקְצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסִדֵּר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַתְּכַלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מְצוּהָ בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֲלֵקִיו;

וְאֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק הַשְּׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וְחֶדְוָה בְּמִקְמוֹ", וְעַקֵּר הַשְּׂמֵחָה הוּא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן, כִּי כְּשֶׁאֲדָם הוּא פֶּלֶג גּוֹף חֲצִי גּוֹף, אִזְּ הוּא שְׂרוּי בְּעֶצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב:) אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי כָּל אָדָם שֶׁאֵין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֵחָה בְּלֹא בְרָכָה בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא שְׂמֵחָה דְכֹתִיב (דְּבָרִים י"ד כ"ו) "וְשִׂמְחַתְּ אֶתְּהָ וּבִיתְךָ" בְּלֹא בְרָכָה דְכֹתִיב (יחזקאל מ"ד ל') "לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ", בְּלֹא טוֹבָה דְכֹתִיב (בְּרֵאשִׁית ב' י"ח) "לֹא טוֹב הָיִתָּה הָאָדָם לְבַדּוֹ" בְּמַעֲרָבָא אָמְרֵי בְּלֹא תוֹרָה בְּלֹא חוּמָה בְּלֹא תוֹרָה דְכֹתִיב (אִיּוֹב ו' י"ג) "הָאִם אֵין עֲזָרְתִּי כִּי וְתִשְׁיָה נִדְחָה מִמֶּנִּי", בְּלֹא חוּמָה דְכֹתִיב (רְמִיָּה ל"א כ"א) "נִקְבָּה תְּסוּכָב גְּבוּר" רַבָּא בַר עוֹלָא אָמַר בְּלֹא שְׁלוֹם דְכֹתִיב (אִיּוֹב ה' כ"ד) "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֵךְ וּפְקַדְתָּ נֶנְךָ וְלֹא תַחֲטֹא"; וְלֹא כַחֲנָם שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא עב:) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים יט) "יִרְאֵת הַיּוֹי"ה טְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד" אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, זֶה הַלּוֹמֵד תוֹרָה בְּטְהָרָה מֵאֵי הִיא? נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחַר כֵּן לּוֹמֵד תוֹרָה; וְאָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:): אִשָּׁה בְּעֵלָה מִשְׂמֵחָה; וְלִכֵּן אֶתְּהָ צָרִיךְ לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַע עוֹלָם לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהַמְצוּנָה הֶרְאֵשׁוּנָה הוּא לְהִתְחַתֵּן, וְלִכֵּן אֶתְּהָ צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵף, וְלִהְתִּיעֵץ עִמָּה כָּל דְּבַר בְּאָפֶן שֶׁיְהִיָּה מִתְאֵם בֵּינֵיכֶם, וְשִׁלָּא תַעֲשֶׂה כַּנְּגַד רְצוֹנָה חֵס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שִׂמְחָנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְפַּלֵּה אַחַת, הוּא כְּכֹר יוֹצֵא מִמְּחִנָּה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תַכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מְצִלִּי אָמַר דְכֹתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִזְּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתתקצב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים מאד מאד לשמר משמות בדויים שאין להם שום משמעות וכו', ועם שמות לא משחקים, כי רב רבם בני אדם שסובלים, זה רק מחמת שנתנו להם שמות על שם אבנים פרחים וצמחים וחיית וכו' וכו', כדאי לתת שם תנ"כי לאדם וזה מאד מסגל לכל טוב אמתי ונצחי, ולכן תוסיף את השם דוד, וכך צריכים לרשם בהכתבה, אבל יכולים להקראות עם השם הראשון, אבל בעקרון שיהיה הן בתעודת זהות והן בהכתבה כתוב גם שם דוד, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

בתתקצג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם יש ביניכם אהבה גדולה ומשיכה אחד כלפי השני, תראו תכף ומיד לעשות ארוסין להתחתן וביחד תתחזקו, אתם צריכים מאד מאד לשמר לא

להכשל באסור נדה החמורה מאד מאד, תמיד יכולים לחזור בתשובה שלמה ולהתנהג הכל על פי הקדושה, ואם אתם הייתם ביחד כבר, סימן שאתם אוהבים אחד את השני, ולכן זאת תעשו תחזרו שניכם בתשובה שלמה ותבנו בית נאמן בישראל, ותהיו הכי מאשרים, כי התורה הקדושה היא דרכי נעם, כמו שכתוב (משלי ג' י"ז) "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום", ודיקא אלו שהולכים על פי התורה הקדושה, הם חיים חיים נעימים, וחיים מאשרים, ולא חסר להם שום דבר, ולכן אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא ששניכם תחזרו בתשובה שלמה, כי אין לתאר ואין לשער את גדל האהבה שיש להקדוש ברוך הוא לאלו שחוזרים אליו.

אני מאד מקווה ששניכם תציתו אותי ותהיו הכי מאשרים בחייכם.

המאחל לך שבת שלום

בתתקצד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר גשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לכבד וליקר את אשתך מאד מאד, כי כך הזהירנו רבנו ז"ל ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו', וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לגשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יקמות סג.) 'דיינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותה, עליו

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹכְנִים, וְאִם תִּכְבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲזִי תֵרְאֶה אֵיךְ שֶׁהִיא תִהְיֶה שׁוֹמֵרַת תּוֹרָה וּמְצוּוֹת, הִיא מְזוֹלְלַת וְכוּ', כִּי אַתָּה מְצַעֵר אוֹתָהּ, וְגוֹרֵם לָהּ צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ בַּחֲנָם וְכוּ' וְכוּ', בְּמָקוֹם לַהֲדוּת וְלֵהֲלֵל לַהֲקֵדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁזְּכִיתָ לְמַצֵּא אִשָּׁה כָּל כֵּךְ יִקְרָה וְיִפָּה וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה עוֹד מְזוֹלֵל בָּהּ, אֲזִי מָה אַתָּה רוֹצֵה שֶׁהִיא תַעֲשֶׂה עוֹד כְּדֵי לְעַצְבֵּן אוֹתָךְ? הִיא אִשָּׁה יִקְרָה מְאֹד, וְאַתָּה לֹא מְעִרִיךָ אוֹתָהּ.

לְדַעֲתִי תַחֲזוֹר לְגוֹר בֵּיבְנָאֵל שֶׁשָּׁם לֹא הָיָה חֲסֵד לָךְ שׁוֹם דְּבַר.

בְּעֵינַי פְּרִנְסָה, יְדוּעַ מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ב') יִפָּה תְלִמּוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שֶׁיִּגְיַעַת שְׁנִיָּהּ מִשְׁכַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שֶׁאִין עִמָּה מְלֶאכֶה, סוֹפָה בְטֵלָה וְגוֹרֶרֶת עוֹן; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן תק"א) שֶׁחַפֵּץ מְאֹד שֶׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרִנְסָה, אֵף עַל פִּי שֶׁבִּטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שֵׁישׁ לוֹ מִעֵמֵד פְּרִנְסָה; וְלִכֵּן תִּמְצָא לָךְ עֲבוּדָה יְהִיָּה מָה שֶׁיְהִיָּה, וְתִתְפַּרְנֵס בְּכַבּוֹד, וְכִבְרַת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קי"ג). פְּשׁוּט נְבִילָתָא בְּשׁוּקָא, וְשָׁקִיל אֲגָרָא, וְלֹא תִימָא כַּהֲנָא אָנָּא, וְגַבְרָא רַבָּא אָנָּא, וְסַנְיָא בִּי מְלִתָּא; תּוֹרִיד אֶת הָעוֹר שֶׁל הַנְּבִילָה בְּתוֹךְ הַשּׁוּק, וְתִקְבַּל עַל זֶה שֶׁכָּרַךְ וְאֵל תֹּאמַר אֲנִי כַּהֵן, אוֹ אֲנִי אָדָם גְּדוֹל, וְזֶה לֹא מִתְאִים לִי, הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ לְקַחַת כָּל מָה שֶׁרַק מְצִיעִים לוֹ עֲבוּר פְּרִנְסָה, וְאִם יִתְנַהֵג כְּכֹה, יְהִיָּה הִכִּי מְאֹשֵׁר בַּחַיִּים.

רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיִתְהוּ, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלֵהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׁמִחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לֵהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאִין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שֶׁאִין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יְהִיָּה הַשְּׁמִחָה מְצוּיָה אֲצִלָּהּ, כִּי אִין טוֹב מְזֵה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מָה שֶׁאִין

הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיָּד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְהֵעֵקֶר רַק תִּשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹה, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הִבְרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שֶׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיחָה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בְּתַתְּקָצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִהְיֶה יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִקְתָּבָךְ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא פ.) תְּפִסְתָּ מְרֻבָּה לֹא תְּפִסְתָּ, תְּפִסְתָּ מוּעֵט תְּפִסְתָּ, קַבְּלָתְךָ עַל עֲצָמְךָ לְגַמֵּר אֶת כָּל סִפְרֵי הַתְּהִלִּים בְּכָל יוֹם עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַבְּבֵא סְאֵלִי זִי"ע, אֶת יוֹדְעֵת שְׁלֹא תַעֲמָדִי בְּזֵה, וְלִכֵּן תִּקְבְּלִי עַל עֲצָמְךָ רַק לְסִיִּם "יוֹם תְּהִלִּים" בְּכָל פַּעַם שֶׁתִּבְקְרִי שְׂמָה, וְזֶה לּוֹקַח רַק חֲצִי שְׁעָה, וּבְזֵה תּוֹכְלִי לְעַמֵּד.

אֵל תִּתְחַפְּשֵׁי אַחֵר גְּדֻלוֹת וְכוּ', מֶה שִׁיּוֹתֵר גְּדוֹל בְּשִׁבְלֶךָ, כִּי לְבַסּוֹף אֶת

לא עוֹשֶׂה שׁוּם דָּבָר, וְאֵת עֹבְרֵת עַל אֶסוּר נִדְרִים וּשְׁבוּעוֹת שְׁמֵזָה אֶת סוֹבְלַת
מָה שְׂאֵת סוֹבְלַת.

בְּעֵינַי הַשְּׁמוֹת תַּחֲזִירֵי לְשֵׁם הַמְּקוֹר ... , וְכֵן בְּעֵלְךָ יַחֲזוּר לְשֵׁם
הַמְּקוֹר שְׁלוֹ ... , תּוֹרִידוֹ אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁהוֹסֵפְתָּם, וְאִם כָּבֵר הִכְנַסְתָּם אֶת זֶה
בְּכַתְּבָה, תִּשְׁנֶנּוּ אֶת הַכַּתְּבָה, כִּי אֶסוּר לְהוֹסִיף שְׁמוֹת סֵתָם כִּכְהָ מִפְּנֵי שְׁמֵתַחֲשֵׁק
לִי, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה.

כָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בַּיָּמֵי חַיֶּיךָ, זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׁמֵחָה,
וְלִכֵּן רָאִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לָתֵת אֶת הָעֲצָבוֹת
וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּתְּפֶס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלֹהֲפִילוֹ
בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל
מִדַּת הַשְּׁמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ
עִם כָּל הַפְּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא
בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרָם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרֵּי
הָאִשָּׁה שְׁחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

וְכֵן תִּשְׁמַחֵי אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד בְּכַבּוּדוֹ, כִּי אֶת יוֹרְדַת לְחַיֵּי
וְכוֹ', וְעוֹשֶׂה עֲלָיו בְּקֶרֶת יוֹם וְכוֹ' וְכוֹ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
שֶׁתַּתְּאֲזִירֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאֵין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָא לָךְ מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה, וְזָכְרֵי מָה שְׂאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא,
וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוֹ', בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת
בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוֹ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטָלָה לְגַמְרֵי אֶל
הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנַס בְּכַעַס,
שְׁבִדְרָךְ כָּלל בָּא מִגֵּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֲלֵיו
יִתְבַּרְךָ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בְּעֵלְהָ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלְהָ,
כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לָקָחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הָאִשָּׁה שְׁקַנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת

לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אם תתנהגי ככה, הפל ישתנה לטובה, ותהי הכי מאשרת, הבעיה היא שאת לא תציתי אותי, ואז תשארי עם הצרות שלך שאת מושכת על עצמך ככר קרוב לשלשים שנה.

המאחל לך שבת שלום

בתתקצו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי את ובעלך צריכים לשמח ולרקד בכל יום על המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא בן חמוד ונפלא מאד.

מאחר שעשיתם כבר כל מיני טפולים והפריזות וכו', וזה היה בלא הצלחה וכו', אזי תפסיקי עם זה, הקדוש ברוך הוא רצה שיהיה לכם בן יחיד, תחיו את עצמכם עמו, ותהיו ביחד בשמחה עצומה, ותשמחו עם המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא.

צריכים מאד מאד לשמר על הבריאות, ולא להיות חכם יותר מדאי להרס את הבריאות.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח

למַחֵר, וְלִכְּן רָאִי לַחֲטֹף שְׂמֻחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשֻׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בַּתְּקִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַחַת עַל עַצְמָנוּ שׁוֹם תַּעֲנִיּוֹת מֵעַצְמָנוּ,
רַק אֵלּוּ הַתַּעֲנִיּוֹת שְׁצָרִיכִים לְהַתְעַנּוֹת מֶה שֶׁכָּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, כְּגוֹן יוֹם
כַּפּוּר, תִּשְׁעָה בָּבָב, וְהֵד' צוּמוֹת.

וּמָה שֶׁכָּתוּב בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן נ', "מִי שְׁצָרִיךְ לְהַתְעַנּוֹת
בְּיָדָי צָרִיךְ לְהַתְעַנּוֹת" מִי הוּא זֶה שְׁיִכּוֹל לְהִגִּיד שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַתְעַנּוֹת?
וּמִי הוּא זֶה שְׁיִכּוֹל לְהַחֲלִיט לְאַחֲרִים שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַתְעַנּוֹת? וּכְבָר יָדוּעַ
שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִחְלִיף אֶת עֲנִינַת הַתַּעֲנִיּוֹת עַל בְּזִיוֹנוֹת, בְּזֶה שְׂאָדָם סוֹבֵל חֲרוּפִים
וּגְדוּפִים בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, זֶה יוֹתֵר מְאֹלֵף תַּעֲנִיּוֹת, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) כְּבוֹד שִׁבְתָּ עֲדִיף מְאֹלֵף תַּעֲנִיּוֹת; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל
מֶה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה כָּל הַשִּׁבְתָּ, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת
בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת כָּל הַשִּׁבְתָּ, וְכֵן אִם יִבְזוּ אוֹתְךָ תִּשְׁמַר מְאֹד לֹא לַעֲנוֹת
לְמַחְרָפֶיךָ וְלִמְבִזֵי נַפְשְׁךָ שׁוֹם דְּבַר, וּבְזֶה תִּתְפַטֵּר מִכָּל הַתַּעֲנִיּוֹת שֶׁאֵתָּה צָרִיךְ
לְהַתְעַנּוֹת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתתקצה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשאיר עם השם פנחס בלי י'.

כל הצרות והיסורים שאתה סובל, זה רק מחמת חסרון השמחה, כי אם היית תמיד בשמחה לא היה חסר לך שום דבר, ולכן חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ועקר השמחה הוא שמחת המצוות, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה זה סימן שלבו שלם עם אלקיו, וצריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא, על שמחה, כי שמחה היא אור כל כף גדולה שאי אפשר לקבלה אלא על ידי רבוי תפלה, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך בכל יום רבוננו של עולם חוס וחסל עלי וזכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה לרקד מרב שמחה, שהשמחה יעבר דרך רמ"ח אברי ושס"ה גידי, ואזכה להרגיש את אמתת מציונותך יתברך, שאתה נמצא ואין בלעדך נמצא, ורק בשביל זה נבראתי וירדה נשמתי אל העולם הגשמי והחמרי הזה, הכל כדי שאזכה להכיר אותך מכל פרט מפרטי הבריאה, אבל אתה יודע שפגמתי במחשבה דבור ובמעשי, שעל ידי זה נמשך עלי עצבות ועצלות, שמשם נמשך עלי כל הצרות והדינים והעניות והדחקות, ולכן אבי שבשמים חוס וחסל עלי שאזכה לנתק את עצמי מגשמייותי, ואזכה להיות רק בשמחה, ואשמח את עצמי, וכן אזכה לשמח את אחרים, אשר אין עוד מצוה יותר גדולה מזו מלחזק שבוורי לב, ותן בלבי שמחה שאוכל לשמח בעצמי עם נקדתי יהדותי, וכן אוכל לשמח את כל בר ישראל כל ימי חיי, עד

היום שאצטרך לעזוב את זה העולם, וגם אז אֶזְכֶּה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶחָזֵר אֶל שְׂרָשֵׁי הַנְּצִחִי אָמֵן סְלָה. כִּךָ תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאֻחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

בַּתְּתִקְצֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֻשִׁים אוֹתָךְ, וְאֶת נָשִׁים כִּיּוֹצֵא כִּךָ וְכוּ', כִּי כִּכֶּר בְּתַחֲלַת הַנְּשׂוֹאִין כְּשֶׁהָאִשָּׁה רוֹאָה שֶׁבַעַל מִתְאַכֶּזֶר אֵלֶיָּהּ וְכוּ', אוּ מְדַבֵּר אֵלֶיָּהּ קְשׁוֹת וְכוּ', אוּ הוּא קִמְצָן בְּמִמוֹנּוֹ וְכוּ', וְאֶפְלוּ יוֹתֵר מְאֹחֵר בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׂמִתְנַהֵג כִּךָ וְכוּ', הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם בְּצוּרָה יְפָה מְאֹד, וְלַהֲגִיד לוֹ חֵד מְשֻׁמְעִית, בְּעֵלֵי הַיָּקָר הַתַּחֲתָנוּ יַחַד רַק מִחֲמַת אֶהְבֶּה וְכוּ', וְאֲנִי רוֹאָה שְׂאֲתָה לֹא אוֹהֵב אוֹתִי וְכוּ', וְאֲתָה רַק מִתְאַכֶּזֶר עָלַי וְעוֹשֶׂה בְּקִרְתָּ עָלַי יוֹם יוֹם שְׂעָה שְׂעָה וְכוּ', וְכֵן אֲתָה מְשֻׁפִּיל אֶת הַיְלָדִים וְקוֹרֵא אוֹתָם שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאִי, שְׂבֻזָּה אֲתָה שׁוֹבֵר אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלֵהֶם וְכוּ' וְכוּ', אִם אֲתָה תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ מֶה טוֹב וּמֶה נָעִים, וְאִם לֹא אֲנִי מִתְגַּרְשֶׁת מִמֶּךָ וְכוּ', לֹא בְּאֲתִי לְזֶה הָעוֹלָם לְסַבֵּל אֶת הַגִּיָּהֵנִם וְכוּ' וְכוּ', אִם הָאִשָּׁה הֵיְתָה אוֹמֶרֶת אֶת זֶה תִּכְףּ וּמִיד לְבַעֲלָהּ, וְעוֹמֶדֶת חִזְקָה בְּהַדְּבֹר שְׁלָהּ, אֲזִי הַכֵּל הֵיְתָה מְשִׁתְּנָה לְטוֹבָה, וְאִם לֹא פְעָלָה שׁוֹם דְּבַר אֶלָּא הֵיְתָה מְמַשִּׁיף לְהַתְאַכֶּזֶר וְכוּ', לֹא כְּתוֹב בְּשׁוֹם מְקוֹם שְׂצָרִיכִים לְסַבֵּל מֵאֲדָם אֶכְזֹר וְקִמְצָן וּמְשֻׁפִּיל וּבְקִרְתִּי וְכוּ' וְכוּ'.

אִיךָ הוֹלֵךְ הַפִּתְגָּם "עֲדִיף מְאֹחֵר מֵאֵף פַּעַם לֹא", יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

שְׁהַשְׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם יִחְזְרוּ עַל כֵּנוֹ, וְתַחֲיוּ בֵּיחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְתַבְּנִינוּ
אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג. אלפים

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל מָה שִׁכְתוּב בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל דַּע לָךְ שֶׁזֶהוּ זֶה, וְכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה
שֶׁדַּבֵּר וְשָׁח עִמָּנוּ כִּךְ הוּא זֶה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְלִכְּנֵן עֶקֶר הַהִתְקַרְבוֹת
אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת בְּקִי בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם "שִׁיחוֹת הַר"ן" וְ"חֵי
מוֹהַר"ן", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי מוֹהַר"ן סִימָן שְׁנִי"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא
מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵי אִישׁ כָּשֵׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמוּר כָּל
יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֵה (אֲזוּי וְיֵא אִיךְ מִיּוֹן אִיּוֹן גּוֹטְעֵר יִיד) אִם יִרְצֶה לִילֵךְ עִמָּה
לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְנִגְמֵם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ
לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשִּׁים יִתְבַּרְךָ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמְתָּ, לְמִי
שֶׁיֵּשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדַבְּרָיו וּלְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים,
כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָהּ וּנְכוֹנָה מְאֹד
לְעַבְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָתוֹ יְהִיָּה בְּאִיזָה מְדַרְגָה שִׁיְהִיָּה.
אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָהּ וְעֲצוֹת נִפְלָאוֹת
מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה חֵס
וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יְהִיָּה, יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָהּ וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת מִכָּל
שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נִפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּאַמְתָּ אִם
יֵשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרָיו הֵיטֵב, וְיִקְיֵם אוֹתָם בְּאַמְתָּ וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת,
אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיאֲחֹז בָּהֶם].

וְלִכְּנֵן כָּל מִי שֶׁמְתַנְהֵג כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח

על נעם חֶלְקוֹ, וְכֵן מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת
 וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גָּמוּר, וּמְסַפֵּר אֶת כָּל לְבוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן זוֹכֶה לְלַמֵּד שְׁעוֹרִים
 כְּסִדְרָן עַל פִּי סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד שְׁלוֹ, וּבֹא אֱלֹיו בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן וְכוּ',
 אֵינן לוֹ מָה לְפַחַד כְּלָל, כִּי כָּל הַהִבְטָחוֹת שֶׁהִבְטִיחַ רַבְּנוֹ ז"ל זֶה סוֹבֵב גַּם
 עָלָיו, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל וְאִז טוֹב לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׁכָן
 בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲכָשׁוּ תִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְמַתַּח אֶת הַחֶבֶל וְכוּ', כִּי מְדַבֵּר בְּפִקּוּחַ נִפְשׁ
 וְצָרִיכִים לְחִכּוֹת עַד שֶׁהֵיִלֵּד יִבְרִיא לְגַמְרֵי, וְעַל זֶה צָרִיכִים אֲשׁוּר מֵהַרְוֵפָא
 וּמְמוֹהֵל מִמְּחָה שֶׁיִּכּוֹל לְעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית, וְזֶה לֹא מִשְׁחַק יְלָדִים וְכוּ', צָרִיכִים
 אֶת הַהִסְכָּמָה שֶׁל רוֹפֵא וְשֶׁל מוֹהֵל מִמְּחָה.

לְדַעֲתִי תִקַּח אֶת הַמוֹהֵל מִחֲצוֹר שֶׁהוּא מוֹהֵל מִמְּחָה, רַק כְּשִׁינִיעַ הַזְּמַן.

תִּתֵּן לוֹ שֵׁם דָּוִד עַל שֵׁם דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וּבִפְרֻט שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בָּאִים מִחַג
 הַשְּׁבֻעוֹת שֶׁהַיּוֹם הַלּוֹלָא שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ.

אֲתָה יְכוֹל לְתַת סְנֵדקָאוֹת לְהֵרֵב ... שְׁלִיט"א, וְזֶה הַפֶּרֶת הַטּוֹב שֶׁאֲתָה
 חֵיב לוֹ.

רְאֵה לְדַאג שֶׁאֲשַׁתֵּךְ תַּנּוּחַ הַרְבֵּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה
 שְׁלֵמָה רְפוּאָה הַנִּפְשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׂאֵתָה נַעֲשִׂיתָ שְׂדָ"ר לַעֲשׂוֹת אֶת הַקְּפוֹת מִבְּתֵי נְדִיבִים, שְׁבֹנָה יֵשׁ לָךְ חֶלֶק לְהַחְזִיק אֶת קַהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזֶה, וְאֵתָה יִכּוֹל לְהַתְּפַנֵּס בְּכַבּוֹד עַל יְדֵי זֶה, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי בְּאֵם הִיִּית שִׁמְחָה, לֹא הִיָּה חֶסֶר לָךְ שׁוּם דְּבָר, וְלִכֵּן אֵתָה מְכָרַח לְהַחְדִּיר בְּעֶצְמְךָ מֵדַת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם נִכְנָס בָּךְ וּמִכְנִיס אוֹתָךְ בְּדַכְאוֹן וּבִמְרִירוֹת שִׁמְשֵׁם נוֹבַע כָּל הַצָּרוֹת שְׁלָךְ, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתְּךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִישׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת ק"כ): "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלָמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִישׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוֹ נַצַּח

לְנַכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מאד מאד נזדעזעתי לשמע מה שעשו להבן שלך, ואתם מְכַרְחִים לכתב לי את השם של המשפחה, כי אני יטפל בזה במלא החמרא, כי אני לא רוצה שיהיה בקהלתנו הקדושה אלימים וכו', ובדרך כלל ילדים אלימים ראו את זה בפית וכו', וכך אמרו חכמינו הקדושים (ספ"ה ג'ו'): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה, מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא.

בענין ... תחיה, אל תדחקו עליה עד שהיא לא תהיה חזקה בהבחינה, כי לא פדאי סתם לדחק אותה, אפלו שהצד של הבחור דוחק מאד, מה בכך? אתם צריכים לראות רק את הטוב של הבת שלכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

הכפל הדבר תכף ומיד לכתב לי את שם המשפחה.

המאחל לכם שבת שלום

גד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

שמעתי מהצעה זו שהצעת את הבת ... תחיה לבנך ... גרו יאיה, לי זה נראה טוב, הכל תלוי עכשו בהבן שלך ... גרו יאיר מה הוא אומר על זה, וכן הוא צריך לעשות גדרים שיהיה הצניעות אצלה כמו שצריך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שהשמחה יהיה בביתכם תמיד, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, ומי שאמר לעולמו די יאמר לצרותיכם די, שאת ובעלך כבר תראו נחת מילדיכם, הגיע הזמן שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך שבת שלום

גה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לֹא הִבְנֵיתִי בְּדִיוֹק מָה הַבְּעֵיָה וְכוּ', תִּרְשַׁם לִי יוֹתֵר בַּפְּרָטִיּוֹת וְכוּ'.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי בְּאִם הֵייתָ שְׂמֵחַ, לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכְּנֵן אֶתְּךָ מִכְּרַח לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ מִדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם נִכְנָס בְּךָ וּמִכְּנִיס אוֹתָךְ בְּדַכְאוֹן וּבִמְרִירוֹת שְׂמֵשֶׁם נוֹבֵעַ כָּל הַצְּרוֹת שְׁלֶךְ, וְלִכְּנֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַנִּי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת ק"כ). "וּבִבִּיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתָּךְ, וְהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶק הַכִּי טוֹב, וְתִרְאֶה לְעֶזְרוֹ לָהּ שְׁלֵא תִלְחֹץ, הִיא צְרִיכָה הֶרְבֵּה לְנוּחַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן וַיְהִיֶּה לָכֶם רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג.ז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא ח' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סִימָן פ"ה) כְּשֶׁרוּאָה אָדָם נְסִיעָה לְפָנָיו, אֵין לוֹ לְהִתְעַקֵּשׁ לְמַנַּע מִזֶּה לֵישֵׁב בְּבֵיתוֹ דְּוָקָא. כִּי בְּכָל מְקוֹם שְׁאָדָם נוֹסֵעַ לְשֵׁם הוּא מִתְקַן שֵׁם אֵיזָה דְבָרָה, רַק שְׂיִזְהַר לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מִן הָעֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל כְּשֶׁהוּא רַק שְׁמוֹר מִן הָעֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם. אֲזִי כָּל אָדָם מִתְקַן בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְשֵׁם. אֲפֹלוֹ אִישׁ פְּשוּט לְגַמְרִי, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהָאָדָם בָּא לְשֵׁם, הוּא עוֹשֶׂה שֵׁם בְּוִדְאֵי אֵיזָה דְבָר שֶׁבְקִדְשָׁה עַל כָּל פְּנִים. כִּי מִתְפַּלֵּל שֵׁם וְאוֹכֵל שֵׁם וּמְבָרֵךְ עַל אֲכִילָתוֹ לְפָנָיו וְלֹאֲחֻרָיו וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. כִּי בְּוִדְאֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי אֲפֹלוֹ הַפְּחוּתִים שֶׁבְּפָחוּתִים, עַל כָּל פְּנִים הוּא עוֹשֶׂה כְּמָה דְבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שֵׁם. וְעַל כֵּן בְּוִדְאֵי הָאָדָם מְכָרַח מִן הַשָּׁמַיִם לְהִיּוֹת שֵׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם דְּוָקָא כְּדִי שְׂיִתְקַן שֵׁם מָה שֶׁהוּא דִּיְקָא צְרִיךְ לְתַקַּן שֵׁם. עַל כֵּן הוּא טוֹבָה לְפָנָיו מָה שְׁנִזְדַּמֵּן לוֹ נְסִיעָה לְשֵׁם, כִּי אוֹלֵי יְהִיָּה מְכָרַח לְבוֹא לְשֵׁם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּךְ, וְכִמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתֵּי פ"ט:) עַל יַעֲקֹב אֲבִינוּ, רְאוּי הִיָּה יַעֲקֹב לִירֵד לְמִצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּךְ אֱלֹא וְכוּ'. כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּכָל אָדָם. שֶׁהוּא טוֹבָה לְפָנָיו מָה שְׁמִזְדַּמֵּן לוֹ נְסִיעָה לְשֵׁם. כִּי בְּלֹא זֶה אוֹלֵי הִיָּה מְכָרַח לִירֵד לְשֵׁם בְּשִׁלְשָׁלוֹת וְכוּ', חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁקָּרְאוּ אוֹתָךְ לְמִלּוּאִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הֶרְבֵּה עִם כָּל הַחִילִים רַק דְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַם כָּל אֶחָד שְׂאֲתָה רַק פּוֹגֵשׁ, תִּגְלֶה לוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת שִׁישׁ אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם, שֶׁהוּא מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל

הבריאה בלה, ודומם צומח חי מדבר זה לבוש אין סוף ברוך הוא, ותגלה לו את כל הענין של התבודדות לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואת זה תעשה חק ולא יעבר עם כל חיל, ואז יקים אצלך (אבות פרק ג') כל המקבל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ, ואם תקים את כל זה, אזי תקבל פטור לצמיתות.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מכרח להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמ"ך מ"ם נכנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך שבת שלום

גח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי תקים עכשו (תהלים קי"ט קכ"ו) "עת לעשות להוי"ה הפרו תורתך",

היגו מאחר שאתה מכרח לנסע עם אשתך בשביל ההפריה, ולכן תשאֵר אתה כל הזמן, ואף שאתה מקפיד מאד מאד להתפלל במנין ושמה לא יהיה לך מנין וכו', וכו', עם כל זאת תשאֵר שמה, כי עדיף שתהיה עכשו עם אשתך, והקדוש ברוך הוא יעזר שההפריה יצליח בגדול, ותבשרו לי בשורות משמחות.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מכרח להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמ"ך מ"ם נכנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

ג.ט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאַתָּה נוסע ביום ראשון אל הרב ... שליט"א,
יעזור הקדוש ברוך הוא שתצליח דרכך בגדול.

רק חזק ואמץ בבטחון עצמי ולא תפחד משום דבר, כי גדול אדונינו
ורב להושיע, ויהיה לך הצלחה מְפֹלָגָת, כי אני רוצה שתהיה דין בקהלתנו
הקדושה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מְרֵבָה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.
המאחל לך שבת שלום

ג.י.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתקח את האברך ... גרו יאיר אל הרב
... שליט"א, ואני מאד מקנה שהיא יתְרַשֵּׁם לטובה, פה אני שולח מכתב
המלצה אליו עבור האברך ... גרו יאיר, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא
שהכל יסתדר על צד הכי טוב ותדווח לי מה קרה.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר
את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת
חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה
מכרח להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמ"ך מ"ם נכנס בה ומכניס אותך
בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסר את נפשך להיות
בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום
מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא:
להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש,

והשלשה למוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהִפָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ): "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקָּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשֶּׁלֶשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הָרֵב הַגָּאוֹן אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים זוֹכֵה וּמְזַכֵּה אֶת
הָרַבִּים רֹאשׁ אָב בֵּית דִּין מוֹרְנוּ הָרֵב ... שְׁלִיט"א

הַנְּנִי מִמְּלִיץ שֶׁתְּצַרְפוּ אֵל הָאֲבָרְכִים גַּם אֶת הָאֲבָרְךָ הַיֶּקֶר מְאֹד ... גֵּרוּ
יְאִיר, שֶׁהוּא תִלְמִיד חָכֵם גְּדוֹל, זָכָה כָּבֵד לְסִים פְּעָמִים ש"ס בְּאֻמִּירַת שְׁעוֹר
בְּרַבִּים בְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְהוּא אֲבָרְךָ מְאֹד מְאֹד רְצִינִי, וְאֵנִי צָרִיךְ עוֹד דִּין
בְּקִהְלַתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁרַק גּוֹדְלֵת וְגוֹדְלֵת וְכוּ', וְלָכֵן אֶשְׁמַח מְאֹד מְאֹד אִם
תִּקְבְּלוּ אוֹתוֹ גַּם כֵּן לְתִלְמִיד שְׁיִקְבַּל אֶצְלָכֶם שְׁמוֹשׁ לְהוֹרָאָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וְיַרְבֶּה גְבוּלְכֶם בְּתִלְמִידִים, וְתִרְוּ
רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם, כִּי כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בְּנֵי חִבְרוֹ תוֹרָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב
כְּאֵלוֹ יִלְדוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם

גיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר נְשֹׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִקּוֹה שְׁתּוּכַל לְעַמֵּד בְּקֶצֶב עֲבוּדָה בְּהַמְשָׁרָה, וְתִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, וְרִצִּיתִי מֵאֵד מֵאֵד שֶׁתִּתְמַקֵּד בְּעִנִּין הַקְּפוּת לְצִדְקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", כִּי זֶה דְּבַר נְחוּץ מֵאֵד מֵאֵד לְהַמְשִׁיךְ קֵהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה, רַק תִּכְנִיס אֶת כָּל כְּלֵךְ בְּזֶה וְתִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מֵאֵד וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רֵאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוּת שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשִּׁמְחָה, כִּי בְּאֵם הִיִּיתְ שִׁמְחָה, לֹא הִיָּה חֶסֶד לְךָ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֶתְּךָ מִכְּרַח לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ מֵדַת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם נִכְנָס בְּךָ וּמִכְּנִיס אוֹתְךָ בְּדַכְאוֹן וּבִמְרִירוֹת שִׁמְשֵׁם נוֹבַע כָּל הַצְּרוּת שְׁלֵךְ, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגִרְסַ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מֵאֵד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ) "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ג.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתָה מִמְּשִׁיךְ לְכַתֵּב עֲמוּד אַחֵר
עֲמוּד, הַשְּׂאֵרְתִּי כִסֵּף לְהֶאֱכָרְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר עֲבוּר כָּל עֲמוּד, וְלִכְנֹן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּזְדַּרְזוּ לְכַתֵּב, כִּי מִצַּד אֶחָד אֵתָה מְקַיֵּם בְּזֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה, וְאֵת הַמִּצְוָה הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּמִצַּד שְׁנֵי יִהְיֶה לְךָ גַם
פְּרִנְסָה מְזֵה, וְלִכְנֹן לְמָה אֵתָה צְרִיךְ לְהִתְרַשֵּׁל?

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, רְאֵה לְמַסֵּר
אֵת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבָרִים עֲלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת
חֲסִרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי בְּאֵם הֵייתָ שְׂמֵחַ, לֹא הָיָה חֲסֵר לְךָ שׁוּם דְּבַר, וְלִכְנֹן אֵתָה
מִכְרַח לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמְךָ מֵדַת הַשִּׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם נִכְנָס בְּךָ וּמִכְנִיס אוֹתְךָ
בְּדַכְּאוֹן וּבְמִרְיוֹת שְׂמֵשׁ נוֹבֵעַ כָּל הַצְּרוֹת שְׁלֶךְ, וְלִכְנֹן תִּמְסֹר אֵת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֵׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא:
לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ,
וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפִּיךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לַחַם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא
וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֵת הַשְּׁלֵשׁ
לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂאָ ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֲנִי מְבַרְךָ אוֹתָךְ שְׁכַל מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה רַק תִּצְלִיחַ, אָבֵל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּידֶךָ שֶׁתְּהִיָּה חֲזָק וְאַמִּץ מְאֹד בְּכָל דְּבַר, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשִּׁמְחָה, כִּי בְּאֵם הֵייתָ שְׂמֵחַ, לֹא הָיָה חֶסֶד לְךָ שׁוֹם דְּבַר, וְלָכֵן אַתָּה מְכַרַח לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ מִדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם נִכְנָס בָּךְ וּמְכַנִּיס אוֹתָךְ בְּדַכְאוֹן וּבִמְרִירוֹת שֶׁמִּשֶׁם נוֹבֵעַ כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפִּיךְ אֲמָרוֹ חֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת ק"כ) "וּבְבִיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בִּידֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלּוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂאָ ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שסוף כל סוף אתם מתחברים יחד בדרך כל הארץ וכו' וכו', ותראה לכבד וליקר את אשתך ולשמחה מאד מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו): אשה בעלה משמחה.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מרחק להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמ"ך מ"ם נכנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ): "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גטז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתכבד ותיקר את אשתך, ואף פעם אל תרים ידים עליה, כי מה אדם שמגביה ידו על חברו נקרא רשע, אף על פי

שלא הכהו, מכל שכן כשהכהו נקרא רשע מרשע, מכל שכן וכל שכן כשאדם מגביה ידו על אשתו שהיא כגופו דמיה, הוא אכזר גדול מאד, ולכן אבקש אותך שמהיום והלאה תשמר לא להגביה ידים על אשתך בשום פנים ואופן.

אתה צריך לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (דמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומגוסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צנאה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינוותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמשיך ללכת להפיץ, כי זה תקונך הנצחי.

וזכר גם זכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) כעס בא מפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף סימן מ"א) תקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה, ולכן זה צריך להיות התקון שלך לקחת חבילה של ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם לכל עובר ושב, וזה כבר יעשה את העבודה, כי ידוע אשר ספרי רבנו ז"ל ובפרט החוברות הם המחזירים בתשובה את נשמות ישראל, ורב רבם מאנשי שלומנו שנתקרבו אל רבנו ז"ל בלמעלה מחצי יובל הזה, היה רק על ידי הקנטרסים והחוכרות וכו', ואפלו אלו שכבר נקראים משפיעים בין אנשי שלומנו, גם כן חזרו בתשובה על ידי החוכרות והקנטרסים, ולכן תראה להפיץ אותם וזה יהיה התקון שלך, ובפרט עכשו שיצא לאור "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שמדבר מכל הבעיות שרק יש לאדם וכו', ומתריך את כל הקשיות והספקות שרק יש להם, ומגלה להם עצות נוראות ונפלאות איך להחזיק מעמד, אזי כדאי לעסק בהפצתם בין נשמות ישראל.

רק חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי בְּאֵם הֵייתָ שְׂמֵחַ, לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכְּנָן אֶתְּהָ מְכַרְח לְהַחְדִּיר בְּעֶצְמְךָ מִדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם נִכְנָס בְּךָ וּמְכַנֵּס אוֹתְךָ בְּדַכְאוֹן וּבְמִרְרוֹת שְׂמֵשׁ נוֹבֵעַ כָּל הַצָּרוֹת שְׁלֶךְ, וְלִכְּנָן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

בְּעֵינַי שְׂמַסְרוּ אוֹתְךָ וְכו', זֶה גַעַל נֶפֶשׁ וְכו', אֲבָל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ זָכַר גַּם זָכַר מָה שֶׁהֵם עֲשׂוּ לְךָ. יַעֲשׂוּ לָהֶם חֲזָרָה, כִּי הָעוֹלָם אֵינוֹ הַפְּקָר, מִי שְׂשֵׁם רֶגֶל לְהַזְוִלָתוֹ, לְכַסּוֹף שָׂמִים לוֹ רֶגֶל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גִּישׁוֹר

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אֵל תַּכְנֵס בְּזָה כִּי לְמָה אֶתְּהָ צְרִיךְ לְקַחַת דְּבַר חֲדָשׁ שְׁעַדִּין בְּקִשִּׁי יֵשׁ בְּמִדִּינָה? לְמָה אֶתְּהָ צְרִיךְ לְזַרֵּק אֶת הַכֶּסֶף שְׁלֶךְ בֵּינִי? עִם כָּל הַהִבְטָחוֹת שֶׁהֵם מְבַטְיָחִים שִׁישׁ רֶכֶב חֲשַׁמְלִי בְּלִי דָלֶק וְכו', זֶה מְזַכֵּיר כְּשֶׁבִפְעַם הָרִאשׁוֹנָה

יֵצֵא הַרְכָּב בְּעוֹלָם וּבִשְׂרׁוֹ אֶחָד לְהַשְׁנִי שֶׁהִנֵּה עֲגָלָה נׁוֹסַעַת בְּלִי סׁוֹסִים, אֲזִי כָּלָם בָּאוּ לְרֹאוֹת אֶת הַפֶּלֶא וְכוּ', אָבֵל לָקַח מֵאָה שָׁנָה עַד שֶׁהִתְקַדַּם וְכוּ', וְלָכֵן לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מֵהֶרָאשׁוּנִים לְקַנּוּת רָכֵב כְּזֶה, כִּכָּה תִתְקַע עִם כָּל הַכֶּסֶף, וְתִהְיֶה מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נִעְנִים.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת חֲסִרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי בְּאִם הִייתָ שְׂמֵחַ, לֹא הִיָּה חֲסַר לְךָ שׁוּם דְּבַר, וְלָכֵן אַתָּה מְכַרְחַח לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמְךָ מִדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם נִכְנָס בְּךָ וּמְכַנֵּס אוֹתָךְ בְּדַכְּאוֹן וּבְמִרְרוֹת שְׂמֵשׁ נוֹבֵעַ כָּל הַצָּרוֹת שְׁלֶךְ, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנֵה: לְגִרְסַ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ): "וּבְבִיתִי אֵין לַחַם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנֵה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

גִּיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת נִגְדַת הַשְּׁכֵן הַרְשַׁע הַזֶּה, אֲלֹא שֶׁתִּפְתָּחוּ עָלָיו תִּיק בְּמִשְׁטָרָה שְׂמִטְרִיד אֶת כָּל הַמְּשַׁפְּחָה וּבִפְרָט אֶת הַיְלָדִים, הוּא לֹא

מבין בשום שפה אחרת רק ללכת אתו עם החק עד הסוף, כי הרגע שיהיה עסוק עם עצמו, הוא יעזב אתכם, וזה דעתי.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסור את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מכרח להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמ"ך מ"ם נכנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסור את נפשך להיות בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גיט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שכבר תסתדרו ביחד עם ... גרו

יאיר.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לכל חולי ישראל, וימשוף
ישועות ורפואות לכל מי שצריך.

אין לתאר ואין לשער כלל את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה מלמד
תינוקות של בית רבן, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:): על הפסוק
והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין
ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים
בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב
רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן
אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה
פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות
שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

העקר ללכת אתם בסבלנות ולספר להם המון ספורי צדיקים, כי כך
אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים,
הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב
בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה
אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו
נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות
גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה
מושף את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים"
שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו כן!
וכששאל אותם איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר
להם לא לזה התכונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך
מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הפח
של ספורי צדיקים, שמושף את הלב של הילדים לחקות אותם.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר
את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת
חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה

מִכְרַח לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם נִכְנָס בָּךְ וּמְכַנֵּס אוֹתְךָ בְּדַכָּאוֹן וּבְמִרְרוֹת שְׂמֵשֶׁם נוֹבֵעַ כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזוֹק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִישָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ג.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינֵן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ מְאֹד מְאֹד שְׂאֵת בְּהִרְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְתִהְיֶה חֲזוֹקָה בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, רַק תִּהְיֶה רְגִילָה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמֵאֵד מִסְּגָל לְלִדְהָ קֵלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֲלַק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאמְרֵי בְּכָל פְּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהֱרָן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֵמָה, רַבֵּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, רַבֵּי יִצְחָק לְוִרְיָא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבֵּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מְבַרְסֵלְב, רַבֵּי נֶתָן מְבַרְסֵלְב וְכוּ'.

וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גכא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה שאתה יכול לתבע אותה, תתבע אותה וכו' וכו', כי אני רואה שהיא יורדת לחיך וכו', ומה גם שהיא מתנפלת עכשו להילדים להוריד אותם מהדת לגמרי רחמנא לישזבן.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מכרח להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמך מ"ם נכנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסר את נפשך להיות

בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֹתֶךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזוֹק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ). "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג.כ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי תַעֲמִדִי חֲזוֹק עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר עַל הַמְּקוֹם תַּחַת אוֹלָם הַסְּפוּרֵט, כְּנִרְאָה שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם הִרְשַׁע יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ הוּא שְׁמוּלִיךְ אוֹתוֹ שׁוּלָל וְכוּ'.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד מְאֹד וְתַמִּיד תַּעֲוֹרְרִי אֶת הַבְּנוֹת עַל דְּרָךְ אֶרֶץ וְעַל צְנִיעוֹת, שְׁזֵה הִיסוּדוֹת שְׂאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְדַגֵּישׁ עַל זֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְבֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהִכַּל דְּמִיוֹן
אֶחָד גָּדוֹל, וְשָׁלֵא יִשְׁמֹו אֶת כִּסְפֵם עַל קֶרֶן הַצָּבִי.

לְדַעֲתִי אֵל תַּכְנִס בְּזֶה כִּי לְמָה אֶתָּה צָרִיךְ לְקַחַת דְּבַר חֲדָשׁ שְׁעֵדִין בְּקִשֵׁי
יֵשׁ בְּמִדְיָנָה? לְמָה אֶתָּה צָרִיךְ לְזוֹק אֶת הַכֶּסֶף שְׁלֶךְ בַּיָּם? עִם כָּל הַהִבְטָחוֹת
שֶׁהֵם מִבְּטִיחִים שֵׁשׁ רֶכֶב חֲשַׁמְלֵי בְּלִי דָּלֶק וְכוּ', זֶה מְזַכֵּיר כְּשֶׁבִפְעֵם הָרֵאשׁוֹנָה
יֵצֵא הַרְכָּב בְּעוֹלָם וּבִשְׁרוֹ אֶחָד לְהַשְׁנִי שֶׁהֵנָּה עֲגָלָה נוֹסַעַת בְּלִי סוֹסִים, אֲזִי
כָּלֵם בָּאוּ לְרֵאוֹת אֶת הַפֶּלֶא וְכוּ', אֲבָל לְקַח מֵאָה שָׁנָה עַד שֶׁהִתְקַדַּם וְכוּ',
וְלִכְּן לְמָה אֶתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מֵהָרֵאשׁוֹנִים לְקִנּוֹת רֶכֶב כְּזֶה, כִּכָּה תִתְקַע עִם
כָּל הַכֶּסֶף, וְתִהְיֶה מֵהַצּוֹעֲקִים וְאֵינִם נַעֲנִים, וְכֵן תְּעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
שְׁלֵא יִכְנָסוּ בְּזֶה, כִּי יֵאָבְדוּ אֶת כָּל הַכֶּסֶף.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ מֵאֵד וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, רֵאֵה לְמִסַּר
אֶת נַפְשֶׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת
חֲסָרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי בְּאֵם הִיִּיתָ שִׁמְחָה, לֹא הִיָּה חֲסָר לְךָ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכְּן אֶתָּה
מִכְרַח לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ מִדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַסִּמְ"ךְ מ"ם נִכְנָס בְּךָ וּמִכְנִיס אוֹתְךָ
בְּדִכְאוֹן וּבִמְרִירוֹת שִׁמְשֵׁם נוֹבַע כָּל הַצָּרוֹת שְׁלֶךְ, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגִרְסַת בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא:
לְהִיּוֹת חֲזוֹק מֵאֵד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ,
וְהַשְּׁלִישָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ). "וּבִבְיַתִּי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא
וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שִׁזָּה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֵא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ
לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.
המאחל לך שבת שלום

גכד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי הנראה בא' אלול לא אהיה ביבנאל, ולכן את יכולה לסדר אז נסיעה לנשות אנשי שלומנו.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאת עוסקת בלעשות חסד עם כל היולדות, זה כל חיותי וזה כל שמחתי, ולכן תמשיכי בעבודה הקדושה הזו, כי אין למעלה מעשית חסד.

רק תזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, ונחמנו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך שבת שלום

גכה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך אם דברנו שתלך על הבחורה ... תחיה, אז למה אתה קופץ עכשו עם בחורה חדשה בשם ... וכו', אני אומר לך פתוח שזה לא יצליח, ולמה אתה צריך לאמלל את הבחורה הזאת? אמת שהיא מפתה אותך, אבל אם תלך אתה יהיה לך סוף כמו שהיה לך עם האשה הקודמת, למה אתה צריך את זה? הגיע הזמן שתחזור בתשובה שלמה עם כל הלב וכו' וכו', אל תשכח גם לך לא היה עבר כל כך מזוהר בחיך וכו' וכו', ועכשו הבחורה הזאת ... רוצה להתחזק אתך ביחד, ולכן השטן בא ומסית אותך דרך בחורה חדשה ... וכו' וכו', מה אתה צריך את זה? אתה לא רואה שכבר הסמ"ך מ"ם חופר לך בור שתפל בו עוד פעם?

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מוכרח להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמ"ך מ"ם נכנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (שבת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזָה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לומד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם

גְּבוּרָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי ... נְרוּ יְאִיר, הַצַּעֲתִי לוֹ אֲזוֹ אֶת הַבְּחוּרָה ... תַּחֲזִיחַ, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְהִבְיֵן שְׁגָם לוֹ לֹא הִיָּה עֹבֵר כָּל כֶּף מִבְּרִיק, וְגַם הוּא לֹא הִיָּה טְלִית שְׂכָלָה תְּכַלֵּת, וְלִכְּן מֵאַחַר שֶׁהִיא רוֹצֶה אוֹתוֹ, לְמָה צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְבַטֵּל אֶת זֶה וְכוּ', מִפְּנֵי שְׁנִכְנִסָּה בְּהַתְמוּנָה בְּחוּרָה חֲדָשָׁה בְּשֵׁם ... שְׁלֹדְעָתִי אִם הֵם יִתְחַתְּנוּ, עוֹד פְּעַם יִתְגַּרְשׁוּ, כִּי בֵּת שְׂרָצָה אַחַר בֵּן, וּבִפְרֹט בֵּת שְׂבִקְשֵׁי חוּזְרַת בְּתִשׁוּבָה, זֶה אוֹמֵר דְּרִשׁוּנֵי וְכוּ', וּמֵאַחַר שֶׁהֵאֱבִירָה הַזֶּה כָּבֵר עֹבֵר מִזֶּה שְׁעֵבֵר בְּחַיִּיו, לְמָה לוֹ לִפְלֵ עוֹד פְּעַם בַּפֶּה? אֲקַנְהָ שְׁתִּבִּין בְּעֶצְמָךְ.

בְּעֵינַי הַתְּאוּמִים שְׁנִכְנִסוּ בִּישִׁיבָה, אוֹלֵי הֵם יִתְאִימוּ לְהַתְּאוּמוֹת שֶׁל ... וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים לְבְנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאִין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, כִּי לוֹלֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם הֶרְשַׁע יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ וְנִמַּח זָכְרוּ מִלְּהַזְכִּירוֹ, הֵינּוּ יְכוּלִים לְשַׁדֵּךְ בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלֵפִים וּרְבִבּוֹת בְּגִיל צְעִיר, עַד שֶׁלֹּא יֵדְעוּ מָה זֶה חֲטָא לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', אֵךְ מָה לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתְּנוּ כַּחַת עֲצוּמִים לְהַכְּלִב הַזֶּה שֶׁהוּא הַסֵּמֶל שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם, כִּי כֶּף מוּבָא בְּדַבְרֵי הַמְּקַבְּלִים שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם הוּא בְּדַמּוֹת כָּלֵב, וְלִכְּן עִם יִשְׂרָאֵל נִזְהָרִים לֹא לְגַדֵּל כָּלֵב בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רק חֶזֶק וְאַמֶּץ מָאֵד וּתְלַהֵב אֶת הַבְּחוּרִים לִירֵאת שָׁמַיִם, וּלְהַתְמִיד בְּלַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֻחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גבו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ הָאָרֶךְ.

מָה אִמַּר לְךָ לְבִי נִשְׁבֵּר לִי מְאֹד מְאֹד מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בָּאתִי לְחֹזֶק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אוֹתָךְ שֶׁתִּמְשִׁיכִי לְחֹזֶק וּלְעוֹדֵד אֶת הַנְּשִׁימִים הַצְּעִירוֹת בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה מִצַּד הַבְּרִיאוֹת, עִם כָּל זֹאת זֶה תִּקְוֶנָּךְ לְפָנַי יוֹדֵעַ תְּעִלוֹמוֹת.

הַבְּטַחְתִּי לְךָ שֶׁתַּעֲשִׂי שְׂדוּכִים טוֹבִים עִם הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְיִלְכוּ בְּדַרְךְ הַשֵּׁם, וְתִהְיֶה לָּאֵל זֶה נִתְקַיֵּם, וְלִכְּן חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֵף שֶׁזֶּה מְאֹד קָשָׁה הַנְּסִיווֹת הַקְּשִׁימִים וְהַמְרִים וְכוּ' וְכוּ', מָה אִמַּר לְךָ כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר אֶת הַתְּקוּנִים שְׁלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזֵּק מִעֲמֵד, כִּי כִּף כְּתוּב בְּזִהַר (הַקְּדָמָה ד) מֵאֵן מִנְּכּוֹן דִּי חֲשׂוּכָא מִהֶפְכֵן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד לֹא יִיתוֹן הַכָּא. מֵאֵן מִנְּכּוֹן דְּמִחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהוּא עֲלָמָא, לִית לִיהַ חוּלְקָא הַכָּא; [מִי מִכֶּם יְכוּל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמִתִּיקוֹת עַד שֶׁלֹּא יִבֹּא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מִכֶּם שֶׁמְחַכֶּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּזִי שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכַל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁאֶפְלוּ

שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵן הַכֵּל הוּא מִהַפֶּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֹא.

בְּעֵינַי ... נִרוֹ יֵאֵיר, כְּתַבְתִּי הֵן לוֹ וְהֵן לְהֵרֵב ... נִרוֹ יֵאֵיר שֶׁהַבַּת הַזֹּאת שֶׁנִּכְנְסָה בְּתוֹךְ הַתְּמוּנָה הִיא רַק תְּפִיל אוֹתוֹ בְּפֶת, כִּי הִיא לֹא רְצִינִית וְכוּ', וְמָה שֶׁעָבַר עָלֶיהָ תַּחֲיָה, גַּם ... נִרוֹ יֵאֵיר לֹא טְלִית שֶׁכֶּלֶה תְּכַלֵּת, גַּם לוֹ לֹא הָיָה עָבַר מְזִהִיר כָּל כָּף, וְלָכֵן שִׁיעֶזֶב אוֹתָהּ לְגַמְרִי, כִּי זֶה לֹא יִצְלִיחַ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

נֹא וְנֹא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם רוֹצֶה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל פְּחוּז, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחְוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שֶׁלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בֹּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גַּכַּח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ הָאָרֶךְ.

תאמיני לי שאני מבין אותך טוב טוב, אבל עם כל זאת לא נותנים מכות לבנות גדולות, כי אסור להכות ילדים גדולים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן י"ז). על הפסוק (ויקרא י"ט י"ד) "ולפני עור לא תתן מכשל", במכה לבנו גדול הכתוב מדבר; הרי שלך לפניך שאסור להרביץ לילדים גדולים.

בענין התאומים החדשים שנכנסו לשיבת "דמשק אליעזר", לדעתי זה הצעה נפלאה מאד לשתי הבנות שלך, ומי יתן שתוכלו לבצע את זה.

ראי למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהי בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכי לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון? שוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה ואז תזכי לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גכט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה בהחלט צודק ואל תתן בשום פנים ואפן שהבת שלך תלך שמה, ותראה את המכתב הזה לאשתך, ותגיד לה בשמי חד משמעית, כי אצל אחותה תחיה הילדים שובכים גדולים וכו' וכו', ולמה לכם שהבת היחידה שלכם תלמד שובכות מהילדים שלהם וכו' וכו'.

בענין מלמדות אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות להיות מלמד, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסור את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מכרח להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמ"ך מ"ם נכנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסור את נפשך להיות בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פראקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובבית איך לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גל.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הלואי שתזכה להמשיך עם הכולל חצות, אשר זה בוקע וקיעים, כי אז הוא הזמן שכביכול הקדוש ברוך הוא בעצמו נמצא בין אלו שמקוננים על חרבן בית המקדש, ומובא הן בזהר והן בדברי המקבלים שמה שכתוב (איכה ב' י"ט) "שפכי כמים לבך נכח פני הוי"ה", שאלו שקמים בחצות אז הם נכח פני הוי"ה ממש, וידוע מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ט) חצות הוא מסגל כמו פדיון, כי הוא המתקת הדינים, ולכן אם יש למישהו דין, העצה שיהיה ער אז ויאמר את סדר תקון חצות, וימתק ממנו כל הדינים, ומוהר"ן ז"ל אמר (לקוטי הלכות השקמת הבקר הלכה א' אות ט"ו) כמו שהגאלה הראשונה היתה בחצות לילה, כמו כן הגאלה העתידה תהיה רק בזכות אלו האנשים שקמים בחצות לילה, כי היתה הגאלה הראשונה בחצות דיקא. וכן גאלה האחרונה שאנו מקוים במהרה בימינו תהיה על ידי בחינת חצות, על ידי הכשרים והיראים העומדים בכל לילה בחצות.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מרחק להחדיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמך מ"ם נכנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שמשם נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום

מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפוך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גלא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתקח את עצמך בידך, כי יש לך כחות הנפש בלתי רגילים, ואתה יכול להיות איש כשר וצדיק מאד, אם רק תעזב את החברים רעים, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ח): דרש רבי שמעון בן פזי מאי דכתיב (תהלים א' א) "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב", וכי מאחר שלא הלך היכן עמד, ומאחר שלא עמד היכן ישב, ומאחר שלא ישב היכן לך, אלא לומר לך שאם הלך סופו לעמד, ואם עמד סופו לישב, ואם ישב סופו לרוץ, ואם לך עליו הפתוב אומר (משלי ט' י"ב) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא"; ולכן ברח לך מפל החברים רעים שאתה רואה באיזה מצב הם נמצאים וכו', נפלו ונפלים נפילה אחר נפילה, מבליים את הזמן בהכל וריק, ולוקחים נרגילה, ומעשנים וכו' וכו', ועושים כל מיני שטיות, ולבסוף יגמרו בבית סהר כאשר המציאות המרה מראה, ולכן מה אתה צריך להיות ביניהם?

תאמין לי אם תתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, ותמסר את נפשך עבור זה, תזכה להיות איש כשר, וכן תקבע לעצמך ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות אשר אין למעלה מזה, זה יבנה את הבטחון עצמי שלך.

חכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, ולכן תהיה חזק באמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, וזה יציל אותך מרדת שחת.

לדעתי תקח עבודה ותהיה עסוק בזה, וכך תקנה לעצמך שם טוב, ולבסוף תוכל להתחתן ולבנות בית משלך, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

גלב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כתבתי מכתב לבנדך ... גרו יאיר, והוא לא צריך לדעת שאת כתבת לי, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שיתפס את עצמו בידים ויצלית.

בענין עבודה להבין השני וכו', את צריכה לדבר עם ... גרו יאיר, וגם לשאל אותו על הבן ... גרו יאיר אם יש לו עבודה עבורו, כי הוא הממנה על העובדים.

ראי למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצור היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהי בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכי לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה ואז תזכי לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

ג.ל.ג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

היות שאת נוסעת אצל ציון רבנו ז"ל תתעקשי שמה על ילדים, כי אצל רבנו ז"ל יכולים לפעל הכל, רק חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

ראי למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה,

ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהי בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכי לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה ואז תזכי לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

גלד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה משמש בקדש בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה.

לדעתי כל הבעיה שלך זה רק מחמת עצבות ומרירות ודכאון שנגנס בך, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזק מאד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ראה למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברים עליך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי באם היית שמח, לא היה חסר לך שום דבר, ולכן אתה מכרח להחזיר בעצמך מדת השמחה, כי הסמ"ך מ"ם נגנס בך ומכניס אותך בדכאון ובמרירות שממש נובע כל הצרות שלך, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף

גַּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֹשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלֹוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֻכְמֵינּוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלֹוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גלה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיִחְיוּ נִצָּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁהַבְּנוֹת שְׁלָכֶם נוֹסְעוֹת לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וַיִּחְזְרוּ עִם יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׂזוֹכִים לְנוֹסַע אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיכֶם, וְלֹא יִחַסֵּר לְכֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמָה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֶלֶת שׁוֹם דְּבָר בַּעֲוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל, וּבִפְרָט תְּפִלַּת הַהוֹרִים עַל יְלָדֵיהֶם, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלָחַת יְלָדֵיכֶם, וְכַךְ תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּלְהַתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּחֻכְמֵינּוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוּר

הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לך שבת שלום

גלו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה פרק י' סימן ה') אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה; ולכן תמסרי את כל בלך לבעלך שאוהב אותך מאד מאד, ותשכחי את כל העבר שזה סתם יצר הרע שרוצה להפריד ביניכם וכו', וכו', בודאי השטיות מגיל קטנות וכו' וכו', יכול לשבר אותך וכו' וכו', עם כל זאת חסדי השם יתברך שהתחנתם ויש לך בעל חם שאוהב אותך, ולכן תמסרי את כל בלך אליו, ותעשי את רצונו וכו' וכו', ובעזרתו יתברך שמו כשאבוא בעוד שבועים ליבנאל, אזי אדבר עמך פה אל פה, כי לא כל דבר יכולים לרשם על פני הכתב.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל פחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד

מֵאֵד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרָם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרִי הָאִשָּׁה שִׂחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינֵן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׂאֵת מְשַׁמַּחַת אוֹתִי שְׂאֵת מְעוֹרְרַת אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂעֵדִין לֹא רְשָׁמוּ אֶת עֲצָמָם בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים שִׁירְשָׁמוּ תַכְף וּמִידָה, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים אֶת זֶה מֵאֵד מֵאֵד דְּחוּף, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִצְלִיחִי בְּמִשְׁמִיחָתְךָ וְתִמִּיד תְּהִי שְׂמִיחָה וְעִלְיָזָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה עוֹלָה עַל הַכָּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך להבין שיש לי מנהל הרב ... נרו יאיר, והוא על השטח, ואם הוא אומר שאתה לא מצליח עם הכתה הזו, אזי אני צריך לצית אותו, כי אני מניתי אותו להיות מנהל לתלמוד תורה, והוא נמצא על השטח, ומביא כמה ראיות שהתלמידים לא מצליחים, אלא מתחילים לצאת חס ושלום לתרבות רעה, וזה מה שחסר לנו וכו' וכו', ואתה צריך לדעת שאחד מהמ"ח דברים שהתורה נקנית בהם הוא "המפיר את מקומו", אדם צריך להפיר את מקומו, ואם הוא אומר שאתה לא מצליח בכתה זו, אזי אני צריך ללכת כפי שהוא אומר, כי הכתה זו הם הכתה שהולכים להיות בר מצוה, וזה הכתה הכי קריטית, כי אז היצר טוב בא אליהם, ואוי ואבוי אם היצר הרע יהיה יותר חזק מהיצר טוב וכו' וכו', אזי אין להם שום תקוה, ואנחנו משתדלים שהיצר טוב יהיה יותר חזק מהיצר הרע, ולכן צריכים להכתה הזו מלמד שרק יודע לחיך להתלמידים, לקרב אותם וכו' וכו', ולספר להם ספורי צדיקים, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים" שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו כן! וכששאל אותם איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם לא לזה התכוונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם, הרי שלך

לפניך שְׁמַלְמַד צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַתְּלִמִּידִים, הִינּוּ אֶל הַרְמָה שְׁלֵהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן לְדַעְתִּי אֵינִי פֹה חֹשְׁבוֹן אִישִׁי וְכוּ', וְלֹא רוֹצֵה חֵס וְשְׁלוֹם לְצִאת גְּגֻדְךָ, אֶלֹא הוּא רָאָה שֶׁהַתּוֹצְאוֹת לֹא הָיוּ כָּל כָּךְ מְבַרְיָקוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג.ט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיִחִיו נִצַּח

לְנִכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָה אִמַּר לָכֶם יְדַעְתִּי גַם יְדַעְתִּי מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם צְרוּת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכֹאֲבִים וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר לֹא חִלַּמְתֶּם מִימֵיכֶם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי חֹזֵק בְּזֵה שְׂאֲמַרְתִּי לָכֶם וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם שֶׁבְּזִכּוֹת שְׂאֲתֶם מְדַפְּסִים אֶת שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְזוֹכִים וּמְזִכִּים אֶת הַרְבִּים, עוֹד תִּצְאוּ מִכָּל הַצְּרוּת, וְגַם זֶה מִגֵּן עֲלֵיכֶם שְׁלֹא תִתְמוּטְטוּ כְּלָל, כִּי מִי כְּמוֹכֶם עוֹד מְרַגֵּשׁ מָה זֶה שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְיָדוּעַ שְׁמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל הִיָּה כּוֹתֵב מְאֹד מְאֹד בְּמִהֲרִירוֹת, עַד שֶׁהָיָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְקַרֵּא אֶת הַכְּתָב יָד שְׁלוֹ, וּבִפְרָט הַמְּדַפְּסִים בְּיָמֵינוּ הֵם בְּכֻלָּל לֹא הִיָּה יְכוּל לְקַרֵּא כְּתָב יָד כְּזֶה שְׂאוֹתִיוֹת נִכְנָסוּ אֶחָד בְּתוֹךְ הַשָּׁנִי, וְלִכֵּן לִפְנֵי שְׁנֵתֵן לְהַדְפִּיס אֶת הַכְּרֹךְ הָרֵאשׁוֹן שֶׁל לְקוּטִי הִלְכוֹת שֶׁהָיָה אֲזַי רַק עַד הִלְכוֹת תְּפִלִּין, נִתֵּן אֶת הַכְּתָב יָד לְתַלְמִידוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר ז"ל שְׂיַעֲתִיק אֶת זֶה בְּכְתָב בְּרוּר, כְּדֵי שֶׁהַמְּדַפְּסִים יוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, וְכֵן עָשָׂה וְהַעֲתִיקָם בְּצוּרָה מְאֹד יָפָה, וְכִשְׁהִבְיָאֵם אֶל מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל שְׂאֵל אוֹתוֹ הֵאֵם הִרְגִּשְׁתָּ אוֹר אֶלְקִי בְּעַת שֶׁהַעֲתִיקְתָּ אֶת הַכְּתָב יָד? עָנָה וְאָמַר ר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר ז"ל כֵּן, וְאָמַר עַל זֶה בְּנֵי ר' אַבְרָהָם ז"ל (בְּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר "בְּאוּר הַלְקוּטִים") שֶׁשְׁמַע מֵאֲבִיו שֶׁמֵּרַב אוֹר שֶׁהִרְגִישׁ בְּדַבְּרֵי מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל הַצָּרֵךְ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים לְהוֹרִיד אֶת

הָעֵט מִיָּדוֹ וְכוּ', הֵינּוּ שְׂלֵא הִיָּה יָכוֹל לִכְתֹּב יוֹתֵר מֵרַב אֹרֵךְ וְחִיּוֹת וְתִשׁוּקָה שֶׁהִרְגִישׁ בְּעֵת הַעֲתָקָת הַסֵּפֶר וְכוּ', וְכֵן הִצְרִיךְ לְהִנְיִחַ אֶת הָעֵט מִיָּדוֹ כַּמָּה פְּעָמִים מֵרַב הַרְגָּשָׁה שֶׁהִיָּה לוֹ בְּזֶה, וְאֵינִי בְּטוֹחַ שֶׁגַּם אֵת ... תַּחֲיָה, בְּעֵת שִׂאת מִתְקַתֶּקֶת אֶת הַסֵּפֶר כִּכְר כַּמְעַט שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, שֶׁגַּם לֶךְ אֶרֶע דָּבָר זֶה.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם כֹּל זְמַן שֶׁתִּתְקַתְּקוּ אֶת שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל" שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת וְהִיסוּרִים וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ וְכוּ', וְהַעֲקָר הַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלִצֵיכֶם.

שְׁבוּעַת הַבָּא בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ אֲנִי יִקַּח לְעֲצָמַי זְמַן וְאֶגְמַר עִם פֶּרֶק ו' בַּסֵּפֶר "לֵב אָבוֹת" עַל אָבוֹת, וְתוֹכְלוּ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה.

בְּעֵינֵי הַשְּׂאֵלָה שֶׁשְּׁאַלְתֶּם אוֹתִי עַל הַקְּטַע בִּ"אֲשֶׁר בִּנְחַל" הָאֵם לְהַשְׁאִיר אֶת זֶה? כֵּן אַתֶּם יְכוּלִים לְהַשְׁאִיר אֶת זֶה, כִּי זֶה מִמִּילָא מִבְּלַע בְּתוֹךְ מִכְתָּבִים, וְזֶה לֹא נִפְרַח כָּל כּוֹ, וְלֹא נוֹרָא אִם שִׁידְעוּ הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים מִה שֶׁעֲבַר עָלֵינוּ בִּיבְנָאֵל.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שִׂאת בְּיָתֵר עוֹ, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, רַק חֲזָקוּ וְאֶמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיָחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאָדָם שִׂמַח מִתְרַחֵב דְּעֵתוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם זֶה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תְּעִנוּג שְׂאָדָם מִרְגִישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

ג.מ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מצטער על הנהגותיך שאתה מתנהג עם אשתך ברציחה כזו וכו' וכו', ואתה הופך הפוך על הפוך כאלו היא רודפת אותך וכו' וכו', לדעתי אתה לא יודע איך להתנהג עם אשה, אתה יורד לחייה, וכבר ידוע מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא טז.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דיינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחק לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ולא כמו אלו החדשים מקרוב באו שמסלפים את דברי רבנו ז"ל, ומהפכים דברי אלקים חיים.

אני מאד מבקש אותך שתתקח את עצמך בידיך, כי אחרת לבסוף יהיה מר מאד, ותצטרכו להתגרש וחבל שתגיע לזה וכו', איך אתה יכול לפעל בעצמך להסית את הילדים נגד אשתך? האם זה חנוכי? האם כך אבא צריך ללמד את הילדים שלו שיקללו את אמם? הרי אני לוקח את הבנים שלך

לכאן כְּדֵי שְׁלֹא יִשְׁתַּגְּעוּ, כִּי יֵשׁ לָךְ יְלָדִים מְאֹד מְצַלְחִים, וְאַתָּה בְּמוֹ יָדֶיךָ
מְקַלְקֵל אוֹתָם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּפְּיֵס אֶת אִשְׁתְּךָ
וּתְתַחֵיל דָּךְ חֲדָשׁ בְּחַיֶּיךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, רְאֵה לְמַסֵּר
אֶת נַפְשְׁךָ רק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה רק מִחֲמַת
חֲסוֹן הַשְּׂמִיחָה, כִּי בְּאֵם הֵייתָ שְׂמִיחַ, לֹא הָיָה חֲסֵר לָךְ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אִתָּה
מְכַרְחַח לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ מֵדַת הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם נִכְנָס בָּךְ וּמְכַנִּיס אוֹתְךָ
בְּדַכְאוֹן וּבְמַרְרֵירוֹת שְׂמֵשׁ נוֹבֵעַ כָּל הַצְּרוֹת שְׁלָךְ, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
מִקְרָא: מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא:
לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ,
וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ב). "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא
וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ
לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם

גמא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֹׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן שְׂמַעְתִּי אֶת הַהוֹדְעָה.

אֲנִי כְּתַבְתִּי מִכְּתָב מְאֹד חֲרִיף לְבַעֲלֶךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁעַכְשָׁו יִקַּח אֶת עֶצְמוֹ בְּיָדָיו.

אני רוצה לקחת את שתי הבנים שלך לפה, כי חבל הם ילדים כל כך מצלחים, ופשוט מחמת המריבות והוכחות שיש ביניכם הם ישתגעו חס ושלום, ולכן הולך לי בחיים לקחת את שתיהם שהם ילדים נפלאים מאד, אני יקח קדם את הגדול ואחר כך גם את הקטן, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

גמב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שאפלו שמצערים יהודי מרחחים לבקש ממנו מחילה וסליחה וכפרה וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יומא פה:) עברות שבין אדם

למקום יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו; אין מועיל שום תשובה בעולם אלא עד שמרצה את חברו, ואם לא הוא צריך לרדת לגלגול כמה וכמה פעמים רחמנא ליצלן, ובני אדם מאד מזולזלים בזה וחושבים שזה סתם איזה חמרא, ולא יודעים שבזה שמצערס יהודי מקבלים על זה ענש מאד מאד חמור מקדם או אחר כף, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא לסלח לאדם שמצער את הזולת על לא דבר.

על אחת כמה וכמה באין ערך כלל, מי שמצער את רבו שלמדו תורה, רבו שהעמידו על הרגלים, רבו שרכ חכמתו קבל ממנו, מקבלים על זה ענש חמור מאד מאד שאי אפשר לתאר ולשער כלל, כי אין הקדוש ברוך הוא מוחל וסולח למי שמצער צדיק הדבוק בו יתברך, ולכן אין עצה אחרת בשבילך אלא שתלך אל רבך ותבקש ממנו סליחה, ואפלו שלא ירצה לסלח לך פעם ראשונה, תלך אליו פעם שניה ושלישית פעם אחר פעם עד שימחל לך, ובודאי אם תפיס אותו ותדבר על לבו דברי נחומים שלא התכוונת לצערו וכו' וכו', וכל מיני לשונות שבעולם, לבסוף הוא ימחל לך, ואפלו שזה יהיה כרוך לבזיונות שתקבל וכו', כדאי וכדאי להתבזות בזה העולם, מאשר תסבל אחר כך סבל בלתי להסביר, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח למי שמצער צדיק ותלמיד חכם הדבוק בו יתברך, ואני בטוח שאם תהיה עקשן לבוא אליו פעם אחר פעם להתנפל לרגליו ולבקש ממנו מחילה סליחה כפרה וכו', הוא ימחל לך.

וכאן המקום לעורר אוי להם לבריות שמחרפים ומגדפים את רבם שלמדם תורה, רבם שהעמידם על רגליהם, רבם שהחזיר אותם בתשובה, רבם שכל חכמתם קבלו רק ממנו וכו' וכו', ולבסוף כשהעמיד אותם על הרגלים הם מבזים ומחרפים ומגדפים אותו, אין מספיק גיהנם לבריות נבזות כאלו, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי י"ז) "משיב רעה תחת טובה לא ימוש רעה מתוך ביתו", כי אדם שמשלם רע תחת טובה, בזה הוא מראה את גריעות נפשו, ואיך שהוא רקוב מבפנים וכו', ואף שהוא מראה פרוץ של תמים וכו', הוא משחת מאד, והגאון הצדיק הסטיפלער זי"ע מאד מגנה באחד ממכתביו על מי שמשלם רעה תחת טובה, וקורא אותו בלשונות של

גנאי וכו', ואומר שאין עוד דבר יותר גרוע מזה שאדם משלם רעה תחת טובה, ובפרט אם מדברים מרבו שמסר את נפשו כל פלו עבורו, ואחר כך מזלזלים בו, אין מספיק ענש עבורו, ולא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לו, ואם לא יחזרו בתשובה בזמן, הרי ישלמו על זה מחיר כבד מאד מאד, או בעצמם יחלו במחלה ממארת וכו', או הילדים שלהם ימותו בחייהם וכו' וכו', זה לא צחוק, כל מי שמחרף ומבזה ומשפיל את רבו שקרבו אליו יתברך, לא יצא נקי מזה העולם, עד שיסבל סבל גדול מאד מאד, ולכן כל מי שיודע בנפשו שגם לו יש החטא והעוון הזה, עליו לחזור תכף ומיד בתשובה ולבקש סליחה ומחילה וכפרה מרבו, ואף שעכשו מרב גאותו וכו', מחזיק שזה לא רבו כדרך הסמ"ך מ"ם שמסית את האדם ומסבב את מחו ומעקם את לבבו כאלו זה אף פעם לא היה רבי ומורי וכו' וכו', עם כל זאת החכם עיניו בראשו אחרי ישוב הדעת אמתי צריך לקבל על עצמו ללכת ולבקש ממנו מחילה וסליחה וכפרה, וישמע מפיו בפרוש שמוחל לו, אחרת יקבל את ענשו באפן רע ומר מאד מאד, ולמה צריכים להגיע לזה?

הקדוש ברוך הוא ישמר אותנו שלא יהיה לנו עסק עם אף אחד, ומכל שכן שלא נבזה שום בר ישראל, ומכל שכן וכל שכן שנוכד את הרבי שלמד אתנו תורה, והחזיר אותנו בתשובה, וקרננו אל המקום ברוך הוא יתברך שמו.

המאחל לך שבת שלום

גמג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שאצלו יתברך חשוב כל בר ישראל, ובפרט כשאחד שומר תורה ומצוות זה מאד מאד חשוב בשמים, כל הדמיונות מאיזה

מוֹצֵא הוּא וְכוּ', מְאִיזָה עֲדָה הוּא וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, הָעֶקֶר הוּא לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְלִהְיֶאֱמִין בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא תּוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְלִקְיָם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, זֶה הָעֶקֶר, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁהִבְחֹר שֶׁהִכְרַתְּ הוּא בְּחֹר שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּמְקַיָּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִךְ יֵשׁ אֶת הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל, וְיֵישׁ מְשִׁיכָה בֵּינֵיכֶם, תִּרְאֵי לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף בְּכִי טוֹב, כִּי בְּאֵמַת הַדְּרָךְ שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל הוּא אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂאָדָם יִפְתַּח אֶת הַפֶּה שֶׁלוֹ וְיִדְבֹר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תְּמִימוֹת כְּזֹאת שֶׁהוּא עִמָּךְ עִמָּךְ מִי מְצַאֲנֵנוּ וְלִכֵּן רַב הַעוֹלָם לֹא יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת דְּעַת רַבְּנֵינוּ ז"ל, כִּי אִף אַחַד לֹא יְכוּל לְהַכְנִס וְלָבוֹא אֶל תְּמִימוֹת כְּזֹאת שֶׁהוּא יִרְגִישׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר אֹתוֹ כְּאִשׁוּר מְדַבְּרִים עִם הַחֶבֶר פְּנִים אֶל פְּנִים, כִּי עַל זֶה צָרִיכִים אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת עַד שִׁירְגִישׁ שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאִין טָבַע וְאִין מְקָרָה וְאִין מְזֵל, וְאִין דְּבַר כְּזֶה כַּחַי וְעֵצִים יָדֵי עֲשֵׂה לִי אֶת הַחֵיִל הַזֶּה, הַכֹּל מְשַׁגַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ נִתְבַטַּל כָּל הַהִבְלִים וְהַהִבְלֵי הַבָּלִים וְכוּ', וְכָל הַשְּׂמוֹת וְהַכְּנוּיִים שֶׁרַק נִקְרָאִים, תִּרְד"ל אוֹ דְתֵי לְאִמִּי אוֹ שְׂאָר שְׂמוֹת וְכְנוּיִים וְכוּ' וְכוּ', הָעֶקֶר לְהִיּוֹת יְהוּדִי פְּשוּט לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׂאִין עוֹד שִׂמְחָה כְּשִׂמְחָה זוֹ, וְלִמְסֹר אֶת כָּל כְּלוֹ אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְלִקְיָם אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵן לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי מֵאַחַר שֵׁישׁ לִךְ אֶת הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל, תִּשְׁתַּדְּלִי לְהֵאִיר אֶת הָאֹר הַזֶּה בְּהִבְחֹר, וְאִזּוֹ תִּרְאוּ שִׁיְהִי לָכֶם שְׂפָה מְשִׁתֶּפֶת, מֵאַחַר שֶׁאֵת כּוֹתֶבֶת שֶׁהוּא בְּעַל מְדוּת טוֹבוֹת, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֹּל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גמדר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְבֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא ח' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא עַל יְדֵי זֶה הַעֲוֹנוֹת נִחְקָקִים בְּעֲצֻמוֹתָיו, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִחְזָקָא ל"ב) "וַתְּהִי עֲוֹנוֹתָם חִקּוּקָה עַל עֲצֻמוֹתָם", וְכָל הַצָּרוֹת שֶׁאָדָם סוֹבֵל, זֶה רַק מִחֻמַּת שְׁעוֹנוֹתָיו חִקּוּקִים עַל עֲצֻמוֹתָיו, וְהֵם נוֹקְמִים בוֹ, שֶׁזֶה מָה שְׁכָתוּב (וּרְמִיָּה ח') "עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלַי", וּכְתִיב (תְּהִלִּים ל"ד) "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", שֶׁהִרְשָׁעוֹת וְהַעֲבֵרוֹת שֶׁעָשָׂה, הֵם נוֹקְמִים בוֹ, וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זֹכֵה לְהַתְּרוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה יוֹצֵא כָּל עֲוֹנוֹתָיו מֵעֲצֻמוֹתָיו, וּמִתְחִיל לְהֵאִיר לוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹה מֵאֲד וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה שֶׁאָנוּ רוֹאִים שֶׁלְּפַעֲמִים נִתְּלֵהב אָדָם בַּתּוֹךְ הַתְּפִלָּה וְאָמַר כְּמָה תְּבוֹת בְּהַתְּלֵהבוֹת גְּדוּלָה, זֶה בְּחֻמַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָלָיו שֶׁנִּפְתַּח לוֹ אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהֵאִיר לוֹ, וּכְשֶׁרוֹאֵה אָדָם הַתְּנוּצָצוֹת הַזֹּאת אֵף עַל גִּב דְּאִיְהוּ לָא חֲזִי מִזְלִיָּה חֲזִי (מְגִלָּה ג') תְּכַף וּמִיד נִתְּלֵהב נִשְׁמַתוֹ בְּדִבְקוֹת גְּדוּל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאוֹר אֵין סוֹף, וּכְשֶׁעוֹר הַתְּגִלוֹת אֵין סוֹף, לְפִי מִנֵּין הַתְּבוֹת שֶׁנִּפְתַּחוּ וְהַתְּנוּצָצוֹ, כָּל אֵלוֹ הַתְּבוֹת אוֹמַר בְּדִבְקוֹת גְּדוּל וּבְמִסִּירוֹת נִפְשׁוֹ וּבְבִטּוֹל כַּחוֹתָיו, וּמֵאִיר עָלָיו אוֹר נוֹרָא וְנִפְלְאָ מֵאֲד מֵאֲד, וּמְרַגֵּשׁ הֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹה מֵאֲד, וְלִכֵּן אֵין זֶה דְּמִיּוֹן אֵלָּא זֶה מְצִיאוֹת, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְּוֹדֵה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכֵה תְּמִיד לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָמוֹ יֵאִיר עָלָיו תְּמִיד הֶאֱרָה מֵהָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּכְבָר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעֵקֶר מָה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְּבֵה. וּמִשִּׁיחַ הַרְּבֵה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְּבֵה בְּפִשְׁטוּת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דִּהְיֵנוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אַחַד מָה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשִׁנָּה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזַדְּדוֹ כָּל כֶּף בְּעוֹבְרוֹתָיו עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁנָּה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אַחַד), וְהָיָה מִתְּעַגְּעֵעַ מֵאֲד אַחַר

מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

גמה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית לאשה כשרה שהיא מכינה לך דלי עם נטלה של מים על יד מטתך, בדרך כלל עושה את זה הפעל, כי האשה שוכחת וכו', וכן היא לא מבינה את גדל הענין הזה להכין לעצמו קערה ונטלה עם מים וכו', ואתה זוכה שאשתך היא בעלת יראת שמים והיא מכינה לך את זה, אשריך ואשרי חלקך ואתה צריך מאד מאד לשמר על כבוד אשתך שזה דבר גדול מאד מאד, כמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (פראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

לא צריכים לכסות את המים בכד מפני רוח רעה וכו', וזה סתם חמרא.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכלתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גמור.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא ח' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שכל זוג באים משתי עולמות והם שתי הפכים לגמרי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שעקר השלום ששני הפכים מתאחדים באחדות אחת, וזה נמצא אצל כל בני זוג שמתחתנים, כי הרי שניהם באים משני רקעים אחרים וכו', ולפעמים זה רחוק כמו מזרח למערב בלי שום גזמא כלל, ועקר השלמות של זוג כזה להתאחד יחד, לותר אחד להשני, ולהשלים אחד עם השני, וזה צריך להיות תכף ומיד אחר החתונה ולא לחפות כל כך הרבה שנים, ואחר כך לתפס את עצמו אוי זה לא הזוג שלי וכו', אוי אני לא יכול לחיות עם אדם כזה וכו'.

עם כל זאת יש פתגם עממי "עדיף מאחר מאף פעם לא", לדעתי תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד

מֵאֵד קָשָׁה, זְכָרֵי מֶה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשִׁאֲשֶׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אָפְלוּ שְׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׁהִיא בְּטֹלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגֵּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כְּלָה אֵלֶי וְתַבְרָךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאֲשֶׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

לְדַעֲתִי אֲשֶׁה יֵשׁ לָּהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מַגְבָּלוֹת, הִיא יְכוּלָה לְהַפְךָ אֶת דַּעַת בַּעֲלָהּ מִהַהֲפֵךְ אֶל הַהֲפֵךְ אִם הִיא חֲכָמָה, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשָׁלֵי י"ט ג') "אֲוֹלֵת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל הַיְוִ"ה יִזְעַף לְבוֹ" הַרְבֵּה פַעְמִים אָדָם עוֹשֶׂה בְּחַיִּים טְעִיּוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ יֵשׁ לוֹ טְעֻנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּתְגַּרְשִׁי, אֶת יְכוּלָה לְהַפְךָ אֶת בַּעֲלָךְ בְּקָלוֹת אִם תִּרְאִי לוֹ הַמוֹן אֶהְבֶּה וְחַס, וְאֵז תִּרְאִי שְׁהַמְצָב לֹא כָּל כֵּךְ רַע וּמַר וְשָׁחוּר כְּמוֹ שְׁאֵת חוֹשֶׁבֶת וְכוּ'.

יְעִזּוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁיִתְפַּס אוֹתָךְ, עַד שְׁיִכְנַס בְּךָ מַחְשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ אֶת כְּבָר לֹא מִסְגֵּלֶת לְחַיּוֹת עִם בַּעֲלָךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר הַסְּמִיךְ מ"ם רּוֹצֵה רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וְלְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וְדְכָאוֹן, וְלְהַפְרִיד בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁה וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה כֹּל כַּחוֹ הַטְּמֵא לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם נִבְרָא רַק לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת הַטּוֹב שִׁישׁ בְּזֵה הָעוֹלָם וְכוּ', וְלְהַכְנִיס עֲצָבוֹת וּמִרְרוֹת וְדְכָאוֹן בְּאָדָם, וּמְרִיבוֹת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְרַבְּנֵי ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר

אַל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם, וּמְדַבֵּרַת וּמְבַקֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁבַעֲלָה יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְשִׁיחָהּ הַבַּיִת גֵּן עֵדֶן, וְיִתְעַנְּגוּ שְׁנֵיהֶם מִזִּיּו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיֵאָהְבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְיִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם הַבְּנָה הַדְּדִית, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה יִשְׂרָה בֵּינֵיהֶם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֵהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בַּהֲעֵלְתָךְ י' סִינּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

קָדָם אָנִי לֹא יָכוֹל לְעַנּוֹת עַל שְׂאֵלָה כְּזוֹ לְפָנָי שְׂאֵנִי שׁוּמַע גַּם אֶת הַצַּד שְׁנַי, הֵינּוּ הַצַּד שֶׁל אֲשַׁתָּךְ, אִם כָּל הַסַּפּוֹר נִכּוֹן, כִּי הָרִי צְרִיכִים לְשִׁמְעַ שְׁתֵּי צְדָדִים, וּבְפֶרֶט בְּדִינֵי נְפֻשׁוֹת, וּבְכָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (סַנְהֶדְרִין ז:) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים א' ט"ז) "שְׁמַע בֵּין אַחֲיֶיכֶם וּשְׁפֹטֵתֶם", אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, אַזְהַרָה לְבַיִת דִּין שְׁלֹא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בַעַל דִּין קָדָם שְׂיִבּוּא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ, וְאַזְהַרָה לְבַעַל דִּין שְׁלֹא יִטְעִים דְּבָרָיו לְדִין קָדָם שְׂיִבּוּא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ; וְזֶה לֹא בְּתוֹרָה לְשִׁמְעַ רַק צַד אָחָד, וְלָכֵן בַּהֲשֵׂאֲלָה סַפְצִיפִית שְׂאֵתָה שׁוּאֵל, אָנִי לֹא יָכוֹל לְעַנּוֹת לָךְ עַד שְׂאֵנִי יִשְׁמַע גַּם אֶת הַצַּד שְׁלָה.

אָבֵל בְּכָל־לַיּוֹת יֵשׁ וַיֵּשׁ מֶה לַעֲנוֹת, עֲצָם הַעֲבָדָה שְׂאֵשֶׁה מְבִיאָה לַתּוֹךְ
 בֵּיתָה גָּבֵר זֶר בְּלֹא יְדִיעַת בַּעֲלָהּ, וְעוֹד יַעֲשֶׂה לָּהּ טְפוּל וְכוּ', זֶה פְּרִיצוֹת
 וְהַפְּקָרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲסוּר יַחֲדוּ זֶה דְּאוֹרֵיתָא, וְזֶה לֹא צְחוּק יְלָדִים,
 וְאוֹי לְהָאֵשֶׁה שְׂבוּגָת בַּבְּעָלָהּ, הָרִי יֵשׁ בַּתּוֹרָה פְּרָשָׁה שְׁלֵמָה שֶׁל סוּטָה,
 אֵשֶׁה שְׂמִתִּיחַדָּת עִם גָּבֵר זֶר שְׂעֻנְשָׁה מְפָרֵשׁ בְּפִרוּשׁ, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב הַנְּשִׁים לֹא
 שׁוּמְרוֹת עֲצָמָם מְזֵה, וְאַחֵר כֶּךָ כְּשָׁבָא לְהֵן אֵיזָה מַחֲלָה וְכוּ', אֵיזָה קְטִסְטְרוּפָה
 וְכוּ', יֵשׁ לְהֵן טְעָנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְמָה הִגִּיעַ לְהֵן דְּבַר כְּזֶה, בְּשַׁעֲה
 שְׁהִתִּיחַדוּ בְּבֵית עִם גָּבֵר זֶר, דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, זֶה לֹא חֲמֵרָא אֱלָא בְּגֵדֵר
 נְאוּף, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְאָרִיךְ אִפּוּ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאִמְרוּ (בְּמִדְבַר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אִמְר
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאִמְרוּ (תַּנְחוּמָא
 בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְלִכֵּן זֶה
 אֲסוּר חָמוּר לְאֵשֶׁה נְשׂוּאָה לְהִתִּיחַד בְּבֵית לְבַד עִם גָּבֵר זֶר, וְלֹא יֵאבְהַ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא סִלַּח לָהּ.

בֹּא וּרְאֵה אֵיךְ הִיָּה קְדוּשָׁה וְטְהָרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָרַב
 הַקְּדוּשׁ רַבִּי נִפְתְּלִי צְבִי מְרוֹפְשִׁיץ זי"ע, תַּכְּף וּמִיד כְּשֶׁהִתְחַתֵּן וְעוֹד הִיָּה
 צְעִיר, הוּא בָּא הַבֵּיתָה וְרוּאָה שְׂאֵשֶׁתוֹ מִתְאַפְּרַת מוּל הָרְאִי וְכוּ', שָׁאַל אוֹתָהּ
 לְמָה אַתְּ צָרִיכָה לְהִתְאַפֵּר כָּל כֶּךָ מוּל הָרְאִי? לִי אַתְּ יָפָה גַם כִּכָּה, וְאַתְּ נְרֵאִית
 לִי מְאֹד אִפְלוּ בְּלִי אִפּוּר וְכוּ', עֲנָתָה לוֹ בְּזֶה הַלְשׁוֹן "מִי אוֹמֵר שְׂאֵנִי צָרִיכָה
 לְשֵׂא חֵן רַק בְּעֵינֶיךָ? וּמָה יֵשׁ שְׂאֵנִי יִמְצָא חֵן גַּם בְּעֵינֵי שְׂאֵר בְּנֵי אָדָם?" וְתַכְּף
 וּמִיד כְּשֶׁבַעֲלָה שְׁהִיָּה אִזּוֹ צְעִיר מְאֹד שְׂמַע אַתְּ זֶה, בְּרַח אֶל הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ
 הַרְבִּי רַבִּי יַחִיאֵל מִיכָל מְזוּלָטְשׁוּב זי"ע, וְסִפֵּר לוֹ אֶת הַסְּפוּר הַזֶּה, וְהִיָּה מְאֹד
 מְזַעְזַע, וְאִמְר לוֹ תַּכְּף וּמִיד תִּגְרַשׁ אוֹתָהּ, וְכֵן עָשָׂה, וְאַף שְׁלָקַח כְּמַעַט שְׁנָה
 עַד שֶׁהִיא רְצָתָה לְקַבֵּל אֶת הַגֵּט, אָבֵל הוּא כְּבָר לֹא רְצָה לְחַיּוֹת עִם אֵשֶׁה כְּזוֹ
 שְׂרַק הַפְּלִטָה מְלָה כְּזוֹ מִהֶפֶה, רוֹאִים מְזֵה אֵיךְ שְׁהִיָּה הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה בֵּין
 נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלִצְעָרְנוּ הָרַב עֲכָשׁוּ בַּעֲקֵבָתָא דְּמִשִּׁיחָא שְׂתַאֲוֹת נְאוּף בּוֹעֲרַת מְאֹד
 מְאֹד בְּעוֹלָם, נַעֲשֶׂה הַכֹּל הַפְּקָר, וְעוֹשִׂים מָה שְׂרוּצִים וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא חוֹשְׁבִים

פְּעָמַיִם שְׁעַל כָּל זֶה יָבוֹא אֱלֹקִים בְּמִשְׁפָּט וּיְשַׁלֵּם מִה שְׁמַגִּיעַ לְנוֹאֵף וְלְנוֹאֶפֶת,
 כְּמוֹ שְׁכָתוּב (ויקרא כ' י') "וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֹף אֶת אִשׁ אֲשֶׁר יִנְאֹף אֶת אִשׁתּוֹ
 רַעֲהוּ מוֹת יוּמַת הַנֶּאֱפֵת וְהַנֶּאֱפֵת", שׁוֹמְעִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת מְשׁוֹנוֹת וְכוּ',
 תְּאוּנוֹת דְּרָכִים קְטַלְנִיּוֹת וְכוּ', מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים וְכוּ', וּמִתְפַּלְאִים עַל מֵה
 וְלָמָּה מַגִּיעַ לָנוּ דְבַר כֵּזֶה? וְלֹא יוֹדְעִים שְׁעַל הַכֵּל יֵשׁ חֲשׁבוֹן מִלְּמַעְלָה, וְכִּי
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ל) תַּנִּי רַבִּי חֵיִיא מִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵיךְ
 עַל פִּי שְׁבָטְלוּ סְנֵהֲדָרִין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בָטְלוּ וְכוּ', אֲלֵא דִין אַרְבַּע מֵיתוֹת
 לֹא בָטְלוּ, מִי שְׁנַתְחִיב סְקִילָה אוֹ נוֹפֵל מִן הַגַּג אוֹ חָיָה דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שְׁנַתְחִיב
 שְׂרָפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדַלְקָה אוֹ נָחַשׁ מְכִישׁוֹ, וּמִי שְׁנַתְחִיב הַרִיגָה אוֹ נִמְסָר לְמַלְכוֹת
 אוֹ לְסֻטִּים בְּאֵין עֲלָיו, וּמִי שְׁנַתְחִיב חֲנֻקָה אוֹ טוֹבֵעַ בְּנֶהָר אוֹ מֵת בְּסְרוּנְכִי; וְלִכְּן
 אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁחֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל הָעֵבֶר, וּמְקַבְּלִים
 עַל עֲצָמָם מֵהַיּוֹם וְהַלָּא לְשֹׁמֵר מִכָּל הַזֶּבֶל וְהַלְכֹוֹף וְהַנֶּאֱוָף הַזֶּה, וְאִזּוֹ וְשֵׁב
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרָפָא לָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ י' סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְךָ שְׁזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ לָזֶה,
 וְאֵתָה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח בְּזֶה שְׁזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הוּא
 פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם לְרֵאוֹת וְלְהַרְגִישׁ אֶת אֲמֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּפּוֹתַח
 לָנוּ אֶת הַלֵּב לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעֲהוּ וְהִבֵּן
 אֵל אָבִיו.

בּוֹדְאֵי הַבְּעִיָּה שֶׁל הַחֹבוֹת הִיא בְּעִיָּה רְצִינִית מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל
 זֹאת אֵיךְ פְּעַם אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ כִּי מִכָּל צָרָה יְכוּלִים לְצַאת אִם מְקַבְּלִים עַל

עצמם על כל פנים מהיום והלאה לא להכניס בחובות עצומים, כי רבנו ז"ל הזהירנו על זה יותר ויותר מהכל, ואמר (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) שטוב להיות יותר טוב בעל חוב לעצמו מאשר להיות בעל חוב לאחרים, הינו שלא יכנס האדם בעסקים יותר מהכחות שלו, כדי שלא יפול בחובות גדולות, ויסתבך בסבוכים וכו' וכו'.

אסור להתיאש בשום פנים ואפן, ואסור להכניס בשום לחץ וכו', כי מכל סבך יכולים לצאת אם רק לוקחים את עצמם בידים, ומקבלים על עצמם מהיום והלאה אני לא מסתבך יותר בחובות, וחוזרים בתשובה אמתית אליו ותברך, ומקבלים על עצמם לשמר את השבת במסירות נפש הכי גדולה, כי השבת מעשרת גם בגשמיות, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי".

אתה צריך לדעת שבעל תשובה מאד מאד חשוב בשמים, כמאמרם ז"ל (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפתח מבן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה, ולא בחנם שהסמ"ך

מ"ם בא בכל פעם אל בעל תשובה ומכניס בו חלישות הדעת וכו', עד שיש לו עליות וירידות וכו', בהתשובה שלו, וכאלו לא צריכים אותו בשמים וכו', ובקאמת מובא בזהר (חיי שרה קכ"ט) זכאין אינון מאריהון דתשובה, דהא בשעתא חדא, ביומא חדא, ברגעא חדא, קריבין לגבי קודשא בריה הוא, מה דלא הוה הכי אפלו לצדיקים גמורים, דאתקריבו גבי קודשא בריה הוא בכמה שנין; [אשרי אלו שחוזרים בתשובה שבשעה אחת וביום אחד וברגע אחת הם מתקרבים להקדוש ברוך הוא, בצורה כזו מה שצריכים גמורים התקרבו להקדוש ברוך הוא, בכמה שנים, כל כך חשוב בעל תשובה אצל הקדוש ברוך הוא].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גמט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בהעלתך יי סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע בדיוק מה היה הסבה שהתגרשתם, וכפי שאני מבין מבין השוורת שהאמא שלו התערבה בהנשואין שלכם.

ולכן תמיד אני אומר לזוג שהתחתנו, שידעו אשר אין עוד דבר טוב ובריא לזוג כשמתחתנים, כמו לא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלהם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", זה הכי בריא שלא צריכים את העזרה של ההורים, וכך לא מחיבים להם כלום וכו' וכו', אף שעל פי רב לזוג טרי זה מאד מאד קשה, כי בתחלת הנשואין צריכים את העזרה של ההורים וכו', עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להסתדר לבה, כי תמיד החמות מתערבת בין

הזוג, פעם זה האמא שלה, ופעם זה האמא שלו, וידוע שכלה וחמותה אף פעם לא ישתוו בשום פנים ואופן, וזה בא להם מחמת חסרון הדעת וקטנות השכל וכו', על פי רב האמא של החתן נכנס לה בדמיון פאלו הכלה גנבה את הבן שלה וכו', אני הולדתי אותו וכו', גדלתי אותו וכו', ועכשו באה בחורה צעירה וגונבת לי את הבן וכו', או להפך האמא של הכלה נכנס לה בדמיון כאלו החתן גנב את הבת שלה וכו', אני הולדתי אותה וכו', גדלתי אותה וכו', ועכשו בא בחור צעיר וגונב לי את הבת וכו', אשר כמובן זה בא מקטנות וחסרון הדעת שיש בנשים וכו', וכך הטבע הרע שאי אפשר לשנות את זה, ולכן זוג צריכים להיות פקחים כשמתחתנים, לא לערב את ההורים בעסק נשואיהם וכו', כי הם רק יסבלו מזה, הבעל והאשה צריכים לאהב אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ולדאג מאד שלא יתערבו ההורים בין הנשואין, וזה נשואין מצלחים.

הלוואי היה איזה אדם שיכול להשלים ביניכם ולהחזיר אתכם ביחד בשביל הילדים, כי מי סובל בגרושין? רק הילדים, וכמו שמצינו אשר חכמינו הקדושים אמרו (גיטין צ:): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הכיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שיביאו עלי עוד קרבנות, ולכן אשרי מי שיכול להחזיר זוג שהתגרשו ולהשלים ביניהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י' סִינּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתֶּם צְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת בְּכָל הַבַּיִת, כִּי עַל פִּי רַב הַפְּחָדִים בְּבַיִת בָּא כְּשֶׁהַמְזוּזוֹת אֵינֶם כְּשֵׁרוֹת.

אַתֶּם אֲסוּר לָכֶם לְהִלְחִיץ אֶת הַיֶּלֶד בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְגַם לֹא לְדַבֵּר מִזֶּה סֵתֶם לְהַעֲלִים עֵינַי מִהַכֵּל, וְתִרְאוּ שְׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן וְהוּא יִשְׁפַח שְׁצִרִיכִים לְפַחַד לְהִיּוֹת בְּבַיִת לְבַד, כַּנֶּרְאָה שֶׁהַפְּחָדוֹ אוֹתוֹ כְּשֶׁהִיָּה קֶטָן וְכוּ', וְכוּ', שֶׁזֶּה נִשְׂאָר אֲצִלוֹ, וְלָכֵן כְּדַאי לֹא לְדַבֵּר מִזֶּה יוֹתֵר, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַעֵקֶר צְרִיכִים לְבַנּוֹת אֶת הַיֶּלֶד וְלָתֵת לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְרַק לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אוֹתוֹ, וְלֹא לְהַעִיר לוֹ לְמָה אַתָּה מִפְּחָד וְכוּ', שׁוֹם דְּבָר לֹא יִקְרָה לָךְ וְכוּ', אֲסוּר לְדַבֵּר אוֹתוֹ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, רַק לְדַבֵּר חַיּוּבִית וּלְשַׁמַּח אוֹתוֹ, וּלְהַבְטִיחַ לוֹ שְׂאִתֶּם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, וְתִרְאוּ שְׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י' סִינּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שָׂרַק תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִךָ שְׂאֵנִי מְעוֹרֵר אוֹתָךְ כָּל יוֹם וְיוֹם עַל זֶה, דַּע לָךְ שֶׁזֶּה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוֹ ז"ל, שְׂנַחֲזֵק וּנְעוֹרֵר אַחַד אֶת הַשְּׁנַיִם עַל מַדַּת הַשִּׂמְחָה, שְׂאִין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִשִּׂמְחָה, וְכָל

הצרות והיסורים שאדם רק סובל, זה רק מחמת חסרון השמחה, כי אדם היה תמיד בשמחה, לא היה חסר לו שום דבר, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן צריכים לעשות כל הפעולות שבעולם רק להיות בשמחה, וכן לשמח את אחרים, ומה גם צריכים לדעת ששמחה מסגל לפרנסה בנקל, כי השם של פרנסה שהוא חת"ף היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח' את' ידך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מפה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר

מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אֶחֶזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמַּקְיִים אֶת זֶה בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִזּוֹ טוֹב לּוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתְךָ י' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ואל תחשבי שזה בא קל לאשה להיות בשמחה, מרב הצרות והיסורים שעובר עליה וכו', עם כל זאת אשרי האשה שמוסרת את נפשה על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מפל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ולכן אם תהי בשמחה, אזי כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכי לישוב הדעת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה ואז תזכי לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ועקר השמחה לשמח גם נשים אחרות, שזה הצדקה והחסד הכי גדולה, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לשמח את בעלך ואת הילדים ואת החברות שלך, תמיד תהי אשה שמחה ועליזה, ואף שזה מאד מאד קשה לך להגיע אל זה, אבל זה צריך להיות השאיפה שלך בחייה, להיות אשה שמחה שעוד משמחת נשים אחרות, וזה החסד הכי גדול שרק יכולים לעשות עם הזולת, כי לצערנו הרב עובר על כל אשה ואשה כל כך הרבה צרות מבית ומבחוץ, ויש לה חלישות הדעת ועגמת נפש וכו',

וּכְשֶׁבָאָה אִשָּׁה שְׂמֵחָה וּמְשֻׁמַּחַת אוֹתָהּ, זֶה הַחֶסֶד שֶׁמָּאֵד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַ שְׂזָבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֶלֶף עוֹלוֹת; וְזֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁתְּמִיד נִשְׁמַח אֶת הַזּוֹלוֹת, וְעַל יָדֵי זֶה גַם לָנוּ יִהְיֶה שְׂמֵחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת בַּחוּר שֶׁהוֹלֵךְ בְּלִי זָקֵן וּפְאוֹת וְכוּ', בְּלִי חֲלִיפָה חֲסִידִית וְכוּ', וְלֹא רוּצָה שֶׁטְרִימֵל וְכוּ', וְהוּא קוֹרֵא אֶת עֲצָמוֹ חֲסִיד בְּרִסְלָב וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שֶׁהַבַּחוּר הַזֶּה הוּא מְקַלְקֵל מְאֹד מְאֹד, וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר לֹא לְפַל בְּפֶח עִם בַּחוּר מְקַלְקֵל, אֶת סוֹף הַכָּל בַּחוּרָה צְעִירָה, וְאִם אֶת רוּצָה דוֹקָא בַּחוּר חֲסִיד בְּרִסְלָב, לְמָה שֶׁלֹּא תַקְחִי בַּחוּר רְצִינִי יְרֵא שָׁמַיִם בְּעַל מַדּוֹת וּבְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיֵּאֵהֵב אוֹתָךְ וּיְכַבֵּד אוֹתָךְ כְּרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלָמָּה אֶת צְרִיכָה לְחַפֵּשׂ דִּיקָא מֵהַפְּסֻלַּת וְכוּ'.

יְדוּעַ מָה שֶׁכָּתַב מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג' אוֹת ב') עַקֵּר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעַקֵּר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזָקֵן וּפְאוֹת וּבְהֵם נִפְרַ הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרְע בְּרֶךְ הַשֵּׁם, מְזַרְע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרֵת עֲמוֹ, חָס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חָס וְשְׁלוֹם, בְּאֵלֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הוּא, שֶׁמְשַׁלֵּיךְ חָס וְשְׁלוֹם מֵעָלִיו הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאֵמַת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ הוּא תְּלוּי בְּזָקֵן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַמְצוּוֹת כָּלֶם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֹקוֹתָי יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתְבָה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּכָתַב וּבְעַל פֶּה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ וְהַנְּבֻחָה,

כָּלֶם הֵם שְׁעוּרִין וְצִמְצוּמִין, שְׁעַל יָדָם יִזְכוּ לְהַשִּׁיג הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל חַד לְפִנּוּם מָה דְמַשְׁעֵר בְּלִבָּהּ, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ וְיִגִיעָתוֹ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְיִפְרֹשׁ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל אֵלּוּ שְׁמוּרִידִים אֶת הַזְקֵן וְהַפְּאוֹת בְּשֵׁאֵט נִפְשׁ וּבְזָדוֹן וּבְמַעַל, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, כִּי עוֹקֵר עֲצָמוֹ וְנִפְשׁוֹ מֵאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל וְאִין לוֹ חֵלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה; עֵינֵי שָׁם.

וְלָכֵן רְאִי מָה לְפָנֶיךָ, עֲדִיף לָךְ לְקַחַת בְּחוּר רְצִינִי וְלֹא סֶתֶם וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּנֵּד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ יי סִינֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיךָ

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אָבָא וְאִמָּא וְכֵן סַבָּא וְסַבְתָּא יְהִיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה אִיךָ שְׁהֵם נִרְאִים וְכוּ' וְכוּ', אֲסוּר לְהַגִּיד לָהֶם מוֹסֵר וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְהַגִּיד לָהֶם בְּדֶרֶךְ עֲדִינָה שְׁכַתּוֹב בְּתוֹרָה שְׁאֲסוּר לְחַלֵּל שַׁבָּת וְכוּ', אָבֵל לֹא בְּדֶרֶךְ מוֹסֵר.

וְלָכֵן עֲצִיתִי שְׁתַּעֲשִׂי אֶת זֶה בְּחֻכְמָה גְּדוּלָּה מְאֹד לְסַפֵּר לָהֶם מִמַּעַלַת הַשַּׁבָּת וְכוּ', וּמִמַּעַלַת קִיּוּם הַמִּצְוֹת וְכוּ', אָבֵל לֹא בְּתוֹרַת מוֹסֵר, כִּי אֲסוּר לְהַעִיר לְהֵאבָא וְאִמָּא אוֹ לְסַבָּא וְסַבְתָּא, וְעַל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה נֹאמֵר (מִשְׁלִי ג') יי"ז "דְרֻכְיָה דְרַכֵּי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", וְיִכּוּלִים לְפַעַל בְּדֶרֶךְ נַעַם הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּקִלוֹת מֵאֲשֶׁר לְלַכֵּת עִם יַד חֲזָקָה וְכוּ', וּמִפְּלֵ שֶׁכֵּן בְּכַעַס וּבְרַגְזֵ שְׂזָה רַק מַעֲצָבֵן וְגוֹרֵם לְכָל הַצְרוֹת וְכוּ', וְלָמָּה צְרִיכִים אֶת זֶה?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִזְכֶּה

ביחד לקיים את כל המצוות בשמחה עצומה, ולקבל את פני השכינה, ולהתענג באורו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גנה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בהעלתך י' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הפוננה הוא לא לדחק את הילד עם יד חזקה וכו', או בדרך אידימים שבוזה לא פועלים שום דבר, אלא את ההפך ממש, צריכים רק להסביר את מעלת האדם שזוכה לבוא לבית הכנסת ולענות אמן, אמן יהא שמיה רבא, קדושה, וברכו וכו' וכו', ואיזה שזכר מקבלים על זה, ונצולים על ידי זה מכל מיני גיהנם ומכל מיני ענשים קשים ומרים עוד בזה העולם, אבל לא ללכת ביד חזקה בשום פנים ואפן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גנר.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בהעלתך י' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט) שתקון הברית שהוא תקון הפללי מזכה את האדם בפרנסה, וממשיך לו מחינ נקיים וכו', וזה תקון לכל

הַעֲוֹנוֹת, אֲךָ כִּדֵי לְתַקֵּן כָּל הַעֲבֻרוֹת בְּפִרְטוּיֹת הֵם רַבִּים מְאֹד וְכִבֵּד עַל הָאָדָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן אוֹתָם כִּי יֵשׁ דְּקֻדּוּקִים וּפְרִטִים רַבִּים בְּכָל לְאוֹ וְלֹאוֹ וְכוּ', וְכֵן צָרִיךְ לְתַקֵּן כָּל־לִיּוֹת הַגִּידִים שֶׁהוּא תִקּוּן הַבְּרִית, וְכִשְׁמִתְקַנִּים אֶת זֶה, עַל יְדֵי זֶה מִתְקַנִּים אֶת כָּל הַעֲוֹנוֹת, וְיֵשׁ מְקוֹמוֹת צָרִים וְדָקִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְשֵׁם שׁוֹם תִּקּוּן, כִּי אִם עַל יְדֵי "תִּקּוּן הַכְּלָלִי" וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְעִכְשָׁו אֶשְׂאֵל אוֹתָךְ מִי יִכּוֹל לְהַגִּיד שֶׁהוּא נָקִי מִחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכוּ'? וְלִכֵּן לְמָה שְׂלֹא נִרְגַּל אֶת עֲצַמְנוּ לומר בְּכָל יוֹם אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקּוּן הַכְּלָלִי" שֶׁהוּא תִקּוּן לְכָל הַעֲוֹנוֹת, הֵן אִמֵּת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁזֶה תִּקּוּן הַעֲקָר לְמִקְרָה לִ'לֵּה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מֵאֲחַר שֶׁמְזַכֵּר בְּפִרוּשׁ שֶׁתִּקּוּן הַבְּרִית הוּא "תִּקּוּן הַכְּלָלִי" וּמְזַכֵּה אֶת הָאָדָם בְּפִרְנֶסָה, וּמְשִׁיךְ לוֹ מִחֵין נְקִיִּים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה תִּקּוּן לְכָל הַעֲוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', לְמָה שְׂלֹא נִהְיָ רַגְלִים לומר אֶת זֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם תִּכְף וּמִיד אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית בְּעוֹדְנוּ עִם הַתְּפִלִּין דְּרַבְּנוּ תָם, וְכָף נִזְכָּה לְמַחִין נְקִיִּים וְכוּ', וּלְפִרְנֶסָה בְּנֶקֶל וְכוּ', וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הָאֵלוּ שֶׁהֵם "תִּקּוּן הַכְּלָלִי" הֵם תִּקּוּן גָּמוּר, אֲבָל יִהְיֶה כָּל כֶּף קֶשֶׁה לְאָדָם לְאִמְרוֹ, רַק מִפְּנֵי שֶׁרַבְּנוּ ז"ל צִוָּה לְאִמְרוֹ, וְלִכֵּן הִחֲכַם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ לֹא חוֹקֵר וְכוּ', וְלֹא שׁוֹאֵל וְכוּ', אֲלֵא מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לומר אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁהֵם "תִּקּוּן הַכְּלָלִי" תִּקּוּן גָּמוּר לְהַכֵּל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ וְאוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקּוּן הַכְּלָלִי".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלַּתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָּךְ י"א סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

כְּפִי מָה שְׁאֲנִי רוֹאֶה מָה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּיוֹם יוֹם, בְּאִים אֵלַי קָשִׁי יוֹם וְכוּ', וְכֵן מִקְבֵּל מִכְתָּבִים מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא וְכוּ', אֲזִי אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָנוּ שְׁזָכִינוּ לְהוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל שְׁזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַמְּחִזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ מְנוּחַ אֲלָא מִדְּרִיךְ אוֹתָנוּ אִיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׂמִיחָה עֲצוּמָה, וְלֹא לְשַׂכַּח מִהַתְּכַלִּית הַנִּצְחָי, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמִיחָתָנוּ לְשַׂמַּח בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְלִשְׁרֵי בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ "בְּךָ רַבְּנוּ וְנִגְלִיָּה בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׂמַחָה" וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה מוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהַר"ן ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת פְּרִיקָה וּטְעִינָה הַלְכָה ד' אוֹת י"ג) צְרִיךְ כָּל אָדָם לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד, מִכָּל מָה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְשֵׁלֵא יִתְבַּלְבַּל מִשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם וְכוּ', כִּי יֵשׁ מִי שְׂמִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ וְאוֹמֵר שְׂאִינוּ יְכוּלִּים לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִחֻמַּת רַבּוּי הַיְסוּרִין וְהַתְּלָאוֹת וְדַחְקוֹת הַפְּרִנְסָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', אֲבָל אִם אָדָם יִסְתַּכַּל בְּעֵינֵי הָאֱמֻת, יִרְאֶה וַיִּבִּין וַיִּשְׁכִּיל שֶׁכָּל הַיְסוּרִים הַעוֹבְרִים עָלָיו הֵם בְּחֶסֶד גְּדוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא בְּאוֹ עָלָיו לְרַחֵק אוֹתוֹ עַל יְדֵי זֶה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חַס וְשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא לְקָרֵב אוֹתוֹ בְּיוֹתֵר וּלְעוֹרֵר אוֹתוֹ בְּתִשְׁבּוּבָה, וּלְפַדּוֹתוֹ עַל יְדֵי זֶה מִעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים שְׁעוֹבְרִים בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִיעֲלֵן, וְכֵן מְדִינָה שֶׁל גֵּיהֵנִם, וְלִזְכוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא עוֹלָם הַנִּצְחָי, וּבִפְרָט שְׂבַתּוֹךְ הַצָּרָה וְהַיְסוּרִים בְּעֲצָמָן יְכוּלִּים לְמַצֵּא בָהֶם הַרְחִיבוֹת גְּדוּלוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימּוֹן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד') "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׂגַם בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת יְכוּלִּים לְמַצֵּא הַרְחִיבוֹת גְּדוּלוֹת שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיִּטִּיב עִמּוֹ, וְאִפְלוּ בְּתוֹךְ הַמְרִירוֹת וְהַיְסוּרִים גַּם מִשֵּׁם יִמְצֵא אֶת רַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְיָדָיו סוּף כָּל סוּף יוֹצִיא אוֹתוֹ מִשְׂמָה וְכוּ', וְצְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר יֵשׁ בֶּן אָדָם שְׂמִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, שְׂאִינוּ יְכוּלִּים לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִחֻמַּת עֲצָם רַבּוּי פְּגָמָיו, שְׂנִתְרַחֵק עַל יְדָם מֵאֵד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָל בְּאֱמַת אִינוּ כֵּן, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימּוֹן ע"ח) שְׂאִסוּר לְאָדָם לְיֵאֵשׁ

עצמו כָּלֵל חס וְשָׁלוֹם, וְאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, כִּי אֶפְלוּ אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, אֶף עַל פִּי כֵן עֲדִין יְכוּל לְחַטֵּף תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלִזְכוּת לְחֵלֶק טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְעוֹלָם הַבָּא, וְצָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד בְּהִנְקָדוֹת טוֹבוֹת שְׂמוּצָא בְּעֲצֻמוֹ עֲדִין, וְיִדַּע וְיֵאֱמִין כִּי עֲדִין יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְשׁוּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת, וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֱמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֱמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא הוּא מְצִיַת אֶת רַבְנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר, וְאִז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ מִשְׁתַּנִּים לְגַמְרִי, וּבְפִרְט כְּשֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוּ, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֵה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֵא, כִּי אִין עוֹד דְּבַר שְׂמַצִּיל אֶת הָאָדָם כְּמוֹ שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסַדֵּר בְּהַעֲלֵתְךָ י"א סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתֵרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז עַל גְּדֵל הַזְּכוּת שְׂיֵשׁ לָךְ שְׂאֵת נִמְצָאֵת אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְחַזֵּק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתְנוּ, וּמְחַדִּיר בְּנוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שְׁנִפְלֵנוּ בְּחֵלְקוֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְזֵה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמַחְתָּנוּ תָּמִיד.

וְהִנֵּה מוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת כְּלֵי הַיַּיִן הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שְׁלָבוּ שְׁלֵם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲמוּנָתוֹ חֲזָקָה וּמֵאֱמִין שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטוּת, אֲזִי הוּא בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְאִין לוֹ שׁוּם דְּאָגָה וּפְחָד כָּלֵל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם, כִּי מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִם כֵּן אִין לוֹ לְהִתְיָרָא מִשׁוּם דְּבַר, כִּי מִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבַר גְּדוֹל אוֹ דְּבַר קָטָן בְּלֵי רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ? וְעַל כֵּן הוּא שְׂמַח תָּמִיד, וְאֶפְלוּ אִם לְפַעְמִים בָּאִין עָלָיו אִיזָה יְסוּרִים חַס וְשָׁלוֹם, אֶף עַל פִּי

כֵּן מֵאַחַר שִׁיּוּדֵעַ שֶׁהִכַּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ לְבַד, הוּא יָכוֹל לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד, כִּי בְּיָדָיו כּוֹנֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁמְבִיא עָלָיו הַיְסוּרִין, הוּא רַק לְטוֹבָה, אִם לְהַזְכִּירוֹ שִׁישׁוּב בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', אוֹ אִם לְמַרְק עוֹנוֹתָיו וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל מִה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו זֶה רַק לְטוֹבָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מַאֲרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן כָּל הַיְסוּרִים הַבָּאִים עַל הָאָדָם צְרִיכִים לְדַעַת הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, וְעַל כֵּן הוּא יָכוֹל לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְלֵא רַחֲמִים, וְכוֹנֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּיָדָיו לְטוֹבָה, וּבְיָדָיו יָשׁוּב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וַיִּרְחַם עָלָיו וַיִּיטִיב אַחֲרָיו, וְכָל הַיְסוּרִים שֶׁרַק עוֹבְרִים עָלָיו לְבִסּוּף יִתְהַפְּכוּ לוֹ לְטוֹבָה גְּדוּלָה לְעוֹלָמֵי עַד וְלִנְצַח נְצַחִים, וְעַל כֵּן הוּא בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קֶטַן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּבְיָדָיו יֵשׁ עֲנִיִּן שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְעֲלִינוּ לְשַׁמַּח שִׁישׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה שֶׁרַק מְחִזֵּק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גוֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"א סִינֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שֶׁתְּכַלִּית הַבְּרִיאָה שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, הוּא רַק כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְהַכִּיר שִׁישׁ בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הַמְּנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגַּחַה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאִין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, יֵשׁ מְנַהֵג לְבִירָה, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חוֹלִין ט): אִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מְלַמְעֵלָה; זֹאת אוֹמְרַת אֶפְלוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע

הַקְטָנָה לֹא מִקְבָּלִים לִפְנֵי שְׁנֵכְרוּ קִדְם מִלְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (יומא לח.)
בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יִשְׁיבֻךָ, אִין אָדָם נוֹגַע בְּמָה שְׁמוּכֵן לְחִבְרוֹ, וְאִין
מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אָפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמֶרֶת אַף אֶחָד לֹא
יְכוּל לַגַּע בְּמָה שְׁשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהִכְרִיזוּ קִדְם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכוֹת
נח.) אָפְלוּ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׁמַיָּא מְנוּ לִיה; זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁאָפְלוּ עֲבוּדָה בְּזוּיָה
וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמִכְרִיזִין
קִדְם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵת גְּדֹל הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית עַל כָּל
בֵּן אָדָם, וְאָמְרוּ (יומא ל"ח) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יִשְׁיבֻךָ, אִין הָאָדָם נוֹגַע
בְּמָה שְׁמוּכֵן לְחִבְרוֹ, וְאִין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אָפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָה;
אִין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֲלֵא הֵכֵל מְשַׁח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ זִי"ע שְׁנוֹסַעַת עַגְלָה מֵלֵא תִבֵּן וְקַשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת
קֶשׁ בְּדִיּוֹק בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כּוֹנֵה עֲלִיּוֹנָה מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, אִין דְּבַר
בְּלִי הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, וְזֶה הַתְּכֵלִית שְׁאָדָם צָרִיף לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, לְהַפִּיר
אֵת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל פְּרָטִי הַבְּרִיאָה, כְּמוֹבָא בְּזֵהר (זֵהר בא מ"ב) בְּגִין
דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לִיה; כָּל הַבְּרִיאָה נִבְרָאָה רַק כְּדִי לְהַפִּירוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא נָתַן לָנוּ אֵת הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְדָּה) רַמ"ח
אַבְרָם יֵשׁ בְּאָדָם וּכְנַגְדָם יֵשׁ לָנוּ רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה, שְׁס"ה גִּידִים יֵשׁ בְּאָדָם,
וּכְנַגְדָם יֵשׁ לָנוּ שְׁס"ה מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תַּנְחֻמָּא
תצא) רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה יֵשׁ בַּתּוֹרָה, כְּמִנִּין אֵיבְרִין שְׁבָאָדָם, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם
צוּעִיקִים אֶל הָאָדָם עֲשֵׂה אוֹתָנוּ שְׁתַּחֲוֶה בְּזַכּוּתָנוּ וְתֹארִיף יָמִים, וְכֵן אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב מִשְׁלִי ל"א) בְּנִי יִשְׂרָאֵל נִצְטוּוּ עַל רַמ"ח מְצוּוֹת
עֲשֵׂה כְּנֶגֶד הָאֵיבְרִים, כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר אוֹמֵר לוֹ לְאָדָם בְּקִשָּׁה מִמֶּךָ עֲשֵׂה בִי
מְצוּוֹה זוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מַכּוֹת כ"ג) שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה מְצוּוֹת
נִאֲמְרוּ לוֹ לְמֹשֶׁה, שְׁס"ה לְאוּיִן כְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמָה, וְרַמ"ח עֲשֵׂה כְּנֶגֶד אֵיבְרֵי
שֶׁל אָדָם, וְזֶה אָדָם שֵׁיִשׁ בּוֹ רַמ"ח אַבְרָם וְשְׁס"ה גִּידִים כְּנֶגֶד הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת
רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְשְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, וּכְשֶׁאָדָם מְקִים מְצוּוֹה בְּשִׁמְחָה, אֲזִי
מִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת מֵאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹהֲפֹךְ אִם לֹא
עוֹשֶׂה אֵת הַמְצוּוֹה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹנַע מֵאוֹתוֹ אֶבֶר אֵת הָאוֹר וְהַחַיּוּת אֲלֵקִי
שְׁצָרִיף לְהַיּוֹת נִשְׁפַּע מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן כְּשֶׁאָדָם מוֹנַע אֵת עַצְמוֹ וְלֹא עוֹבֵר עַל

איזה לאו ממצוות לא תעשה, על ידי זה מאיר בו האור אין סוף בתוך דמיו שזורמים בעורקיו של אדם, ואם חס ושלום הוא עובר על איזה לאו ממצוות לא תעשה, על ידי זה הוא סותם את הגיד והעורק שהוא כנגד הלא תעשה, ונסתם ממנו האור אין סוף ברוך הוא.

וכשנתברר לאדם מה תכליתו בזה העולם, אזי הוא תמיד בשמחה עצומה, שזכה שנברא מזרע ישראל, ולא עשני גוי כגויי הארצות, וזכינו לקבל את התורה, ואז עושה את המצוות בשמחה עצומה עד מאד, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, ואצלו יתברך שרוי רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", וזה כל התכלית שאנחנו מסתובבים בזה העולם רק בשביל להפיר את הקדוש ברוך הוא, ולקיים את מצוותיו יתברך, שזה רצונו יתברך, והמצוות מביאים את האדם לאמונה ברוחה ומזככת, כמו שכתוב (תהלים קי"ט) "כל מצוותיך אמונה", כל המצוות צריך להביא את האדם לאמונה, אם יש לאדם אמונה יש לו כבר את הכל, כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות".

ולכן מאחר שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אתה צריך לרקוד בכל יום ולשמח מאד מאד, כי כף אומר רבנו ז"ל (תני מוהר"ן סימן ת"ג) מי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו משמנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה היא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה; ויען שזכית להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, אז אתה צריך לרקוד מרב שמחה, כי הצדיק פותח לנו את העינים ואת הלב, להרגיש את נעם זיו חיות אלקותו יתברך, ואנחנו זוכים לקיים את המצוות בשמחה עצומה, כי זה התכלית שנברא האדם בזה העולם.

כל הדתות השונות שאתה כותב עליהם וכו', הכל דמיונות שעשו וישמעאל גנבו וסלפו מעם ישראל, כל אחד כפי דרכו וכו' וכו', וכן אלו שבאים ממזרח הרחוק וכל העבודה זרות שלהם וכו', רואים בחוש שהכל הבל הבלים, אין בהם כלום, עובדים לעץ ואבן וכו', שמש ולבנה וכו', בהמה וכבש וכו', ועלינו עם ישראל לומר בכל יום בשמחה עצומה ברוך

הוא אלקינו שבראנו לכבודו. והבדילנו מן התועים. ונתן לנו תורת אמת. וחי עולם נטע בתוכנו".

כנראה שלא קבלת אהבה וחם פשהיית ילד, ולכן אתה מחפש את האהבה ואת החם בדרךמה ארגנטינאיות וכו' וכו', עדיף לך להתחיל לשמח עם נקדת יהדותך, וכל הצרות והבעיות שעוברים עליך זה רק מחמת שאתה שרוי בעצבות ובמרירות ובדכאון פנימי וכו' וכו', ואת זה אתה צריך להוציא ולעקר ממך וכו', וזה עבודתו של רבנו ז"ל שהוא בן השמחה הנכלל במקור השמחה ועוסק לקשרנו אל שרש השמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גס.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בהעלתך י"א סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כלל גדול אתה ואחרים צריכים לדעת, שמה שאומרים בשמי צריכים לבדק בשבע בדיקות ובשבע חקירות אם זה נכון, כי אומרים בשמי כל מיני שיחות וספורים וכו', שאין להם שום מקור ושחר וכו' וכו'.

הרב הקדוש מקלויזנבורג זי"ע בעל "דברי יציב", אמר מי שלא עבר את השואה, הוא לא יכול להבין את זה בשום פנים ואופן, ולא יכולים אפלו להסביר לו מה שעבר בשואה, והוא לא יאמין דבר כזה וכו', ואמר שאין להאשים את שום בר ישראל שעבר את השואה, כי אפלו הגיהנם הכי גרוע לא בא אל מה שהיה בשואה, ולכן כל אלו שרק עברו את השואה, צריכים לדון אותם לכף זכות, כי הם לא חיבים בכלל איך שגוראים כהיום.

והיה ספור בארצות הברית שדנו יהודי שהיה בשואה קאפו רחמנא ליצלן, והשופט ששפטו נתברר לו שהרב הקדוש מקלויזנבורג זי"ע יכול להעיד עליו, ולכן שלח לקרא אותו, והוא לא רצה בשום פנים ואפן ללכת לבית המשפט להעיד על היהודי הזה, והזהירו אותו שזה ענש חמור אם הוא לא בא כי בזיון בית המשפט, אזי אמר שבשום פנים ואפן הוא לא הולך להעיד על היהודי הזה, אף שהוא יודע שזה נכון וכו', והשופט שהיה גוי כל כך התפעל שיש רבי שלא מוכן לבוא לבית המשפט ולהעיד על יהודי, אזי הוא בכבודו ובעצמו בא אל הרבי עם שוטרים כנהוג והתישב אצל האדמו"ר והתחילו לשוחח על דא ועל הא, ושאל את האדמו"ר למה הוא לא רוצה להעיד בשעה שהוא יודע שזה היה נכון? ענה ואמר האדמו"ר אדוני השופט אי אפשר להסביר לכן אדם באיזה מצבים אנשים היו אז, ואפלו אלו שהכריחו אותם להיות קאפו וכו', ולהכות אחרים, גם כן עשו את זה בלי דעת ובלי שכל, כי חשבו כי על ידי זה הם ינצלו וכו', ומה אדם לא עושה בשביל להציל את נפשו וכו', ולכן אי אפשר בשום פנים ואפן לדון את שום בן אדם שעבר את הגיהנם הזה, והשופט כל כך התפעל מדבריו, שאמר את זה מעמק לבבו בבכיות עצומות, עד שפטרו לגמרי, רואים מזה שאי אפשר לדון את שום בר ישראל שעבר את השואה, ואפלו אלו שפקרו רחמנא ליצלן לגמרי, אי אפשר לדון אותם בשום פנים ואפן, כי מי שראה כמו עיניו איך שרצחו את אביו ואמו אחיו ואחיותיו אשתו וילדיו, ועדין נשאר בשכל שלם, זה נס בתוך נס, כי שמה עברו את שבעה מדורי גיהנם פשוטו כמשמעו, אפלו מה שמוכא במסכת גיהנם לא בא מה שעם ישראל עברו בהשואה, ולכן בודאי שכלם לא יראו פני גיהנם.

כשהרב הקדוש מסאטמאר זי"ע בעל "דברי יואל" עזב את ארץ ישראל כדי לנסע לארצות הברית, שאלו אדם חשוב ובעל מקבל "רבי אם אתם נוסעים למי אתם מיעצים לתת פדיון ולבקש ממנו ברכה?" ענה ואמר הצדיק בזה הלשון "אם תלך לבית הכנסת ותראה יהודי מפשיל את השרוול להניח תפלין, ויש לו מספר שחקקו העמלקים על ידו, מיהודי זה יכולים לבקש ברכה", כי אם יהודי שעבר את הגיהנם עלי אדמות ועדין נשאר מאמין בו יתברך, ומניח תפלין, זה חדוש גדול, הרי שלך לפניך מה צדיקים אחזו

מאלו שֶׁעָבְרוּ אֶת הַשּׁוֹאָה, וְאִיךָ שֶׁצָּרִיכִים לְדוֹן אֶת בְּלִם לְכַף זְכוּת יְהִיָּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּמַלִּים אֶת מָה שֶׁסָּבְלוּ כָּל אֱלוֹ שֶׁעָבְרוּ אֶת הַשּׁוֹאָה, וְלִכֵּן בְּלִי שׁוּם סִפְק שְׁלֵא יִרְאוּ פָּנֵי גִיְהַנֵּם, וְאֲשָׁרֵי אֲנָשִׁים שְׁזוֹכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת שְׁאֵרֵית הַפְּלִיטָה שֶׁעָבְרוּ אֶת הַשּׁוֹאָה.

הַלּוֹאֵי שֶׁהָיוּ כָּל הַתְּלַמְּדֵי תוֹרָה וְהַבְּתֵי סֵפֶר לּוֹקְחִים אֶת הַתְּלַמְּדִים שְׁלֵהֶם אֶפְלוּ רַק פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה אֶל "יָד וְשֵׁם" שֶׁיִּרְאוּ אֶת מָה שֶׁהַרְצָחִים הַעֲמֻלָּקִים הָיוּ מְסַגְּלִים לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁר הֵם גְּרוּעִים מִחַיּוֹת טָרֶף, כִּי חַיָּה טוֹרֶפֶת לֹא תִגַּע בְּאָדָם אֲלֵא אִם הִיא רַעֲבָה וְכוּ', אֲבָל סֵתֵם לְהַתְעַלֵּל בְּאִכְזָרִיוֹת שְׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מָה שֶׁעָשׂוּ בִּילְדִים נָשִׁים וּגְבָרִים חֲפִים מִפֶּשַׁע לְגַמְרֵי, וּלְעֻנוֹת אוֹתָם בְּעֻנוּיִים וְיִסּוּרִים כְּאֵלוּ, שְׁאֵין דַּעַת אָדָם נוֹרְמָלִי מְסַגֵּל אֶפְלוּ לְחַשֵּׁב מִזֶּה, וְזֶה מוֹסֵר הַשֶּׁכֶּל מָה גּוֹיִים אֲרוּרִים מְסַגְּלִים לַעֲשׂוֹת לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה א' סִימָן ס"ד) מָה יוֹנָה זֹו פּוֹשְׁטָת צְוֹאֲרָה לְשַׁחִיטָה, כִּף יִשְׂרָאֵל, שְׁנֶאֱמַר (תְּהִלִּים מ"ד) "כִּי עָלִיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם", וּמוֹבָא בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ (בְּרֵאשִׁית מ"א.) שֶׁיֵּשׁ הֵיכָל מִיְחָד בְּשָׁמַיִם בְּשֶׁבִיל אֱלוֹ שְׁנֵהֲרָגוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, עַל יְדֵי גּוֹיִים, שְׁאֵין כָּל בְּרִיָּה יָכוֹל לְהַגִּיעַ לְמַחְצָתָם, וְהֵם חֲקוֹקִים אֲצִלוּ יְתַבְּרָה, וְהוּא יְתַבְּרָה מְסַתְּפֵל עֲלֵיהֶם תְּמִיד עַד שְׁסוּף סוּף יָבוֹא הַנִּקְמָה עֲלֵיהֶם, דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ו) "יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְרוֹת מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה", עַיֵן שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּסְא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלָתְךָ י"א סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אני לא מבין אותך, הרי את בעצמך מעידה שהבחור הוא מקסים בעל מדות עדין וחכם מאד, ומלא תכן ורוחני וכו', ומה לא? אף יש לו חסרון שהמראה חיצוני לא מדבר אליך וכו', מדוע לא תזכרי מה שאמר התנא (אבות פרק ד') אל תסתכל בקנקן, אלא במה שיש בו; רואים יש תפוח מאד מאד יפה שמושך את העין לאכלו וכו', ורק פותחים אותו הוא מלא תולעים וכו', וזורקים את זה לפח, אותו דבר יכול להיות בחור שנראה חמוד ויפה תאר במראה ומושך את העינים אחריו וכו', אבל הפנימיות שלו רקוב לגמרי, הוא איש רע ובליעל, אכזר וקמצן, כעסן ועצבני וכו', מה כבר שונה בחור כזה? וזה הטעות שבנות עושות וכן בנים עושים, שחושבים שהכל זה החיצוניות וכו', ולצערנו הרב אחר כך מתגלה את הפנימיות שכל כך רקוב וכו', עד שבקשי מתפטרים מהצרה הזו שקנו לעצמם וכו', ולכן מאחר שהקדוש ברוך הוא הזמין לך בחור מקסים בעל מדות, ומלא בתכן ורוחני וכו', אז למה שלא תגמרי תכף ומיד את השדוף הזה לפני שאחזרת תתפס אותו, ואז תהי מהצועקים ואינם נענים.

הקדוש ברוך הוא יכניס בך דעת ושכל, ותדעי מה לפניך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסב.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בהעלתך י"א סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך אי אפשר להסביר לכן אדם מעלת מצות תפלין, ומעלת האדם שמניח תפלין, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ה) כל המניח תפלין מאריך ימים, ואמרו (פסיקתא זוטרתא שמות) כל המניח תפלין כאלו קרא בתורה, ואמרו (ילקוט שמות רמז רכ"ב) אמרו ישראל לפני המקום אנו רוצים ליגע בתורה ויוםם וליילה אבל אין לנו פנאי, אמר להם הקדוש ברוך הוא קימו מצות

תְּפִלִּין וּמַעֲלָה אָנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלּוּ אַתֶּם יֹגְעִים יוֹמָם וְלַיְלָה; וְאִם הִיא אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וְתְּפִלִּין שֶׁל רֶגֶל, הִיא נִזְהָר בָּזָה מְאֹד מְאֹד, וְהַמְצוּהָ הַזֶּה מִמְּשַׁכֵּת לְאָדָם חַיִּים וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִנְחֹת מ"ג): כָּל שֵׁשׁ לֹו תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזִרְעוֹ, הַכֹּל בְּחֻזֶק שְׁלֵא יִחְטָא; כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם מְצוֹת תְּפִלִּין שֶׁהֵנִיחַ הַיּוֹם, הַשְּׂמִחָה שֶׁל הַמְצוּהָ לֹא יִתֵּן לֹו לְחַטָּא, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמְצוֹת תְּפִלִּין, וּמֵנִיחַ אֶת הַתְּפִלִּין מֵהַ שְׂיוֹתֵר מִקֶּדֶם בְּבִקְרָה, כִּי אַחֵר כֶּף אִם יִדְחָה אֶת זֶה אַחֵר הַלְמוּד אוֹ אַחֵר הָעֲבוּדָה וְכוּ' וְכוּ', יְכוּל לְשַׁכַּח לְהַנִּיחַ, וְאִזּוֹ הוּא נִקְרָא קַרְקַפְתָּא דְלֹא מִנַּח תְּפִלִּין, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵהַ שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהַנִּיחַ אֶת הַתְּפִלִּין בְּבִקְרָה מִקֶּדֶם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ חַן וְחֶסֶד בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֶיךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ס.ג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ י"א סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ צְרִיכִים לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִחָה וְלַהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשִׂה עִמָּכֶם שְׁנַתֵּן לָכֶם מַתָּנָה כְּפוּלָה תְּאוּמִים, וְרְאוּי לָכֶם לְהוֹדוֹת לֹו תְּמִיד.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁאֲסוּר לְשַׁחֵק עִם שְׂמוֹת, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לֹו הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׂמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְתַת שְׂמוֹת בְּדוּיִים לְהֵילְדִים שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם עֲרֵךְ וְכוּ', אִיתִי זֶה בְּכֹלֵל לֹא שֵׁם, וְכֵן טְלִיָּה זֶה לֹא שֵׁם.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד אִיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהֵילְדִים,

כי כפי השם כך נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמוכבא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בכריאת העולם שיהא כך וכך שמות ראובן וכך וכך שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון; ולא כמו שחידשים באו בדורות האחרונים ונותנים שמות מצוצים מהאצבע על אבנים ועל הרים ועל גבעות, על צמחים וכו', שאין בזה שום משמעות וכו', ואחר כך הילדים סובלים כל מי חיהם סבל גדול מאד, כי אין להם שם.

ברית יצחק עושים לילה לפני הברית, ואפלו אם הברית נדחה מחמת שהיה פג וכו', או היה לו צהבת וכו', אם למחרת הברית אז לילה לפני זה עושים ברית יצחק, (שקוראים וואכט נאכט), ואומרים כמה קטעים מהזהר השיך לברית מילה, שנמצא בפרשת לך לך.

הקדוש ברוך הוא יתן לכם נחת דקדושה מהמתנות שנתן לכם תאומים חמודים, ותמיד תודו להקדוש ברוך הוא על החסד חנם הזה.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בהעלתך י"א סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בדרך כלל בן מקפידים מאד מאד שאשה לא תלך כשאינה טהורה על קברי צדיקים, אבל לבוא אצל ציון רבנו ז"ל אין שום בעיה, כי בפרוש גלה

לנו את מעלת האדם הזוכה לבוא אל ציונו הקדוש שאין ערוך לזה, אשרי האשה שזוכה להיות על כל פנים פעם אחת אצל ציון רבנו ז"ל.

ומובא (שיחות הר"ן סימן קנ"ו) כשהיה רבנו ז"ל באומאן, שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם לצעק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג, ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד וכו' וכו', ובתו אדל תחיה, היתה עומדת אצלו אז, ענה ואמר לה רבנו ז"ל, האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל וכו', ואמר אז שטוב כשבאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו. כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי הרבה שרויים על קברם. על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו', ואמר אז: אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשש על זה שמא אינו שם. כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר. והמשיל אז לבתו על עצמו: כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי. אם את תבואי אצל הדלת ותצעקי אבי אבי וכו', לא אשמע דבריו? [בדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמז לכל אחד ואחד כמה גדול המעלה של מי שיזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא. כי בודאי ישמע דבריו ויעזר ויושיע לו בכל מה דאפשר].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

עלינו להתחזק בכל יום מתחדש עם הלמודים העמקים של רבנו ז"ל, שמלמד אותנו איך להחזיק מעמד בזה העולם ולא להשבר משום דבר יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, והקדוש ברוך הוא שלח את רבנו ז"ל בזה העולם דיקא בדורות אלו שעובר על עם ישראל נסיונות קשים ומרים, ובפרט בעניני אמונה, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ה) שהולך אפיקורסות גדול על העולם. שהולך ונמשך אפיקורסות גדול בעולם, אשרי מי שיחזיק עצמו באמונה באלו העתים, ואמר אף על פי שאינו מועיל כלל מה שהוא מספר זאת, שיהיה אפיקורסות בעולם ושמכין להתחזק עצמו באמונה, כי אף על פי שהוא אומר זאת אף על פי כן מתגברת האפיקורסות והבלבולים והספקות והעקמימיות שנכנס בלב האדם וכו' וכו', כי הלא גם דניאל וכיצא הודיעו מקדם, שקדם שיבוא משיח, יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, כמו שכתוב (דניאל י"ב י') "והרשיעו רשעים", ואם כן מאחר שהודיע מקדם שזה יהיה הנסיון קדם ביאת משיח שיתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים באמונה, ומי שיזכה לעמד בנסיון וישאר קיים באמונתו, אשרי לו ויזכה לכל טוב המעתד לבוא לנו במהרה בימינו אשר נבאו עליהם כל נביאינו וחכמינו הקדושים מקדם, ואם כן היה ראוי שכל אחד ישכיל ויחוס על עצמו להשאר קיים חזק באמונתו, ולא יהיה לו עוד שום נסיון וצרוף כלל מאחר שפבר הודיעו זאת מקדם, עם כל זאת יהיה התגברות כל כך חזקה בכפירות ואפיקורסות, עד שזה יהיה הנסיון הכי קשה להשאר באמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, ובאמת אף על פי כן אף על פי שהודיעו זאת מקדם אף על פי כן יהיה נסיון גדול. ורבים ירשיעו כמו שכתוב (דניאל י"ב י') "והרשיעו רשעים", אך אף על פי כן אמר רבנו ז"ל אני מודיע זאת מקדם בשביל אותן מעט הכשרים שיחזקו עצמן באמונתן, ובודאי יהיה להם מלחמות גדולות בדעתן, למען יהיה להם למשיב נפש והתחזקות והתאמצות יותר כשיראו שכבר דברו מזה מקדם; ולכן עלינו לשמח מאד מאד שאנחנו נותנים און קשבת

אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמַתְחַזְקִים עַל יְדוֹ בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵנַחְנוּ מְרַגְלִים אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

וּבְאֻמַּת אֻמוּנָה לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה חַיּוּת לְהִנְפֹּשׁ, כִּי מִי שֶׁחֲזַק בְּאֻמוּנָה אֵז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלֶכֶת כְּבַר בְּצוּרָה אַחֲרַת, כִּי אִפְלוּ כְּשָׂבָא עָלָיו אֵיזָה מְשֻׁבֵּר וְכוּ' וְכוּ', הוּא לֹא נִשְׁבֵּר כִּי הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין טִבֵּעַ וּמְקַרְהָ וּמְזֹל כָּלֵל, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (חולין ט:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; זֹאת אוֹמְרַת אִפְלוּ מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לִפְנֵי שְׁנִכְרוּ קִדְּם מִלְמַעְלָה בְּשָׂמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא ל"ח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקְוֶמְךָ יִשְׁיבֻךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכֵן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חִבְרָתָהּ אִפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמְרַת אִף אַחַד לֹא יְכוּל לְגַע בְּמָה שֶׁשִּׁיךְ לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהַכְרִיזוּ קִדְּם בְּשָׂמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (פְּרֻכּוֹת נ"ח.) אִפְלוּ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׂמַיָּא מְנוּ לִיָּה; זֹאת אוֹמְרַת שֶׁאִפְלוּ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בְּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שֶׁמְכַרְיִזִין קִדְּם בְּשָׂמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מְכַל זֶה אֶת גְּדֹל הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרֻטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, וְאָמְרוּ (יוֹמָא ל"ח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקְוֶמְךָ יִשְׁיבֻךָ, אֵין הָאָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכֵן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חִבְרָתָהּ אִפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָה; אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֲלֵא הַכֹּל מְשֻׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע שְׁנוֹסַעַת עֲגֻלָּה מְלֵא תְּבִין וְקֶשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֶשׁ בְּדִיּוּק בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כּוֹנֵה עָלְיוֹנָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵין דְּבַר בְּלִי הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרֻטִית פְּרֻטִית, וְזֶה הַתְּכַלִּית שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל פְּרֻטִית הַבְּרִיאָה, כְּמוֹכָא בַּזְהַר (וְזֶה בֵּא מ"ב) בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לִיָּה; כָּל הַבְּרִיאָה נִבְרָאָה רַק כְּדִי לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ.

נֵא וְנֵא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רֵאָה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לֵילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׂעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שִׁיקְוָה שְׁלֵא יְמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;

ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום עירובין ע"ד, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם ללבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה, ודע לך אף שאני מעורר אותך יום יום ללמד דף גמרא וכו' וכו', אני מוכרח להגיד לך כי הסמ"ך מ"ם מאד מפחד מדף גמרא, כי למוד גמרא שורפת אותו לגמרי, ולכן הוא מביא לאדם כל מיני טרדות ובלבולים, העקר שלא ילמד אפילו דף אחד ליום, ומכניס בו דמיונות כאלו יש לו ראש כבד וכו', ולא מבין את מה שהוא לומד וכו', ובאמת הכל הסתת הסמ"ך מ"ם ימח שמו, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפילו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הסמ"ך מ"ם ונוקבא דייליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, כי הסמ"ך מ"ם יתן לאדם ללמד את הכל, אבל לא גמרא, ולכן תעשה לעצמך קביעות חזקה לגרס בכל יום את הדרך היומי, ואפילו שאתה לא מבין שום דבר, סוף כל סוף אם תהיה חזק בכל יום לגרס את הדרך היומי, לבסוף תוכל להבין הכל, תאמין לי שאין עוד טוב מלפתח בכל יום את הגמרא וללמד דף גמרא, ואל תסתכל על אלו שצוחקים מזה וכו', כי איך הולך הפתגם? צוחק מי שצוחק אחרון, וחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת מתן שכרה לעתיד לבא; וכן אמרו (שמות רבה פרשה נ"ב סימן ג') אימתי

התורה משחקת למי שהוא עמל בה ליום אחרון הוי 'ותשחק ליום אחרון'; כי אז ביום אחרון של האדם שלמד כל יום תורה, אפלו שעבר עליו מה שעבר, הוא שוחק מכל העולם כלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, אשר על ידי זה ימחל לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך; ואף שזה נסיון קשה מאד מאד, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ר"כ) שקדם ביאת המשיח יהיה הנסיון הכי גדול של אמונה פשוטה בו יתברך, כי יתגברו המינים והאפיקורסים, ויתלוצצו מכל המצוות, ומכל הקדוש לעם ישראל וכו' וכו', ואף על פי כן מי שיתחזק אז באמונה ויחזיק מעמד, אזי זכותו יהיה גדול בשמים, ולכן אני מאד מבקש אותך תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ושום דבר שלא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, וסוף כל סוף אם תהי חזקה לדבר עמו יתברך, על ידי זה יאיר לך מלך הכבוד בעצמו, ויכנס בך שמחה אמיתית, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, כשאשה מתחזקת באמונה פשוטה בו יתברך, ומתחילה לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלה כמו שמדריך אותנו רבנו ז"ל, זה עקר הנעם והחיות בזה העולם, אשרי האשה שמכניסה את עצמה באמונה פשוטה בו יתברך, וזה יביא אותה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי סוף כל סוף אין לנו בזה העולם רק את הקדוש ברוך הוא, ורק אליו עלינו לספר את כל אשר עם לבבנו, וזה מכניס בהאשה שמחה אמיתית, כי רב בני אדם הן הגברים והן הנשים שנמצאים בעצבות וכמרירות וכדכאון פנימי

וכו' וכו', מפני שאין להם אמונה בהקדוש ברוך הוא, שחושבים שהכל טבע מקרה ומזל וכו', וזה מה ששובר אותם לגמרי, ולכן אשרי האשה שמתחזקת באמונה פשוטה בו יתברך, וזה מכניס בה שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כמו שאשה יודעת שיש לה אל מי לדבר ולשפוך את הלב, ואת צריכה לדעת שהוא יתברך אב הרחמן ושומע תפלות כל פה, ומחכה על התפלות שלך, ולכן תרגילי את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסז.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתציתי את הרופאים, אם הם אומרים שצריכים להוציא את העבר עם נתוח וכו', שאל תהי חכמה בעיני עצמך וכו', אלא לציית אותם, כי את מסכנת את הבריאות שלך, והחיים שלך תלויים בזה וכו', ולכן תהי חזקה מאד ואל תפחדי, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

העקר חזקי ואמצי מאד מאד באמונה בו יתברך שכל מה שעושה הקדוש ברוך הוא, זה בודאי לטובה, ואף שאנחנו לא מבינים את הכל וכו', מה? ולמה? עם כל זאת כבר אמר התנא רבי עקיבא (ברכות 10:) לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות מאד, ותהי בריאה לגמרי.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סיון התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׂאֵתֶם מִכְרַחִים לְקַחַת אֶת הַבַּת שְׁלָכֶם ... תַּחֲיָה
לְפָסִיכִיאָטֵר שִׁיִּתֵּן לָהּ כַּדּוּרִים וְזֶה לֹא בּוֹשָׁה, אֶף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת מִזֶּה,
כִּי הִיא פְּשׁוּט בְּסַכְּנַת חַיִּים, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, כִּי הַדְּבָר הַזֶּה גּוֹבֵל
בְּפִקּוּחַ נַפְּשׁ מִמָּוֶשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סיון התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעוֹת.

פְּשׁוּט כְּשֶׁאֲצַלְכֶם יוֹם אֲצַלְנוּ לִילָה, וּבִימֵים הָאֵלוּ אֲנִי מְאֹד עָסוּק, כִּי
חֲתַנְתִּי אֶת הַנְּכֵדָה שְׁלִי, פֶּה חֲתַנָּה וּפֶה שְׁבַע בְּרָכוֹת וְכו' וְכו'.

אֵין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנַּחַת רוּחַ שְׂאֵתָה גּוֹרֵם לִי בְּזֶה
שְׂאֵתָה מְטַפֵּל סוּפִית עִם הַמְּקוּהַ הַפְּרָטִי שְׁלִי, וְ... גְּרוּ יְאִיר מְדוּחַ לִי עַל כָּל
פְּרָט וּפְרָט, וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֵל הַחֶסֶד שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה אִתִּי, וְיַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוֹת זֶה תִּרְאֶה רַק הַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדָךְ.

אֲנִי יִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְחַר לְהִיּוֹת אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר, וְנִרְאֶה מָה עוֹד יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת

כְּדֵי לְשַׁפֵּר אֶת הַמְקֵנָה הַפְּרָטִי, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָּךְ עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם עַל זֶה, וּבְעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֲנִי מְקַנֶּה לְבוֹא בְּכ"ו סִינן יתן לי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה חֲזָק בְּלִמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי גְּמָרָא בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפֹלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבִּין הַכֹּל, תְּקִים מֶה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְהִדְר לִיסְבֵּר, וְאָף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאָמָה, וּפְרַשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֶּךָ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא, שׁוֹהַ חַיּוֹת לְנַפֵּשׁ, וְאֲשֵׁרִי מִי שְׁלֹא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם הִיִּתּוּ יוֹדַע מֶה זֶה לְלַמֵּד דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם אֲפֹלוּ בְּגִרְסָא, הִיִּתּוּ מִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָךְ גְּמָרָא שׁוֹמְרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגָעִי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכוּ', גְּמ'ר'א' זֶה רְאֵשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרְיָאֵל, שְׁמִי שְׁחֲזַק בְּלִמּוּד דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאֲרַבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַצְּלָחָתְךָ י"ב סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִחָה שֶׁנִּגְרַם לִי מִדְּבָרְךָ.

אֲנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לָּךְ בְּעֵינֵי הַבְּחוּר ... נְרוּ יְאִיר מְאֹד מְאֹד נִגַּע לִי בְּלֵב מֶה שְׁכַתְּבָתְ לִי שֶׁהוּא תְּבַע אֶת ... תַּחֲזִיחַ לְעֵבְרָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, עַכְשָׁו אֲנִי

רוֹאֵה שְׁלֹא בַחֲנָם שְׁאַשְׁתּוֹ הַקּוֹדֶמֶת עֲשֶׂתָה לּוֹ מָה שֶׁעֲשֶׂתָה וְכוּ', כִּי כִּף אֹמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ל') מִי שֶׁמְזַנֶּה אֶשְׁתּוֹ מְזַנֶּה עָלָיו; אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֵׁיכוֹלִים לְרַמּוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְעַל סַמּוֹ זֶה הֵם מְרַמִּים אֶת עֲצָמָם, הֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁהֵם עוֹשִׂים שְׁטִיּוֹת, תַּחַת הַגֹּב שֶׁלָּהֶם גַּם נְשׁוּתֵיהֶם עוֹשִׂים שְׁטִיּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֵל תַּתֵּן שְׁיִתְקַרֵּב אֶל הַבְּחוּרָה ... תַּחְיָה, חֲבַל שֶׁאֶפְלוּ הַתַּחִּיל אֶתָּה וּרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף חֶלֶק ב' סִימָן ג') אֲשֶׁה שְׁנַתְּבַעַת לְזִנּוֹת אִף עַל פִּי שְׁלֹא נִבְעָלָה, הַתְּבִיעָה לְחוּד עוֹשֶׂה בָּהּ רֶשֶׁם; רֹאֵה מָה לְפָנֶיךָ, וְלִכֵּן שִׁישְׂאָר עִם הַשְּׂדוּךָ הַזֶּה עִם ... תַּחְיָה, וְתַעֲוֹדֵד אוֹתוֹ עַל זֶה, כִּי מָה בְּכֶךָ שְׂאִין לָהּ עֶבֶר כָּל כֶּךָ מְזַהֵיר וְכוּ', אֲנִי רוֹאֵה שְׁגָם הַבְּחוּר הַזֶּה אֵין לוֹ עֶבֶר כָּל כֶּךָ מְזַהֵיר וְכוּ', וּמָה גַם שְׁגָם עֲכָשׁוּ הוּא לֹא טְלִית שְׁכָלָה תְּכַלֵּת, וְלִכֵּן תַּהִיָּה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל עוֹד שְׂדוּכִים.

בְּעִנְיַן הַתְּאוּמִים שֶׁלּוֹמְדִים בְּהִישִׁיבָהּ, כְּכֹר כְּתַבְתִּי לָךְ שֶׁהַתְּאוּמוֹת שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... יִכוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַתְּאִים לָהֶם.

רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד וְתַהִיָּה אֶתִּי בְּקֶשֶׁר עַל יְדֵי פַקְסִים יוֹם יוֹם, כִּי אֶתָּה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוֹב בְּעִנְיִי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְשַׁפֵּר אֶת הַקְּהֵלָה בְּאִפְּן כְּזֶה עַד שְׁכֹלֶם יוֹדוּ שְׂאִין קְהֵלָה כְּזוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלָל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּכַנְּסִים בֵּין הַבְּחוּרִים שֶׁיְהִיָּה לָהֶם חֶק קְבוּעַ לֹמֵר אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעֵלְמָא בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, אֶפְלוּ שֶׁהֵם לֹא מִבִּינִים הַכֹּל, שִׁיקְיָמוּ מָה שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְהַדָּר לִיסְבֹר, וְאִף עַל גֹּב דְּלֹא יִדַע מֵאִי קָאָמַר, וּפְרִשׁ הַמְהַר"ל מְפָרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאִמְרֵת אוֹתוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכְךָ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תַּהִיָּה בְּטֻלָן תּוֹכָה אֶת הַבְּחוּרִים עִם זְכוּת כְּזֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֶה חִיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאִשְׂרֵי מִי שְׁלֹא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, הִיִּיתָ מְעוֹרֵר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד שִׁיקְפִידוּ עַל זֶה, כִּי דָף גְּמָרָא שׁוֹמְרֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגַעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכוּ', גִּמְ'רִא' זֶה רֹאשֵׁי תְּבוֹת אַרְבַּע

מִלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם גְּבֻרֵי אֵל, מִיֵּכָאֵל רַ'פְּאֵל אִוְרֵי אֵל, שְׁמֵי שְׁחֻזָּק בְּלִמּוּד דְּרָף
גְּמָרָא לְיוֹם מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאֲרֻבַּע מִלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

געא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ב סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֲרָף.

רְאֵי לְהַתְחֻזָּק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה לְהִיּוֹת רַק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְשׁוֹם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּלְכִי אֶל פְּסִיכֵי אֶטֶר
וְיִתֵּן לְךָ כַּדּוּרֵי הַרְגָּעָה, וְאֵף אַחַד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת מְזָה, וְכֵן אֵף אַחַד לֹא יִדַּע
מְזָה, וְזֶה לֹא בּוֹשָׁה לְקַחַת אֶת הַכַּדּוּרִים הָאֵלּוּ, כִּי פְּשׁוּט אֶת צְרִיכָה לְהַצִּיל
אֶת עֲצָמְךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתֵּהי בְּרִיאָה גּוֹפְנִית וּנְפִשִׁית וְנִזְכָּה לְרוּחַ
מִמֶּךָ הַרְבֵּה נַחַת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

געב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ב סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדַע לְמָה אֶת מִתְלוֹנְנֶת, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לְךָ מִתְנוּת יְלָדִים

חמודים שאחרים היו משלמים מיליונים שיהיה להם רק בן אחד או בת אחת, ואת כל כך מזלזלת על הברכה שהקדוש ברוך הוא נתן לה.

בודאי אל ילדים צריכים סבלנות גדולה, ובכלל אי אפשר לעבר את זה העולם בלי סבלנות, כי הסבלנות זה עקר בחיים.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

געג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד

מֵאֵד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

תְּתַאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאֵין מִדָּה יוֹתֵר יְפֵה מִזּוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, זְכָרִי מֶה שְׂאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צִעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשִׂאִשָּׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרוּךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשּׁוֹת, אִשָּׁה צָרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂקָנָתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סיון התשע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שָׂרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (לקויטי מוהר"ן חֶלֶק א' סימן ע"ב) שֶׁגַם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ צְרִיכִים מִדַּת הַצְּמִצּוּם וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת צְרִיכִים מִדַּת הַצְּמִצּוּם וְכוּ', כִּי אַחֲרַת יְכוּלִים לְהַשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרֵי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּצִּיט אוֹתִי, כִּי אַחֲרַת תְּשַׁתַּגֵּעַ לְגַמְרֵי מֵרַב לַחֲץ שֵׁיִשׁ לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן ס"ז) מִי שְׂאִינּוֹ שׁוֹמֵעַ וּמַצִּיט לְדַבְרֵי חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים הוּא יְכוּל לְהַשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עֵקֶר שְׁגָעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ מַצִּיט וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבַּעֲלֵי שֶׁכָּל. כִּי הַמְּשַׁגֵּעַ אִם הִיָּה שׁוֹמֵעַ וְצִיט לְדַבְרֵי אַחֲרִים שֶׁהֵם הַבַּעֲלֵי שֶׁכָּל בּוֹדָאֵי לֹא הִיָּה מְשַׁגֵּעַ כָּלֵל, כִּי אִף עַל פִּי שְׁלִפֵי רוּחַ שְׁטוּת וְשְׁגָעוֹן שֶׁלּוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרְרוֹ גְמוּר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוֹעַ וּלְהַתְגַּלְגֵּל בְּאַשְׁפָּה וְכִיוּצָא בְּזֶה מִדְּרָכֵי הַשְׁטוּת וְשְׁגָעוֹן, אִף עַל פִּי כֵּן מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוֹל מְמַנּוֹ אוֹמֵר לוֹ שְׂאִינּוֹ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן אִם הִיָּה מְבִטֵּל דַּעְתּוֹ נֶגֶד דַּעַת הַגְּדוֹל מְמַנּוֹ בְּחֻכְמָה בּוֹדָאֵי הִיָּה מִתְבַּטֵּל כָּל הַשְּׁגָעוֹן שֶׁלּוֹ. נִמְצָא שֶׁעֵקֶר הַשְּׁגָעוֹן הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְשָׁמֵעַ וּלְצִיט לְדַבְרֵי חֲכָמִים וְהֵבֵן הַדָּבָר הַיָּטֵב.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּךָ חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכְּנֵן אֲתָה מְכַרְח לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרֵי, וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לקויטי מוהר"ן חֶלֶק ב' סימן י') מָה שְׁבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְׁמַחָה, וְלִכְּנֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין וּיְכַבֵּר לֹא יַחְסֵר לָךְ שׁוּם דָּבָר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

געה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג
 שלום רב אל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

כתבתי מכתב לבעלך ואני מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות
 שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר
 התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה
 לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד
 עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי
 כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה
 צריכה לבטל את עצמה כל בלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת
 על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם
 מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי
 האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על
 הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

תשתדלי מאד לשמח את בעלך, וככה הוא יחזר לעצמו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּעוּר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָהּ י"ב סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָהּ, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהֲרֻגַע שְׂאֵת יוֹצֵאת מִיבְנָאֵל אֶת מִתְגַּרְשֵׁת בְּלִי שׁוֹם סִפְקָא, כְּנִרְאָה שְׁבַעֲלָךְ עוֹבֵר מִשִּׁבֵר וְצָרִיכִים לְטַפֵּל בְּזֶה, כִּי אַחֲרַת אֲנִי לֹא יוֹדַע לְאֵן זֶה יוֹלִיךְ אוֹתוֹ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָהּ, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם רוֹצֶה רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְיָרוֹת וְדִכְאוֹן, כִּי זֶה כָּל פְּחוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחְוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרָם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁחֻזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

געז.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני בטוח שעובר עליך עכשו משבר גדול מאד כמו שעובר על הרבה אנשים שמתחילים ברבוי אור ואחר כך נופלים לעמקא דתהומא רבה וכו' וכן, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להקנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מוכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא

כָּבֵד יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַתְּפִלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מְצִלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִידָךְ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּעַח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלִיתְךָ י"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְהוֹצִיא אֶת כָּל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְעֶרְבֵי שְׂמֻחָה, הֵן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן וְהֵן בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וְלַעֲשׂוֹת לָהֶן תְּכַנִּיּוֹת שֶׁל הַצָּגוֹת וְרִקּוּדִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה בְּרִיא מְאֹד מְאֹד לְהִנָּפֵשׁ, וְמָה גַם זֶה הַמְּתַקֵּת הַדִּין, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִיּוֹן י) שְׁעַל יְדֵי רִקּוּדִים וְהַמְּחָאֵת כִּי מְמַתִּיקִים אֶת הַדִּין, וְלִכְּנָן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תְּכַנִּיּוֹת לְסַחֵב אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁתַּמִּיד יִבּוֹאוּ וְיִרְקְדוּ וְיִשְׂמְחוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְּךָ אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ שְׂיִהְיֶה קְהֵלָה מִיְחַדָּת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכְּנָן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּדַבְּרֵי הַזֶּה, וְאֶדְרָבָה תְּכַתְּבֵי לִי כָּל מִינֵי תְּכַנִּיּוֹת אִיךָ שְׂיִכּוּלִים לְמִשְׁךָ אֶת כָּל הַנְּשִׁים שְׂיִבּוֹאוּ לְאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, וְלַעֲשׂוֹת לָהֶן אֶת הָעֶרְבֵי שְׂמֻחָה מְאֹד מְעַנִּין וּמוֹשֵׁךְ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
 הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַנְכֶם וְתָרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת
 דְּקַדְשָׁהּ, רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אֶת בְּעֵלְךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי
 מְאֹד שֶׁבְּבִיט יִהְיֶה אוֹרֶהָ שֶׁל שִׂמְחָה, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יִרְחִיב לְכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יחד.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
 הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת שְׁהַמְּפַקְחַת הַיְתָה וְנִהְנֶתָה מִהַנְּהוּל שֶׁל הַגָּנִים,
 יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּמִּיד נְצַלִיחַ עִם הַגָּנִים.

בְּעֵינַי הִבְעֵיָה עִם לְאֻמִּית וְכוּ', כְּדֹאֵי לָךְ לְדַבֵּר עִם ... נִרוּ יֵאִיר תִּכְף וּמִיָּד, וְאִם לֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוֹם דְּכָר תּוֹדִיעֵי לִי תִכְף וּמִיָּד וְאֲנִי יִהְיֶה אִתּוֹ בְּקִשׁוֹ.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁקְּבַלְתָּ עִכְשָׁו מִתְּנָה לְבַתְּךָ ... תַּחֲזִיק מִמֶּשׁ בַּחֹר עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת וִירֵא שָׁמַיִם וְתִלְמִיד חָכֵם גְּדוֹל, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת דְּקִרְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.פ.א.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲזִיק

לְנִכּוֹן קְבַלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵאַחַר שֶׁקָּרָה מָה שֶׁקָּרָה עִם כַּמָּה נָשִׁים, אֲזִי אֲנִי כֵּן מְמַלִּיץ לְסִקִּירַת מַעְרָכוֹת בְּהִרְיוֹן וְכוּ', אֲבָל לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּלִחְץ מָה שֶׁהוֹפְאִים אוֹמְרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְכָרַחִים בְּעַת הַהִרְיוֹן לְהַבְדִּק בְּסִקִּירַת מַעְרָכוֹת וְכוּ', וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלִיחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גפכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָהּ י"ב סיון התשע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כְּשֶׁאַתָּה עוֹבֵד פֹּה אַתָּה לֹא יְכוּל לְעַבֵּד בְּמִקּוֹם אַחֵר וְכו'.

בְּעֵינַי מֶה שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב שֶׁהַחֲלָקָה מִתְבַּצְעַת עַל רַחֲבַת הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת, אֲנִי יִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שֶׁזֶה לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר.

רַק תִּתְחַזֵּק בִּיטֵר שְׂאֵת בִּיטֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָהּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה חֲזָק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, אֶפְלוּ שֶׁאַתָּה לֹא מִבִּין הַכֹּל, תִּקְיָם מֶה שֶׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זֶרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְהַדֵּר לִיסְבֵּר, וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, וּפְרַשׁ הַמְּהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הִינּוּ שֶׁאַמִּירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֵּךְ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁזֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מִטְעָה אֶת עֵצְמוֹ, וְאִם הִיִּתּוּ יוֹדַע מֶה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, הִיִּתּוּ מִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָף גְּמָרָא שׁוֹמְרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגַעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכו', גְּמ'ר'א' זֶה רְאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבְרִיאֵל, מ'יכָאל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, שְׁמֵי שְׁחֲזַק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם מִמְשִׁיךְ עַל עֵצְמוֹ אֶת הָאֲרַבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלֹתָךְ י"ב סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָה טוֹב וְמָה נְעִים שֶׁתִּקְחוּ אֶת הַיֶּלֶד לְרוֹפֵא מְמַחָה גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵדָאִי שֶׁתַּחֲיֶיךָ בְּקִשְׁר עִם הָרַב ... נִרוּ יָאִיר שֶׁהוּא בְּקִי עִם הָרוֹפְאִים הַכִּי טוֹבִים בְּאֶרֶץ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתִרְוֶוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דַּקְדְּשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלֹתָךְ י"ב סיון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵל תִּדְאָגוּ גַם לְהַבִּית שְׁלֹכֶם יְבוֹא הַיּוֹם הַנִּכּוֹן וְהַשְּׂדוּף הַנִּכּוֹן וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת דַּקְדְּשָׁה מֵהִילָדִים שְׁלֹכֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקִשׁ אֶתְכֶם שְׁלֵא תִכְנַסוּ בְּלַחֲץ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעֶדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְּלִיחוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סיון התשע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכָּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אַחַד כָּפִי בַחֲנִיתוֹ וְעִנְיָנו, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִמָּן י') מָה שֶׁבִּנִּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה חֶזֶק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפֹלוֹ שֶׁאַתָּה לֹא מִבִּין הַכֹּל, תִּקְיִים מָה שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְהַדָּר לִיסְבָר, וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יִדַע מֵאֵי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמַּהְר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אֲגוּדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינְנוּ שֶׁאֲמִירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֶּךָ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן תַּחֲטִיף בְּכָל יוֹם דָּף גְמָרָא, שְׂזֵה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁלֹּא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְמָרָא לְיוֹם אֲפֹלוֹ בְּגֵרְסָא, הֵייתָ מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָף גְמָרָא שׁוֹמְרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגַעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכוּ', גְמ'ר'א' זֶה רְאֵשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכִי הַשְּׂמִירָה גְבְרִיאֵל, מ'כָּאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, שְׁמִי שֶׁחֶזֶק בְּלִמּוּד דָּף גְמָרָא לְיוֹם מְמַשֵּׁיךָ עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאֲרַבַּע מְלֶאכִי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ.

אֲשָׁרִי מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם אֶת סַפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזוֹ בְּתַקּוֹן הַבְּרִית, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת נֶאֱוָף סִמָּן מ"א) תַּקּוֹן לְהוֹצֵאת זָרַע לְכַטְלָה שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְמִי יָכוֹל לְהַתְּפָאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִחֶטָּא הַזֶּה, כִּי מוּבָא בְּסֵפֶר "רְאֵשֵׁי חֻקְמָה"

(שער התשובה פרק ג' סימן י') ומהדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן אות ברית הפגום בהוצאת זרע לבטלה, שאין אדם בזמנינו נצול ממנו בבחורותו, עין שם. ואם שכתב את זה לפני ארבע מאות וארבעים שנה, כי הוא היה תלמיד הרמ"ק ז"ל שהיה בדורו של האריז"ל, וכבר אז כתב "שאינ אדם בזמנינו נצול ממנו בבחורותו" מה נאמר אנחנו בדור הזה שהכל פתוח, והכל פרוץ, ובני הנעורים נכשלים בגדול בחטא המגנה והמרור הזה, ורק אלו הספרים הקנטרסים והחכרות שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומהרנ"ת ז"ל מציל את האדם מאבדון ומהתאבדות ומחזירים אותו בתשובה, כאשר יעידו כל המפיצים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גפּוּר.

בעזרת השם יהברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, וזה שום דבר, אבל מה טוב ומה נעים באם תבדקי על ידי רופא ממחה, והוא יגיד לך שהכל כלום, למען שלא תכנסי בלחץ כלל.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרר שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתינת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח

למַחֵר, וְלִכְּנֹן רָאִי לַחֲטָף שְׂמֵחָה וְלֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הִצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהֶעֱלֵתָךְ י"ב סִיּוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאֶפְלוּ שׁוּזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זִכֹּר מָה שְׂאָמַר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַע לְךָ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אֶפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלֻפּוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָּטֹל וּמְבֹטֵל אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגִּאוֹת וְיִשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תְרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת".

אֲתָה יוֹדֵעַ מָה שְׂרַבְנוּ וְ"ל הַזְּהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שִׁיחַת הַר"ן סִיּוֹן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הָלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הַעֲבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם מִכְּאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אֶפְנִים הַקְּשִׁים וּכְבָדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) 'אוּקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תַּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתְּהִיוּ עֹשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) 'דִּיֵּינוּ שְׂמִגְדָּלוֹת אֶת

בנינו ומצלת אותנו מן החטא, ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מקרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ולא כמו אלו החדשים מקרוב באו שמסלפים את דברי רבנו ז"ל, ומהפכים דברי אלקים חיים.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שבפחות משבועים אני בא לארץ ישראל, ואז אדבר עם שניכם, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאפעל אצלכם שהכל ישתנה לטובה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גפח.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להיות מאד פתוחה עם בעלך ולהגיד לו את רגשי לבך, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע אצלכם בשורות משמחות תמיד.

בענין המדרשה רציתי מאד מאד להגדיל אותה, ושיהיה לנו הצלחה מפלגת בזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מקווה שהמצב בבית עם בעלך השתנה לטובה, כי אני מאד מאד אוהב אתכם ואני רוצה שיהיה ביניכם רק אהבה והבנה הדדית, ותותרו אחד להשני, כי אי אפשר לחיות עם מתח בבית וכו'.

זה רעיון מצוין לפתח פעוטון בבית, וזה יביא לך גם פרנסה וגם תעסוקה, ואת לא תהי בלחץ לגמרי.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבור את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָהּ י"ב סיון התשע"ג

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות שמפחידים אותך הרופאים וכו', וכו', אני מכרח להגיד לך שאל תפחד הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, רק תהי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ב סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָגִי זֶה גִּיל כְּזֶה שְׁעוֹשׂוֹת אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', וּבִאֲמַת צְרִיכִים לְשֹׁמֵר
עַל הַיְלָדִים.

בְּעֵינַי הַבְּזִיּוֹן שֶׁהִיָּה לָךְ וְכוּ', תַּקְחִי אֶת זֶה לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת, וְאִין עוֹד דְּבָר
שֶׁמְכַפֵּר אֶת הָעֲוֹנוֹת כְּמוֹ לְסַפֵּג עֲלֻבוֹנוֹת בְּזִיּוֹנוֹת וְלִשְׁתַּק לְמַחְרָפוֹ וְלִמְבוֹז
דְּבָר.

עִם כָּל זֹאת אִם הָאִשָּׁה כָּל כֶּךָ חֲצוּפָה וּמִדְּבַרְתָּ עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, אֶת
צְרִיכָה לְעֲנוֹת לָהּ בְּתַקִּיפוֹת וְלֹא לְפַחַד מִמֶּנָּה.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ב סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְאוֹר מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מֵאִד מְבַקֵּשׁ
אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד
עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּךָ חֲזֵק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרִירוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל
יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵנִינוּ, וְלִכֵּן אֶתָּה
מְכַרַח לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתַּהֲיֶה
בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן

חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

אני מאד מבקש אותך שתהיה חזק בלמוד דף היומי גמרא בכל יום חק ולא יעבר, אפלו שאתה לא מבין הכל, תקים מה שאמרו חכמינו הקדושים הקדושים (עבודה זרה י"ט) לעולם ליגריס איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החדיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ולכן אל תהיה בטלן תחטף בכל יום דף גמרא, שזה חיות לנפש, ואשרי מי שלא מטעה את עצמו, ואם היית יודע מה זה ללמוד דף גמרא ליום אפלו בגרסא, היית מקפיד על זה מאד מאד, כי דף גמרא שומרת את האדם מכל פגעי ונגעי הזמן וכו', גמ'ר'א' זה ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, שמי שחזק בלמוד דף גמרא ליום ממשיד על עצמו את הארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ב סיון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲכָשׁוּ צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל הָעֲבוּדָה שְׁלֶךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִמְסַר אֶת נַפְשֶׁךָ כָּל יוֹם וְיוֹם רַק עַל נְקֻדָּה אַחַת, לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר מָה זֶה שִׁמְחָה, וּמוּבָא בְּזוֹהַר (תְּצַוֶּה קפ"ד:) תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תַתְּאָה קִימָא לְקַבְּלָא תְדִירָה, [בָּא וּרְאֵה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֵד לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֲבָן טְבָא, [וְהוּא נִקְרָא אֲבָן טוֹב כְּמוֹ אֲבָן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מִגִּנֵּט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לֹא יְהִיב לִיהַ אֲלָא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֲלָא כְּמוֹ שְׁמִכְנִיִּים אֶת עֲצָמוֹ מִלְמָטָה] אֵי אִיהוּ קִימָא בְּנִהֲרֵרוֹ דְאֶנְפִּין מִתְתָּא, [אִם נִמְצְאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׁמִחִים מִלְמָטָה] כְּדִין הֵכִי נִהְרִין לִיהַ מְעִילָא, [כֶּף מְאִירִים לוֹ מִלְמַעְלָה אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת וְכוּ'] וְאֵי אִיהוּ קִימָא בְּעֲצִיבוֹ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְמֵרָה שְׁחוּרָה] יְהִיבִין לִיהַ דִּינָא בְּקַבְּלִיָּהּ. [אֲזִי מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא (תְּהִלִּים ק' ב') "עֲבַדְדוּ אֶת הַיְי"ה בְּשִׁמְחָה", חֲדוּהַ דְּבַר נִשְׁ מְשִׁיף לְגַבִּיָּה חֲדוּהַ אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשִּׁמְחָה שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמְשְׁכַת עָלָיו שִׁמְחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הֵכִי נְמִי הָאֵי עֲלֵמָא תַתְּאָה, כְּגוֹנָא דְאִיהַ אַתְעֵרַת הֵכִי אִמְשִׁיף מִלְעִילָא, [כֶּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׁאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כֶּף מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְּן כְּשֶׁאָדָם רַק בְּשִׁמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שִׁמְחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִכְּן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר צְרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל מְזֻלָּךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלּוֹאֵי שְׁתַּכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּלִבְךָ.

נָא וְנָא תִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּעָמִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּה, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד לְבּוֹא לְשִׁמְחָה אֲמִתִּית, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

על כל עוונותיך, כמו שכתוב (תהלים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בְּהִי"י הַ יְתִמּוֹ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם".

רבונו של עולם זפני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזפני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, וזפני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי את יכולה כבר להפסיק את המניעה, והקדוש ברוך הוא יחזק אותך בגשמיות וברוחניות ויהיה לך רק טוב בחייה.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד

מֵאֵד עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׂיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרָם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂחִזְקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תְּפָנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחַל לִּי בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתִי י"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כָּל מָה שְׂאֲנִי כּוֹתֵב וּמְדַפֵּס, זֶה שִׁיךְ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי דְּבַר שְׂנַדְפֵּס בְּדַפּוּס, זֶה שִׁיךְ לְכָלל גִּשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן כָּל שְׂאֵלָה שְׂאָדָם שׂוֹאֵל אוֹתִי וְאֲנִי מְשִׁיב לוֹ, זֶה שִׁיךְ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְאֲמַת אֲנִי לֹא כּוֹתֵב אֶת דַּעַת עֲצָמֵי כָּלל, אֲלָא עַל פִּי הַהַקְּדָמוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל, הַמוֹכָא בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְזֶה שִׁיךְ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, הֵן לְהַגְבִּירִים וְהֵן לְהַנְשִׁים, וְהַלּוֹאֵי שְׂנִזְכָּה לְצִיַּת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תְּפָנֶה תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחַח לִּי בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַבְּהֻלָּתָךְ י"ב סיון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלֶה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) שְׁכָל בְּנֵי הָעוֹלָם בְּלִם מְלֵאִים יְסוּרִים, אֵין גַּם אֶחָד שֶׁיְהִיָּה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפְלוּ הַשָּׂרִים, אֵין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, כִּי כָל יְמֵיהֶם כְּעַס וּמְכֹאבוֹת, וְכָלֶם מְלֵאִים טְרָדוֹת וּדְאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגּוֹן וְאִנְחָה תְּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִיְחָדִים, וְאֵין גַּם אֶחָד מִכָּל הַעֲשִׂירִים וְהַשָּׂרִים, שֶׁיְהִיָּה לוֹ הַכֹּל כְּפִסְדֵר כְּרֻצוֹנוֹ תְּמִיד, וְכָלֶם כְּאֶחָד מְלֵאִים יְסוּרִים וּדְאָגוֹת תְּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שֶׁבָקִי קָצַת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וְיֵשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֲשֶׂר וּנְכֹסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכָלִים נְפֻלָּאִים וְתִכְשִׁיטִין וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יֵרְאוּ שְׂגָם הוּא מְלֵא כְּעַס וּמְכֹאבוֹת הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכִמְהָ מִיְנֵי אֶפְנִים וְעֲנִינִים, וְכִמּוֹ שֶׁאִמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קהלת ב') "גַּם כָּל יְמֵיו כְּעַס וּמְכֹאבוֹת", וְכֹתִיב (איוב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וְשֹׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְּטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי בְּלִם נוֹלְדוֹ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רִגְזוֹ וְיִסוּרִין, וְאֵין שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהִנְצֵל מִעֵמֶל וְיִגּוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְכַרְח לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה. וְכִמּוֹ שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֵמְלוֹ בְּתוֹרָה, הֵינּוּ מֵאֲחֵר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶפְלוּ אִם יְהִיָּה לוֹ כָּל חֲלָלֵי דְעֵלְמָא, בּוֹדָאֵי יְהִיָּה לוֹ עֵמֶל וְיִסוּרִין וּדְאָגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הִחֲכַם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שֶׁיְהַפֵּךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שֶׁיַּעֲמַל בְּתוֹרָה, וְאֵז אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מִעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא; וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ וְתִלְמַד עַל פִּי סֵדֶר דְּרַךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאִמַר (שיחות הַר"ן סִימָן ע"ו) בְּעֵינֵי הַלְמוּד תּוֹרָה שְׁצָרִיכִים לְלַמַּד הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, טוֹב לְלַמַּד בְּמַהִירוֹת וּלְבָלִי לְדַקְדַּק הַרְבֵּה בְּלְמוּדוֹ. רַק לְלַמַּד בְּפְשִׁיטוֹת בְּזְרִיזוֹת. וְלְבָלִי לְבָלְבֵל

דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחר, אל יצמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבה, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מוחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמור והדר לסבר ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמורם ולחזור להתחיל ולגמורם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

העקר תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מוכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצז.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהעלתך י"ב סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שתפלה קשורה באמונה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, שמלא כל הארץ כבודו (ישעיהו), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפל ברעה; ולכן העקר להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל לכל אלקות גמור הוא, ותמיד רגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא שמה אתו עמו ואצלו, ואז בנקל יוכל לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גדול, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מובן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הפל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושה וכבודת שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר? כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה

לשבר בדבורו; ולכן אל תהיה בטלן, אתה תמשיך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בלי שום חקמות והשכלות כלל, ואז סוף הכבוד לבוא, שתוכל להרגיש את כבודו יתברך שמסבב אותך וכו' וכו'.

קדם אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך בתמימות ובפשטות גמור אפלו שלא מרגיש ששומעים אותו, ואחר כך לאט לאט נפתח לו האור האין סוף ברוך הוא שמרגיש את עצם עצמיות אלקותו יתברך, אשרי מי שמרגיל את עצמו לדבר בכל יום עמו יתברך בלי שום חקמות והשכלות כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בהעלתך י"ג סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מה אמר לך ידידי היקר אין עצה אחרת בזה העולם רק להתחזק בשמחה בכל יום ויום מחדש, ותהלה לאל יש לנו במה לשמח, שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל שפותח לנו את העינים, כמובא בדברי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) שהצדיק פותח את העינים להסתכל בגדלת הבורא יתברך שמו והעקר להסתכל על עצמו איך הוא מחזיק בהמדות שלו וכו', ומובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות קריאת שמע הלכה ב') אשר עקר שמחתן של ישראל הוא על ידי אמונה, שעל ידי זה הקדוש ברוך הוא מוחל את עוונותינו כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך, וכתיב (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהוי"ה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם", וזה סוד קריאת שמע שאנו קוראים בכל יום פעמים בערב ובבקר, שהוא סוד האמונה הקדושה, ומחמת שהשמחה הוא קומה שלמה עם רמ"ח איברים, על כן קורין אחר שמע ישראל שלש הפרשיות וכו', שהם רמ"ח תבות שיש בקריאת שמע, כדי שנוכח להחדיר ברמ"ח איברינו את אמתת מציאותו יתברך, שאין בלעדו

יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל
הָעֲלִיּוֹן, שְׁזֵה מְכַנִּיס בְּאָדָם שְׂמֵחָה עֲצוּמָה, שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּאֵל עוֹלָם, וּמְלַךְ
חַיִּים הַמְּחִיֵּה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה זוֹכִין לְגֵאֲלָה כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב
(יִשְׁעִיָּהוּ נ"ה י"ב) "כִּי בְשִׂמְחָה תִּצְאוּ", דִּיקָא עַל יְדֵי מִדַּת הַשְׂמֵחָה זוֹכִים לְצֵאת
מֵהַגְּלוּת הַמֵּר שְׂאָרָם נִמְצָא בֵּה, שְׁלֵא מְרַגִּישׁ אֶת עֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ,
זֶהוּ סוּד בְּרַכַּת גֵּאֲלָה שְׂאוּמְרִים אַחַר קְרִיאַת שְׂמֵעַ, וְכֵן צְרִיכִין לְסַמֵּךְ גֵּאֲלָה
לְתַפְלָה וְכוּ', כִּי עֵקֶר שְׁלָמוֹת עֲבוֹדַת הַתַּפְלָה כִּשְׁהוּא בְשִׂמְחָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב
(תְּהִלִּים ק) "עֲבַדוּ אֶת ה'וַיִּהְיֶה בְשִׂמְחָה", וְהַתַּפְלָה הִיא סוּד הַדְּבָקוֹת בְּהַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ כִּידוּעַ, שְׁזֵהוּ תְּכִלִּית הַשְׂמֵחָה לְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִהְדַּבֵּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ
בְּדְבָקוֹת עֲצוּם וְנִפְלֵא מְאֹד, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק
בְּכָל יוֹם בְּכַאֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁכָל רִגַע וְדָקָה וּשְׁנֵינָה שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב
מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, מְקִיָּים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחוּד הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׂמוֹ, וְלֹא צְרִיךְ
לְהַשְׁקִיעַ שׁוֹם דְּבַר, רַק לְחַשֵּׁב מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּהְיֶה חֲזוֹק בְּלִמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי גְּמָרָא בְּכָל יוֹם חַק
וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפֹלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין הַכֹּל, תְּקִיָּים מֶה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
הַקְּדוּשִׁים (עֲבוֹדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְהַדֵּר לִיסְבֵּר, וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא
יָדַע מֵאֵי קֵאָמֵר, וּפְרַשׁ הַמַּהֲרָ"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע
(פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינְנוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹצֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה
בְּטָלָן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא, שְׁזֵה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשֵׁרִי מִי שְׁלֵא מְטַעֵה אֶת
עֲצָמוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדַע מֶה זֶה לְלַמֵּד דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם אֲפֹלוּ בְּגִרְסָא, הֵייתָ מְקַפֵּיד
עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָךְ גְּמָרָא שׁוֹמְרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגַעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמָן וְכוּ',
גְּמ'ר'א זֶה רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֻאָכֵי הַשְּׂמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מ'יכָאֵל ר'פֵּאֵל
אִוְרִיָּאֵל, שְׂמִי שְׁחֻזַּק בְּלִמּוּד דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאֲרַבַּע
מְלֻאָכֵי הַשְּׂמִירָה שְׂשׁוּמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתַּפְלֵל בְּעֵדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גצט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בהעלתך י"ג סיון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות של אשה שמתפללת אל הקדוש ברוך הוא, ונכמינו הקדושים למדו את כל הלכות תפלה דיקא מחנה, כי היא התעקשה בתפלה, והקדוש ברוך הוא ענה לה לתפלתה, רואים מכל זה מעלת תפלת אשה אצלו יתברך, ובפרט כשמתעקשת בתפלתה, הקדוש ברוך הוא עונה לה, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של האשה שמתפללת תמיד להקדוש ברוך הוא, ומבקשת ממנו יתברך כל מה שהיא צריכה בגשמיות וברוחניות גם יחד, עד שרבנו ז"ל בעצמו הפליג מאד במעלת תפלת הנשים, ואמר שתפלת הנשים מאד מקבלת בשמים, ולכן אל תהי בטלנית, תשתמשי עם הכחות שיש לך, ותמיד תתפללי אליו יתברך, ותבקשי ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, והעקר לבקש על שמחה, ומי יתן שתתפללי את התפלה הזאת בכל יום, וזה יכניס בך שמחה אמיתית, שעל ידי שלמות השמחה ימחל לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך, כמו שכתוב (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך.

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה באברי וגידי ובכל טפי דמי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכולה לקיים את מצוותיך, אנא אבי שבשמים רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להפלל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברוחה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ותמשיך עלי שפע שלא אצטרך שום טובות מבשר ודם, אלא

תְּפַרְנְסֵנִי מִיַּדְךָ הַמְּלֵאָה לְבָד, וְעוֹד אֲזַכֶּה לְתַת צְדָקָה לְהַזוּלָת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלֵה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר הַהַעֲלָתְךָ י"ג סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי כָּל הוֹכּוּחִים וְהַמְרִיבוֹת שֵׁשׁ בֵּינֵיכֶם, זֶה בָּא דִּיקָא מְרַב אַהֲבָה הַחֲבוּיָה בְּתוֹךְ תּוֹכְכֶם, וְזֶה קוֹרָה אֲצֶל הַרְבֵּה זּוּגוֹת שֶׁהִתְחַתְּנוּ וְהֵם מְאֹהָבִים אֶחָד בְּהַשְׁנִי, וְכִשְׁנוֹלָד לָהֶם הַבֵּן אוֹ הַבַּת הִרְאִישׁוּנָה, דִּיקָא אֲזִי מְרַב הַתְּרַגְּשׁוֹת הֵם בְּדַחֲף שֶׁל מְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, וְהַמּוֹן וְכּוּחִים וְכוּ', וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁזֶה בָּא דִּיקָא מְרַב אַהֲבָה שֶׁמִּתְבַּטָּא מֵהַתְּרַגְּשׁוֹת, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי אֵל תַּחֲשׁבוּ חֵס וְשְׁלוֹם עַל גְּרוּשֵׁינִי, אֲדַרְבֶּה תְּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם וְתִהְיוּ וְתִרְנִים וְסַבְּלָנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאֲזִי תִהְיוּ הַכִּי מְאֻשְׂרִים בְּחַיֵּיכֶם.

וְתַמִּיד אֲנִי אוֹמֵר לְזוּגוֹת שֶׁמִּתְחַתְּנִים, שֶׁהֵם צְרִיכִים לְדַעַת אֶת הַכָּלָל הַזֶּה, אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיוֹת וְתִרְנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מְמִילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הַרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֶם שֶׁזֶה הַסְּמ"ך מ"ם שֶׁבָּא לְשֹׁבֵר אֶת הַבֵּית, הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמ"ך מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד

יותר מהשני עם עֶשֶׂר אָחוּזוּ, וְהָיוּ פָּחוּת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אָחוּזוּ, זֶה כָּבֵד נִקְרָא סִמְיָךְ מִ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קֹהֵלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֵבְרוֹ וְאֵילוֹ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאֵין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יָחָם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצֵי חֲצֵי שְׁתֵּפִים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יָחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֵאֵיהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר בֵּינֵיכֶם, וְתַחֲזְרוּ לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְתִשְׁמְחוּ עַל הַמַּתְנָה שֶׁנִּתֵּן לָכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ק.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָךְ י"ג סִיוֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ו) אֲצַל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֶסְרוֹן גְּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם. אָבֵל בְּעֵינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה. כִּי אִם לֹא הִיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הָיָה אֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם הָיָה זֹכֵר כָּל מָה שֶׁעָבַר לֹא הָיָה אֲפָשֶׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עַצְמוֹ לַעֲבֹדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם אִפְּן, גַּם הָיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אָבֵל עֲכָשׁוּ עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה נִשְׁפַּח מָה שֶׁעָבַר.

וְאֲצַלוּ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַדְּרָךְ שֶׁכָּל מָה שֶׁעָבַר וְהִלָּךְ, נִפְסַק וְהוֹלֵךְ לְחִלוּטִין וְאֵינוֹ חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ עוֹד כְּלָל. וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל כְּלָל עַצְמוֹ עוֹד בְּמָה שֶׁעָבַר עֲבַר וְהִלָּךְ וְכו'.

וְעֵנִין זֶה הוּא דֶרֶךְ עֲצָה טוֹבָה גְּדוּלָה מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל פִּי רַב יֵשׁ לְהֶאָדָם בְּלִבּוּלִים רַבִּים וְעַרְבוּב הַדַּעַת מְאֹד מִמָּה שְׁחָלַף וְעָבַר. בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאֵז בְּאִים עָלָיו כָּל הַבְּלִבּוּלִים וּמְעַרְבְּכִים וּמְעַקְמִים אֶת דַּעְתוֹ מִמָּה שְׂכָבֵר עָבַר. לְפַעְמִים יֵשׁ לוֹ בְּלִבּוּלִים מְעַנִּין הַמִּשְׁא וּמִתֵּן שְׁלוֹ וְעֵסְקֵי בֵיתוֹ וְכִיּוֹצֵא, בְּאֶשֶׁר כִּי לֹא טוֹב עֲשֵׂה בְּעֵנִין זֶה וְכִיּוֹצֵא וְכִּי הָיָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַדְּבָר. וְיֵשׁ שְׂמֵבִלְבָּלִים אוֹתוֹ בַּעַת עִבּוּדָתוֹ בְּתוֹרָה אוּ בְּתַפְלָה וְכִיּוֹצֵא, בְּהַפְגָּמִים שְׂפָגַם מִקֶּדָם בְּאֶשֶׁר שְׂבַעֲנִין זֶה לֹא עֲשֵׂה כַּהֲגִין נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד. כְּאֶשֶׁר יָדוּעַ לְכָל אָדָם בְּעַצְמוֹ. עַל כֵּן הַשְׂכָּחָה הִיא עֲצָה טוֹבָה גְּדוּלָה מְאֹד לְזֶה, שְׂתַכַּף וּמִיר שְׂחוּלְךָ וְעוֹבֵר הַדְּבָר, יַעֲבִיר וְיִסַּלַק אוֹתוֹ מִדַּעְתוֹ לְגַמְרִי, וְיִסִּיחַ דַּעְתוֹ מִזֶּה לְגַמְרִי. וְלֹא יִתְחִיל לַחֲשֹׁב עוֹד בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּעֵנִין זֶה כָּלֵל.

אֶתְּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂעַקֵר הַתְּשׁוּבָה הוּא שְׂאָדָם עוֹשֵׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְשׁוֹכַח לְגַמְרִי מִהָעָבֵר, מוֹחֵק אֶת זֶה וּמְעַבִּירוֹ מִדַּעְתוֹ לְגַמְרִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַתְּשׁוּבָה לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְכִּי אֵף פַּעַם הוּא לֹא יִכְנַס בְּיָאוֹשׁ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן תל"ו) שְׂבְּכָל פַּעַם כְּשִׁמְגִיעִים לַהַתְּבוּדָדוֹת, הֵינּוּ שְׂמֵתְחִילִים לַהַתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלַהַתְּבוּדָדוֹת עַל כָּל מָה שְׂעָבֵר עָלָיו מִקֶּדָם וְכו' וְכו', שְׂטוֹב שְׂיֵאמֵר הָאָדָם בְּשַׁעַת הַהַתְּבוּדָדוֹת כְּשִׁמְתְּבוּדָד בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, יֵאמֵר: "הַיּוֹם אֲנִי מִתְחִיל לְדַבֵּק בְּךָ" וְיַעֲשֵׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה, כִּי כָּל הַהִמְשָׁכוֹת הוֹלְכִין אַחַר הַתְּחִלּוֹת. וְאֶפְלוּ הַמַּחְקָרִים אוֹמְרִים שֶׁהַתְּחִלָּה הִיא כְּמוֹ חֲצִי דָבָר שֶׁל כָּל הַמַּעֲשֵׂה. נִמְצָא מִמָּה נִפְשָׁף יַעֲשֵׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה וְיֵאמֵר "הַיּוֹם אֲנִי מִתְחִיל לְדַבֵּק בְּךָ", כִּי מִמָּה נִפְשָׁף אִם הִיָּה מִקֶּדָם טוֹב, עֲכָשׁוּ הִיָּה טוֹב יוֹתֵר, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם מִקֶּדָם לֹא הִיָּה טוֹב, בְּוֹדָי צָרִיךְ וּמְכָרַח לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ד) שְׂצָרִיכִים לְשִׁמֹּר מְאֹד עַל הַזְּכוּרֹן לְזִכֹּר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלְשִׁמֹּר מִשְׂכָּחָה שֶׁהִיא מִיתַת הַלֵּב, הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂזֶה עַקֵר הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה ה', הֵינּוּ לְהַחְזִיר אֶת הַנְּשָׁמָה מֵאִיפָה שֶׁהִיא בָּאָה, מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁהִיא חֵלֶק אֶלּוֹק מִמַּעַל מִמֶּשׁ, שְׂזֶה סוּד הַתְּשׁוּבָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן

חלק א' סימן ל"ה) שְׁעָר הַתְּשׁוּבָה לְחֹזֵר מֵאִיפָה שֶׁהוּא בָּא, וּמֵאִיפָה הוּא בָּא? מִחֻמְכָּה עֲלָאָה, הֵינּוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן צָרִיךְ אָדָם לְזַרֵּק אֶת עֲצָמוֹ חֲזָרָה תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שְׁבִין כָּף הוּא שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל חֲטָא וְעוּוֹן וּפְשַׁע שְׂאָדָם חוּטָא חֶס וְשָׁלוֹם, מִכְּנִיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, כְּמוֹ שְׂאָמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה סִימָן כ"ב) הַפְּשַׁע שֶׁל אָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה לְאָדָם; וְאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְהִזְכֵּר בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְכֹל שְׂאָדָם נִזְכָּר בְּזִכְרוֹן בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, הֵינּוּ שְׂמִזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁכָל רְגַע וְדָקָה וְשִׁנְיָה שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מִחַ מִחֻשְׁבָּתוֹ נִדְבָקֶת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, בְּעֲצָם עֲצִמּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר הַתְּשׁוּבָה, וְכִפִּי זֶה כְּכֹל שָׂרָק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הוּא כְּבָר שׁוֹכַח אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ, שְׁזָה עָקֵר הַתְּשׁוּבָה לֹא לְחֻשֵׁב מֵהָעֵבֶר, רַק לְעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

וּבְאַמַּת אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֻשׁוֹב בֶּן אָדָם שְׁעָבֵר עָלָיו מָה שְׁעָבֵר, וְעַדִּין עוֹבֵר עָלָיו מָה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת הַשְּׁלֻכוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאִף עַל פִּי כֵן לֹא מִתְפַּעֵל אֲלֵא תָּמִיד חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאִלוֹ לֹא קָרָה שׁוֹם דְּבָר, זֶה מְאֹד מְאֹד חֻשׁוֹב לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מֵלֶאֱדָף וְשָׂרָף יִכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, הִנֵּה מִסְכֵּן אָדָם נִכְשָׁל בְּעֵבֶרָה הַכִּי חֲמוּרָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, וְהִנֵּה כְּבָר הוּא חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ סְלִיחָה וּמְחִילָה, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ מָה שֶׁהוּא עָשָׂה וְכוּ' וְכוּ', דְּבָר זֶה עוֹשֶׂה זְעִזְעוּעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְפָּאֵר עִם הָאָדָם הַזֶּה שֵׁישׁ לוֹ עֲקֻשְׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד לֹא לְהִשְׁבֵּר, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם הָרָשָׁע יִמַח שְׁמוֹ רַק רוּצָה לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם, כִּי רוּצָה לְרְאוֹת אֵיךְ שֶׁהָאָדָם תָּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדִכְאוֹן וּמְצִיר לוֹ בְּדַעְתּוֹ כְּאִלוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַגְזוֹ וּבְכַעַס עָלָיו, אֲשֶׁר הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוּל, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא בֶּן יָחִיד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְמוֹ שֶׁהָאָבָא אוֹהֵב אֶת הַבֵּן יָחִיד שְׁלוֹ אִפְלוּ שְׁעָשָׂה מָה שְׁעָשָׂה, כְּשֶׁחוֹזֵר וְאוֹמֵר אָבָא תְּסַלַח לִי מָה אֲנִי יַעֲשֶׂה הִסִּיתוּ אוֹתִי נִגְדָה, וְלֹא יִכְלִיתִי לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹן וְכוּ' וְכוּ', הָאָבָא תּוֹפֵס אוֹתוֹ וּמִנְשֵׁק אוֹתוֹ וְאוֹמֵר לוֹ בְּנִי בְּנִי קִבְלִיתִי אֶת בְּקֻשְׁתְּ סְלִיחָה שְׁלָךְ, וּכְמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל הוּא יִתְבָּרֵךְ אֵב רַחֲמָן שְׂמַרְחֵם עַל בְּנָיו, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁבֵּר יִשְׂרָאֵל בָּא וְהוּא אוֹמֵר רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חֲטָאתִי עוֹיִתִי פְשַׁעֲתִי וּמִגְלָה לוֹ יִתְבָּרֵךְ מָה שֶׁהוּא עָשָׂה וְכוּ'

וכו', אין לתאר ואין לשער את גדל התענוג שהוא גורם אז להקדוש ברוך הוא, כי הקדוש ברוך הוא אב הרחמן, ואוהב את בניו, והוא מלא רחמים, ואמר חכמינו הקדושים (ברכות ז) ורחמתי את אשר ארחם, אף על פי שאינו הגון, ואמר (פסחים פ"ז): אפלו בשעת כעסו של הקדוש ברוך הוא, זוכר את הרחמים, כי הקדוש ברוך הוא מלא רחמנות, רק הסמך מ"ם הרשע ימח שמו מכניס באדם פחדים ומדמין לו כל מיני דמיונות כאלו הקדוש ברוך הוא בכעס וברגז עליו, וכאלו הוא רוצה לנקם בו, וכאלו הוא לא צריך אותו, אשר הכל הם דמיון אחד גדול, בשעה שהקדוש ברוך הוא רק רחמן, ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) אמר הקדוש ברוך הוא במדת הרחמים בראתי את העולם, ובמדת הרחמים אני מנהיגו, ועתיד אני לחדשו במדת הרחמים; ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה שאתה זוכה לחזור בתשובה שלמה, ואל תסתכל שבכל פעם היצר הרע מתגבר עליך ומכשילך עוד פעם עם עוונות חמורים וכו', אל תתיאש בשום פנים ואפן, אלא תקום ותתחיל מחדש, וזה השעשוע שאתה גורם להקדוש ברוך הוא שהוא מראה לכל המלאכים והשרפים והאופנים וחיות הקדש וכו', למעלה למעלה, ראו נשמה קטנטנה שמלבשת בלבוש גשמי וחמרי ונכשלת בעברות חמורות וכו' וכו', ואף על פי כן הוא לא נכנע ולא נשבר משום דבר, אלא קם ומנער את עצמו מהזבל והלכלוך שעשה וכו', וחוזר אלי, השעשוע הזה שבר ישראל גורם אז להקדוש ברוך הוא ולכל העולמות כלם, זה אין לתאר ולאין לשער כלל, ולכן אם אדם היה יודע מה זה לעשות בכל פעם התחלה חדשה ולחזור בתשובה שלמה, לא היה נכנע בשום פנים ואפן משום קלפה וסטרף שבעולם כלל.

אשרי מי שחוזר בתשובה בכל יום בכל שעה ובכל רגע, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא רב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מפחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא

אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מָה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְנוּדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מָה שֶׁעֹשֶׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵד מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמִּדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בַּלְעָם הִיָּה רָשָׁע עָרוּם וַיִּדַע שְׂאִין עוֹמֵד בַּפְּנֵי הַפְּרַעֲנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׂכַל מִי שֶׁחֻטָּא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִגְע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מִה לֶךְ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה? וּמָה לֶךְ לְהִתְנוּדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שֶׁחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְנוּדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לִגְע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נח) אֵין מַכָּה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לֶךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ק.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ג סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנַכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרְח רַק לְכַתֵּב לֶךְ מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת ע"ב). וְאֵלּוּ יוֹצְאוֹת שֶׁלֹּא בְּכַתְּבָה הַעוֹבְרֹת עַל דַּת מֹשֶׁה וְיִהוּדִית, וְאִיזוּהִי דַת יְהוּדִית, יוֹצְאָה וְרֵאשָׁה פְּרוּעַ, שֶׁאֲשֶׁה שְׂיוֹצְאוֹת בְּגִלּוּי שְׁעַר מַגִּיעַ לָהּ גִּט בְּלִי תִשְׁלוֹם כְּתָבָה, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד חֲמוּר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא מ"ו) שְׁבַעַה בְּנִים הָיוּ לָהּ לְקַמְחִית וְכִלְן שֶׁמְשׁוּ בְּכַהֲנָה גְדוֹלָה, אָמְרוּ לָהּ חֲכָמִים מָה עֹשִׂית שְׁזָכִית לְכַף? אָמְרָה לָהֶם מִיָּמִי לֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתִי קָלְעִי שְׁעָרֵי; כִּי גִלּוּי הַשְּׁעָרוֹת אֲצֵל אֲשֶׁה נִשְׁוֹאָה הִיא עוֹוֹן חֲמוּר מֵאֵד מֵאֵד, וְלֹא יְכוּלִים לְשַׁנוֹת אֶת דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְכֵן מָה שֶׁמוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ, (נִשְׂאָ קכ"ה:) תּוֹנְבָא לִיתִי [קָלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בְּרַ נִשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבְק לְאִינְתִּיתִיה [שְׁמַרְשָׁה לְאִשְׁתּוֹ] דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָה דְּרִישָׁה לְבַר [שִׁיְהִיָּה הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָרֵאשׁ

מגלות ורואים את זה בחוץ] וְדָא הוּא חַד מְאִינוּן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָא [וְזֶה אֶחָד מֵהִסּוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאִתְתָּא דְאַפִּיקַת מְשַׁעְרָא דְרִישָׁה לְבַר [וְאִשָּׁה שְׁמַגְלִית אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה לְחוּץ] לְאִתְתַּקְנָא בִּיה [לְיִפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה] גְרִים מְסַנּוּתָא לְבֵיתָא [גְרוּם עֲנִיוֹת לְבֵית] וְגְרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרְמַת שֶׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגְרִים מְלָה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא [וְגוֹרְם שֶׁהִסְטָרָא אַחְרָא וְהַחִיצוּנִים יִשְׂרוּ בְּבֵית, שֶׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְרִים דָּא [מִי גוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שְׁעָרָא דְאַתְחֲזִי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בְּחוּץ] וְמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגַלִּית בְּשְׁעֵרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׂכַן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשׁוֹיִצָּאֵת בְּחוּץ בְּגִלּוֹי שְׁעָרָה, הִיא גוֹרְמַת לְעֲצָמָה וּלְבַעֲלָהּ וּלְהִילְדִים צְרוֹת מְשֻׁנּוֹת] וְכָל שְׂכַן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּחֲצִיפוּת אַחְרָת, הֵינוּ שְׂמִסְתּוֹבְבַת עַל הַרְחוּב בְּבִגְדִים צְמוּדִים וְשְׁקוּפִים וְכוּ'] כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גוֹרְמַת שֶׁהַחִיצוּנִים יִתְאַחְזוּ בָּהּ], וְאִין מָה לְהוֹסִיף עַל דְּבָרִים אֵלוֹ.

וְלִכְּן רַבָּבוֹת רַבָּבוֹת נְשׁוֹת נְשׁוּאוֹת אֲצֵל הָאֲשְׁכַּנְזוּת מוֹרִידִים לְגַמְרֵי אֶת הַשְּׁעָרָה, כִּדְ שְׂאָף פַּעַם לֹא יִבּוֹאוּ לְיַדֵּי הַנְּסִיּוֹן הַזֶּה, אֲבָל יֵשׁ נָשִׁים שְׂמַתְבִּישׁוֹת עִם קְרַחַת, לְזֹאת הַתִּירוֹ לְהֵן פְּאָה, וְיֵשׁ נָשִׁים שֶׁהוֹלְכִים עִם מְטַפַּחַת, וְיֵשׁ בְּעֵנִין פְּאָה מַחְלֶקֶת גְּדוּלָה בֵּין הַפּוֹסְקִים, יֵשׁ מַתִּירִים וְיֵשׁ אוֹסְרִים, עַל כָּל פְּנִים אִין שׁוּם הַתֵּר שִׁירָאוּ אֶת הַשְּׁעֵרוֹת אֶפְלוּ שְׁעָרָה אַחַת, לֹא רַק שְׂתֵי אֲצַבְעוֹת וְכוּ' וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימְנוּב זי"ע, שֶׁהוּא הִיָּה נֶגְדׁ כָּל הָאֲפָנוֹת הַחֲדָשׁוֹת אֲצֵל הַנָּשִׁים "הַגְּאֵלָה תְּלוּיָה רַק בְּשְׁעָרָה אַחַת", וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים אֶת דְּבָרָיו, שְׂאֵלוּ הַנָּשִׁים הַנְּשׁוּאוֹת שְׂרוּאִים אֶת הַשְּׁעֵרוֹת שְׂלָהֵן, הֵן הַמְּעַכְבוֹת אֶת הַגְּאֵלָה.

עַל כָּל פְּנִים בְּעֵנִין פְּאָה אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר אֶפְלוּ בֵּין חַכְמֵי הַסְּפָרְדִים יֵשׁ הַמוֹן מַתִּירִים לְלַכֵּת עִם פְּאָה נְכָרִית, כְּמוֹ רַבִּי שְׁלוֹם מְשֻׁאשׁ וְצ"ל שְׂכַתְבַּת בְּשׁוּ"ת שְׂמֵשׁ וּמַגֵּן (חֶלֶק ב' אֲבוֹן הַעֵזֶר סִימֵן ט"ז) "רַבֵּנִי וְדַיְנֵי הַסְּפָרְדִים וְאֲבוֹת בְּתֵי הַדִּין בְּאֶרֶץ וּבְחוּץ לְאֶרֶץ, כָּלֵם נְשִׂיהֶם יוֹצְאוֹת בְּפְאָה נְכָרִית, וְרַק מְעַט מְזַעֵר מֵהָאֲבָרְכִים הַסְּפָרְדִים שֶׁל הַיּוֹם, אוֹ מַחְמַת עֲנִיִּים אוֹ מַחְמַת תְּמִימוֹתָם,

קִימו "וַיֹּאמֶר לְאוֹסְרֵיהֶם ה' עִמָּכֶם" וְנִמְנְעוּ מִזֶּה, וּמִבְטָחֵי שְׁעוֹד זְמַן גַּם הֵם יִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְדַעְתָּם וּיִחְזְרוּ לִלְבָשׁ פָּאָה נְכָרִית; עֵינֵי שָׁם, הַגָּאוֹן הַסְּפָרְדִי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּעֶז בְּרוּךְ זַצ"ל, בַּעַל "עֵינֵי מִשְׁפָּט" עַל הַשָּׁס, בַּסְּפָרוֹ "שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים" עַל הַרִי"ף (שְׁבַת כ"ט: מִדְּפֵי הַרִי"ף), הַתִּיר לְבִישׁת פָּאָה נְכָרִית לְנָשִׁים נְשׂוֹאוֹת, וְכָתַב שֶׁשְׁעָר תְּלוּשׁ אִינוֹ עָרוּה, וְאִין בּוֹ מִשׁוּם פְּרִיעַת רֹאשׁ: "שְׁעָר הַמְּכַסֶּה שְׁעָרָה אִין כָּאֵן מִשׁוּם שְׁעָר בְּאִשָּׁה עָרוּה וְגַם לֹא מִשׁוּם פְּרוּעַת רֹאשׁ וְכוּ', לֹא שְׁנֵא שְׁעָרוֹת דִּידָה לֹא שְׁנֵא שְׁעָרוֹת שֶׁל חֲבֵרְתָּהּ, כֹּל עוֹד דְּעַבְיָדֵי לְכִסּוּי הַשְׁעָר וְהֵן תְּלוּשׁוֹת, אָף עַל פִּי דְקָשׁוּט הוּא לֵה כְּדֵי שְׁתַּרְאָה בַּעֲלַת שְׁעָר, אִין בְּכָךְ כְּלוּם וְשִׁפִּיר דְּמִי". עֵינֵי שָׁם, עִם כֹּל זֹאת אֲנִי תָּמִיד מְעוֹרָר שֶׁהַפָּאָה תִּהְיֶה פָּאָה צְנוּעָה וְכוּ', לֹא אֲרַכָּה כְּמוֹ שְׂדֵה וְכוּ', וְלֹא עִם צְמוֹת וְכוּ', שְׂדֵה בְּאֵמֶת לֹא צְנוּעַ, וְרֹאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל לְהִתְרַחֵק מִזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְדַעֲי לָךְ שֶׁהַסֵּמ"ק מְצוּה נ"ז כּוֹתֵב שֶׁהַצְּנִיעוּת בְּהָאִשָּׁה הִיא מְצוּה דְאוּרִיתָא, וְזֶה לֹא רַק חֲמָרָא, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְצָרִים אוֹ צְמוּדִים אוֹ שְׁקוּפִים וְכוּ' וְכוּ', וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא וַיִּשְׁלַח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מ"ה) "כֹּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה", אָמַר רַבִּי יוֹסִי כִּשְׁהָאִשָּׁה מְצַנְעַת אֶת עַצְמָהּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת רְאוּיָהּ לְהַנְשֵׂא לְכַהֵן גְּדוֹל וְתַעֲמִיד כְּהַנִּים גְּדוֹלִים, שְׁנֵאמַר "כֹּל כְּבוֹדָה" וְגו', אִם תִּכְבֵּד עַצְמָהּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, "מִמִּשְׁבָּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה", תִּנְשֵׂא לְמִי שְׁכָתוּב בְּהֵן "וַיִּשְׁבַּעַת הַכַּתָּנֶת שֵׁשׁ", אָמַר רַבִּי פִּנְחָס הַכַּהֵן בַּר חֲמָא בְּזִמְנָן שֶׁהִיא צְנוּעָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת כִּשֵׁם שֶׁהַמְּזַבַּח מְכַפֵּר כֶּךָ הִיא מְכַפֶּרֶת עַל בֵּיתָהּ, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים קכ"ח) "אֲשַׁתְּךָ כִּגְפָן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ" וְאִין יִרְכָתִי אֲלֵא מְזַבַּח, שְׁנֵאמַר (וַיִּקְרָא א') "וַיִּשְׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמְּזַבַּח", דְּבַר אַחַר "אֲשַׁתְּךָ כִּגְפָן פְּרִיָּה" אֵימַתִּי הִיא "כִּגְפָן פְּרִיָּה", בְּזִמְנָן שֶׁהִיא "בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ", וְאִם עֲשֵׂתָהּ כֵּן, "בְּנִיף כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים" תַּעֲמִיד בָּנִים נִמְשָׁחִין בְּשִׁמֵן הַמִּשְׁחָה "סְבִיב"; וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּצְיָתִי אוֹתִי בְּזֶה, כִּי עַכְשָׁו הַדּוֹר מְאֹד מְאֹד פְּרוּץ, וְאִשָּׁה שֶׁהוֹלְכַת בְּצְנִיעוּת דִּיקָא בְּזִכּוּתָהּ נִגְאָל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בהעלתך י"ג סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום צריכים מאד מאד להקפיד לחתן את הילדים מה שיותר מהר, ולא לחכות בשום פנים ואפן, ובפרט בנות צריכים לחתן אותם איך שמגיעים לגיל חתונה, הינו בת שבע עשרה, פי התנא אומר (אבות פ"ק ה') בן שמונה עשרה לחפה, ומובא בפוסקים שתכף ומיד כשנעשים בגיל שבע עשרה, כבר כל יום ויום נכנסים בגיל שמונה עשרה, ולכן הזמן הוא מגיל שבע עשרה, צריכים לחתן את הבת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"א סימן ה') וישמרך בבנות שצריכות שמירה, ובפרט עכשו שהדור מפקר לגמרי, צריכים מאד מאד לשמר על הילדים ולחתן אותם בגיל שבע עשרה, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ק:) בת לאביה מטמנת שוא, מפחדה לא יישן בלילה, בקטנותה - שמא תתפתה, בנעויתה - שמא תזנה, בגרה - שמא לא תנשא, נשאת - שמא לא יהיו לה בנים; הרי שלך לפניך שצריכים לחתן את הבת מה שיותר מהר, ובפרט כשהגיעה כבר לגיל שמונה עשרה.

העקר במציאת הזוג הוא לחפש רק את המדות טובות של הבחור, שזה העקר, כי בלי מדות זה כלום, יכולים להיות חיה בצורת אדם מי שאין לו מדות טובות, ועל זה צריכים להשים את הדגש שהבחור יהיה עדין, עם מדות טובות, ובעל דרך ארץ, טוב לב, לא קמצן וכו' וכו', אלו הם המעלות של הבחור.

בענין הזקן וכו', אמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות גלות הלכה ג' אות ב') עקר

הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברך השם, מזרע ישראל. ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפור, חס ושלום, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות, כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות.

וכן בענין העשון וכו', ידוע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לעשן בשום פנים ואפן, וכן הרופאים מזהירים מאד נגד עשון, כי זה מביא סרטן בראות, ולכן צריכים מאד מאד להזהר ולהקפיד על זה.

אלו הדברים העקרים שצריכים לחפש עבור הבת שלך, ולא על שטיות ודמיונות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בהעלתך י"ג סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי זה היה קדוש השם נורא ונפלא מאד, לראות כל כך הרבה יהודים מאחינו בני ישראל שבאו עם לב אחד להשתתף בשמחת נשואין של שולשילתא קדושה, ובפרט לראות קבוץ כל כך גדול של יהודים שומרי תורה ומצוות שמתאחדים יחד בלב אחד, זה קדוש השם הכי גדול שרק יכול להיות, כלם באים לשמח יחד, וכלם באים עם כוונה אחת להשתתף בשמחה עצומה, וזה מראה גם את הכח הגדול של יהודים חסידים שומרי תורה ומצוות, וזה מקדש את שמו יתברך.

והעולה על הכל זה מראה שנצח ישראל לא ישקו, ועם ישראל חי,

אחרי שהאשמדאי העמלקי חשב שימחק את שם ישראל ואת דת ישראל וכו', וואים במציאות איך שדבר אחד מדברי הצדיקים לא הולך לריק וכו', ונתקיים בשלמות שעם ישראל עם קדוש, ועל אפם וחתמתם של אמות העולם הם ישארו לנצח, ואמרו חכמינו הקדושים (יומא ס"ט): אלמלא מוראה של הקדוש ברוך הוא היאך אמה אחת יכולה להתקיים בין שבעים אמות; הם חשבו שייכלו למחק את עם ישראל במשך אלפים שנה, מה שעם ישראל סובלים מאמות העולם, אף על פי כן נצח ישראל לא ישקר, ועם ישראל חי וקיים לנצח, ולא מתפעלים משום אמה ולשון, אלא אנחנו ממשיכים עם המסרת שלנו, בלי שום בושה כלל, אלא אנחנו גאים עם המסרת שלנו שנמשכת מקבלת התורה עד עכשו, הן עם הלבוש והן עם הדבור והן עם ההנהגות והמסורות שלנו מדור דור, ואמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן ט"ז): מה כושי משנה בעורו אף ישראל משנין במעשיהן מכל האמות; הם לא מתפעלים משום אמה ולשון, ולא מתבוללים ביניהם, ולכן לא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה כ"ט סימן ד') אמר רבי שמעון בן יוחאי אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל, אלוה אני על כל באי עולם אבל לא יחדתי שמי אלא עליכם, איני נקרא אלהי עובדי כוכבים ומזלות, אלא אלהי ישראל; כי בזה שעם ישראל לא משנים את הלבוש ואת הלשון ואת התאריך ואת ההנהגות שלהם, ושומרים תורה ומצוות במסירות נפש הכי גדולה, זה בעצמו מגלה יחוד הוי"ה ברוך הוא יתברך שמו על עם ישראל.

ולכן זה היה מחזה נדיר מאד לראות איך שכל כף הרבה יהודים שומרים תורה ומצוות מתאחדים יחד באהבה גדולה מאד מאד, זה היה קדוש השם נורא ונפלא מאד, ואף שאני לא ראיתי את זה, עם כל זאת מה שרק שמעתי זה משמח את הלב מאד שרואים סוף כל סוף שיש באיזה מקום אחדות בין נשמות ישראל, כי מספיק כבר כל המחלוקות והמריבות והופוכים שנמצאים בינינו וכו' וכו', שזה רק מעכב את הגאולה וכו'.

ובמה שאתה שואל מה רבנו ז"ל היה אומר על דבר כזה? הרי בפרוש מובא דבריו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תכ"א) שאמר (עוד לפני מאתיים שנה) הצדיקים אפלו אלו הצדיקים של עכשו, הם יקרים גם כן מאד בעיני השם יתברך.

ואלמלא לא היה בהם רק מה שמרחקים ממנהגי הקלי עולם, ההולכים ומנהיגים עצמם דיקא בדרך העכו"ם, והולכים בדרך החקירות וחכמות, וכוננתם דיקא להדמות עצמם במהלכן ובמלבושיהן ובמנהגייהם כמנהגי העכו"ם כְּאִשֶׁר נִתְפַשֵּׁט עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, וְאִם לֹא הָיוּ פּוֹעֲלִים הַצְדִּיקִים כִּי אִם מִה שְׁמֵרְחֵקִין מֵהֶם גַּם בְּן דָּיִם. כִּי כָל מְנַהֵג אֵיךְ שֶׁהוּא מְתַנַּהֵג בְּעִבּוּדָתוֹ, עַל כָּל פְּנִים הוּא רְחוֹק מִדְּרָכֵיהֶם, וְכֵן הַמְקַרְבִּים אֲלֵיהֶם. כִּי מֵאַחַר שְׁמִדְקָדְקִין לְבָלֵי לְהִנִּיחַ שְׁעַר אַחֲרֵי פְּאוֹת הָרֹאשׁ, מִמִּילָא אֵינָם מְגַדְלִים בְּלוּרִית שְׁקוּרִין בִּי הָאֵר, וּמִמִּילָא הֵם רְחוֹקִין מִמְנַהֲגֵי הָעֲכוּ"ם וּמִכַּת הַפִּילוֹסוּפִים וְהַמְחַקְרִים שְׁמַנְהִיגִים עֲצָמָם בְּדָרָכִים כְּאֵלוֹ. וְזֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי דְרָכֵי הַחֲקִירוֹת וְהַפִּילוֹסוּפִיָּה הוּא הָרַעָה הַגְּדוֹלָה שְׁבָכַל הָרַעוֹת וְאִין רַע מְזֵה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁרָחוֹק מֵהֶם; עֵין שָׁם.

הקדוש ברוך הוא יעזור שמהחסידות הזו, ילמדו כל החסידות וכל החצרות, וכל הפלגים, והעדות, שיש בין כלל עם ישראל, מה זה אחדות אמתי, ויחקו אותם, ורק כך נזכה להגאלה השלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלַתְךָ י"ג סיון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לְךָ שְׂרַבְנוּ ז"ל הִבְטִיחֵנוּ בְּחַיֵּיו אֲשֶׁר מִי שְׂיָבוֹא אֶצְלוֹ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ הָיְנוּ אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר אוֹמֵן וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַפְּלָלִי, אֶפְלוֹ אִם עֲצָמוֹ וּגְבָהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית, וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית רְחֻמָּא לִישׁוֹן, וּבַכְּפֹרֶשׁ גְּלָה לָנוּ (ת"י מוה"ר"ן סימן קס"ב) כְּשֶׁאֲחַד יָבוֹא עַל קַבְרוֹ וַיֹּאמֶר קַפִּיטֵל תְּהִלִּים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב, יִהְיֶה לוֹ תַעֲנוּג גְּדוֹל מְזֵה, וְעֲשֵׂה תְנוּעוֹת

בגופו ובעצמותיו אז, ורמז שיהיה לו חלוץ עצמות אז בקברו כשיאמרו תהלים על קברו. ועוד דבר בזה הענין כמה פעמים. ואחר כך גלה העשרה קפיטל תהלים ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז ק"נ, ואמר שמי שיבוא על קברו ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר אלו העשרה קפיטל תהלים, יניח עצמו לארץ ולרחב לעור לזה האיש אפלו אם עבר מה שעבר וכו', ויחד שני ידים על זה; וכן מובא (שיחות הר"ן סימן קמ"א) שאמר אף על פי שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אף על פי כן גם זה יהיה כבוד מאד לקיים. וכן נתקיים עתה בעוונותינו הרבים שמחמת רבוי המחלקת רב ההמון עם רחוקים מאד לקיים זאת, ורבנו ז"ל הודיע כל זאת מקדם. ואנחנו עשינו מה שמטל עלינו להודיע התקון לכל החפץ להתקן, וכל אחד הטוב בעיניו יעשה. השומע ישמע, והחדל יחדל ואנחנו את נפשנו הצלנו; עין שם.

והנה כשאדם חולה מאד ובפרט במחלה רצינית שהוא צריך לעבר נתוח מסבך וכו', אזי נותנים לו תרופה חזקה של הרדמה, וכל העת שעושים לו את הנתוח, הוא לא מרגיש שום דבר, מחמת תרופת ההרדמה שהכניסו לו, עד שהוא מתעורר ומתאושש, אז הוא מתחיל להבין איך שהצילו את חייו וכו', אותו דבר בדיוק הוא אצל ציון רבנו ז"ל, כשאדם בא שמה עם מלא עוונות וחסאים ופשעים וכו', עצם שכבר בא אל ציון רבנו ז"ל והוא מאמין בזה שרבנו ז"ל יתקן את זה, זה כבר גדול מאד מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) בזה שאדם רק בא אל הצדיק ומאמין בו, כבר הרג את היצר הרע וכו', עכשו כשאדם בא אל ציון רבנו ז"ל, ומתחיל להתבודד שמה ולבקש רחמים ממנו יתברך בזכות הצדיק השוכן כאן שהבטיח הבטחה חזקה שמי שיבוא אצלו יתקנו בתקון נצחי, ונותן פרוטה לצדקה ואומר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", זה כבר התקון הכי גדול, ואם אדם עדין לא מרגיש שום דבר, אדרבה נדמה לו ההפך שלבו אטום לגמרי, ויש לו חלישות הדעת למה לא היה לו שום התעוררות שמה וכו', ולמה שלא הרגיש שם שום דבר וכו', הוא צריך לדעת שרבנו ז"ל מטפל בו בשלמות, והוא דגמת החולה שנתנו לו תרופת הרדמה שעדין יושן וכו', וכשיתעורר כך יתחיל להרגיש איפה הוא היה? ומה קרה אתו? ואז יתעורר פתאום בתשובה אמתית, ודבר זה קרה כבר להמון אנשים

כְּשֶׁבָאוּ בַּפֶּעַם הָרֵאשׁוֹנָה לְצִיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לֹא הִרְגִישׁוּ כְּלוּם, וְהָיָה לָבָם אָטוּם לְגַמְרֵי עַד שֶׁחָשְׁבוּ מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל חֲרֻטָּה לָמָּה בָּאנוּ פֹּה? לָמָּה טָרַחְנוּ אֶת הַטְּרַחַת הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת? וְלָמָּה הִצְרַכְנוּ לְהוֹצִיא כָּל כֶּף הַרְבֵּה כֶּסֶף עַד לְבוֹא לָפֶה? אָבֵל אַחַר כֶּף כְּשֶׁחֲזְרוּ אֶז הִתְחִילוּ לְהִרְגִישׁ אֶת הַטְּפוּל שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן אָנִי מֵאֲמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁגַם אֶצְלָךְ יְקָרָה הַדְּבָר הַזֶּה.

וְסִפֵּר לִי הָרַב הַחֲסִיד ר' לִוִי יִצְחָק בִּנְדֵר ז"ל, כְּשֶׁבָא בַּפֶּעַם הָרֵאשׁוֹנָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְשָׁאֵל אֶת אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הָאֵם מִסְפִּיק לֹאמַר בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל רַק אֶת הָעֵשְׂרָה מְזִמּוּרֵי תְּהִלִּים? אוּ גַם לֹאמַר אַחַר כֶּף אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקֵּן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לֹאמַר אַחַר הַ"תְּקוּן הַכִּלְלִי"? עֲנָה לוֹ זֶה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ דַע לָךְ שֶׁהָעֵשְׂרָה מְזִמּוּרֵי תְּהִלִּים זֶה הֵנְתוּחַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל עוֹשֶׂה עִם הָאָדָם לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכֻדָּה וְהַזְהָמָה שֶׁנִּכְנַס בּוֹ עַל יְדֵי עוֹנוֹנוֹתָיו, וְזֶה תְּקוּן גָּמוּר עַד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת כְּמוֹ שֶׁבִּנְתוּחַ גִּשְׁמֵי יוֹצֵא דָם וְכוּ', וּמְגַלָּה וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשִׁטְף וּלְנַקוֹת אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', זֶהוּ הַתְּפִלָּה שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אַחַר אֲמִירת הַ"תְּקוּן הַכִּלְלִי", שֶׁשׁוֹטֵף אֶת לֵב הָאָבֶן לְגַמְרֵי.

וְלָכֵן חֲזַק וְהִתְחַזַּק וְתִשְׁמַח מְאֹד מְאֹד שֶׁזִּכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֶה זְכוּת נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי עוֹד לֹא הָיָה צָדִיק בְּעוֹלָם שֶׁיִּבְטִיחַ הַבְּטָחָה כְּזוֹ עִם שְׁתֵּי עֲדִים צָדִיקִים קְדוּשִׁים נוֹרָאִים מְאֹד, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רָאוּי לוֹ לְשִׁמְחָה כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּבִפְרָט מִי שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשִׁמְחָה וְלִרְקֹד כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוֹהֲרַ"ן סִימָן ת"ג) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פְּלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שֶׁיִּהְיוּ כָּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכַלּוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתוּ מִמֵּתִיקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הֵיא מֵעַזְכֶּם" וְזֶה נֹאמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְלֹא כְּמוֹ שֶׁבְּעֵלֵי דְמִיּוֹן אוֹמְרִים שֶׁלֹּא צָרִיכִים לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', אֲדַרְבֵּה כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ קֶצֶת שְׁכָל, וּמֵאֲמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הוּא

יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ הַעֶקֶר לְהַגִּיעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר (תַּי מוהר"ן סִימָן ת"ו) שְׂיִכּוּלִין אִז אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מָה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפְּן, אִף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכּוּלִין אֲפֹלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה אֲפֹלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יָכוֹל לְתַקְּנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יִכּוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְּקוּנִים מָה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת.

וְלָכֵן לְדַעֲתִי תִסַּע עוֹד פַּעַם לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִז תִּתְחַל לְהַרְגִישׁ מָה שֶׁלֹּא הִרְגַּשְׁתָּ עַכְשָׁיו.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִיעִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ג סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שִׂיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵינֵן קוֹנוֹ, שְׂזָה הַתְּבוּדוֹת שֶׁאֲדָם מִתְּבוּדָה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהְיִנוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׁעָה אוּ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָה לְבָדוֹ בְּאֵיזָה חֶדֶר אוּ בְשֻׂדָּה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינֵנוּ לְבֵינֵן קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיּוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיִקְרָבוּ אֵלָיו לַעֲבוּדָתוֹ בְּאִמְתּוֹ. וְתַפְלָה וְשִׂיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֶצֶה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֶצֶה כְּלָלִית, שְׂכּוּלִל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׂיִחָסֵר לוֹ

בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, או אם הוא רָחוֹק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכָל מַעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ אִם לִפְעָמִים נִסְתַּתְמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יְכוּלִּים לִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בַּעֲצָמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהִינוּ הַהֲכָנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחַפֵּץ וּמִשְׁתַּוָּקֵק לְדַבֵּר, אִף שְׂאִינוּ יְכוּלִּים, זֶה בַּעֲצָמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וּתְפִלָּה מְזֵה בַּעֲצָמוֹ. וְעַל זֶה בַּעֲצָמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל כֶּף, עַד שְׂאִינוּ יְכוּלִּים אֶפְלוּ לְדַבֵּר וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִחַמַל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיּוֹ, שְׁיִיכָל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְאָמַר (שִׁיחַת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שְׁעַקֵּר מֶה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵינֵן קוֹנֵנוּ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנֵי מָה שְׂאֵנִי עֲתָה, דְּהִינוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֶה שֶׁעָשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזוּדָר כֵּל כֶּף בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מַעֲלַת הַעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַּם כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפִשְׁטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵינֵן קוֹנֵנוּ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

וְהִנֵּה עֲנִיָּן הַיְחוּדִים וְכוּ', כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זוֹכֵה לְהַתְּבוּדָה הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַד שְׁזוֹכֵה שְׁמִנְקָה אֶת מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ מְכַל מִינֵי זָכָל וְלִכְלוּף וְזֶהֱמָא שְׁנִדְבַק בּוֹ וְכוּ', וּמְדַבֵּיק אֶת מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ בְּאֵינֵן סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה מְצִטְרִים לְפָנָיו עֵינָיו שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ מִמִּילָא, אֶפְלוּ שְׁלֵא יִרְצֶה, שְׁאֵלוּ הֵם הַיְחוּדִים שְׂאָדָם מִיחַד שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֵק א' סִימָן ב') שְׁעַל יְדֵי עֲבוּדַת הַתְּפִלָּה זוֹכֵה לְמַחֲזִין נְקִיִּים, וְעַל יְדֵי זֶה מֵאִיר לְפָנָיו עֵינָיו תְּמִיד הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַד' עוֹלְמוֹת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן עִם הַכְּתָרִים שֶׁלָּהֶם קס"א קמ"ג קנ"א, וְזֶה בָּא כְּבָר מִמִּילָא, וְלִכֵּן אֵינִן שׁוֹם סְתִירָה כָּלֵל, אָדָם צָרִיף לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּלִי שׁוֹם מַחֲשָׁבָה שֶׁל לְהִגִּיעַ לְמַדְרַגוֹת, אֶלָּא

לדבק את עצמו בו יתברך, ואז אם יהיה ראוי, ממילא יצטייר לפני עיניו כל השמות והיחודים שצריך לפי ערך שרש נשמתו.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"כ) שאין צריכים בתפלה רק להתפלל פרוש המלות, שיחשב מה הוא מדבר, הינו שיקשר את מחשבתו אל הדבור, שיבין מה שהוא אומר, ואפלו אלו שלמדו כתבי האריז"ל על פי שצוה להם רבנו ז"ל, עם כל זאת אמר להם שלא יכוננו את הכוונות באמצע התפלה, רק פרוש המלות לקשר את המחשבה אל הדבור, והצדיקים הכוונות והיחודים באים להם ממילא לפני העינים, וזה הפרוש המלות שלהם, הינו אחרי שאדם מזכך את מח מחשבתו וזוכה למח נקי לגמרי, שתמיד דבוק בו יתברך, אז ממילא תמיד מאירים לו כל השמות והיחודים שמבארים בכוונות של האריז"ל בכוונות התפלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בהעלתך י"ג סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיות שלך זה רק בעיה אחת, שאת תמיד שורה בעצבות ובמרירות ובדכאון פנימי וכו' וכו', שזה מה שמכניס אותך בלחץ קשה מאד וכו', עד שאת חושבת את עצמך תמיד משפלת ולא רצויה בחברה וכו', ומרגישה שאת הכי אמללה וכו', ואת שונאת את עצמך וכו', ולכן כל העבודה שלך צריך להיות רק על נקדה אחת, שהוא מדת השמחה, ולכן ראי להתחזק עם כל הכחות להיות רק בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון והמרירות וכו', שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם

רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום, וזה תלוי בזה כפי שאשה מתחזקת בשמחה ושמחה מאד מאד, על ידי זה נפתח לה הלב והיא יכולה לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלה, שזה דבר גדול מאד מאד, ואף שבהתחלה יהיה נדמה לך שאף אחד לא שומע אותך וכו', כל זה בא מהכפירות שנוכנס באדם מחמת עוונותיו המרבים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם.

תאמיני לי אם תעבדי רק על מדת השמחה, ותשמעי כל מיני קלטות של שמחה, על ידי זה יתרחב לך ודעתך, ותתחילי לאהב את עצמך, ולא תהי משפלת בעיניך, אדרבה תדעי שאת הכי יפה בעולם, והכי מצלחת בעולם וכו' וכו', וכן כל החיים שלך ישתנו לגמרי, וכלל זה את צריכה לקחת בידך, אם בחור לא רוצה אותך, סימן שהוא לא שנה אותך וכו', ולמה לך לדאג ולהצטער על אחד שלא רצה אותך וכו', עדיף ככה, מאשר להתחתן עם בחור כזה ואחר כך להתגרש חס ושלום, אזי מה את צריכה להצטער על דבר שעבר? ולכן שמעי בקולי ותעשי כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה עצומה, ותראי שהשמחה יביא לך את כל ההצלחות בחיים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם רק תהי שמחה, תצליחי בכל דרכך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּקָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ג סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁישׁ לָךְ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּרַבִּים בֵּין מִנְחָה לְמַעְרִיב, וּמְחֻזֵּק וּמַעוֹדֵד אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, עַד כִּדֵּי כֶּף שְׂאֵמְרוּ בְּזֹהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מֵאן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחֵיבָא, וְאֲשַׁתְּדַל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֲסַתְּלַק בְּתַלְתְּ סְלוֹקִין מַה דְּלֹא אֲסַתְּלַק הֵכִי בַר נִשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאֲכַפֵּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאֲסַתְּלַק קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הֵיטָה אֶתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרִי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵּן לִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרְסִיר תַרְעִי וְלִית מֵאן דִּימְחִי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָיִם יִבְרָךְ הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אֹר לְיִשְׂרָיִם" וְגו', [בַּא וְרָאָה כָּל מִי שְׂאוּחֻז בִּידָיו שֶׁל הַחֵיבִים, וּמִשְׁתְּדַל שְׂיַעֲזֹבוּ אֶת דְּרַכְיֵהֶם הֲרַעוֹת וְכו', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקְּדוּשָׁה בְּמִקּוּם שְׂאָף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעֹלוֹת שְׂמָה וְכו', וְהוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטָרָא אַחְרָא, וְהוּא גּוֹרֵם שְׂיִתְיַקֵּר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שְׁבֻזְכוּתוֹ כָּל הַעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי בְּזֶה הַעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעֵלֵי דִינִים לֹא יִכּוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנַס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְאֵין מִי שְׂיִמְחָה בּוֹ].

וְהִנֵּה דְרָכְכֶם שֶׁל מְגִידֵי שְׁעוֹר טוֹבִים מְאֹד, שְׁהֶם מְתַבְּלִים אֶת הַהֲלָכוֹת שְׁמִלְמָדִים עִם הַמוֹן עִם, עִם סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׂזָה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְכִכָּה הִיָּה נוֹהֵג הָאִישׁ אֱלָקִי הַבֵּן אִישׁ חֵי זִי"ע, וְכֵן אַחֲרָיו כָּל הַחֲכָמִים, שְׂמִתְבְּלִים אֶת דְּבוּרֵיהֶם עִם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּרָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְזֶה דְבָר

גדול מאד מאד, כי לבם של המון עם נמשך יותר אל אגדות חז"ל וספורי צדיקים.

לא כל אחד מעניין בתולדות הצדיקים, ולכן מה טוב ומה נעים שרק תשתמש עם התבלין של ספורי צדיקים, לחבר אותם אל ההלכות והדברי התחזקות ומוסר שאתה מעביר להם.

בענין לדעת את ההיסטוריה של כל הצדיקים וספוריהם, זה בכלל לא בטול זמן, אדרבה רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, וזה מושך את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים" שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו כן! וכששאל אותם איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם לא לזה התכונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרב רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרב רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם, ולכן לעצמך לעיין בתולדות הצדיקים זה לא בטול זמן, אדרבה זה הספר מוסר הכי גדול שרואים את עבודתם של הצדיקים מאז קטנותם, וזה מכניס השתוקקות ורצונות לחקות אותם וכו', ולכן זה לא בטול זמן כלל, אדרבה אשרי מי שיעסק בספורי צדיקים שזה דבר גדול מאד, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רל"ד) שזה מטהר את המחשבה של האדם, עין שם.

אבל המון עם לא מעניינים בזה, רק לשמע הלכות והתחזקות, ובתוך הדבורים מתבלים ספורי צדיקים, וזה ימשך את לבכם אליו יתברך.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חִלַּקְךָ שְׂאֵתָהּ זֹכֶה לְעֶסֶק בְּעֶסֶק קָדוֹשׁ כְּזֶה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא יתן לך חן ותשא חן בעיני כל רואיך.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ג סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קִשָּׂה לְהַסְבִּיר לְבֶן אָדָם שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו רְחוּק מִקִּיּוֹם תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
שְׂאִסוּר לְגַדֵּל כָּלֵב בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת ס"ג.) כָּל הַמְּגַדֵּל כָּלֵב רַע
בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ מוֹנֵעַ חֶסֶד מִתּוֹךְ בַּיִתוֹ שְׂנֵאָמֵר (אִיּוֹב ו' י"ד) "לִמָּס מִרְעֵהוּ חֶסֶד"
שֶׁכֵּן בְּלִשׁוֹן יְוֹנִית קוֹרִין לְכָלֵב לִמָּס, רַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק אָמַר אִף פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ
יִרְאֵת שָׁמַיִם; כִּי עַל כָּלֵב שׁוֹרָה טְמֵאָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְזֶה מָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקָּדוֹשִׁים (שם) שֶׁלְּכָלֵב קוֹרְאִים 'לִמָּס' שֶׁזֶה הַשֵּׁם שֶׁל הַסְּמִיךְ מ"ם, רַק חֶסֶד
הָא' שֶׁהוּא אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן מוֹבָא (מְגִלָּה עֲמָקוֹת וַיִּשָּׁב) כָּל"ב ר"ע עוֹלָה
כְּמִסְפַּר מְרַכְבֵּי טְמֵאָה, שְׁמִי שְׂמַחְזִיק בְּבַיִתוֹ כָּלֵב, שׁוֹרָה טְמֵאָה בְּתוֹךְ
בַּיִתוֹ, וְלִכֵּן לֹא כֹדָאֵי לְאָדָם לְהַחְזִיק כָּלֵב בְּבַיִת, וְרוֹאִים דְּבַר פְּלֵא שִׁילְדִים
שֶׁנּוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה וְלוֹמְדִים תּוֹרָה, הֵם מְפַחְדִים מְאֹד מְאֹד מִכָּלֵב, וְאִיךָ
שְׂרוֹאִים כָּלֵב הֵם בּוֹרְחִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא מְעִזִים לְנַגֵּעַ בּוֹ מִרַב גַּעַל וְכוּ',
וְלִהְפֹךְ יְלָדִים שְׁלֵא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה וְלֹא לוֹמְדִים תּוֹרָה, מְשַׁחֲקִים
תְּמִיד עִם הַכָּלָבִים וּמְנַשְׁקִים אִתָּם וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים שְׂחֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים אָמְרוּ (עֲבוּדָה זְרָה ה.) כָּל הָעוֹבֵר
עֲבָרָה אַחַת מְלַפְּפָתוֹ וּמוֹלִיכָתוֹ לְיוֹם הַדִּין וּקְשׁוּרָה בּוֹ כְּכָלֵב, כִּי מִעֲבֻרוֹת שֶׁל
אָדָם נִתְהַוָּה רֹחוֹת רַעוֹת שֶׁהֵם בְּדַגְמַת כָּלֵב, וּכְשִׁיּוּצָא מִן הָעוֹלָם הַכָּלֵב הַזֶּה
רִץ לְפָנָיו, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁעָשָׂה הַמּוֹן עֲבֻרוֹת, אֲזִי חֲבוּרָה שֶׁל כָּלָבִים רְצִים
לְפָנָיו וְנוֹבְחִים וּמְכַרְזִים פְּלוּנֵי בְּרָא אוֹתִי מִעֲבָרָה זוֹ וְכוּ', כָּל כָּלֵב שֶׁנִּבְרָא

מֵעוֹן אַחַר מִכְרִיז אֶת הָעוֹן שֶׁהוּא עֹשֶׂה וְכוּ', וְגַדֵּל הַבוֹשֶׁה שֵׁישׁ לַנֶּפֶטָר אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כִּלְלִי, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן קמ"א) שֶׁהַקְּלוּט מְלוּיִם אֶת הָאָדָם אַחַר מִיתָתוֹ וּמְקוֹנְנִים עָלָיו, וְהוּא לוֹ לְבַזְיוֹן וְלַחֲרָפָה גְדוֹלָה רַחֲמָנָא לִיְצִלְן רַחֲמָנָא לִיְצִלְן מֵעֲנָשִׁים הִלְלוּ, עֵינֵי שָׁם, וְלִכְן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֵכָה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִהְפָּרֵד מֵהַכְּלָבִים וְכוּ', וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׁלֵא יַגְדֵּל כְּלָב בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ.

אֲנִי מִבִּין שֶׁזֶה יִהְיֶה לָכֶם קֶשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת זֶה הַמְּצִיאוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה כְּלַנּוּ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִזְרֹק מֵאֲתָנּוּ אֶת הַמְּרַכְבֵּה הַטְּמֵאָה שְׁעוֹלָה כַּמְּסַפֵּר כִּל"ב ר"ע, וְנֹזֶכֶה לְהַדְבִּיק רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ג סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

הִנֵּה ... גְּרוּ יְאִיר כָּתַב לִי שְׁמֹסֵר לָךְ אֶת הַפֶּסֶס, רְאֵה לְהַעֲבִיר מְאֲתִים אֶלְךָ ש"ח לְהַאֲבִירךָ ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי מְכָרַח אֶת זֶה לְעֶסְקָה מְאֹד מְאֹד נַחֲוֶצָה לְהַקְהֵלָה, וְתַשׁוּאֵת חֵן לָךְ עַל הָעֶזְרָה שְׁאֲתָה עוֹזֵר לִי.

מָה אֵמַר לָךְ רַק רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׁאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֹתְךָ לְהַתְרַחֵב וּלְבַנּוֹת מָה שְׁיִוְתֵר דִּירוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתָךְ שֶׁבְּכָל מָה שְׁרַק תִּגַּע יִהְיֶה לָךְ הַצְּלִיחָה מְפֻלְגָּת, כִּי אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁקֵהֲלַתְנוּ גוֹדְלֵת וְגוֹדְלֵת וְגוֹדְלֵת וְכוּ' וְכוּ', וְעַקֵּר הַבְּעִיָּה זֶה רַק הַדִּירוֹת, וְהַרְגַע שְׁרַק יִהְיֶה דִירוֹת, כְּכֹר יַחֲטִפוּ אֶת זֶה, וְלִכְן חִזַּק וְאֲמִץ לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדֵת הַקְּדוֹשׁ שְׁאֲתָה עוֹבֵד, וְתַתְּפָרְס בְּכַבּוּד וְעוֹד תּוּכַל לְתַרֵּם הַרְבֵּה לְהַקְהֵלָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּהֲיֶה חִזַּק בְּלַמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי גְּמָרָא בְּכָל יוֹם חַק

ולא יעבר, אֶפְלוּ שְׁאֵתָהּ לֹא מִבֵּין הַכֹּל, תִּקְיִים מֶה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּדוּשִׁים (עבודת זרה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִים אֵינִישׁ וְהַדָּר לִיסְבָר, וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמָה, וּפְרַשׁ הַמְּהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכְפָה אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שׁוֹהַ חֵיווֹת לְנַפֵּשׁ, וְאֲשֵׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מִטְעָה אֶת עֵצְמוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם אֶפְלוּ בְּגֶרְסָא, הֵייתָ מִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָף גְּמָרָא שׁוֹמְרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגָעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכוּ', אִיּוֹרִיאַל, זֶה רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרִיאַל, מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל אִיּוֹרִיאַל, שְׁמִי שְׁחֻזָּק בְּלַמּוּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם מִמְשִׁיף עַל עֵצְמוֹ אֶת הָאֲרַבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֶה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּ הַצַּדִּיקָה, כִּי כֵּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתֵרָא י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהַדָּר מְצִלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיד", אֲשֵׁרֵי הַמְּקַיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ג סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שֶׁגִּמַּרְתֶּם כְּבָר
אֶת כְּרֹךְ קִי"ג וְהַתְחַלְתֶּם עִם כְּרֹךְ קִי"ד וְאַתֶּם אוֹחֲזִים כְּבָר בְּעֶשְׂרִים וְשֶׁבַע
אֶלְף מִכְתָּבִים, וְאַתֶּם מִתְחִילִים עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּיס מִכְתָּבִים מְשֻׁנָּת תְּשַׁנ"ט, רְצִיתִי
מְאֹד שֶׁתּוֹדִיעוּ לִי אִם יֵשׁ לָכֶם אֶת הַמִּכְתָּבִים מְשֻׁנּוֹת תְּש"ס וּלְהַלָּאָה וְכו'.

אֲנִי בְּטוֹחַ בְּמִילִיוֹן אַחוּז שֶׁרַק בְּזְכוּת שֶׁהַדְּפֻסְתֶּם אֶת כָּל הַסְּפָרִים
בְּכֻלָּלוּת, וּבַפְּרָטִיּוֹת סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שִׁישׁ לָכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַל
כָּל שֶׁעַל וְשֶׁעַל שְׂאֵתֶם אֶפְלוּ לֹא מִתְאַרִים לְעֲצָמְכֶם, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (נְדָה ל"א).
לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַנֶּסֶם אֵינוֹ מְכִיר בְּנֶסוֹ; וְאָמְרוּ (שׁוֹחֵר טוֹב תְּהִלִּים ק"ו) אֵי אֶפְשֶׁר
לְעוֹלָם בְּלֹא נְסִין וּבְלֹא פְּלִאִין. כִּי־צַד, אֲדָם נִתּוֹן עַל גְּבֵי הַמַּטָּה וְהַנְּחֹשׁ בְּאַרְץ
לְפָנָיו וּבָא לְעַמֵּד וְהַרְגִּישׁ בּוֹ הַנְּחֹשׁ, כִּי־וֹן שֶׁבָּא לְתַן רִגְלוֹ עָלָיו בְּרַח הַנְּחֹשׁ
מִפְּנָיו. וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מָה פְּלִאֵי עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמּוֹ. וְמִי יוֹדֵעַ, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קל"ו ד') "לְעֵשָׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ". הוּא לְבָדוֹ
יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ; כִּי סוּף כָּל סוּף הַבֵּן שֶׁלָּכֶם הַסֵּתֶבֶךְ בְּסִבּוּךְ
כְּזֶה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל וְכו' וְכו', וְאַתֶּם לֹא מִתְאַרִים אֶת גְּדֹל
הַשְּׂמִירָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר עָלֵיכֶם וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא הַלָּאָה שֶׁתְּהִיוּ שְׂמוּרִים מֵהַכֵּל, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם דְּבָר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעַם תִּפְלֶה יְכוּלִים לְפַעַל אֶת הַכֵּל.

בְּדִיוֹק הַיּוֹם שָׁאַל אוֹתִי מִיִּשְׁהוּ עַל הַחֲתֻנָּה שֶׁהָיָה אֶתְמוֹל וְכו', וְעִנִּיתִי
לוֹ וְזֶה נִמְצָא בְּאַתֵּר שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן לֹא נוֹרָא שֶׁהִלְכַתְּ וְכו'.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר תּוֹדִיעוּ לִי אִם קַבְּלַתֶּם מְשֻׁנּוֹת תְּש"ס וּלְהַלָּאָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ד סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, כי באמת המאמין האמתי שמאמין שבכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, הוא לא נשבר משום דבר, כי יודע ועד שהכל משגח בהשגחה פרטי פרטית ממנו יתברך, ובלי רשותו אין אף אחד שיכול לעשות לו רע, ומובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות נזיקין הלכה ד' אות ב') צריך האדם להאמין באמונה שלמה, שכל מה שעובר על האדם בכל יום ובכל עת ובכל שעה מיום הולדו עד יום מותו, הכל הוא רק סבובים מאתו יתברך, כדי שיזכה להשגות אלקות לדעת ולהכיר אותו יתברך, כי רק בשביל זה נברא, ואין שום תכלית אחר חוץ מזה, כמובא בזהר (בא מ"ג) שעקר הבריאה היתה בגין דישתמודעין ליה, וזה עקר כלל כל התורה כלה, וכלל כל הכונות של כל המצוות הקדושות, כי כלם הם שעורים וצמצומים לזכות על ידם להשגת אלקות לדעת ולהכיר אותו יתברך מפרטי פרטיות של הבריאה כלה, דומם צומח חי מדבר שזה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, אף מחמת שזה לעמת זה עשה אלקים, כן יש מלכות דסטרא אחרא, שהם מתגברים בכל פעם ובכל עת לבלבל דעת האדם, שלא יסתכל ולא יתבונן על כל זה מה שנעשה עמו, שהוא לטובתו הנצחית כדי לזכות לחיי עולם הבא להשגת אלקות, והוא שוכח חס ושלום את העקר ועושה מהטפל עקר, כאלו העקר היה חס ושלום עסקי העולם הזה וטרדת הפרנסה וכו', רחמנא ליצילן, על פן צריכין לבקש מאד את הקדוש ברוך הוא שיזמין לו את הצדיק האמת הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, שהוא הרבי ההגון, שיוכל לסבב עם כל אחד לפי בחינתו בדרךים נפלאים, עד שיכניס בהם גם כן השגת אלקות יתברך, שירגישו את אמתת מציאותו יתברך, אשר אין עוד זיו וחיות כמו מי שמרגיש תמיד את אמתת מציאותו יתברך, אשר הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ואשרי מי שמכניס בדעתו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד הולך, וזה מטהר אותו

מהכל, כי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רק חושב ממנו יתְּבַרֵךְ, על ידי זה נִדְבֵק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֵכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בִּלְעָדוֹ יתְּבַרֵךְ כָּלָל, וּמִצִּיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכָל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג פְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

נא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ: הֵם עֶקֶר הָעֵשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

מָה אָמַר לָךְ הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לֵילָה וְהֵנָּה הַכֹּל פּוֹרֵחַ, וּמָה נִשְׂאָר מֵהָאָדָם, רק מָה שׁוֹזֵכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, שֶׁהוּא שֵׁשׁ וְשִׁמְחָ עִם נִקְדַּת יִהְדוּתוֹ, וְעִם הַמְצוּוֹת שׁוֹזֵכָה לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם, וּבִקְאֵת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאֵינוֹ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנָיָהּ וּלְאַחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנָיָהּ וּלְאַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלִשָּׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּת וּמְבָרֵךְ עָלֶיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְצוּת מִקִּיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ וְתַפְלִין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מִקִּיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שִׁבַּע בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲנֹה מִלְּאֵךְ הַיּוֹי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחְלֹצֵם"; אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמָה נַעֲמִים גּוֹרְלֵנוּ שְׂאֵנְחֵנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבִּי כְּזֶה שְׁמִשְׁמַח אוֹתֵנוּ, וּמַעוֹרֵר אוֹתֵנוּ כָּל יוֹם לְחֹזֵר אֵלָיו יתְּבַרֵךְ תְּמִיד, וְלֹא לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ד סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אני מאד מאד מבקש אותך שתחדירי בעצמך את מדת הסבלנות, ואף שאני יודע שכל העל של הבית והילדים מנחת רק על עצמה, וקשה וכבד לך מאד מאד להגיע אל מדת הסבלנות שזה המדה הכי יפה ויקרה שרק יכולים לקנות לעצמו, כי כלל זה תקחי בידך כי רק הסבלן מנצח, והחכם מכל אדם אומר (קהלת ז' ט) "אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח", ובאמת מי שמתבונן אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, אדם כזה הוא אף פעם לא בכעס, כי ברגע שהוא בכעס הוא מראה לדעת שאין בו אמונה בהשגחה פרטית וכו', כי שמצער אותי הוא גם כן שליח מלמעלה, ועלי לשוב בתשובה שלמה שהרשע הזה שרודף אותי שירד ממני וכו', ועל ידי תפלה נמתק כל הדינים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז במדת הסבלנות, ואל תפנסי בלחץ ובכעס, לא על בעלך ולא על הילדים ולא על השכנות וכו' וכו', אלא תהי תמיד רגועה ושמחה ועליזה על נעם חלקך שאת נמצאת אצל צדיק כזה, שבפרוש אמר לנו (שיחות הר"ן סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמוך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה) "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשתדלי לעזר לי בבית התבשיל - אהל אברהם, ותבואי ותתנדבי לעזר שמה, כי אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיהיה לך, כי סוף כל סוף באים לאכל שמה מי שמחסר אמצעים וכו', וזה הצדקה הכי גדולה, ולכן אני רוצה מאד מאד שאת תעזרי לי כזה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב צדקה וחסד שעושים אחד עם השני, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר מאלף עולות שהקריב לפני שלמה, הינו

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ הַקָּרִיב אֶלֶף עוֹלוֹת בְּכָל יוֹם, וְאֵף עַל פִּי כֵן חֶסֶד אֶחָד שִׁיְהוּדֵי עוֹשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, זֶה יוֹתֵר שְׁוֶה מֵהַכֵּל, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב חֶסֶד, כִּי (תהלים פ"ט ג') "כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה" כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא רַק עַל חֶסֶד, וְכֵן אָמְרוּ (נְלִקוּט תהלים רמז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שֶׁבָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכֵּן תְּבוֹאֵי לַעֲזֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אֲבָרְהָם, וּבִזְכוּת זֶה לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

אֵת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׂאֵת נִמְצָאת בְּקִהְלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְעִמּוּד שֶׁל חֶסֶד, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסְדִּים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

בְּעוֹד עֹשְׂרָה יָמִים אֲנִי בָּא בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לְיִבְנָאֵל, הֵינּוּ בְּיוֹם שְׁנֵי קָרַח כ"ה סִיּוֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לַעֲזֹר לְהֵאֲבָרְךָ ... נְרוֹ יֵאִיר שִׁיְהִיֶּה הַמְּקוּהָ גְמוּרָה, כִּי אֲנִי מְכַרְח מְקוּהָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּתְּרַשֵּׁל בְּזֶה.

וְכֵן בְּעִנְיַן הַדִּירָה תִּרְאֶה מְאֹד לַעֲזֹר לִי לְהַכִּיֵּן שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה מְסֻדָּה וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה חֲזָק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֶפְלוֹ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין הַכֵּל, תִּקְיָם מֵה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְהַדֵּר לִיסְבָר, וְאֵף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מְאִי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמַּהְרַ"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אֲגוּדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכַף אֵת נַשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה

בְּטֹלֶן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה חַיּוֹת לְנַפֵּשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, הָיִיתָ מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָּף גְּמָרָא שׁוֹמֵרֵת אֶת הָאֲדָם מִכָּל פְּגָעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכוּ', גְּמ'ר'א' זֶה רְאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבְרִיאֵל, מ'יכָאל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, שְׁמֵי שְׁחֹזֵק בְּלַמוּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאָחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִטּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

בְּעוֹד עֲשָׂרָה יָמִים אֲנִי בָא בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לִיבְנָאֵל, הֵינּוּ בְיוֹם שְׁנֵי קָרַח כ"ה סִיּוֹן, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְעֹזֵר לְהֶאֱבֹרְךָ ... נְרוּ יְאִיר שִׁיְהִיָּה הַמְקוּנָה גְּמוּרָה, כִּי אֲנִי מִכְרַח מְקוּנָה, חָבֵל עַל כָּל יוֹם שֶׁמִּתְבַּזְּזוּ, וְאַהֲיָה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה אִם תַּעֲזֹר לִי בְזוֹה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה חֹזֵק בְּלַמוּד דָּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, אֶפְלוּ שְׁאֲתָה לֹא מִבִּין הַכֹּל, תִּקְיָם מָה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְהִדֵּר לִיסְבַר, וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, וּפְרַשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג ז"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א ז"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹצֵף אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלֶן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה חַיּוֹת לְנַפֵּשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, הָיִיתָ מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָּף גְּמָרָא שׁוֹמֵרֵת אֶת הָאֲדָם מִכָּל פְּגָעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכוּ', גְּמ'ר'א' זֶה רְאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבְרִיאֵל, מ'יכָאל ר'פָּאֵל

אִירְיָאֵל, שְׁמֵי שְׁחִזְק בְּלַמּוּד דְּךָ גְּמָרָא לְיוֹם מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֵת הָאֲרָבַע מְלֶאכֶי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

גקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֵת הַהוֹדָעָה.

כִּבְר כְּתַבְתִּי מִכְּתַב הֵן לְ... גְּרוּ יְאִיר וְהֵן לְ... גְּרוּ יְאִיר, שְׁיַעֲזְרוּ לְךָ מָה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁיִהְיֶה לִי מְקוֹה, וְאֲנִי בָּא בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּיוֹם שְׁנֵי קִרְח כ"ה סִיּוֹן, שְׁזֶה בְּעֶרְךָ עֲשָׂרָה יָמִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁהֵם יַעֲזְרוּ לְךָ בְּזֶה.

נָא לְהוֹדִיעַנִי מָה קוֹרָה, וְעוֹד פַּעַם תְּשׁוּאָת חַן לְךָ עַל כָּל הַטְּרָחוֹת שְׂאֵתָה טוֹרַח עֲבוּרֵי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

גקיוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל שְׂאֵתָה רוֹצָה לְתֵרֵם יוֹטָה חֲזָקָה עֲבוּר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם לְגַבְרִים, וְזֶה מִמֶּשׁ יִשׁוּעָה כִּי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנִי מִתְלוֹנְנִים שִׁישׁ הַמוֹן זְבוּבִים קְטַנְטַנִּים וְכו', שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְאָכַל, וְלִכֵּן תְּשׁוּאָת

חן לך על הרעיון ועל התרומה שאתה רוצה לתרום את היוטה, שזה יהיה פתרון גדול לאלו שבאים לאכל בבית התבשיל - אהל אברהם.

אני מאד מבקש אותך שתהיה חזק בלמוד דף היומי גמרא בכל יום חק ולא יעבר, אפלו שאתה לא מבין הכל, תקים מה שאמרו חכמינו הקדושים הקדושים (עבודה זרה י"ט) לעולם ליגרים איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ולכן אל תהיה בטלן תחטף בכל יום דף גמרא, שזה חיות לנפש, ואשרי מי שלא מטעה את עצמו, ואם היית יודע מה זה ללמד דף גמרא ליום אפלו בגרסא, היית מקפיד על זה מאד מאד, כי דף גמרא שומרת את האדם מכל פגעי ונגעי הזמן וכו', ג'מ'ר'א' זה ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, שמי שחזק בלמוד דף גמרא ליום ממשיך על עצמו את הארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקית.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני תמיד מתפלל עליך יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעמד על ימיני, כי יש לי תכנית לבנות אולם לבית התבשיל הן להגברים והן להנשים, ואני עכשו במשא ומתן עם לקנות שטח צמוד להיכל הקדש, ומי יתן שיהיה לך שפע ותוכל לעזר.

אני מאד מבקש אותך שתהיה חזק בלמוד דף היומי גמרא בכל יום חק ולא יעבר, אפלו שאתה לא מבין הכל, תקים מה שאמרו חכמינו הקדושים הקדושים (עבודה זרה י"ט) לעולם ליגרים איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ולכן אל תהיה בטלן תחטף בכל יום דף גמרא, שזה חיות לנפש, ואשרי מי שלא מטעה את עצמו, ואם היית יודע מה זה ללמד דף גמרא ליום אפלו בגרסא, היית מקפיד על זה מאד מאד, כי דף גמרא שומרת את האדם מכל פגעי ונגעי הזמן וכו', ג'מ'רא' זה ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, שמי שחזק בלמוד דף גמרא ליום ממשיך על עצמו את הארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גק"ט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רציתי מאד שתעזר לי לגבי דיני ההלכה בענין הבנייה של המקוה פרטי שלי ביבנאל.

תאמין לי שלא הטעיתי אותך עם השדוף, זה שדוף נפלא עם בת מלא ראת שמים, ומרבית לומר תהלים, ויש לה מדות טובות.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על

יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כֵּל אֶחָד כְּפִי בְחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכְּנָן אֶתְּהָ מְכַרְחָ לְעִשׂוֹת כֹּל מִיְּנֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה, וְלִכְּנָן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז תִּזְכָּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין וְכִכָּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.כ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר הַעֲלֵתְךָ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נַצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵין יוֹתֵר טוֹב מְלַגּוֹר בְּבֵית מְשֻׁלוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְרוּשְׁלַמִּי מוֹעֵד קָטָן פָּרָק ב' הַלְכָה ד') שִׁמְחָה לְאָדָם בְּשַׁעָה שֶׁהוּא דֹר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ; וְלִכְּנָן אִם הִיִּיתֶם יְכוּלִים לְשַׁפֵּץ אֶת שְׁתֵּי הַדִּירוֹת לְדִירָה אַחַת גְּדוּלָה, מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

הַעֲקֵר אֶסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, רַק צְרִיכִים יְשׁוּב הַדַּעַת עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וְלִבְחֹן מָה יוֹתֵר טוֹב בְּשִׁבְלֵי וְכוּ' וְכוּ'.

רַק חֲזַקוּ וְאֲמַצּוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעַתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהִרְגַע שְׁחֹזֵק בְּאֲמוּנָה שְׁאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוּל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתוֹב (וִיקָרָא

כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמְּנִי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרָגִישׁ שְׁמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפְּלוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעוֹד עֲשָׂרָה יָמִים אֲנִי בָא בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לִיבְנָאֵל, הִינּוּ בְיוֹם שְׁנֵי קָרַח כ"ה סִיּוֹן, וְלִכְּן אֵז תִּמְסֹר לִי אֶת כָּל הַכֶּסֶף, כִּי אֲנִי תִיב הַמוֹן חוֹבוֹת עֲכָשׁוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דָּבָר, וְאֲשַׁתָּךְ תִּהְיֶה בְּרִיאָה לַחֲלוּטִין, וְכֵן תִּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִלְדִּיָּה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה חֲזֵק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא בְּכֹל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפֹלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין הַכֹּל, תִּקְיָם מֶה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְהַדֵּר לִיסְבָּר, וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יִדַע מְאִי קְאָמָה, וּפְרָשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אֲגוּדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הִינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תּוֹצֵבךָ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן תַּחֲטֵף בְּכֹל יוֹם דָּף גְמָרָא, שׁוֹה חַיּוֹת לְנַפֵּשׁ, וְאֲשֵׁרִי מִי שְׁלֵא מְטַעָה אֶת

עצמו, ואם הייתה יודע מה זה ללמד דף גמרא ליום אפלו בגרסא, הייתה מקפיד על זה מאד מאד, כי דף גמרא שומרת את האדם מכל פגעי ונגעי הזמן וכו', ג'מ'רא' זה ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, שמי שחזק בלמוד דף גמרא ליום ממשיך על עצמו את הארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו.

מה טוב ומה נעים באם תגרס בכל יום כסדרן משניות, שזה יציל אותך מפגם הברית, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת הזוכה להתמיד אפלו לומר משניות, כי זה מזכך את הנשמה מכל רע, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכניס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, משנה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקכב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי שאין עצה אחרת אלא מה שאתה עושה בכל יום יום לבלות כמה שעות בציון של התנא רבי מאיר בעל הנס, ולהרבות שם בתפלה ובתחנונים שיחוס וירחם עליך הקדוש ברוך הוא בזכות התנא הקדוש הזה המלמד בנסים, ואני בעצמי ראיתי שמה נסים ונפלאות חוץ לדרך הטבע,

וּכְבַר אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קִבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְקָה.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֻמוֹנָה שְׁלֵמָה שְׂאֵם תִּהְיֶה עֶקְשׁוֹן גְּדוֹל בְּכָל יוֹם לִהְיוֹת שְׂמָה כְּמָה שְׁעוֹת, תִּרְאֶה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאֲמַת אַתָּה זְקוּק לְנִסִּים, כִּי נִפְלֶת בַּפֶּח עִם אִשָּׁה מְרֻשְׁעַת שְׂהִיא רַק רוֹצֶה אֶת הָרֹאשׁ שְׁלָךְ, וּמִסְגֶּלֶת לְהַעֲלִיל עֲלֶיךָ כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת רְשָׁע שְׂאִין לְזֶה שְׁחַר.

בְּעֵינַי כֶּסֶף הַפְּדִיוֹנוֹת וְכו', תַּחֲזִיק אֶת זֶה עַד שְׂאֲנִי בָּא בְּעוֹד שְׁבוּעַ, כִּי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי עֶכְשׁוֹ לְבָנוֹת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם הֵן הַלְּגַבְרִים וְהֵן הַהֲנָשִׁים, וְאֲנִי שְׂקוּעַ בְּחוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצֵאת מִזֶּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּבְּשֵׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּהְיֶה חֲזוֹק בְּלִמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי גְּמָרָא בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפִלוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין הַכָּל, תִּקְיָם מָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִים אֲיִנִּישׁ וְהַדֵּר לִיסְבֵּר, וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמַּהְר"ל מְפָרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַים) הֵינִי שְׂאֲמִירַת אוֹתוֹת הַתּוֹרָה תּוֹצֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא, שְׂזֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדַע מָה זֶה לְלַמֵּד דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, הֵייתָ מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָךְ גְּמָרָא שׁוֹמְרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגָעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכו', גְּמ'ר'א' זֶה רֹאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה גְּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל ר'פֶּאֵל אִוְרִיאֵל, שְׁמִי שְׁחֲזַק בְּלִמּוּד דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאֲרַבַּע מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים בְּאֵם תִּגְרַס בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן מְשֻׁנוֹת, שְׂזֶה יַצִּיל אוֹתְךָ מִפְּגַם הַבְּרִית, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַתְמִיד אֲפִלוּ לֹא מְשֻׁנוֹת, כִּי זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנִּשְׁמָה מִכָּל רַע, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנִידְרִין מ"ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שִׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׂאֲשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שְׁהֲרַבָּה לְלַמֵּד מְשֻׁנוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שֵׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיגְרַס בְּכָל

יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקכג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בשום פנים ואפן אל תלכי ביום ראשון, ואל תתפעלי מהמכתב פטורין, כי אני לא ירשה לך לעשות מה שהיא רוצה לעשות וכו'.

בענין ... וכו', הוא עושה כל מיני תרגילים לא לתת את המתחם תחת אולם הספורט, וצריכים לחם על זה, ולהגיד לו בפרוש אם הוא לא נותן את זה, את לא מכניסה אותו אלי.

ראי להיות חזקה מאד מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, אני בא בעוד עשרה ימים, ואז אני יסדר את הכל על צד הכי טוב.

פה תקבלי מכתב למנכ"ל רשת מעין החנוף, ותראי באיזה דרך למסר לו את זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ד סיון התשע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים הָרַב ...
שְׁלִיט"א מִנֶּכ"ל רִשֶׁת מַעֲזֵן הַחַנוּךְ הַתּוֹרָנִי
אַחֲרֵי דְרִישַׁת שְׁלוֹמָךְ הַטּוֹב.

הַנְּנִי מוֹדִיעַ לָךְ שֶׁגִּבְרַת ... תַּחֲזִיקָה, הִיא מְנַהֶלֶת בֵּית סִפְרָנוּ "בֵּית פִּיגָא",
וְהִיא עוֹשֶׂה עֲבוּדָה נִפְלְאָה, וְהִיא הַעֲמִידָה אֶת הַבַּיִת סִפֵּר, בְּמַצָּב נִפְלֵא מְאֹד,
מִה שֶׁלֹּא הָיָה עַד שֶׁהִיא נִכְנָסָה, הֵן בְּמִשְׁמַעַת, וְהֵן בְּנִקְיּוֹת, וְהֵן בְּלִבּוֹשׁ, וְהֵן
בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהֵן בְּצַנִּיעוּת, וְאֲנִי נֹגֵד לְפִטֵּר אוֹתָהּ, וְלֹא אֶתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוֹם
פְּנִים וְאֶפֶן מִפְּנֵי קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְכו' וְכו'.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת סֵדֶר וְכו', הַעֲקֵר לֹא לְפִטֵּר
אוֹתָהּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ד סיון התשע"ג
שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲזִיקָה
לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שֶׁאַרְגֵּנֶת קְבוּצָה
גְּדוּלָה שֶׁל קְרוֹב לַחֲמִשִּׁים נָשִׁים שֶׁנִּסְעוּ אִתָּךְ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּתֵן שִׁיעֲשׂוּ אֶת
הַפְּעֻלוֹת הַנִּכְוָנוֹת לָזֶה, וְיִרְחִיב לְכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְעַכְשָׁו יִשׁ

לך במה לשמח כל השנה שזכית כל כך הרבה נשים להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אשר אין עוד זכות יותר גדולה מזו.

אני מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לכוון את עצמה כל פלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקכו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (גדה ל"א.) לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו; ולכן תזכרי תמיד את הנס הנפלא הזה שעשה לך הקדוש ברוך הוא, וזה יתן לך כחות הנפש להחזיק מעמד יותר ויותר.

בְּיָדָי אֶת צְרִיכָה עֲכָשׁוּ לְנִסְעַ תַּכְּף וּמִיַּד אַחַר הַבְּרִית לְנוֹת, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִהְיֶה לְךָ בְּרִיאוֹת הַנְּכוּנָה.

בְּעֵינַי הַמּוֹהֵל וְכו', אִם זֶה הַמּוֹהֵל מִפְּתַח תַּקּוּה מוֹהֵל מִמְּחָה, וְהוּא
לוֹקַח עַל עֲצָמוֹ לְמוֹל, אֲזִי מָה טוֹב וּמָה נְעִים, רַק אַל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ.

אָסוּר לְדַחוֹת בְּרִית, תַּכְּף וּמִיַּד כְּשֶׁהֵילֵד מִבְּרִיא מַחֲכִים שְׁבוּעַ, וְאַחַר
כֶּךָ מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת בְּרִית, כָּל יוֹם שְׁלֹא עוֹשִׂים בְּרִית עוֹבְרִים עַל אָסוּר כָּרַת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִכּוּז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ד סִיּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַמּוֹהֵל וְכו', אִם זֶה הַמּוֹהֵל מִפְּתַח תַּקּוּה מוֹהֵל מִמְּחָה, וְהוּא
לוֹקַח עַל עֲצָמוֹ לְמוֹל, אֲזִי מָה טוֹב וּמָה נְעִים, רַק אַל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ.

אָסוּר לְדַחוֹת בְּרִית, תַּכְּף וּמִיַּד כְּשֶׁהֵילֵד מִבְּרִיא מַחֲכִים שְׁבוּעַ, וְאַחַר
כֶּךָ מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת בְּרִית, כָּל יוֹם שְׁלֹא עוֹשִׂים בְּרִית עוֹבְרִים עַל אָסוּר כָּרַת.

לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת עוֹד פַּעַם בְּלַיִל שְׁבַת שְׁלוֹם זָכָר, רַק לְפָנֵי הַבְּרִית
עוֹשִׂים בְּרִית יִצְחָק כְּנֶהְגּוּ.

אֶת הַבְּרִית תַּעֲשׂוּ רַק בְּהַמְלָצַת רוּפָא אִם הוּא מְעוֹרֵר שְׁיִכּוּלִים כְּכָר
לַעֲשׂוֹת בְּרִית, וְצְרִיכִים מוֹהֵל מִמְּחָה שְׁיִכּוּל לְקַחַת עַל עֲצָמוֹ דְּבַר זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּקְכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ד סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְלֹא לְהַחְלִישׁ אֶת דַּעְתְּךָ, כִּי לֹא
כְּדֹאֵי לְהַשְׁבֵּר מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ, עַל אִף שְׂזָה שׁוֹבֵר אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת אֵינְךָ
וְיֵהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ לֹא כְּדֹאֵי לְקַחַת אֶל הַלֵּב, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר הַכֹּל
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֻוּלִין ז): אֵין אָדָם
נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם בֶּן מַכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; זֹאת אוֹמְרַת אֶפְלוֹ
מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע הַקִּטְנָה לֹא מִקַּבְּלִים לְפָנָי שְׁנִכְרוּ קִדְם מִלְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם,
וְכֵן אִמְרוּ (יוֹמָא ל"ח). בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יִשִּׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה
שְׁמוּכֵן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חִבְרָתָהּ אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת
אוֹמְרַת אִף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לִגַּע בְּמָה שְׁשִׁיךָ לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שְׁהַכְרִיזוּ קִדְם
בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אִמְרוּ (בְּרַכּוֹת נ"ח). אֶפְלוֹ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׁמַיָּא מְנוּ לִיה; זֹאת
אוֹמְרַת שְׁאֶפְלוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ', וְכוּ', אָדָם לֹא
יִקַּבֵּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמַכְרִיזִין קִדְם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת גְּדֻלַּת
הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, וְאִמְרוּ (יוֹמָא ל"ח) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ
וּבִמְקוֹמְךָ יִשִּׁיבוּךָ, אֵין הָאָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכֵן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת
בְּמַלְכוּת חִבְרָתָהּ אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָה; אֵין הַעוֹלָם הַפְּקָר כִּלְלֵא, אֲלֵא הַכֹּל מִשְׁגָּח
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִמְרוּ הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע שְׁנוֹסַעַת
עֲגָלָה מֵלֵא תִּבְּן וְקֶשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֶשׁ בְּדִיּוּק בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ
כּוֹנֵה עָלְיוֹנָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵין דְּבַר בְּלִי הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, וְזֶה הַתְּכַלִּית
שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵל זֶה, לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל פְּרֻטִי הַבְּרִיאָה,

כמוֹבא בְּזֶהָר (זֶהָר בא מ"ב) בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לִיה; כָּל הַבְּרִיאָה נְבֻרָאָה רַק כְּדִי
לְהַכִּירוּ יַתְבָּרָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻכְנִיס אֶת זֶה בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקֻט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרָךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד שְׁקַבְלְתָּ אֶת מַכְתְּבִי בְּעֶנְיֵן הַבְּחוּרָה ... תַּחֲיָה, וְתִרְאָה
לְכַתֵּב לִי מָה קוֹרָה אֵתָה וְכו'.

בְּעֶנְיֵן ... תַּחֲיָה, לְדַעֲתִי יֵשׁ לִי שְׂדוּף טוֹב בְּשִׁבְלֶהָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

הַעֲקֹר תִּרְאָה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וּלְהוֹדִיעַ לִי כָּל מָה שְׁקוֹרָה
בְּפָרְטִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקל.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רצייתי מאד לדעת מה קורה עם השדוף עם ... תחיה, אם הבן ... גרו
יאיר מסכים לזה, נא להודיעני בהקדם האפשרי.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את
העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם
ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד
מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח
את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה
זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות
בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש
ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני
הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה,
אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקלא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יֵעֹזֵר שְׁהֵרִיוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, רַק צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל עֲצָמָהּ.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבֶּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכָתוֹב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֹן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעִזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גקלב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הפליג מאד במעלת ה"תקון הכללי", שהוא תקון גמור לפגם הברית, אבל לא הדגיש שצריכים לבכות בעת אמירתם, ומאיפה אתה לוקח שצריכים לבכות? ומובא (חיי מוהר"ן סימן תמ"א) פעם אחת דבר רבנו

ז"ל שְׁצָרִיכִין לְעֶסֶק הַרְבֵּה בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְהַתְּבוּדוֹת וְכוּ'. וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הָרַב רַבִּי יוֹדֵל ז"ל אִיךְ לֹקְחִין לֵב (רְצוּנוֹ לֹמַר אִיךְ זֹכִיךְ שִׁיְהִי הַדְּבוּרִים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב). הַשֵּׁיב לוֹ רַבְּנוּ ז"ל תֹּאמְרוּ לִי אֲצֵל אֵיזָה צְדִיק קִבְּלַתֶּם הַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב, הָעֵקֶר הוּא הָאֲמִירָה בְּפֶה. רְצוּנוֹ לֹמַר לְהַרְבוֹת בְּדְבוּרִים שֶׁל תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּפֶה, וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב בָּא מִמִּילָא; וְלִכְּן גַּם אֶתְּהָ תַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, שֶׁהוּא תִקּוּן גְּמוּר לְפָגַם הִבְרִית, וּסְגָלָה לְפָרְנֶסָה, וְאֵל תִּסְתַּכַּל אִם אֶתְּהָ כֵּן אֹמֵר אֶת זֶה בְּהַתְּלַהֲבוֹת וּבִבְכִיּוֹת וְכוּ', אוֹ לֹא וְכוּ', רַק תֹּאמֵר אֶת זֶה, וְזֶה יַעֲשֶׂה אֶת הַתִּקּוּן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקֻלָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתְךָ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת כִּי הַפְּלָה זֶה רְצַח, וְחָס וְשָׁלוֹם אֵל תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה, אֲלֹא תִרְאוּ לְהַתְּחַתֵּן תַּכְּף וּמִיד, וּכְדָאִי אֶפְלוּ לַעֲשׂוֹת חֲתֻנָּה קְטָנָה בְּלִי פְּרָסוּם, הָעֵקֶר שֶׁתַּתְּחַתְּנוּ יַחַד וְתַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה אֶתְכֶם לְכַנּוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

אֲנִי תְּמִיד אֹמֵר לְאֵלֹו שְׁמִסְתּוֹכְבִּים עִם חֲבֵרָה וְכוּ', שֶׁתַּכְּף וּמִיד יִחְלִיטוּ וְלְהַתְּחַתֵּן יַחַד, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם אַחַר כָּף לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וְלִכְּן תַּכְּף וּמִיד כְּשֶׁנִּפְגָּשִׁים עִם בַּחוּרָה וְיֵשׁ מְשִׁיכָה בֵּינֵיהֶם, שֶׁתַּכְּף וּמִיד יַעֲשׂוּ אַרְוִסִין וְלְהַתְּחַתֵּן, כְּדִי שְׁלֵא יֵצֵא מְכֻשׁוֹל, וְלִכְּן

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִידְכֶם לֹא לְהַפִּיל אֶת הָעֵבֶר,
רַק לְהַתְחַתֵּן, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ד סִיּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלֻקְךָ שְׁזָכִיתָ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר חָשׁוּב
אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ חֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה, כְּמֵאֲמָרְךָ ז"ל (בְּרִכּוֹת ל"ה) בְּמִקּוֹם שְׁבַעֲלִי
תַשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד; אֶת צְרִיכָה לְהַתְנַהֵג
בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, וּלְהַתְנַהֵג בְּצַנִּיעוּת, וְזֶה כְּכֹר יַעֲזוּר גַּם אֶת הַהוֹרִים וְגַם
אֶת כָּל הַמְשַׁפְּחָה, כִּי יֵרְאוּ אֶל מָה חֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה מְבִיאָה.

בּוֹדָאֵי עֲלֶיךָ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ בְּתַשׁוּבָה, וּבִפְרָט
הַהוֹרִים, אֲבָל אֲסוּר לְהִטִּיף לָהֶם מוֹסֵר וְכו', כִּי זֶה פְּגַם בְּכַבוֹד אָב וְאִם, וְאֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֲלִיָּהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֵׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכְבַּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ
(פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחְמוּרוֹת כְּבַד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֲמָרוּ (קִידוּשִׁין
ל:) שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׁאָדָם
מִכְבַּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ
דְּרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; וְרֹאִים מְזַה אִם מִכְבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזַה מִכְבְּדִים אֶת
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אֲפֵלוֹ שְׁאָבָא וְאִמָּא עַדִּין רְחוּקִים מִשְׁמִירַת תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, אֲסוּר לְהַעִיר לָהֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

הַבֵּן אוֹ הַבַּת שְׁחֲזְרוּ בְּתַשׁוּבָה, צְרִיכִים לְרֹאוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְקַיֵּם מִצְוֹת
כְּבוֹד אָב וְאִם, וְלִנְהַג בְּכַבוֹדָם, וְאִזִּי יֵרְאוּ מָה זֶה חֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה וְכו', כִּי עַל
הַתּוֹרָה נֶאֱמַר (מְשִׁלֵּי ג' י"ז) "דְּרַכֶּיךָ דְּרִכִּי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגָה, וְתִזְכֶּי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל, וְהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקֻלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתְךָ י"ד סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שָׁאֵת מִתְפַּלֵּלֶת עַל רְפוּאַתִי וּבְרִיאֹתִי, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֶיךָ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֲנִי תָמִיד מְעוֹרֵר אֶת הַמְלַמְדִים הַמּוֹרִים וְהַמּוֹרֹת שִׁידְבְּרוּ פְתוּחַ עִם
הַתְּלָמִידִים וְהַתְּלָמִידוֹת שֶׁתִּכְף וּמִיד אִם אֶחָד רוֹצֵה לְהַתְעַלֵּל בָּהֶם מִיִּנִית,
שִׁיגְלוּ אֶת זֶה לְהַהוֹרִים אוֹ לָהֶם, וְלֹא יִתְבַּיְשׁוּ, כִּי הַיּוֹם מְסֻתּוֹבְבִים כָּל
מִינֵי חוֹלָאֵת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', חוֹלֵי מִיִן וְכוּ', שֶׁהֵם סָתֵם רוֹצְחֵי נַפְשׁוֹת, כִּי מִי
שֶׁמִּתְעַלֵּל בְּקִטְיָנִים וּבְקִטְיָנוֹת, רְאוּי לְסַרֵּס אוֹתוֹ בְּלֵי שׁוֹם רַחֲמָנוֹת, וְלִהְכָנִיס
אוֹתוֹ בְּבֵית סֹהַר מְאַסֵּר עוֹלָם, כִּי זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵרַצַּח וְכוּ', כִּי רוֹצֵחַ שֶׁרַצַּח
בֶּן אָדָם, רַצַּח אוֹתוֹ פַּעַם אֶחָד, אֲבָל מִי שֶׁמִּתְעַלֵּל מִיִּנִית עִם קִטְיָנִים וּקִטְיָנוֹת,
זֶה נִשְׁאַר לָהֶם צִלְקַת עַל כָּל הַחַיִּים וְכוּ', וְזֶה מְלֻוֵּה אוֹתָם עַל כָּל הַחַיִּים וְכוּ',
וְיֵשׁ שֶׁכָּל כֶּף נִפְגָּעוּ עַד שֶׁקָּשָׁה לָהֶם אַחַר כֶּף לְהַתְחַתֵּן וְכוּ', וְהֵם תָּמִיד נִכְנָסִים
בְּתוֹךְ עֲצָמָם וְכוּ', וְלִכְן כָּל אֵלוֹ שֶׁמִּתְעַלְלִים עִם קִטְיָנִים וּקִטְיָנוֹת, רְאוּי לָהֶם
לְקַבֵּל אֶת הָעֲנֵשׁ הַכִּי גְדוֹל, וְאִין בְּזֵה שׁוֹם אֲסוּר לְמַסַּר אוֹתָם לְרִשְׁיוֹת, וּלְפַתּוּחַ
עֲלֵיהֶם תִּיק בְּחֻמֵּר הַדִּין, וְהִלּוּאֵי שֶׁהִיָּה עַל זֶה עֲנֵשׁ מָוֹת, כִּי זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ
מֵרַצִּיחָה בַּפֶּעַל וְכוּ'.

לֹא צְרִיכִים לְהַתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עִם הַקִּטְיָנִים וְהַקִּטְיָנוֹת פְּתוּחַ שְׁמֵי שָׂרָק
רוֹצֵה לְנַגַּע בָּהֶם, שִׁיַּעֲזָקוּ וְכוּ', אוֹ יְגַלוּ אֶת זֶה לְהַהוֹרִים וְלֹא יִתְבַּיְשׁוּ, אוֹ

שִׁיגְלוּ אֶת זֶה לְהַמְלִימֵדִים אוֹ לְהַמּוֹרָה, וְאֵין בְּזֶה שׁוּם בּוֹשָׁה, אֲדַרְבֵּה זֶה הֶצְלַת נַפְשׁוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְעַר אֶת הַחוּלִי מִיַּן הָאֱלוֹ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, שֶׁהֵם רוֹצְחֵי נַפְשׁוֹת פְּשׁוּטוֹ כַּמְשֻׁמָּעוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהֶצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ י"ד סִיּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְנוּ ז"ל כְּשֶׁנִּסְעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לָקַח עִמּוֹ אֶת ר' יִצְחָק ז"ל שֶׁהָיָה אַחִיו שֶׁל תַּלְמִידוֹ ר' חִיקָל ז"ל, שֶׁהוּא הָיָה הַחֲזוֹן שֶׁל רַבְנוּ ז"ל.

דָּרְכוּ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל הָיָה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם, כַּמְעַט כָּל הַיּוֹם, וְהָיָה תַּמִּיד בּוֹכָה כְּאֱלוֹ עַדִּין לֹא הִתְחִיל בְּעֶבְדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּלוּם, וְאֶפְלוּ שִׁגְלָה אַחַר כַּף נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מְאֹד, סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁלֹּא נִשְׁמַע דְּבָרִים כְּאֱלוֹ מְעוֹלָם, וְהָיָה אַחַר כַּף שְׂמֵחַ, תַּכְף וּמִיד אַחַר זֶה כִּבֵּר הַתְּחִיל עוֹד פַּעַם לְהַתְּבוּדָד וְלִבְכוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִיךְ זוֹכִים לְהִיּוֹת יְהוּדִי, וּמוֹבָא (מִי מוֹהֲרִין סִיּוֹן ר"ה) שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר מִהַנְּגִלוֹת שְׁלִי אֵין אַתֶּם צְרִיכִים לְלַמֵּד, הֵינּוּ אִף עַל פִּי שְׁכַפִּי שְׂאֵתֶם רּוֹאִין מִמֶּנִּי נִדְמָה לְכֶם שְׂאֲנִי עַל פִּי רַב בְּעֶצְבוֹת, אֵין אַתֶּם צְרִיכִים לְלַמֵּד מִזֶּה, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תַּמִּיד. כִּי הֵאֵם אַתֶּם מְדַמִּים עֲצַמְכֶם אֵלֵי בְּכָל הַדְּבָרִים לַעֲשׂוֹת כְּמוֹנִי? גַּם בְּאַמַּת אֲנִי בְּשִׂמְחָה, רַק מַחֲמַת שְׂאֲנִי צְרִיךְ תַּמִּיד לְפָנּוֹת הַדְּרֵךְ בְּמִקּוֹם שֶׁהָיָה תְּהוּ וּמְדַבֵּר לַעֲשׂוֹת שֵׁם דְּרֵךְ לְקַצֵּץ מִשֵּׁם כָּל הַמְעַכְבִּים שֵׁם אֶת הַדְּרֵךְ, וּצְרִיכִים לְקַצֵּץ שֵׁם אֵילָנוֹת הַגְּדִלִים שֵׁם מֵאֲלָפִים שָׁנִים, וְלְהִיּוֹת הוֹלֵךְ וְשׁוֹב אֲנָה וְאֲנָה לְקַצֵּץ וְלַחְזוֹר וּלְקַצֵּץ, כְּדִי שֶׁיְהִיָּה הַדְּרֵךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים, שִׁיּוֹכְלוּ רַבִּים לִילֵךְ בָּאוֹתוֹ הַדְּרֵךְ, וּמַחֲמַת יְגִיעוֹת כְּאֱלוֹ הוּא בְּדֹאגָה עַל פִּי רַב.

וְכַתַּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (תני מוהר"ן סימן רל"ו) גַּם כָּבַר שְׁמַעְנוּ שְׁמַחְמַת שְׁמִשְׁפַּחְתּוֹ בָּאָה מִמְּלֻכּוֹת בֵּית דָּוִד כִּידוּעַ לְהַעוֹלָם. עַל כֵּן עַל פִּי הָרֵב הֵם הוֹלְכִים בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְאִין רְגִילִים בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת. כִּי דָוִד הִמְלִיךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִסַּד סֵפֶר תְּהִלִּים שָׂרְבוּ הוּא דְבָרֵי כְבוֹשִׁים הַיּוֹצֵאִים מִלֵּב נִשְׁבֵּר. כִּי כָּל דְּבָרָיו הֵם רַק צַעֲקוֹת וְתַחֲנוּנִים בְּלֵב נִשְׁבֵּר מְאֹד. עַל כֵּן גַּם זִרְעוּ עִתָּה יֵשׁ לָהֶם לֵב נִשְׁבֵּר עַל פִּי הָרֵב. כִּי גַם הָרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי בְרוּךְ מִמְּעוֹבוֹ זי"ע אִין רְגִיל בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת וְלֵב שְׂמַח. רַק בְּלֵב נִשְׁבֵּר. אֲכַל אָנוּ מְזַהְרִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

הַרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שָׂרְבֵנוּ ז"ל הָיָה עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וְתָמִיד הָיָה עוֹסֵק לְפַעַל לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם לְעֻלּוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה וְכוּ', כְּדִי שְׁיוּכַל לְהוֹרִיד אֵלֵינוּ אֶת רַחֲמֵנוֹתָ יִתְבָּרַךְ, וְלִקְרֹב אֶת כָּל הַיְרֻדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמְשַׁלְּכִים בְּתַאוּתֵיהֶם, וְלְהוֹרֹת לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִשְׂמַח אוֹתָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּלוּז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ י"ד סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא מִקְפִּיד עַל שׁוֹם דְּבַר, אֲנִי רַק מוֹסֵר מָה שְׁמִקְבֵּל אֶצֶל עַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהִנֵּה מְצִינּוּ בְּדְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַכּוֹת ז:): מִנָּא לֵן דְּשָׂמָא גְרִים? אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּאָמַר קָרָא (תְּהִלִּים מ"ו) "לְכוּ חֲזוּ מַפְעֻלוֹת הַדְּוָי"ה אֲשֶׁר שָׂם שְׁמוֹת בְּאָרְץ", אֵל תִּקְרָא שְׁמוֹת אֶלָּא שְׁמוֹת, וּמוֹבָא בְּמַהֲרָשׁ"א (שם) שְׁפַעֲלַת הַדְּוָי"ה נִמְשָׁכִים אַחַר הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא הַגּוֹרֵם.

וּבְאֵמַת צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַשְּׁמוֹת שֶׁל הָאָדָם זֶה הַנֶּפֶשׁ שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם עַרְךָ וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא הָאֲזִינֵנו) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ל"ב ז') "זָכַר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינוֹ שְׁנוֹת דֵּר וְדֵר", לְעוֹלָם יִבְדֵּק אָדָם בְּשְׁמוֹת לְקָרָא לְבָנוּ הָרְאוּי לְהִיּוֹת צְדִיק, כִּי לְפַעְמִים הַשֵּׁם גּוֹרֵם טוֹב, אוֹ גּוֹרֵם רַע, כְּמוֹ שְׂמַצִּינוּ בְּמִרְגָּלִים, שְׂמוּעַ בֶּן זְכוּר עַל שְׂלֵא שְׂמַע בְּדַבְרֵי הַמָּקוֹם, וּכְאֵלוֹ שְׂאֵל בְּזְכוּרוֹ, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (שְׂמוּאֵל א' ט"ו) "כִּי חֲטָאתָ קָסָם מְרִי", שְׂפֹט בֶּן חוּרִי עַל שְׂלֵא שְׂפֹט אֶת יֶצְרוֹ וְנִעְשָׂה חוּרִי מִן הָאָרֶץ. יִגָּאֵל בֶּן יוֹסֵף עַל שֶׁהוֹצִיא דְבָה עַל הָאָרֶץ, לְכַךְ נִאָּסַף בְּלֹא עֵתוֹ, פְּלִטִי בֶּן רַפּוּא פָּלַט עִמּוֹ מִמַּעֲשִׂים טוֹבִים וְרַפּוֹ יָדִיו שֶׁהָרִי מֵת, גְּדִיאֵל בֶּן סוּדִי דִּבֵּר דְּבָרִים קָשִׁין כְּגִידִין, גְּדִי בֶּן סוּסֵי הַטִּיחַ דְּבָרִים כְּלָפִי מַעֲלָה וְהַעֲלָה סִיסְיָא, הוּא שְׂאָמֵר "אָרֶץ אֲכָלַת יוֹשְׁבֵיהָ", עַמִּיאֵל בֶּן גַּמְלִי הֶעֱמָה כַחוֹ עַל שְׂאָמֵר כִּי חִזַּק הוּא מִמֶּנּוּ וְגַמְלֵ לְעַצְמוֹ שְׂלֵא נִכְנַס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, סֵתוֹר בֶּן מִיכָאֵל עַל שֶׁהָיָה בְּלָבוֹ לְסֵתוֹר מֵהַ שְׂכָתוֹב "מִי הוּא כְּאֵל הַיּוֹי"ה", וְאוֹמֵר "אִין כְּאֵל יִשְׂרוּן", נַחְבִּי בֶּן וּפְסִי הַחֲבִיבֵי הָאֵמַת וּפְסָה הָאֲמוּנָה מִפְּיוֹ כְּמוֹ (תְּהִלִּים י"ב) "פְּסוֹ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם", לוֹמֵר דְּבָרֵי כְּזוֹבִים עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִעְשָׂה מֶךְ; הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ הַמְּרַגְלִים הָיוּ נְשִׂאִים רְאֵשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל זֹאת מֵאֲחֵר שֶׁהָיָה לָהֶם שְׁמוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', הַשְּׁמוֹת שֶׁלָּהֶם הִבִּיא אוֹתָם לְדַבֵּר נֶגֶד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנֶגֶד אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכָלֵם מֵתוֹ, וְרוֹאִים מִכָּל זֶה אִיךָ שְׂצָרִיכִים לְשַׁמֵּר אִיזָה שְׁמוֹת נוֹתְנִים לְהִילָדִים.

וְלִכְן אֲנִי לֹא חֹדֶשְׁתִּי שׁוֹם דְּבָה, אֲנִי רַק מְעוֹרֵר תְּמִיד מֵהַ שְׂאוּמָרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וּמְקַבֵּל מַצְדִּיקִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקלה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

המקנה ביבנאל הנקראת "מקות מלכה" מסגלת להפקד בזרע של קימא, כי המקנה הזו נבנה במסירות נפש הכי גדולה שרק יכולה להיות, כמו ברוסיה תחת הקומוניסטים לפני שבעים שמונים שנה, בלי שום גזמא כלל, כי זה שהיה צריך להיות ממנה על הדת, הוא לחם נגד המקנה הזאת ברציחה כזו שאי אפשר לשער ולתאר כלל, ובנינו את המקנה הזו במסירות נפש שאי אפשר לתאר כלל, והלואי שיבוא היום שיעלו על כל הגנבות והשחיתות והמלחמות שיש לו נגד הדת וכו' וכו', עם כל זאת המקנה נבנית בשפיות דמים תרתי משמע, הן סבלנו עלבונות בזיונות חרופים וגדופים, והן שבנינו את זה בעניות ודחקות גדול מאד, והקדוש ברוך הוא ראה בענינו מה שעברנו בארץ ישראל דיקא בשנות האלפים, כדי לזכות לבנות מקנה טהרה כשרה להנשים, ולכן שלם לנו חזרה שכל אשה שצריכה להפקד בזרע של קימא, אם היא טובלת פה, היא רואה ישועה, שהיא נפקדת, כי המקנה הזאת עושה פלאות, וכמו בכל דבר צריכים לקים בתמימות ובפשיטות, ולהאמין בו יתברך, גם בטבילת מקנה זו צריכים להאמין בהקדוש ברוך הוא שבודאי יעשה נס בתוך נס, והאשה תפקד בזרע של קימא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה י"ד סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֵם הַיּוֹם בְּכֹל מְקוֹם שֶׁרַק הוֹלְכִים עִם זֶקֶן וּפְאוֹת, סוֹבְלִים חְרוּפִים וְגִדּוּפִים, וְלֹא חָסַר אֲנִטִישְׁמִיִּים בְּכֹל מְקוֹם, וְלָכֵן אֵין מִה לְהַתְּבַלְּבֵל כָּלֵל מֵאֲנִטִישְׁמִיִּים וּמְשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, תְּהִלָּה לְאֵל אֵין לָנוּ מִה לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַזֶּקֶן וּפְאוֹת, וְכֵן הַצְּנִיעוּת שֶׁל הָאִשָּׁה, כִּי זֶה הַגְּאוּהַ שֶׁלָּנוּ, בּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְהַקְפִּיד לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים נְקִיִּים מְסֻדְרִים כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל זֶה, כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרֵינוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ז) הַבְּגָדִים הֵם בְּסוּד הַחֲשֵׁמ"ל, שֶׁהוּא שְׁמִירָה. וְעַל כֵּן הַבְּגָדִים יְהִיוּ שְׁלֵמִים תְּמִיד וְלֹא קְרוּעִים כִּי הוּא קְלִקוּל הַשְׁמִירָה, הַבְּגָדִים בְּעֶצְמָן תּוֹבְעִין אֶת הָאָדָם אִם לֹא נִזְהָר בְּשְׁמִירָתוֹ לְכַבְּדוֹ כְּרֵאוּי וּלְהַחְזִיקוֹ בְּנִקְיּוֹת; וְאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ סִפְרוּ שֶׁהִבְחִינוּ שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל יָצָא מִבֵּיתוֹ, הִרְטִיב אֶת יָדָיו וְסִדֵּר אֶת הַפְּאוֹת שֶׁלוֹ שִׁיְהִי תְּלַתְלִים וְכוּ', לֹא מְפֻזְרוֹת וְכוּ', וְאֲשָׁרֵי הִיְהוּדֵי שְׁזוּכָה לְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד.

יֵשׁ מְדִינּוֹת שֶׁצְּרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשָׁמֵר וְלֹא לְהִסְתּוֹבֵב שְׁמָה בְּשַׁעַת שִׁישׁ לֹו זֶקֶן וּפְאוֹת, וְאֶפְלוּ סִתָּם יְהוּדִים בְּלִי זֶקֶן וּפְאוֹת, אֵין לָהֶם מִה לְחַפֵּשׁ שְׁמָה, כְּגוֹן הַמְּדִינּוֹת שֶׁשׁוֹנְאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה מֵאֵד מְסַכֵּן לְהִסְתּוֹבֵב שֵׁם, וְחִבְּלֵי שְׁאֲנִשִּׁים נוֹסְעִים שְׁמָה לְנַפֵּשׁ בְּשַׁעַת שֶׁהַמְּקוֹם הוּא מֵיעֵד לְפָרְעֻנִיּוֹת, וְאֲשָׁרֵי מִי שִׁישׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְלֹא מְסֻתּוֹבֵב בְּמְדִינּוֹת כְּאֵלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִקְרָה לָהֶם שׁוֹם דְּבַר.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם

גקמ.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך תמיד לחפש עבודה שהוא אוהב, ולא לקחת מקצוע מה שהוא לא אוהב, כי בשום פנים ואפן לא מצליחים בהמקצוע שלא אוהבים, שעושים את זה בהכרח, אדם צריך תמיד להיות שמח עם מה שהוא מתחבר ומרגיש, ולכן לא כדאי בכלל לקחת עבודה או ללמד איזה מקצוע שלא מושך אל העבודה.

ולכן תקחי עבודה או מקצוע שאת יותר אוהבת ויותר מתחברת אליו, ואל תסתכלי על כסף, צריכים רק להסתכל על הנאת עצמי, מה שאת אוהבת לעשות, כי לא באנו לזה העולם לסבל וכו' וכו', אדם צריך לעשות רק מה שהוא אוהב, ולא לקחת על עצמו עבודה שהוא לא אוהב, ומכריח את עצמו לעשותו וכו', וזה גורם לו סבל נפשי מאד.

וזה שיך בכל התחומים, תמיד צריכים לקחת רק דבר שאוהבים, ואז מצליחים מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה בחיים ותהי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקמא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בהעלתך י"ד סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לזה שום מקור, אדרבה ידוע שאלכוהול מזיק להריון וכו'.

הכי טוב לעבר את ההריון בקלות, הוא תפלה, ולכן כל אשה שהיא בהריון, היא צריכה להיות רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמר בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שהיא יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שהיא רק זוכרת שתהיה רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמר את התפלה הזאת, ותראה שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּקִמְבּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ עַל כָּל פְּנִים תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִשַּׁבַּת
זוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִיּוֹן י"ז) צָרִיךְ
לְהִזְהָר מָאד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מַעֲלַת קִדְשַׁת שַׁבַּת גְּדוּל וִיקָרָה
מָאד, וְצָרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּמִי שֶׁשְׂמַח
כָּל הַשַּׁבַּת, הֲרִי זֶה מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר בְּשַׁבַּת יוֹתֵר
מִשִּׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׂוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגוֹת כָּלֵל,
רַק לְהִתְעַנֵּג עַל זֵיו הַשַּׁבַּת, שְׂאֵז מֵאִיר עֵצִם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׂוֹם
לְבוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הֲרַבָּה
בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי
הַחֹל בָּאִים רַק מִשַּׁבַּת, וּמְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכו', וְכו',
עַל עֲנִין הַשִּׁמְחָה, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל עוֹבֵר עָלָיו מִשְׁבָּרִים וּגְלִים וְכו', וְכָל אֶחָד
חוֹשֵׁב שְׂאֵצֵל הַזּוּלוֹת הַמְצָב יוֹתֵר מֵאִיר וְכו', וְאֵף אֶחָד לֹא קוֹלֵט שְׁלֵכֵל אֶחָד
יֵשׁ לוֹ אֶת הַנִּסְיוֹנוֹת שְׁלוֹ וְכו', וְלִכְּנַן צָרִיכִים לְלַכֵּת בְּדַרְךְ שֶׁל הַתָּם הַקְּדוֹשׁ,
שְׂאָמַר (סְפֹרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֶׂה ט' מִהַחֲכָם וְהַתָּם) שֶׁהַתָּם הָיָה רִגִּיל לומר לְאִשְׁתּוֹ, מָה
אָנִי צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרֵים, זֶה מַעֲשֶׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֶׂה שְׁלִי וְכו', וְהָיָה
שְׂמֵחַ מָאד מָאד עִם עֲבוֹדָתוֹ, אֲפֹלוֹ שֶׁהָיָה בְּזֶה הֲרַבָּה חִסְרוֹנוֹת וְכו', עִם כָּל
זֹאת שְׂמֵחַ מָאד מָאד שְׂזֶה שְׁלוֹ וְכו', וּפְרַשׁ מוֹהַר"ן ז"ל שְׂזֶה סוֹבֵב עַל
עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְשָׂמֵחַ מָאד מָאד שֶׁהוּא זוֹכֵה
לְקִים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲפֹלוֹ שֶׁגַּם בְּתוֹךְ הַמְצוּוֹת שְׁלוֹ יֵשׁ פְּגָמִים וְכו', וְאִינִם
בְּשִׁלְמוֹת וְכו', מָה בְּכֶה, אָדָם צָרִיךְ רַק לְשָׂמֵחַ שְׁסוּף כָּל סוּף הוּא עוֹשֶׂה אֶת
הַמְצוּוֹת שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ שְׂצוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְקִים אֶת הַרְצוֹנוֹת שְׁלוֹ, וְכַשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל מְקִים אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, צָרִיךְ לְשָׂמֵחַ מָאד מָאד, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק כְּפִי הַשִּׁמְחָה, וְאִמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה מָאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיךָ

וְלֹא־חָרִיָּה וְאוֹכַל אֶת פֶּתוֹ וּמִכְרֶךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא־חָרִיָּה וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים
 שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שָׁאֵר מְצוֹת וּמִכְרֶךְ עָלֶיהָ. וְכֵן הָיָה רַבִּי
 מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׁאֵין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ
 וּתְפַלֵּין בְּזוּרְעוֹ וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ מִלֵּה בְּכִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין
 אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שִׁבְעַ בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ".
 וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲנֻנָּה מִלֵּאֲךָ הָיְיָ" סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם"; וְלִכֵּן
 הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, וְלִשְׁמֹר לֹא לְהִיּוֹת בְּעַצְבוֹת וּבְעַצְלוֹת כָּלָל,
 כִּי בְּפִרּוֹשׁ גִּלְהָ לְנוֹ רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קפ"ט) צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד
 מִעַצְבוֹת וְעַצְלוֹת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עַצְבוֹת וְעַצְלוֹת בְּבַחֲיִנַת (ישעיה
 ס"ה) "וְנִחַשׁ עֵפֶר לְחֲמוֹ", עֵפֶר הִיא בְּחִינַת עַצְבוֹת וְעַצְלוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מִסוּד
 הָעֵפֶר; וּבְפִרְט בְּשִׁבְתַּת צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁשׁ וְשְׂמֵחַ, כִּי מֵאַחַר שֶׁבְּשִׁבְתַּת
 נִתְגַּלָּה עֵצֶם עַצְמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוֹם לְבוֹשִׁים, וְלִכֵּן הַסֵּמ"ךְ מ"ם
 מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בְּאָדָם שֶׁהוּא שֶׁשׁ וְשְׂמֵחַ כָּל הַשְּׁבֵת, וּמִתְעַנֵּג בְּזִיו הַשְּׂכִינָה,
 וְלִכֵּן הוּא מְבִיא לוֹ דִּיקָא בַּיּוֹם הַשְּׁבֵת אֵיזָה וּפְנִיחַ וְכוּ', אוֹ אֵיזָה מִחֻלְקַת
 וְכוּ', עִם אֲשֶׁתוֹ וּילְדִיו וְכוּ' וְכוּ', וְאָדָם לֹא יוֹדֵעַ מְזָה, אֲזִי הוּא נִכְנָס בְּלַחֲץ זוֹ
 הַדְּחָק, וּמִתְחִיל לָרִיב עִם אֲשֶׁתוֹ, עַד שֶׁבָּא לְכַעַס וּרְצִיחָה גְדוּלָה, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא
 יִהְיֶה לוֹ מְנוּחַת הַשְּׁבֵת, וְזֶה מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד כָּל הַשְּׁבֵת, וְאַחַר כֵּךְ
 הוּא סוֹבֵל בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל כָּל הַסֵּבֶל, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּשִׁבְתַּת כְּפִי שְׂמֵקְבֵלִים
 אֶת הַשְּׁבֵת, כֵּן יִהְיֶה לוֹ בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, כְּמוֹכָא בְּזִהַר (יתרו פ"ח.) כָּל בְּרַכָּאן
 דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין, וְתֵאנָא אִמְאֵי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא
 שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דְּהֵוָא יוֹמָא מִתְבָּרְכָאן מִיְנִיָּה כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלֵאִין, וְכָל
 חַד וְחַד יִהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מֵהֵיחָא בְּרַכָּה דְּמִתְבָּרְכָאן בְּיוֹמָא
 שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרַכּוֹת שֶׁלְמַעַלָּה בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִמְטָה כֵּאֵן בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בַּיּוֹם הַשְּׁבֵת, וְלִמְדֵנוּ לָמָּה לֹא יֵרֵד מִן בְּשִׁבְתַּת? מִפְּנֵי שֶׁמִּשְׁבֵּת
 מִתְבָּרְכִים כָּל הַשֵּׁשׁ יָמִים מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהַשְׁפָּעָה
 שְׁלוֹ מִשְׁבֵּתוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחַ בְּשִׁבְתַּת, וּמוֹכָא
 דְּכֹר פִּלְא בְּתַקוּנִים (תְּקוּנֵי זֵהַר תְּקוּן כ"ד) בְּשִׁבְתַּת גִּיהֵנִם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא
 הִמְמָנִים שְׁלוֹ, בְּגִלְל זֶה צְנֻה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת ל"ה) "לֹא תִבְעֲרוּ
 אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבֵת", וְאִם אָדָם מְבַעֵר בְּשִׁבְתַּת אֵשׁ, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא אני הייתי מכבה את האש שלא תשרף, ואתם מבעירים אותה? אתם תשרפו בגיהנם, בגלל זה "לא תבערו אש בכל משבתיכם", הינו אש הפעם, שזה מהפך את הגוף לגיהנם, ומה הוא הגיהנם בגוף? הכבד שבו המרה שהוא גיהנם סם המות, סם של אל אחר, חרבו של מלאך המות, ועליו נאמר (משלי ה) "ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות", הינו שאדם בכעס הגוף שלו בוערת כמו תנור אש, והוא רותח מאד וכו', אשרי מי שמכניס את דברים אלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל ימי חייו, כי הרגע שאדם שש ושמח בשבת, ממילא ישפע עליו שפע על כל ימי השבוע.

נא ונא תקח מהמשרד קפת צדקה "קרן הצדיק", ותכניס בכל יום ויום כמה פרוטות לצדקה, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר ממך, וזה ילוח אותך, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח ח) "והלך לפניך צדקך", ואין אתה יכול לתאר ולשער מה אלו הפרוטות יעזרו לך בעת שתצא מזה העולם, כי אין עוד דבר ששורף ומבטל את כל הקלפות שברא האדם מעוונותיו כמו צדקה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק י) אין לך סם חיים למלאך המות אלא מדת הצדקה בלבד, ולמה אדם לא נותן צדקה? כי חושב שצריך לתת בפעם אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו' וכו', ואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קים מצות צדקה, היה שש ושמח לתת כל יום כמה פרוטות, ובפרט לפני התפלה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן בעת האכל הוא דבר גדול מאד לתת צדקה, וכן בכל עת מצא, ובפרט קדם שיוצאים לדרך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל"א) צריכים לתן צדקה כדי שיהיה שמור על הדרך מכל מיני יסורים, ולכן אל יקל בעיניך דבר זה, אלא בכל יום תרגיל את עצמך להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁמְרִי מָאד מָאד לֹא לְהַכְנִס בְּלִחְץ זֶה הַדְּחָק כֹּל הַשַּׁבָּת, כִּי הַסַּמָּךְ מ"ם אוֹרֵב מָאד מָאד עַל כָּל אִשָּׁה שֶׁתִּהְיֶה עֲצוּבָה וּמְמַרְמֶרֶת וּבִדְכָאוֹן פְּנִימִי כֹּל הַשַּׁבָּת, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּא רַק מִשְׂמַחַת הַשַּׁבָּת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי י') "בִּרְכַת הַיְוָי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצֵב עִמָּה" בִּרְכַת הַיְוָי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֶה הַשַּׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְלִכֵּן אָנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ מִדּוּעַ שְׁלֹא תִהְיֶה שִׂמְחָה כֹּל הַשַּׁבָּת? וּמָה צְרִיכִים כֹּל הַשַּׁבָּת? רַק לְאָכַל וּלְשַׂמַּח, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָי"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֲזוֹן מוֹהֲרָן סִימָן ל"ב) מָה סֵךְ הַכֹּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ? יְלָדִים תֹּאכְלוּ כִּי הַיּוֹם שַׁבָּת, וְגַם אֶת זֶה לֹא יְכוּלִים לְקַיֵּם, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ז:) מְפַסְּקִים זֶה, יַעַן שֶׁכָּתוּב שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים הַיּוֹם, אָזִי מְחַיְבִים לְאָכַל בַּשַּׁבָּת שֶׁלֹּשׁ סְעוּדוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ח) כֹּל הַמְקָיִם שֶׁלֹּשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת נִצּוּל מִשְׁלוֹשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת, מִחֻבְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמִדִּינָהּ שֶׁל גִּיהֶנֶם, וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, שֶׁהַשֶּׁלֶשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוּ עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתַנּוּ כֹּל יוֹם וַיּוֹם, וְעַל יְדֵי שֶׁנִּקְפִּיד לְאָכַל אֶת הַשֶּׁלֶשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת נִתְפַטֵּר מֵהַפְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוּ, וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשִׂי כֹּל מִיְּנֵי מֵאֲמָצִים בְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כֹּל הַשַּׁבָּת, וְלִשְׁמֹר לֹא לְהַכְנִס בְּעַצְבִּים וּבִמְרִיבוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁזֶה מָאד מָאד מְסַכָּן.

וּמוֹכָא (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן כ"ד) שֶׁצָּרִיךְ לְהִזְהַר בַּשַּׁבָּת שְׁלֹא יַעִיר עֲצֵב וּקְטָטָה מִצַּד הַטְּחוּל, אֲלֵא שִׁיְהִי הַלֵּב שְׂמוֹר בַּשַּׁבָּת מִעַצְבוֹת וּמְמַרְרוֹת וּמִדְּכָאוֹן, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁבַשַּׁבָּת הַלֵּב הוּא 'שְׂמוֹר', וְהַמַּח הוּא 'זְכוּר', וְצְרִיכִים לְקַבֵּל אוֹרָחִים שֶׁהֵם הַמְּלֹאכִים, הָאוֹרָחִים שֶׁל הַנְּשֻׂמָּה הִיתְרָה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְנִפְשׁ יִתְרָה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהָאוֹרָחִים שִׁיּוֹרְדִים עִמָּה לְמַטָּה וּבָאִים בַּשַּׁבָּת לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיכָה הָאִשָּׁה לְתַקֵּן נֵר בְּלִיל שַׁבַּת

לְיָמֵינוּ, וְנִחְשָׁב לָהּ כְּאֵלוֹ תִקְנֶה מְנוּרָה בְּדָרוֹם וְשִׁלְחָן בְּצָפוֹן, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, וְהֵן שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיוֹנָה מְנוּרָה לְדָרוֹם, צָרִיף לְתִקְנֶה בְּגִלְל שְׁשֵׁם חֲכָמָה, וּבְגִלְל זֶה הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וְכֵן הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁהִיא הַנְּשֻׁמָּה בְּגוֹף שֶׁל הָאָדָם, צָרִיף לְתִקְנֶה עִם שִׁלְחָן נָאָה וּמִסְדֶּרֶת וְכוּ', בְּגִלְל שְׁשֵׁם הַבֵּינָה, וְזֶה הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין וְכוּ', וּבְאֹתוֹ בֵּית שְׁמוּצָאִים דִּירָה זֶה מִתְקַנֶּת בְּסִדּוֹר הַזֶּה, מְנוּרָה בְּדָרוֹם וְשִׁלְחָן בְּצָפוֹן, וּמִטָּה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, אוֹמְרִים הַמְּלָאָכִים הִלְלוּ שִׁירֵי־דִים עִם הַשְׂכִּינָה, שֶׁהִיא הַנְּשֻׁמָּה הַיְתֵרָה, אִין זֶה מְקוֹם הַדִּיּוּט שֶׁל עִם הָאָרֶץ, אֶלָּא מְקוֹם שְׂרָצוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹ, וּבְכֵיִת שֶׁלֹּא מִתְקַנֵּים הַתְּקוּנִים הִלְלוּ בְּלִיל שַׁבָּת, הָאוֹרְחִים אוֹמְרִים זֶה לֹא דִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹאֹמַר בְּהַ (שְׁמוֹת ל"א) "וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדַרְתָּם" לְדַרְתָּם כְּתוּב חֶסֶד, מְלִשׁוֹן דִּירָה; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁבְּבַקְרוֹ שֶׁל עָרַב שַׁבָּת, כְּבָר תְּכַנִּי אֶת שִׁלְחָן הַשַּׁבָּת עִם הַנְּרוֹת, כְּדִי שִׁירְגִישׁוּ אֶת הַשַּׁבָּת הַבָּאָה, וּבְזִכּוֹת זֶה תְּצַלִּיחִי בְּחַיִּיהָ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

גְּקִמָּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבָּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־לִי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְאַחַד יַחַד בְּאַחֲדוֹת אַחָד, כִּי כַח הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק כְּשֵׁעַם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְהַסְמִיךְ מ"ם מְאֹד מְפַחַד מְאַחֲדוֹת, וְלִכֵּן הוּא שׁוֹלַח אֶת הַשְּׁלִיחִים שֶׁלוֹ שִׁיעֲשׂוּ פְּרוּדִים בֵּין נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַנְחָנוּ צָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד מְזוּהָ, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַפִּיד עַל דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִם הָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, מְזַמֵּן הָיִינוּ נְגָאִלִים, עַל כָּל פְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְכָל

הפחות את הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, אנחנו כן יכולים לתקן אם יהיה לנו רצון חזק שהשכינה תשרה במעשינו, ואמרו (מדרש הנעלם זהו חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערוון בתיובתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא, ואני מאד מאד רוצה שזה יהיה בהקהלה הקדושה שלנו, שאני מוסר את נפשי חצי יובל שנים להקים פה בגליל התחתון קהלה קדושה שמתנהגת אך ורק על פי דעת רבנו ז"ל, ואתם צריכים לדעת שדיקא מכאן תתחיל הגאולה, כמובא בזהר (וירא קי"ט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם. וכן הוא (שמות ז:): בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דערן, מההוא אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא (שם ט). וכדין יחזון כל עלמא דהא אתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, ויתכונשון ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון ועירין בעלמא, ובזכות ינוקי דבי רב יתתקף חיליה לאתגברא וכו', עין שם, ולכן עלינו לשפר את מעשינו ולשמור מאד מאד לא לדבר בבית הכנסת בעת התפלה, שזה עוון חמור מאד מאד, כמובא (זהר תרומה קל"א): ומאן דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרודא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; ונמי שמדבר בבית הכנסת אוי לו שמראה פרוה, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקון העליון שלמעלה], וכן צריכים לשמר על הילדים שהם העינים שלנו, שישבו על יד ההורים במשך כל התפלה, ולא ירוצו וישתוללו בחוץ.

נא ונא לשמר מאד מאד משועלים קטנים המתבלים פרמים, שלא יחבלו את הכרם הנפלא שנטעתי ביזע ויבדם וכו', וכו', חסדי השם יתברך שאין לנו מה להתביש משום קהלה בעולם, את מדת החסד שיש בקהלתנו זה משהו מיחד, עזר לילדות וכו', בית התבשיל - אהל אברהם שפתוח לרעבים ולצמאים וכו', והעולה על הכל עסק הפצה שזוכים להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, שזה פשוט חיות לנפש, כי יש בני אדם שעוברים יסורי נפש וכו', קשיות וספקות ועקמומיות ובלבולים באמונה, וספרי רבנו ז"ל מצילים

אותם פשוטו כמשמעו, אשרי מי שיש לו חלק להפיץ את "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שמדבר מכל הבעיות שרק יש לאדם וכו', ומתרץ את כל הקשיות והספקות שרק יש לו וכו', ומגלה לו עצות נוראות ונפלאות איך להחזיק מעמד בהמשברים והגלים שעוברים עליו וכו', ולכן פדאי לעסק בהפצתם בין נשמות ישראל, וזה הצלת נפשות ממש, וגדל השכר להציל בר ישראל ממצוקתו, אין לתאר ואין לשער כלל, כי (כבא בתרא י"א.) כל המקימ נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא.

המאחל לכם שבת שלום

גקמה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג
שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל
להוראה "תפארת בנימין"

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, כי הקדוש ברוך הוא זכה אותך עם אשה נפלאה כליל המעלות, ואתה אפלו לא יודע איך להעריך את המתנה שנתן לך הקדוש ברוך הוא, ולכן תשתדל מאד שיהיה בביתכם שלום ואהבה גדולה מאד, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אתה לא יכול לתאר ולשער מה שעובר היום על בני אדם, מרירות ועצבות ודכאון פנימי, מריבות ומחלוקות, ספקות באמונה, עקמומיות הלב וכו', ממש משתגעים מרב צרות ויסורים, ותהלה לאל לאחרונה אנחנו מדפיסים את "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שמדבר מכל הבעיות

שָׂרַק יֵשׁ לְאָדָם וְכוּ', וּמִתְרַץ לוֹ אֵת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שָׂרַק יֵשׁ לוֹ וְכוּ', וּמִגְלָה לוֹ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמָּד בְּהַמְשָׁבְרִים וְהַגְּלִים שְׁעוֹבָרִים עָלָיו וְכוּ', וְלִכֵּן פְּדָאֵי לְעֶסֶק בְּהַפְצָתָם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הַצֵּלָת נִפְשׁוֹת מִמָּשׁ, וְגִדְל הַשְּׂכָר לְהַצִּיל בְּרַ יִשְׂרָאֵל מִמְצוֹקָתוֹ, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי (בְּכֹא בְּתֵרָא י"א). כָּל הַמְקַיִם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא, אֲשֶׁרֵי הָאֲבָרָךְ שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק לְהַפִּיץ אֵת "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב", כִּי בְּזֶה הוּא מַצִּיל נִפְשׁוֹת מֵאֲבָדוֹן פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְגַם זֶה יִכְנִיס לָךְ שְׁפַע גִּשְׁמִי, כִּי בְּנֵי אָדָם חוֹטְפִים אֵת הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ.

מִי יִתֵּן שְׁתֵּהִיָּה גַם שֶׁד"ר לְחֶלֶק קִפּוֹת "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְלֵאסֶף אֵת זֶה, וְזֶה יַעֲזוֹר לְהַתְקַדְּמוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוֹ, וְגַם תִּקְבַּל אַחוּזִים מִזֶּה, וְתִתְפָּרַס בְּכָבוֹד, כִּי כָּל שְׁתֵּרְבָּה לְהַפִּיץ בְּבִתֵּי יִשְׂרָאֵל קִפּוֹת, וְתוּכַל אַחַר כָּךְ לְקַבֵּץ אֵת זֶה, כָּךְ יִכְנַס גַּם לָךְ שְׁפַע עַל יְדֵי הָאֲחוּזִים שֶׁתִּקְבַּל, וְכֹדָאֵי לָךְ לְעֶסֶק בְּזֶה, וְתֵהִיָּה מְמַזְכֵּי אֵת הַרְּבִים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְּבִים יִגַּן עָלֶיךָ תָּמִיד.

הַעֲקֹר רְאֵה לְמַסַּר אֵת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֵת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח). מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלֵתִי לָךְ הַיְי"ה עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְּגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקִמוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֵת גִּדְל הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֵתֶם אוֹהֲבִים אַחַד אֵת הַשְּׁנִי, וּמְכַבְּדִים וּמְבִינִים אַחַד אֵת הַשְּׁנִי, שְׁזֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּשְׁלוֹם

בית, ותמשיכו ככה כל ימי חייכם, כי (סוטה יז) איש ואשה זכו שכניה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפֿשֿר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפֶשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפֶשֶׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

... נרו יאיר אני מאד מאד שמח שאתה לומד בכלל, ורציתי מאד מלבד שהשעור שאתה לומד בכלל, שתקפיד מאד ללמד בכל יום שעורים אלו, מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גקמז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד אני שמח עמכם, ויעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה

בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי וְהִבְנָה הַדְּדִית, שְׂזָה יְסוּד מוֹסֵד בְּחַיֵּי הָאָדָם, וּבְכִבִּית שֵׁישׁ שָׁמָּה שְׁלוֹם, הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם.

אֲנִי הֵייתִי מִמְּלִיץ שׁ... תַּחֲזִיהַ תַּפְסִיק לַעֲבֹד, כִּי הִיא צְרִיכָה מְנוּחָה שְׁלֵמָה, וְכָל מֵאֲמָץ קָטָן וְכוּ', מִזֶּה בָּא הַדְּמוּם וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד אֲצַלְכֶם.

... תַּחֲזִיהַ, אֵל תַּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַאֲד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוֹלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לֹרִיאֵ אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זוֹכְרֵת תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֹרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גְּקֻמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת מִי שֶׁחָטָא בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, עַל יְדֵי
זֶה הַמַּח שֶׁלוֹ מְקַלְקֵל לְגַמְרֵי וַיֵּשׁ לוֹ תְּמִיד קְשִׁוֹת עַל צַדִּיקִים, וְאָמַר רַבְּנֵי
ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִיּוֹן ה') אִם אָדָם שׁוֹמֵעַ מַחְלֶקֶת בֵּין הַצַּדִּיקִים וְעַל
הַצַּדִּיקִים, צְרִיף לְדַעַת שֶׁזֶה בָּא מִפָּגַם הַבְּרִית שֶׁהוֹצִיא טְפֵי מַחוֹ לְבִטְלָה,
שֶׁמִּזֶּה נִתְּהוּהוּ לוֹ כָּל הַקְּשִׁוֹת, כִּי עַל הַחָטָא הַזֶּה נֶאֱמַר (מִשְׁלֵי ב') "כָּל בְּאִיָּה
לֹא יִשׁוּבֹן וְלֹא יִשְׁיֵגוּ אַרְחוֹת חַיִּים", וְאָמַר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִיּוֹן
ס"א) שֶׁעַל יְדֵי פָּגַם אֲמוּנַת חֻכְמִים עוֹלָה עֲשָׂנִים סְרוּחִים לַמַּח שֶׁל הָאָדָם, וּבָא
לְבַלְבוּלִים רַבִּים וְכוּ', וְאֵינּוּ יוֹדַע לְתַת לְעַצְמוֹ עֲצָה לְנַפְשׁוֹ, כִּי כָּל הַפּוֹגֵם
בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים, נִדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, הֵינּוּ שֶׁהָרֹאשׁ שֶׁלוֹ מְלֵא צוּאָה וְטַנּוּף
וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁיו אֲשָׁאֵל אוֹתָךְ אָדָם שֶׁפָּגַם כָּל כֶּף בְּבְרִית הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה,
אֵיךְ הוּא יָכוֹל לְהַבִּין אֶת דְּרֻכֵי הַצַּדִּיקִים? וְאֵיךְ לֹא יַחְלֵק עֲלֵיהֶם? וְלָכֵן עָלֶיךָ
לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים שֶׁתִּזְכֶּה לְטַהֵר הַמַּח
מִחֲשָׁבָה, וּתְתַקֵּן אֶת חֲטָאוֹת הַנְּעוּרִים שֶׁלָּךְ, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים שֶׁתִּרְגֵּל אֶת
עֲצָמְךָ לֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה בְּלְקוּטֵי תְּפִלוֹת תְּפִלָּה ס"א, שֶׁנִּבְנִית עַל
הַתּוֹרָה חֲדֵי רַבִּי שֶׁמְעוֹן שֶׁמְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵאֲמוּנַת חֻכְמִים, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד,
כִּי הַתְּפִלָּה הַזֹּאת הִיא תְּפִלָּה נוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד לְכָל אֱלוֹ שֶׁפָּגְמוּ בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים
וְהָרֹאשׁ שֶׁלָּהֶם מְלֵא צוּאָה וְטַנּוּף מִחֲטָאוֹת נְעוּרֵיהֶם, יֵשׁ לָהֶם קְשִׁוֹת וּסְפִקוֹת
עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל סִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל לֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת
בְּכָל יוֹם, זֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְּפִלָּה בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקִמְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְכֻמוֹת ג.ס.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֶת צְרִיכָה לְרֵדַת מְדֻרְגָה וְאֵז תִּמְצָאִי אֶת הַזּוּג שְׁלֵךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מֵתָאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֲקַח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מְשַׁכְּלַת וְכוּ', אֲקַח אֶת זֶה? וְהִיא מְסֻתּוֹכְכַת וּמְחַפְּשַׁת אֶת הַבֶּן זּוּג שְׁלָהּ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא רוֹצֵה שְׂיָבֵא אֵלֶיהָ זּוּג מְשֻׁהוּ שְׁעָדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְרֵי זֶה מְחַפְּשַׁת וְכוּ', וּמְסֻתּוֹכְכַת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שְׂיָבֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחוּרָה מְחַכֶּה עַד שְׂיִוָּלַד זּוּג כְּזֶה, וּבֵינָן כֶּף הִיא לֹא קוֹלְטַת שְׁהַזְמֵן לֹא מְחַכֶּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסַת אֶת עֲצָמָה רוֹאֶה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְכֻמוֹת ג.ס.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדִּי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כָּל כֶּף גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זּוּג מָה שְׂיִתְאִים לָךְ.

וְהִנֵּה סוּף סוּף מְצָאת כְּבָר בַּחוּר, אֲזִי עֲלִיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד מֵהֲרַגַע שְׁעוֹשִׂים אַרוּסִין, שְׂכַבְּר יִתְכַנְּנוּ עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שְׂיַעֲשׂוּ הַפֶּסֶק גְּדוּל בֵּין הָאַרוּסִין לְחֲתָנָה, וּמְכַל שְׁכַן וְכַל שְׁכַן שְׂבַחוּר וּבַחוּרָה שְׁלֵא יִסְתּוֹכְבוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן בְּלִי אַרוּסִין וּבְלִי נְשׂוּאִין, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּג, וּבִפְרֻט כְּשִׁישׁ מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁזֶה בֶּן זּוּגִי, אוֹ זֹאת בַּת זּוּגִי, וְתַכְּף וּמִיד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיִתְחַתְּנוּ וְיִחְיוּ חַיִּים בְּאִשְׁרָה, וְזֶה הַדְּרָךְ הָאֲמִתִּי שֶׁל יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אֲבָל מָה עָשׂוּ אֵלּוֹ שֶׁהִלְכוּ וְעָזְבוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהֵם

מסתובבים ככה כמה שנים וכו', וחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס עין רעה ביניהם וכו', ונפרדים וכו', ולכן אשרי מי שהולך בדרך התורה, שתכף ומיד כשיש משיכה בין הבחור והבחורה ומפירים אחד את השני וכו', ששכבר יעשו ארוסין וידברו על נשואין, ויקבעו זמן הכי קצר לנשואין, ולא לחכות עד שיהיה כסף וכו', עד שיהיה חכמה וכו', כי כבר אמר החכם מכל אדם (קהלת א' י"ח) "כי ברוב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א' סימן ל"ז) "ברב חכמה רב כעס" כל זמן שאדם מרבה בחכמה מרבה בכעס, וכל זמן שהוא מרבה בדעת מרבה ביסורין אמר שלמה על ידי שהרביתי בחכמה הרביתי בכעס, ועל ידי שהרביתי בדעת הרביתי ביסורין; הרי שלך לפניך אם אדם חושב הוא חכם ובר דעת, ומושך את הזמן וכו', על ידי זה לבסוף מתפוצץ הכל וכו', ונעשה ביניהם ריב וכעס ונפרדים, ולכן אשרי הבחור או הבחורה שמוצאים אחד את השני, ויש ביניהם משיכה והבנה הדדית, ששכבר יראו לסגר את הכל, והכלל הזה טוב לכל אחד ואחת, אשרי מי שיצית ויקים את כל זה, ואז יהיה להם חיים מאשרים מאד.

אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתעברו על כל הקשאים, ותכף ומיד תגמרו ביניכם שאתם מתחתנים, ושיהיה בסימן טוב ובמזל טוב.

המאחל לך שבת שלום

גִּקְנֵנִי

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הנה מהרגע שהבן שלכם הגיע לארצות הברית אחר ל"ג בעומר תכף ומיד ידעתי מזה, ולא רציתי להגיב שום דבר, ואף שלדעתי אני לא מבין איך אתם יכולים להיות מפקרים כאלו להפקיר בן לכל הרוחות וכו', אבל לא

הגבתי, כי זה הבן שלכם וזה הרצון שלכם וכו', אבל עכשו באו לספר שהבן שלכם מסתובב על הרחובות, ומתחבר עם ארזי פרחי וכו', ולכן אני מכרח להודיע לכם, היום הגיל הזה זה הכי מסכן, כי מסתובבים בחורים באותו גיל שלו שמוכרים סמים עם לבוש חסידי וכו', ואזי ואבוי אם הוא יפל בפח הזה, ואפלו שיבטיח לכם שזה לא נכון, אבל אני מכרח להגיד לכם מה שכבר כמה אנשים ספרו לי שהבחור הזה מסתובב עם מכנסי ג'ינס ונוסע על אופניים וכו', ולכן אני מרגיש חובה להודיע לכם את זה, אתם פשוט אכזרים לקחתם בן וזרקתם אותו בתוך האש, ולכן לפני שהוא הולך להשרף חס ושלום עם כל מיני זבל וסמים וכו' וכו', אני מרגיש חובה לעורר אתכם, ואני לא מבין אתכם בכלל איך מפקירים בן בצורה ברוטלית כזו, מפני שהוא רוצה.

אני מאד מקווה שתטפלו בזה, ואל תהיו חקמים בעיניכם כי תאבדו את הבן שלכם, אני מכרח לגלות לכם את האמת, כדי שהילד לא ילך לאבוד.

הקדוש ברוך הוא יכניס בכם שכל ודעת איך לחנך את הילדים.

אני את שלי עשיתי להזהיר אתכם וכו', ואתם תעשו מה שאתם רוצים וכו'.

המאחל לכם תשובה שלמה

גקנא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח לשמע שבנכם רוצה, יעזר הקדוש ברוך הוא שזה יהיה פתח כבר לישועה לכל המשפחה, כי ... גרו יאיר מאד קשור אל לבי.

חזקי ואמצי מאד, והקדוש ברוך הוא יוליך אתכם בדרך הישרה.

המאחל לך שבת שלום

גקנב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

הציעו בשבילך שדוך טוב מאד והוא ... נרו יאיר, והוא בחור נפלא
מאד, עם מדות טובות, בחור עם ראש על הכתפים וכו', וכו', ולכן תכתבי לי
אם את מעניינת בהשדוך הזה, אזי אקשר אותך עמָהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך שבת שלום

גקנג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם צריכים להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות רק בשמחה, כי השם
של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם
מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אף' שמח, ולכן הדבר הראשון אתם צריכים
להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע
שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממנות וכו', מרב עניות ודחקות
שעובר עליכם עכשו וכו', עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו
לשום דבר, אלא תסתבכו יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם
תאמרו במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות?
אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת,
עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו
יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו

בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חולין ז:): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם בֵּין מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנָסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁמַחוּ עִם נִקְדַּת יִהְיִוּתְכֶם שֶׁנִּבְרָאתֶם יְהוּדִים וְשֵׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמָחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשֶּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

... נרו יאיר תראה לעשות לעצמך סדר ללמד בכל יום כסדרן משניות, אשר מזכך את הנשמה לגמרי, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להפגס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצלילו.

המאחל לכם שבת שלום

גקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אני מאד מאד מבקש אתכם ששניכם תהיו רק שמחים ועליזים, כי זה כל ההצלחה שלכם, אתם צריכים לדעת כי השם של פרנסה שהוא חת"ך

הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תהלים קמ"ה) פּוֹתַח 'אֶת' יָדְךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז) וְהֵייתָ אִךְ שְׂמַח, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עַצְמְכֶם, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֹד מְאֹד קִשָּׁה לָכֶם וּמֵר לָכֶם הַחַיִּים מִמּוֹת וְכוּ', מְרַב עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִּסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמְרוּ בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמַּח? הֲרֵי אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאֲכִיוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת? אֲלֵא דַעוּ לָכֶם שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (נְדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עֲקָר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֻסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֵמִין הָאֱמֵתִי שְׂמֵאֵמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֵלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסְדוֹ וּבְרַחֲמֵים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֵצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חולין ט:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סְפָר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכֵּן בְּזָה שֶׁתְּשִׂיחֻהוּ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְכֶם שֶׁנִּבְרָאתֶם יְהוּדִים וְשִׂלָּא עָשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּזָכוֹת זֶה שְׂאֵתֶם מְטַפְּלִים עִם הַגְּנָה שְׂלִי, כִּף יַצְמַח לָכֶם פְּרוֹת יְפוֹת בְּגִנָּה שְׂלָכֶם, הֵינּוּ שֶׁהִלְדִּים שְׂלָכֶם יִגְדְּלוּ מִצְּלָחִים מְאֹד.

הַמְּאֵחַל לָכֶם שִׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקִנָּה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשִׁי עֶרֶב שִׁבַּת קִדְּשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שאתה מכניס בי בזה שאתה מוסר את נפשך שהמקום יהיה נקי, אשר אין דבר יותר חשוב מזה לנקות בית הכנסת, ומספר אשר אביו של רש"י הקדוש זכה לבן כזה, רק בזכות שנקה תמיד את הבית הכנסת.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׂנוּזָפָה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשֻׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענִיבֶרְג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתְּשַׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גִּלּוּ וְצַוּה לְפִרְסָמוּ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאָת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תֵּלֶךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בְּחִמָּה כֹּלָה וְאִינָמו
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיִעוֹן לְאַכְלָל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הִנְחַם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלָלִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֵּאֲלַת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושבילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: כ בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: כ שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וְשָׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהִיוֹתָם מִתִּי מִסֹּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי,
וְלִנְבִיאִי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָבֶל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת יִי
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לְבָם לְשֹׂא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסֹּפֶר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: